

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΒ'

Δευτέρα 2 Νοεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 2 Νοεμβρίου 1998, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Γκεσουλής, πρώτος στον κατάλογο των ομιλητών. Απουσιάζει.

Είχαμε πει και είχε τονίσει κατ' επανάληψη ο Πρόεδρος χθες ότι θα αρχίσουμε τη συνεδρίαση ακριβώς στις 18.00'. 'Οφείλαν όλοι οι κύριοι συνάδελφοι να είναι παρόντες και ιδίως οι πρώτοι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να πω ότι υπάρχει έξω πάρα πολύ κίνηση παραδόξως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Υπάρχει μεγάλη κίνηση. Είναι όμως γνωστή η κίνηση στην Αθήνα. Ο πολιτικός πρέπει να προβλέπει και τα απρόβλεπτα, πολύ περισσότερο τα γνωστά καλά ενδεχόμενα.

Επομένως, διαγράφεται ο κ. Γκεσουλής.

Το λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι -το λέω κύριε Πρόεδρε, γιατί μόλις μπήκε στην Αίθουσα η κ. Μπακογιάννη και επομένως υπάρχει κυρία για να προσφωνηθεί κατά τα λεγόμενα σας- παρακολουθώντας τη χθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού, θα μπορούσε να βγάλει κανείς δύο πρώτα συμπεράσματα πριν μπει στην ουσία των λεγομένων του.

Πρώτα-πρώτα είναι πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά μας χρονικά το γεγονός ότι ένας Πρωθυπουργός θέτει το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε Πρωθυπουργού να κάνει έναν ανασχηματισμό -και τι ανασχηματισμό, απλή ανακύκλωση μεταχειρισμένων Υπουργών- υπό την κρίση της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας. Αποτελεί πραγματικά απόδειξη της αδυναμίας που τον διακατέχει. Γιατί απ'όσο εγώ θυμάμαι, ουδέποτε ετέθη υπό την κρίση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και πολύ περισσότερο υπό την κρίση της Βουλής ένας ανασχηματισμός που δείχνει απλώς και μόνο αν έχει τη δυνατότητα ένας Πρωθυπουργός να ελέγξει την ίδια του την Κυβέρνηση.

Υπήρχε όμως και κάτι άλλο μεταξύ των πολλών που με ξένισε

ιδιαιτέρως χθες. Εξακολουθεί ο κύριος Πρωθυπουργός, μη θέλοντας ή μη μπορώντας να πάρει τα μηνύματα των εκλογών, να ζει μέσα σε μια παραληρηματική -ας μου επιτραπεί η έκφραση- φαντασίωση περί δήθεν ανίερων συμμαχιών που οδήγησαν στο αποτέλεσμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Δεν μπόρεσε ή δεν μπορεί και δεν θέλει να δει το γεγονός ότι υπήρξε απλώς και μόνο μια απερίφραστη καταδίκη της πολιτικής του από τον Ελληνικό Λαό. 'Οτι η Αριστερά δεν θέλησε να συρθεί πίσω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όπως συνέβαινε σε ορισμένες περιπτώσεις στο παρελθόν. Και ότι, απλά και μόνο, δεδομένης της συγκυρίας και επειδή δόθηκε στον Ελληνικό Λαό η ευκαιρία, υπήρξε μια συγκεκριμένη καταδίκη της πολιτικής της κυβέρνησης και για την τοπική αυτοδιοίκηση και, εμμέσως, γενικότερη. Και ενώ βρήκε να μιλήσει για δήθεν ανίερους συμμαχίες, δεν μας είπε τίποτε για μια άλλη συμμαχία- εγώ δεν θα την χαρακτηρίσω ανίερη, θα την πω απλώς και μόνο περιέργη συμμαχία- που οδήγησε στην υποψηφιότητα της κ. Δαμανάκη στην Αθήνα. Μια υποψηφιότητα που οδήγησε την κ. Δαμανάκη, ως άλλη Ιφιγένεια, να θυσιάσει για να ανοίξουν τα πανιά της "κεντροαριστεράς". Και η μεν κ. Δαμανάκη θυσιάστηκε. Τα πανιά όμως της "κεντροαριστεράς" δεν φούσκωσαν και το σκάφος, γενικότερα, προσάραξε στην κυριολεξία στα αβαθή της συνείδησης του αθηναϊκού λαού, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο να γίνει.

'Υστερα από αυτά, θα ήθελα να πω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός, όπως απέδειξε και χθες, ήταν και είναι διαπρύσιος κήρυκας μίας κοινωνίας μειωμένων προσδοκιών, ενός προτύπου μετριοκρατίας. Και βεβαίως, ο κύριος Πρωθυπουργός θέλει πάντοτε να οδηγεί τον τόπο και το Κοινοβούλιο σε διλημματικά αδιέξοδα. Υπάρχει περίπου αυτή η μανιχαϊστική αντίληψη ότι αυτός είναι ένας μονόδρομος που οφείλουμε να ακολουθήσουμε και δεν υπάρχει τίποτε άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ότι παρά τις προσπάθειες να ωραιοποιηθούν ορισμένα πράγματα, αυτή η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει τον τόπο -εδώ θα επικεντρώσω το δικό μου ενδιαφέρον και άλλοι συνάδελφοι θα αναφερθούν σε άλλα, ίσως περισσότερο σημαντικά- και την κρατική μηχανή σε μια πλήρη αποδιοργάνωση. Ταυτόχρονα παρατηρούνται πρωτόγνωρα φαινόμενα διάβρωσης και διαφθοράς. Επιπλέον, εκείνο που δεν μπορεί να μην το επισημάνει κανείς, είναι ότι βρισκόμαστε -είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει, τουλάχιστον απ' όσο εγώ θυμάμαι- σε μία κοινωνία, που διακρίνεται πλέον για πλήρη έλλειψη εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος. Και, βεβαίως, κατ' επέκταση σε μια κοινωνία, η οποία οδηγείται μοιραία και καθημερινά, ακόμη και σε φαινόμενα αυτοδικίας. Τα ζούμε σήμερα. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε θα ήταν ενδιαφέρον να πληροφορηθεί ο κύριος Πρωθυπουργός τι γίνεται στην Κορινθία.

Βεβαίως αυτά τα φαινόμενα μιας κοινωνίας που διαλύεται, μιας κοινωνίας που δεν έχει εμπιστοσύνη στο κράτος,

υποσκάπτουν τα ίδια τα θεμέλια των δημοκρατικών θεσμών. Δεν με ενδιαφέρει και δεν ενδιαφέρει κανέναν από εμάς η καθημερινή πραγματικότητα, τα καθημερινά γεγονότα που έρχονται και παρέρχονται, αλλά αυτό που μένει σαν γέυση στον πολίτη. Δηλαδή το γεγονός ότι οι θεσμοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις προσδοκίες του. Αυτό πλήττει τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Δεν κατάλαβε τίποτα ο κύριος Πρωθυπουργός, λέγοντάς μας χθες ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει επιτυχίες. Επιτρέψτε μου να πάρω τέσσερα χαρακτηριστικά παραδείγματα για τη Δημόσια Διοίκηση, για τη δικαιοσύνη, για τη δημόσια τάξη και ένα τελευταίο, που αφορά γενικότερα το θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Για να δούμε τι συμβαίνει σ' αυτόν τον τόπο.

Πρώτον, όσον αφορά τη Δημόσια Διοίκηση: Για την κεντρική διοίκηση θα θυμίσω ένα πράγμα στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση. Πριν από ένα χρόνο και παραπάνω, μιλήσατε για μείωση των νομικών προσώπων και των δημοσίων υπηρεσιών κατά δύο χιλιάδες. Είχαμε μια μείωση κατά δέκα νομικά πρόσωπα και δημόσιες υπηρεσίες, αλλά μόνον τύποις. Γιατί στο μεταξύ με τους νόμους που ψηφίσατε δημιουργήσατε και άλλα νομικά πρόσωπα, πολύ περισσότερα από εκείνα που καταργήσατε. Στην πραγματικότητα αυτό το σχέδιο απέτυχε παντελώς.

Έχετε φέρει έναν υπαλληλικό κώδικα στη Βουλή, ο οποίος αποτελεί απλή ανακύκλωση των υφισταμένων προβλημάτων, χωρίς να κάνει καμία τομή. Κάποιες μικρομεταβολές μόνο στο πειθαρχικό. Καμία τομή για την ιεραρχία, για τους γενικούς διευθυντές ή για οτιδήποτε άλλο.

Μιλούσε χθες ο Πρωθυπουργός για αποκέντρωση και επιχείρησε να πει ότι η Κυβέρνησή του έχει κάνει αποκέντρωση. Βεβαίως ο κ. Σημίτης μονίμως περδεύει την αποκέντρωση με την αυτοδιοίκηση. Μιλούσε όμως γενικότερα για αποκέντρωση, ξεχνώντας ότι αυτός και ο Υπουργός του επί των Εσωτερικών είναι οι αρχιτέκτονες ενός περιφερειάρχη, ενός γενικού γραμματέα περιφέρειας, ο οποίος είναι μετακλητός υπάλληλος, κομματικό φερέφωνο της Χαριλάου Τρικούπη.

Βεβαίως για την Τοπική Αυτοδιοίκηση την απάντηση την πήρε και πρώτα για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση. Για τον αντιδημοκρατικό και ψευδεπίγραφο "Καποδίστρια" τονίζω, για να μην μένει καμμία αμφιβολία στον κύριο Πρωθυπουργό, ότι θα καταργηθεί. Και θα αντικατασταθεί από ένα νόμο για εκούσιες συνενώσεις με τοπικά δημοψηφίσματα, με ουσιαστικά κίνητρα και όχι με αυτά, τα οποία εσείς προσπαθήσατε να καλλιεργήσετε.

Υπάρχει βέβαια και μια Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που έκανε τα πρώτα κρίσιμα βήματά της χωρίς μέσα, χωρίς πόρους, για να φτάσει εδώ που έφτασε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο θέμα της δημόσιας τάξης έχει κατά κόρον λεχθεί ότι αυτήν τη στιγμή ουδέποτε η εγκληματικότητα ήταν τόσο αυξημένη στην Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, πρέπει να τηρούμε το χρόνο, ώστε να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ζητώ ένα λεπτό επιπλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι, αλλά το ένα λεπτό στους εκατόν είκοσι Βουλευτές είναι εκατόν είκοσι λεπτά. Είναι δύο ώρες. Κάποιοι θα χάσουν το δικαίωμά τους να μιλήσουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι έτσι. Ένα μόνο λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε. Χθες το δώσατε πλουσιοπάροχα.

Να πω, λοιπόν, ότι ο κ. Παπαθεμελής παρουσίασε σε κυριακάτικη εφημερίδα στοιχεία που δείχνουν την τραγική αύξηση της εγκληματικότητας, ποσοτική και ποιοτική. Από εκεί και πέρα, στα θέματα της δικαιοσύνης, παρά το γεγονός ότι συμφωνήσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα όλοι ότι πρέπει να υπάρξουν αξιοκρατικά κριτήρια για τη δικαιοσύνη μέσα από το Σύνταγμα, με την πρώτη ευκαιρία, ιδίως στο Συμβούλιο Επικρατείας, αποδείξατε τι θα πει κομματική επιλογή, κάνοντας τη μεγαλύτερη βουτιά που έγινε ποτέ στα χρονικά της δικαιοσύνης...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και στον Άρειο Πάγο το ίδιο έγινε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και στον Άρειο Πάγο κύριε Πρόεδρε, αλλά κυρίως στο Σ.Τ.Ε.

...τη μεγαλύτερη βουτιά, κάνοντας καθαρώς κομματικές επιλογές. Αυτή είναι αξιοκρατία και ο εκσυγχρονισμός στη δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ τελειώνετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και τέλος, σε ό,τι αφορά την τηλεόραση, η αναλογική τηλεόραση αυτήν τη στιγμή που μιλάμε ζει και εξακολουθεί να ζει στο καθεστώς του χάους και της αναρχίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ μιλάτε σε βάρος των άλλων συναδέλφων και σε βάρος της άσκησης των δικαιωμάτων τους. Είναι σαφές αυτό και το γνωρίζετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η δε ψηφιακή τηλεόραση θα ακολουθήσει αυτό το χάος. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός τον οποίο ευαγγελίζεται ο κύριος Πρωθυπουργός. Αυτή είναι η ουσία της πολιτικής του. Αυτές είναι οι επιτυχίες για τις οποίες προσπάθησε να μας αποδείξει ότι αξίζει να έχει την εμπιστοσύνη σας. Τη δική μας δεν θα την έχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ, φέρνεται σε δύσκολη θέση το Προεδρείο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σκεφθείτε αν μπορείτε να του την παράσχετε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, παρά τις διαμαρτυρίες σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν είναι άδικες διαμαρτυρίες. Έχουμε πάρει μια απόφαση την οποία πρέπει να τηρήσουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, και προς εξοικονόμηση χρόνου, αλλά και για την εφαρμογή του Κανονισμού, θα πω κάτι που παρέλειψα προηγουμένως να το πω και για τον κ. Παυλόπουλο και για τους άλλους που μιλούν κάτω των δέκα λεπτών, ότι πρέπει να μιλούν από της θέσεώς τους και όχι από του Βήματος. Παρακαλώ να τηρηθεί αυτό, για να κερδίσουμε και χρόνο.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο από τη θέση του.

(Ο κ. Κεδίκογλου ανέρχεται επί του Βήματος)

Κύριε Κεδίκογλου, όταν το δικαίωμά μας είναι μέχρι δέκα λεπτά μιλάμε από της θέσεώς μας. Εσείς έχετε και προφίλ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω ότι υπερβάλλετε. Ο λαός του ΠΑΣΟΚ επέδειξε ηχηρώς την απάρεσκέα του προς την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική, ένιωσε να εξαπατάται και αποδοκίμασε παραπονητικές δηλώσεις του νοήματος της ψήφου της πρώτης Κυριακής, γι' αυτό τη δεύτερη ήταν περισσότερο, ίσως, βίαιος.

Το νόημα της ψήφου για την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι πως δεν υπήρξε ούτε αυτοδιοικητικός ούτε πολιτικός λόγος ούτε πολιτική αυτοδιοίκησης και αυτοδιοικητικής λειτουργίας, πολύ δε περισσότερο δεν υπήρξε επιποπτεία και αρωγή προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση από την Κεντρική Κυβέρνηση.

Οι κύριοι υπεύθυνοι, Πρωθυπουργός και αρμόδιος Υφυπουργός, αυτοεβραβεύθησαν ή επεβραβεύθησαν -δεν έχει καμιά αναφορά στο πρόσωπο του Υφυπουργού τον οποίο εκτιμώ. Ο πρώτος με τον ανασχηματισμό.

Το αποτέλεσμα των εκλογών οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι έδωσε μια δυναμική αύξουσα επιρροή της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΚΕ στο εκλογικό Σώμα και παραχώρησε σημαντικό ποσοστό της διοίκησης της χώρας στη Νέα Δημοκρατία και το ΚΚΕ. Τη δυναμική αυτή αγνόησε η ομάδα του κ. Σημίτη, όταν σχεδίαζε και έλεγε "με την απώλεια των νομαρχιακών εκλογών δεν χάνεται η Κυβέρνηση".

Το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι και

ιδιαίτερα του ΠΑΣΟΚ, είναι πώς η εκδηλωθείσα "απαρέσκεια" δεν θα μεταβληθεί σε "απαξία". Δηλαδή, το "δεν μου αρέσετε όπως είσθε", που εξέφρασε ο λαός, δεν θα γίνει "δεν αξίζετε, κύριοι".

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης χθες κινήθηκε στη γραμμή της αύξουσας δυναμικής και παρουσίασε καλή εικόνα, όχι όμως και περιεχόμενο, συγκεκριμένο πολιτικό λόγο. Έδωσε ίσως ο Αρχηγός σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, περισσότερο τους υφισταμένους οπαδούς του, δεν απέκτησε όμως νέους. Ο λαός όμως -και τούτο είναι το θετικό για το ΠΑΣΟΚ- δεν εξεδήλωσε την απαρέσκειά του προς τις αξίες που το ΠΑΣΟΚ πρεσβεύει. Η προσδεδειγμένη παράταξη, με άξονα το ΠΑΣΟΚ, είναι για το λαό η λύση που θεωρεί σήμερα καλύτερη και θεωρεί μια κακή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πολύ καλύτερη από οποιαδήποτε της Νέας Δημοκρατίας και όλα αυτά, παρά τα λάθη του Πρωθυπουργού παλαιότερα και πρόσφατα. Ήταν λάθος του Πρωθυπουργού και η έκταση και το περιεχόμενο της δευτερολογίας του χθες. Με την πρωτολογία δεν εξέπεμψε καμιά αισιοδοξία. Και ενώ ο Πρωθυπουργός διαθέτει αρίστη πολιτική παιδεία, παρά το νεαρό της ηλικίας του, με την κατάθεση της ψήφου εμπιστοσύνης και τη χθεσινή του εμφάνιση έδειξε να αναιρεί αυτό του το προσόν. Όταν στόχος μας είναι Κυβέρνηση που προσεγγίζει τις αξίες του ΠΑΣΟΚ, ως μέλη οφείλουμε να περιφρουρήσουμε το κόμμα μας, διατηρώντας αυτό στην εξουσία και συνεπώς αυτονομία είναι η θετική ψήφος μας.

Η θετική ψήφος, όμως, δεν συνδέεται με τα προβλήματα ηγεσίας του κινήματος. Την Κυβέρνηση αποτελεί το υπουργικό συμβούλιο, το οποίο οφείλει να λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία και η ψήφος εμπιστοσύνης απευθύνεται προς αυτό. Η ηγεσία του κόμματος δεν είναι αντικείμενο της Βουλής. Στο Υπουργικό Συμβούλιο υπάρχουν ικανά στελέχη να επιβάλουν ορθή πλειοψηφούσα άποψη.

Οφείλω μια εξήγηση στο Σώμα, διότι ανήκω στην κατηγορία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι υπεστήριξαν και αγωνίστηκαν για την ανάδειξη του σημερινού Πρωθυπουργού. Μερικοί ίσως ξενίζονται ή διερωτώνται και οφείλω εξήγηση. Είναι γνωστό ότι ο πολιτικός μου λόγος είναι κριτικός. Χρόνια γνωρίζετε αυτό αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν υπήρξα ποτέ οσφυοκάμπτης, πολύ δε περισσότερο "γέσμαν" (yes man). Το ξέρετε πολύ καλά.

Πρώτα ας πούμε για το παρελθόν. Επὶ ΠΑΣΟΚ υπεγράφη η αρίστη συμφωνία Πεπτονή για την παροχή φυσικού αερίου, την οποία κακώς συμβουλευόμενος ο κ. Μητσοτάκης τροποποίησε. Έγινε η συμφωνία τροποποίησης Γέλτσιν-Μητσοτάκη κακή κατ' εμέ, αναίτια, άσκοπη και επιζήμια. Αυτή την άσκοπη και επιζήμια συμφωνία ο κ. Σημίτης ως Υπουργός Βιομηχανίας -έκανε έτι χειρότερη με διαπραγματεύσεις, χωρίς ουσιαστικούς λόγους, έτσι ώστε ο καθένας να οδηγείται σε διαφόρους συνειρμούς, απεδέχθη χωρίς να έχει υποχρέωση στην αρχική συμφωνία Γέλτσιν-Μητσοτάκη και την τροποποίησε επί το χειρότερον.

Ενώ τον Ιανουάριο του 1994 ορθώς εξεδήλωσε αμφιβολίες για τη συμβατική ετοιμότητα των Ρώσων εντός της Βουλγαρικής πλευράς, τον Απρίλιο του 1995 ελησμόνησε να την επαληθεύσει. Έφερα το θέμα στη Βουλή σχετικά με το ζήτημα της ρωσικής ετοιμότητας. Ήταν τότε ο κ. Πεπτονής Υπουργός, είχε παραιτηθεί ο κ. Σημίτης. Ο κ. Πεπτονής απευθύνθηκε δικαιολογημένως στους συμβούλους του Υπουργείου Βιομηχανίας, οι οποίοι τον παρεπλάνησαν και ο κ. Πεπτονής εδήλωσε στη Βουλή ότι υπήρξε ετοιμότητα. Οι σύμβουλοι του κ. Σημίτη παρεπλάνησαν τον κ. Πεπτονή. Ο κ. Πεπτονής σήμερα αναγνωρίζει την πλάνη και αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη της δήλωσής του και φυσικά την ειδική ευθύνη φέρουν ακέραια οι προκάτοχοί του.

Μετά την απάντηση αυτή, δεν είχα κανένα άλλο περιθώριο αμφιβολίας γι' αυτόν. Συνέχισα να υποστηρίζω τον κ. Σημίτη, τον οποίο ουσιαστικά σήμερα δηλώνω ενώπιον της ιστορίας και της Βουλής ότι έκαμε Πρωθυπουργό ο κ. Πεπτονής. Όχι μόνον δεν θα είχε την ψήφο μου τότε, αλλά θα είχε σφοδρή πολεμική γι' αυτήν τη σύμβαση ντροπής και που είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο των τελευταίων εποχών.

Μετά το χαρακτηρισμό από την Υπουργό Ανάπτυξης ότι πρόκειται περί "λεοντειού" συμβάσεως, έχω υποχρέωση να φέρω το θέμα στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, ώστε να ευρεθεί ο υπεύθυνος διότι προκύπτει ανάγλυφο το ερώτημα: Ποιός έχει την ευθύνη;

Τέλος, δύο χρόνια πλημμελούς έως και αρνητικής κυβερνητικής πορείας, χωρίς κοινωνική ευαισθησία, χωρίς βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, με πλήθος αρνητικών πρωθυπουργικών αποφάσεων, είναι υπεραρκετά να δημιουργήσουν απαρέσκεια στο λαό και ένα μέλος του κόμματος, πολύ δε περισσότερο όταν είναι μέλος του Κοινοβουλίου, να αλλάξει άποψη για το πρόσωπο του Πρόεδρου, πολύ περισσότερο όταν είναι κανείς Βουλευτής επί σειρά ετών.

Είμαστε η μόνη χώρα όπου η αύξηση του Α.Ε.Π. που διατυμπανίζουμε και η αύξηση της παραγωγής συμβαδίζουν με την αύξηση της ανεργίας. Αυτό σημαίνει οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι, κύριε Τσοβόλα, που με κοιτάζετε.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε το φιάσκο της υποτίμησης που ανατιμήθηκε ούτε την εικόνα του Πρωθυπουργού αναμένοντας τι θα πει ο υπάλληλος των Βρυξελλών για να πληροφορήσει το λαό περί της αξίας του εθνικού μας νομίσματος. Δεν θα προχωρήσω σε πολλά τέτοια.

Ενώ είμαστε χώρα παραγωγής νικελίου σε μια εποχή που η τιμή του διολισθαίνει, συμφωνήσαμε, με την ψήφο μας, το EURO να μην κατασκευάζεται από νικέλιο, να μην είναι νικελιούχο. Οι εκπρόσωποι του Πρωθυπουργού στην Τράπεζα της Ελλάδος προχώρησαν σε συμφωνίες, παρά τη γνώμη του Υπουργείου Βιομηχανίας, χωρίς καν να το ενημερώσουν.

Τέλος, δεν χρειάζεται να πούμε ότι είμαστε χώρα ξέφραγο αμπέλι. Ο καθένας μπαίνει όποτε θέλει, όπως θέλει και όπου θέλει και είναι περίεργο γιατί αυτήν τη διαχείριση σήμερα την έχουν οι γερμανοτραπεζίτες, όταν στη Γερμανία όχι άνθρωποι με Καλάσνικωφ, αλλά ούτε κουνούπι δεν κινείται χωρίς πιστοποιητικά. Η περιφέρειά μου αντιμετωπίζει ιδιαίτερο πρόβλημα ασφάλειας σήμερα.

Σύμφωνα με το καταστατικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -για να πούμε και μερικά άλλα- που όλοι οφείλουμε να τηρούμε όταν ανήκουμε σε κόμματα-που θέλουμε να τα λέμε δημοκρατικά- οι Βουλευτές, άρθρο 59 στο Εθνικό Κοινοβούλιο και στο Ευρωκοινοβούλιο που είναι μέλη του κινήματος αποτελούν την αντίστοιχη κοινοβουλευτική ομάδα. Η σύνθεση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καθορίζεται καταστατικώς και δεν είναι αντικείμενο κανενός κεφιού, καμιάς γνώμης, κανενός Πρωθυπουργού. Αυτές είναι κάποιες παράγραφοι του Κανονισμού της Βουλής της εποχής που δεν υπήρχαν κόμματα με καταστατικά. Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σύμφωνα με το καταστατικό, δεν έχει καμία πειθαρχική εξουσία. Με την κραυγαλέα παραβίαση του καταστατικού αυτοαναιρείται ως *primus* στο Κίνημα. Σ' αυτό έδωσε και η περιφέρειά μου απάντηση προσφάτως.

Τέλος, αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να καταλάβουμε πως αν δεν μεταβληθεί η κυβερνητική πορεία, αν δεν μεταβληθούν αυτές οι αποφάσεις, αν δεν πάψει το TAXIS να είναι γεφύρι της Άρτας -δεν αναφέρομαι στον παρόντα Υφυπουργό που κάνει τιτάνιες προσπάθειες- δεν θα πάμε μπροστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο Πρωθυπουργός πρέπει να δει πόσες εισαγωγές έχουμε. Αν είναι λ.χ. ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000), πόσο πρέπει να έχουμε Φ.Π.Α. εισαγωγή; Εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Υπερβήκατε το χρόνο, κύριε Κεδίκογλου και δεν μπορώ να σας επιτρέψω να συνεχίσετε άλλο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τι έχουμε; Τα μισά. Τότε πρέπει να πει, κύριοι, εδώ υπάρχει φοροδιαφυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Κεδίκογλου, διευκολύνετε παρακαλώ και τους άλλους συναδέλφους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Υπεραμύνθηκε και χάρηκε ο κύριος Πρωθυπουργός γιατί μπήκαν φορολογίες σε κάποιες περιουσίες που αποδίδουν μερικά δισεκατομμύρια και χάνει η Κυβέρνηση περισσότερο από ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) από τη φοροδιαφυγή του Φ.Π.Α. μόνο των εισαγωγών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου, τελειώστε, γιατί αδικείτε άλλους συναδέλφους. Είναι σαφές αυτό και αυτούς υπερασπίζομαι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κατά τον ακολουθούμενο τρόπο και δρόμο κύριε Πρόεδρε, "δεν υπάρχει πλοίο, δεν υπάρχει οδός" χρειάζεται αλλαγή πλεύσης και πορείας. Βεβαίως είναι και τα ζητήματα ηγεσίας και ζητήματα γενικότερης πορείας, που εμείς, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα συζητήσουμε σε άλλους χώρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να μπει στο φάκελο το κείμενο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ευχαρίστως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τι θέλετε, κύριε Σιούφα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Από αυτό διαπιστώνετε ότι ήταν λάθος ο περιορισμός του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Σιούφα, το αποφασίσαμε από κοινού και ομοφώνως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το Προεδρείο με την πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι! Ομοφώνως, διότι διαφωνήσατε εσείς, αλλά είναι μια απόφαση και είναι υπέρ όλων των συναδέλφων.

Με ένα δύο λεπτά που παίρνει ο καθένας, στους εκατόν είκοσι είναι διακόσια λεπτά. Τα διακόσια λεπτά σημαίνουν ότι είκοσι, είκοσι πέντε συνάδελφοι στερούνται του δικαιώματος του λόγου γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αν μας ενδιαφέρει ο τύπος να μείνουμε στον τύπο και όχι στην ουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχουμε εμείς μόνο το αλήθιο, το σοφό και δεν έχουν οι άλλοι συνάδελφοι που θα ακολουθήσουν να πουν και εκείνοι κάτι; Γιατί να τους στερήσουμε από το δικαίωμα;

Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση του κυρίου Πρωθυπουργού να ζητήσει από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης, είναι πολιτική πράξη καθαρά κοινοβουλευτική και απόλυτα δημοκρατική. Γιατί σας πείραξε μερικούς, που ο κύριος Πρωθυπουργός ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής; Τι το δημοκρατικότερο υπάρχει σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία;

Με την πρωτοβουλία του αυτή ο κύριος Πρωθυπουργός, όπως άλλωστε έχει το δικαίωμα από το Σύνταγμα, ζητάει ύστερα από δύο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας την επιβεβαίωση της πολιτικής που ακολουθεί, προκειμένου με τη νωπή έγκριση της Βουλής στην οποία εκπροσωπείται ο ελληνικός λαός, να συνεχίσει αταλάντευτα την άσκηση της χαραχθείσας κυβερνητικής πολιτικής στα δύο προσεχή χρόνια που είναι κρίσιμα, όπως γνωρίζετε όλοι σας, για τα εθνικά μας συμφέροντα.

Χθες από το Βήμα τούτο, λέχθηκε ότι ο Πρωθυπουργός πήρε αυτήν την απόφαση για να αντιμετωπίσει τα εσωκομματικά του προβλήματα. Έχετε λάθος εκτίμηση, κύριοι συνάδελφοι. Ο Πρωθυπουργός πολύ καλά γνώριζε ότι κανένας συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν θα καταψήφιζε την Κυβέρνησή του σε μια τέτοια κορυφαία ψηφοφορία. Απευθύνθηκε κύρια στην Αντιπολίτευση για

να την θέσει προ των ιστορικών της ευθυνών απέναντι στα κρίσιμα ζητήματα που αντιμετωπίζει η χώρα στην προσεχή διετία, ώστε και ο λαός να κρίνει τους αντιπροσώπους του αλλά και τα κόμματα και τους Βουλευτές.

Ποια θέση παίρνουν οι Βουλευτές απέναντι στο πελώριο θέμα της ένταξής μας στην ΟΝΕ; Φαίνεται πως δεν παρακολουθήσατε τι συνέβη στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Σημίτης ευθύς αμέσως μετά τις εκλογές συγκάλεσε την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Εκεί συζητήσαμε, ανταλλάξαμε απόψεις και τον εξουσιοδοτήσαμε εν λευκώ. Και μην μου πει κανείς ότι δεν είπαμε στον Πρωθυπουργό να αποφασίσει μόνος του και προσωπικά τι θα κάνει.

Ο κύριος Πρωθυπουργός πήρε δύο σημαντικές αποφάσεις. Έκανε τον ανασχηματισμό και ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης. Επί του προκειμένου έχω την άποψη ότι λειτούργησε ως υπεύθυνος πολιτικός ηγέτης αυτής της χώρας και προτού να αποφασίσει, συμβουλευθήκε -ποιον άλλον;- την κοινοβουλευτική ομάδα. Τι είναι η κοινοβουλευτική ομάδα; Είναι η ζωντανή έκφραση του ελληνικού λαού που έχει την πλειοψηφία αυτήν τη στιγμή η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Εσείς λοιπόν της Αντιπολίτευσης -γίνεται αυτό για πρώτη φορά, δεν πήγε ο κύριος Πρωθυπουργός στο κόμμα πήγε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα και πήρε τη γνώμη της για να αποφασίσει πολιτικά- που πιστεύετε στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση αντί να αδράξετε αυτήν την ευκαιρία -και γιατί να μην δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που τη ζητάει- υποκύψατε στα μικροκομματικά σας πλέγματα και συμπλέγματα για να κάνετε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Εμείς, λοιπόν, στο ΠΑΣΟΚ το πήραμε το μήνυμα των εκλογών και αξιοποιήσαμε αυτό το μήνυμα πολιτικά. Εσείς όμως καθίσατε πάνω στις δάφνες της νίκης που τάχα δρέψατε στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές και πιπιλίζετε την καραμέλα της ήττας της Κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ. Δεν καταλαβαίνω πώς κάνετε τους υπολογισμούς σας. Σας βεβαιώνω ότι το ΠΑΣΟΚ δεν ηττήθηκε στις εκλογές. Μολονότι τα κόμματα της αριστερής Αντιπολίτευσης έκαναν μέτωπο με τη Νέα Δημοκρατία ενάντια στο ΠΑΣΟΚ, το αποτέλεσμα και πάλι ήταν ισόπαλο. Πέραν όμως των ποσοστών χάσατε, κύριοι της αριστερής Αντιπολίτευσης, ιδεολογικά ως κόμματα...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε με τη Νέα Δημοκρατία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Δεν σας ακούω και δεν με ενδιαφέρει. Τώρα μιλάω εγώ και θα σας ακούσω όταν μιλήσετε.

... γιατί στη δεύτερη Κυριακή ψηφίστηκαν συντηρητικοί δήμαρχοι και νομάρχες. Μα, είσθε αριστερά κόμματα αλήθεια; Ένα αριστερό κόμμα έχει ιδεολογία και ποτέ δεν λείει άμεσα ή έμμεσα, ψηφίστε κατά συνείδηση, ψηφίστε λευκό, ψηφίστε αποχή, ψηφίστε άκυρο. Είναι πολιτική αυτή αριστερού κόμματος; Δεν έχετε πολιτικές αριστερές θέσεις για να τις υποστηρίξετε και λέτε αυτά τα πράγματα;

Χρησιμοποιείτε το σύνθημα "τι ΠΑΣΟΚ, τι Νέα Δημοκρατία". Έρχεσθε στο παλιό σύνθημα του ΚΚΕ που έλεγε "τι Παπάγος, τι Πλαστήρας", αλλά αυτό κύριοι συνάδελφοι της αριστερής πτέρυγας, αποδείχθηκε ότι ήταν ιστορικό σας λάθος!

Ο κ. Καραμανλής ως εκφραστής της συντήρησης έχει κάθε λόγο να λέει ότι δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, γιατί από τη μια θέλει να εισπράττει ψήφους από την Αριστερά, από την άλλη είναι οπαδός του τέλους των ιδεολογιών, αυτός όμως ο ίδιος έχει ιδεολογία και η παράταξή του γιατί πιστεύει στην οικονομία της αγοράς και στο νεοφιλελευθερισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προσπάθησε με τη χθεσινή του ομιλία να χτίσει με παλιά τούβλα καινούριο οικοδόμημα. Επικαλέστηκε το καινούριο αλλά μέσα στους κόλπους του έχει το παλιό, το συντηρητικό. Μίλησε για κατάργηση διαχωριστικών γραμμών και ιδεολογιών για να περάσει τη δική του ιδεολογία της ισοπέδωσης και της ατολικικοποίησης των μαζών.

Απ'αυτές τις εκλογές η Αριστερά θα πρέπει να βγάλει διδάγματα και να οριοθετήσει τι είναι; Είναι πραγματική Αριστερά που καλείται να επαναδιατυπώσει την ιδεολογία της μέσα σε αυτήν τη σημερινή πραγματικότητα ή είναι ψευτοαριστερά που παίζει το παιχνίδι της συντήρησης, της οποίας

γίνεται ενίοτε το δεκανίκι για να την επαναφέρει στην εξουσία, όπως έγινε το 1989 με την ανιστόριτη εκείνη συνεργασία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν θα είναι μισό, αλλά ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Αφήστε με να τελειώσω.

Απέναντι στο μέτωπο, κύριοι συνάδελφοι, που σχημάτισαν ενάντια στο ΠΑΣΟΚ, όλες οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, θα πρέπει εμείς να αντιπάζουμε την Κοινοβουλευτική Ομάδα η οποία θα πρέπει να είναι αρραγής, σύσσωμη και ενωμένη, για να δώσει στην ψηφοφορία της Τρίτης μία ηχηρή απάντηση προκειμένου η Κυβέρνηση να προχωρήσει στην υλοποίηση του εθνικού της έργου και επιτέλους να σταματήσουν οι στείρες αντιπολιτευτικές κραυγές, που βλάπτουν θανάσιμα τα συμφέροντα αυτού του τόπου.

Και κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι. Ο υπεύθυνος πολιτικός λόγος του Βουλευτή διατυπώνεται εδώ στη Βουλή και όχι έξω στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις, όπως γίνεται συνήθως. Επιτέλους αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Βασιλικότερος του Βασιλέως, κύριε συνάδελφε.

Το κλίμα που επεκράτησε στη χθεσινή συζήτηση μεταξύ των πολιτικών Αρχηγών πιστοποίησε με τον πιο εύγλωττο τρόπο την πολιτική αδυναμία του Πρωθυπουργού.

Ο κ. Σημίτης δεν μπόρεσε να εμπνεύσει ούτε τους Βουλευτές του κόμματός του. Αν στόχος του ήταν να σας συστειρώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, τα κατάφερε. Σας συστειρώσε στην παγωμάρα με την οποία τον υποδεχθήκατε, διότι ο παγερός τρόπος με τον οποίο τον υποδεχθήκατε χθες στη Βουλή, επιβεβαιώνει ότι δεν πρόκειται για ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά πρόκειται για μια ψήφο ανοχής που θα του δώσετε.

Για μια ακόμη φορά ο Πρωθυπουργός επιχείρησε να κρυφτεί πίσω από τον εθνικό στόχο της συμμετοχής της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, το στόχο της αντικατάστασης της δραχμής με το EURO. Για μια ακόμη φορά προσπάθησε να οικειοποιηθεί αυτόν τον εθνικό στόχο αφ'ενός και αφ'ετέρου να επιχειρηματολογήσει ότι περίπου όλα τα προβλήματα των Ελλήνων πολιτών θα λυθούν ως διά μαγείας από τη στιγμή που η Ελλάδα θα συμμετάσχει στην ΟΝΕ.

Δεν μπόρεσα να διακρίνω στην ομιλία του Πρωθυπουργού χθες ούτε ίχνος αυτοκριτικής στην μιάμιση περίπου ώρα κατά την οποία μας απασχόλησε.

Δεν άκουσα ούτε μια δικαιολογία ούτε μια συγγνώμη για το μεγάλο κόστος που υφίσταται η Ελλάδα από την αποτυχία της Κυβέρνησής του να εξασφαλίσει έγκαιρα την ένταξη στην ΟΝΕ, τον περασμένο Μάιο.

Δεν άκουσα μια λέξη για τις παλινωδίες με την υποτίμηση της δραχμής και την αβεβαιότητα που προκαλούν η υποτίμηση και η ανατίμηση.

Δεν άκουσα μια λέξη για τα υψηλά επιτόκια που επιβραδύνουν την οικονομική ανάπτυξη, που καταδικάζουν τους ανέργους, που μεταφέρουν εισόδημα από τους φτωχούς, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους στους πλούσιους που διακρατούν κατά κύριο λόγο τα κρατικά ομόλογα.

Δεν άκουσα μια λέξη για το ότι ο πληθωρισμός εξακολουθεί να είναι υψηλότερος από τις αυξήσεις των μισθών και των συντάξεων.

Δεν άκουσα μια λέξη για το ότι οι φορολογικές αυξήσεις, φανερές και κρυφές, εξακολουθούν να επιβαρύνουν κυρίως τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

Δεν άκουσα μια λέξη για τα αντικειμενικά κριτήρια που πιστοποιούν τη διάλυση του Υπουργείου Οικονομικών. Ούτε μια δικαιολογία για το φιάσκο της Ολυμπιακής και της Ιονικής Τράπεζας. Ούτε μια κουβέντα για τη διάλυση της Αστυνομίας, της παιδείας και του

συστήματος υγείας, για το σπάταλο και διεφθαρμένο τριτοκοσμικό κράτος που έχουμε, το οποίο δημιουργήθηκε τα χρόνια που ο κ. Σημίτης ήταν σημαίνων Υπουργός και αργότερα Πρωθυπουργός.

Θα λύσει όλα αυτά τα προβλήματα η ΟΝΕ; Δικαιολογείται να αδιαφορούμε για τα πάντα και να κρυβόμαστε πίσω από τις αναμφισβήτητες θετικές επιπτώσεις της;

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, είμαι από εκείνους που για πολλά χρόνια υποστηρίζουν την αναγκαιότητα της ένταξής μας στην ΟΝΕ, σε εποχές μάλιστα που όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, αλλά και ο κ. Σημίτης και οι στενοί του συνεργάτες δεν είχαν αντιληφθεί τη σημασία αυτής της ευκαιρίας για τη χώρα μας.

Ήδη από το 1991, μιλώντας μάλιστα σε εκδήλωση που είχε διοργανώσει ο όμιλος του κ. Σημίτη εκείνης της εποχής, για να δείξω τη σημασία της ΟΝΕ για τους Έλληνες πολίτες, είχα χρησιμοποιήσει το μύθο του Οδυσσέα με τις Σειρήνες.

Είχα υποστηρίξει ότι όπως ο Οδυσσέας απέφυγε το θάνατο με το να δεθεί στο κατάρτι του πλοίου του καθώς περνούσε από το στενό των Σειρήνων, ώστε να μην υποκύψει στον πειρασμό τους, έτσι και η Ελλάδα με το να προσδεθεί στο κατάρτι της ΟΝΕ θα αποφύγει τον πληθωρισμό και τα υψηλά επιτόκια και τα ελλείμματα που οφείλονται στο γεγονός ότι οι κυβερνήσεις, κυρίως του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία δεκαετία χρόνια, δεν μπόρεσαν με άλλο τρόπο να αποφύγουν τις σειρήνες του λαϊκισμού.

Αυτήν την πολιτική ο κ. Σημίτης προσπάθησε χθες να την οικειοποιηθεί, αγνοώντας ότι τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση τη διαπραγματεύθηκε και την υπέγραψε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Μητσotάκη, το 1991, η Κυβέρνηση που ξεκίνησε με μεγάλες δυσκολίες και με πολιτικό κόστος την πολιτική της σύγκλισης και της εξυγίανσης της οικονομίας μας ήδη από το 1990. Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός μας παρουσίασε εδώ μια πολιτική που ξεκινούσε δήθεν το 1993, από τότε δηλαδή που ανέλαβε ξανά ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Ωστόσο ο τρόπος με τον οποίο επιχειρεί τη σύγκλιση η Κυβέρνηση Σημίτη, δεν θυμίζει τον Οδυσσέα. Θυμίζει τον Προκρούστη, ένα άλλο μυθικό πρόσωπο, το οποίο όμως δεν ήταν ήρωας, ήταν ένας κακοποιός, ο οποίος είχε ένα κρεβάτι και όποιος περίσσειε απ'αυτό το κρεβάτι του έκοβε τα πόδια ή αν δεν χώραγε, τον τράβανε για να φθάσει στις άκρες του κρεβατιού. Διότι όπως ο Προκρούστης βασάνιζε τα θύματά του προσαρμόζοντας τα μέλη τους στις διαστάσεις του κρεβατιού, έτσι και η Κυβέρνηση Σημίτη το μόνο που κάνει ως πολιτική για τη σύγκλιση, είναι να προσαρμόζει τα στοιχεία του προϋπολογισμού και του πληθωρισμού στα μεγέθη του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από το αν η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Η προκρούστεια αυτή τακτική πιθανόν να δικαιωθεί βραχυχρόνια, αν τελικά οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι κάνουν τα στραβά μάτια και συναινέσουν στην εισδοχή της Ελλάδος.

Αλλά μην κοροϊδευόμαστε, δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι υπάρχουν δύο μεγάλες αποτυχίες της Κυβέρνησης:

Πρώτα το γεγονός ότι το κόστος που θα πληρώσουμε θα είναι πολύ μεγάλο για την ένταξή μας, θα είναι δυσανάλογα μεγάλο, διότι για να εξασφαλίσουμε τη συναίνεση των υπολοίπων εταίρων μας, για να εξασφαλίσουμε τα στραβά μάτια, θα πιεστούμε να κάνουμε παραχωρήσεις σε άλλα θέματα και εθνικού χαρακτήρα και οικονομικού -όπως είναι οι διαπραγματεύσεις για το πακέτο Σαντέρ- και θεσμικού, όπως είναι τα μεγάλα θεσμικά θέματα που διαπραγματεύονται σήμερα οι κοινοτικοί μας εταίροι. Και βέβαια και το κόστος που θα πληρώσουμε μετά την ένταξή μας πάλι θα είναι δυσανάλογα μεγάλο, διότι μία ανέτοιμη οικονομία θα υποστεί σημαντικές διαταραχές στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Ωστόσο, έστω και με αυτές τις αδυναμίες η Ελλάδα θα πρέπει να μπει στην ΟΝΕ, γιατί αυτό είναι προς όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Κατηγόρησε τη Νέα Δημοκρατία χθες ο κύριος Πρωθυπουργός ότι όλα θέλει να τα παραδώσει στην αγορά. Λάθος κάνει! Ας διαβάσει το πρόγραμμά μας για τη μείωση της σπατάλης στο δημόσιο, για τις αποκρατικοποιήσεις, για τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης, ένα πρόγραμμα για καλύτερο

κράτος με λιγότερους φόρους, για πραγματική σύγκλιση, ένα πρόγραμμα για τον επόμενο αιώνα.

Επειδή δεν έχω χρόνο, καταθέτω στα Πρακτικά το πρόγραμμά μας για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ΔΕΚΟ και για τον προϋπολογισμό και τη φορολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Νέα Δημοκρατία ούτε είχε μονομανίες. Ξέρουμε και ξέραμε πού φθάνουν τα όρια του κράτους και πού φθάνουν τα όρια της αγοράς. Εσείς είσθε που νομίζατε ότι όλα μπορεί να τα κάνει το κράτος, εσείς είσθε που σήμερα νομίζετε ότι όλα μπορεί να τα κάνει η ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη δική μας εμπιστοσύνη δεν την έχει η Κυβέρνηση. Όπως απέδειξαν οι πρόσφατες εκλογές δεν έχει ούτε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Την ανοχή των Βουλευτών της Πλειοψηφίας μπορεί να την εξασφαλίσει. Αυτό ίσως αρκεί για να αμβλύνει για κάποιο διάστημα το εσωκομματικό του πρόβλημα, δεν αρκεί όμως για να λύσει το πολιτικό πρόβλημα της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, όσοι μας ακούν για τρεις ημέρες θα αναρωτιούνται τι γίνεται εδώ μέσα στη Βουλή. Δεν είχαμε άλλη δουλειά να κάνουμε;

Θα αναρωτιέται ο άνεργος, αυτό είναι το μήνυμα που έστειλα εγώ στις δημοτικές εκλογές, να ακούω τον Πρωθυπουργό να λέει ανοιχτά ανακρίβειες, ότι συγκρατήσαμε την ανεργία και αυξήσαμε το επίδομα; Θα αναρωτιέται ο οσιομάρτυρας συνταξιούχος του ΟΓΑ, ο ξωμάχος του Θεσσαλικού κάμπου, αυτός που πότιζε τα χωράφια με ιδρώτα και αίμα, αυτό το μήνυμα έστειλα εγώ, να μου λέει ο Πρωθυπουργός ότι θα προχωρήσουμε αταλάντευτα μάλιστα προς την ΟΝΕ και ώσπου να φθάσουμε θα έχω πεθάνει από την πείνα; Θα αναρωτιέται ο συνταξιούχος του ΙΚΑ, ο μισθωτός, ο κάθε απλός εργαζόμενος, αυτό το μήνυμα έστειλα εγώ, να μου λέει ο Πρωθυπουργός ότι τάχα βελτιώθηκε το εισόδημά μου;

Ούτε μηνύματα λογαριάζουν αυτοί που έβαλαν σκοπό της ζωής τους να μας εξευρωπαϊσουν, να μας εκγερμανίσουν δηλαδή, ούτε τίποτα. Αυτό που φοβούνται είναι οι ενωμένοι, συντονισμένοι, συνεχείς αγώνες. Αυτό που φοβούνται είναι μήπως αριστεροί, δεξιοί και κεντρώοι εργαζόμενοι πουν κάποια στιγμή, αφήστε τα παραμύθια, σας μάθαμε και τραβήξουν το δικό τους δρόμο. Και κάτι τέτοιο διαφαίνεται.

Η πονηριά της κίνησης για ψήφο εμπιστοσύνης είναι ολοκάθαρη. Θα με ψηφίσετε, λέει σε εκείνους μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δυσφορούν για διάφορους λόγους, θέλετε δεν θέλετε και θα υποστείτε και εσείς μαζί μου την κατακραυγή του λαού που αγκομαχά από τους μονόδρομους της ΟΝΕ, του EURO και τα υπόλοιπα. Αυτή είναι η βαθύτερη σημασία της μικροκίνησης του κ. Σημίτη.

Με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης να πούμε λίγα λόγια για ορισμένα από τα κρίσιμα προβλήματα που απασχολούν το λαό μας, για αυτά δηλαδή που κρίνουν τον καθένα τι είναι και τι Θεό πιστεύει, για αυτά που το θέλουν δεν το θέλουν ορισμένοι βρίσκονται μέσα στην κάλη των πρόσφατων δημοτικών εκλογών.

Η καταγραμμένη ανεργία ξεπέρασε το 10%. Στην πραγματικότητα είναι πάνω από το ποσοστό αυτό αρκετές μονάδες.

Λέγονται διάφορα παραμύθια, που τα ακούσαμε κι εδώ χθες ότι το πρόβλημα θα αντιμετωπιστεί. Πώς; Επενδύσεις δεν γίνονται, επιχειρήσεις κλείνουν, άλλες γιατί τις τρώει η "μαρμάγκα" του ελεύθερου, δήθεν, ανταγωνισμού, άλλες γιατί κλείνουν με δόλο ή γιατί θέλουν τα κεφάλαιά τους για το τζόγο και άλλες, κυρίως μικρές, γιατί είναι εντελώς απροσπάτευτες από τα μεγάλα σκυλόψαρα. Ο χρόνος εργασίας αντί να μειωθεί, πράγμα που θα έδινε μία ανάσα,

όχι μόνο δεν μειώνεται, αλλά αντίθετα αυξάνεται με πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση.

Εδώ μέσα, κύριε Πρόεδρε, σ' αυτήν την Αίθουσα -και ας μην το ξεχνά κανένας εργάτης αυτό- ψηφίστηκε η κατάργηση του νομοθετημένου οκτώωρου και μάλιστα δύο φορές, μία από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και μία από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ώστε να συμπληρώνει ο ένας τον άλλον. Εδώ μέσα διαπράχθηκε ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της σύγχρονης Ελλάδας. Και μόνο γι' αυτό, το τεράστιας σημασίας ζήτημα, θα έπρεπε όχι μόνο να πέσει αυτή και οποιαδήποτε άλλη Κυβέρνηση, αλλά να έρθουν τα πάνω κάτω.

Κι όμως, ακόμα και κάποιοι συνδικαλιστές περί άλλων ετύρβαζαν. Και όχι μόνο αυτό, αλλά βρήκαν την ευκαιρία να ζητήσουν ακόμα και βελτίωση του ταμείου των εργατοπατέρων του Μεταξά, αντί για κατάργησή του. Σαν να θύμιζε κάτι αργύρια αυτή η ιστορία.

Ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός έχει πει ότι κεκτημένα δεν υπάρχουν, δηλαδή για τους εργαζόμενους δεν υπάρχουν κεκτημένα, γιατί οι εκμεταλλετές, οι αετονύχιδες, οι αεριτζήδες, οι λογής-λογής σύμβουλοι που πουλάνε αέρα κοπανιστό και αμείβονται με εκατομμύρια το μήνα, τα διατηρούν και τα διευρύνουν με την πολιτική της Κυβέρνησης.

Ο βαλτός κ. Σπράος και η παρέα του, έστρωσαν το έδαφος με τις διάφορες μελέτες τους, με τις άθλιες εκθέσεις και τα μεγάλα ψέματά τους, για να αποδείξουν ότι τα κεκτημένα είναι πολλά και πρέπει να κοπούν. Τα ακόμα χειρότερα σχέδια για την κοινωνική ασφάλιση, για την πρόνοια βρίσκονται στην απόψυξη. Τα μίνι και τα μάξι νομοσχέδια που έρχονται, θα βάλουν ακόμα βαθύτερα το χέρι στην τσέπη των συνταξιούχων, των ασφαλισμένων. Θα πάρουν και τα ψιλά, που απομένουν και σε ό,τι αφορά το χρόνο συνταξιοδότησης και σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα, που συνιστούν την κοινωνικοασφαλιστική προνοιακή προστασία.

Αλλιώς μας απειλούν -και το είπαν πολλές φορές χθες- ότι δεν θα μπούμε στην Ο.Ν.Ε. Μωρέ, τι μας λέτε; Να μιλήσουμε γενικότερα για το εισόδημα των εργαζομένων, που συρρικνώνεται κάθε μέρα περισσότερο στο όνομα της Ο.Ν.Ε., να μιλήσουμε για τους εκατόν πενήντα χιλιάδες νέους πτυχιούχους ανώτατων ιδρυμάτων, που ζουν με το χαρτζιλίκι του γονιού και του παππού στο όνομα των δεικτών; Να μιλήσουμε για τις εργαζόμενες γυναίκες και τη διαβόητη ισότητα, όπως την περιγράφει η Λευκή Βίβλος, δηλαδή η γυναίκα στο σπίτι και πολύ της πάει;

Να μιλήσουμε για την κωμωδία του ΕΚΑΣ, που επικαλέσθηκε και εδώ ο κ. Σημίτης χθες σαν κατόρθωμα της Κυβέρνησης, ενώ είναι μία εξαπάτηση; Να μιλήσουμε για την πολιτική, ιδεολογική ανάνηψη λεηλασία των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης από εκείνους που το "έπαιξαν" και ακόμη το "παίζουν" σπαθοί του Βελουχιώτη, που το "έπαιξαν" και το "παίζουν" μαρξιστές, γιατί όχι και λενινιστές, για να κρύψουν τις αθλιότητές τους, για να κρύψουν τις μεγάλες πολιτικές τους προδοσίες και να κοροϊδεύουν τον κόσμο;

Κύριοι Βουλευτές, το ερώτημα που τίθεται δεν είναι τι θα συμβεί αν δεν δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης στον κ. Σημίτη. Ο κύριος Πρωθυπουργός το είπε καθαρά ή θα με ψηφίσετε και θα συνεχίσω την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού ή όχι και θα σας πάρω μαζί μου. Το είπε καθαρά, συγγνώμη, βάνουσα.

Το πραγματικό ερώτημα σε ό,τι αφορά εμάς, είναι άλλο. Τι θα γίνει με τα προβλήματα του λαού και του τόπου; Πάνω σ' αυτό συγκεντρώνουμε όλη την προσοχή και την προσπάθειά μας. Στις μικροπολιτικές αναμετρήσεις χωράνε οι συζητήσεις για το διευθυντή της ορχήστρας, κάτι που θα μπορούσε να γίνει και σε άλλους χώρους και όχι εδώ μέσα, για να μας ταλαιπωρούν. Στις μεγάλες πολιτικές αναμετρήσεις, η συζήτηση διεξάγεται γύρω από το "χαβά". Αυτός πρέπει να αλλάξει. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε εμείς με λόγια και έργα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση. Εξάλλου καταψηφίζουμε καθημερινά την αντιλαϊκή, θάσσερική πολιτική της. Η αντιπαράθεσή μας είναι πολιτική, ιδεολογική. Αν έτσι το βλέπουν και άλλοι, ας

πράξουν το ίδιο. Αλλιώς ας βουλευτούν στο τέλμα, αλλιώς ας καταπιούν τους ωμούς και ολοφάνερους εκβιασμούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παρασκευόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέπετε να πω κάτι; Από χθες το βράδυ δεν έχει παρουσιαστεί κανένας Υπουργός να μιλήσει. Έχουν εγκαταλείψει τον Πρωθυπουργό οι Υπουργοί του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Εδώ είναι η Κυβέρνηση, έχει υπόψη της και έχει γνώση του τι θα κάνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Εδώ είμαστε κι εμείς για να παρατηρούμε και να κρίνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Διευκολύνει τους συναδέλφους η Κυβέρνηση, για να μιλήσουν. Το αντιλαμβάνεσθε.

Ορίστε, κύριε Παρασκευόπουλε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κάποιος δεν ζούσε στη χώρα μας και δεν γνώριζε τίποτε γι' αυτή, ακούγοντας χθες τις ομιλίες των Αρχηγών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, θα σχημάτιζε την εντύπωση ότι η συζήτηση αφορούσε μία άλλη χώρα, μία χώρα που κυρίως αποτελείται από εξαθλιωμένους, μία χώρα που αποτελείται από ρακένδυτους και πάντως μία χώρα που δεν θα αναγνώριζε στο πρόσωπό της την Ελλάδα, αλλά θα αναζητούσε μία χώρα που βρίσκεται ανάμεσα στη γειτονική Αλβανία και στο μακρινό Αφγανιστάν.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εσείς στα παιδιά στα φανάρια δίνετε δραχμές;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Η υπερβολή και το αντιπολιτευτικό μένος δεν προκαλεί μόνο εμάς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του κυβερνητικού κόμματος, αλλά πρωτίστως θα υποστήριζα ότι προκαλεί τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Και βεβαίως, ο ελληνικός λαός μας παρακολουθεί και είναι σίγουρο ότι θα μας κρίνει αντικειμενικά όλους.

Προσπαθώ να ερμηνεύσω το όψιμο ενδιαφέρον και τη συμπάθεια προς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι περίπου σύρονται σε εκβιαστικά διλήμματα από έναν αντιδημοκράτη Πρωθυπουργό. Οι κρυφές επιθυμίες ορισμένων δεν κρύβονται. Και φυσικά θα εξυτηρετούνταν καλύτερα τα πολιτικά τους σχέδια και οι επιδιώξεις τους, εάν υπήρχε ένα θολό πολιτικό τοπίο με μία περιρρέουσα ατμόσφαιρα ότι δήθεν η Κυβέρνηση δεν έχει τη δεδηλωμένη και δεν έχει και την ουσιαστική υποστήριξη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα ήταν πιο φρόνιμο την ευαισθησία τους, ορισμένοι προς εμάς τους αναξιοπαθόντες Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να την κρατήσουν, να την εκδηλώσουν και να τη διοχετεύσουν στους εσωτερικούς δικούς τους κοινοβουλευτικούς χώρους, που όντως παρουσιάζουν έλλειμμα εσωτερικής δημοκρατίας. Δεν είναι λίγες οι φορές -είναι πολύ συγκεκριμένες, τις έχουμε ζήσει εδώ- όπου ορισμένοι επικαλέσθηκαν το συμφέρον του κόμματος, για να προχωρήσουν δι' ασήμαντον αφορμή σε πειθαρχικές, αυταρχικές πράξεις διαγραφής κορυφαίων κοινοβουλευτικών στελεχών. Αυτό για να μην το ξεχνάμε.

Γνωρίζετε ότι δεν είμαι απ' αυτούς που φοράω παρωπίδες και πολύ περισσότερο δεν ωραιοποιώ τα πράγματα. Δέχομαι την άλλη άποψη και υποστηρίζω -και όχι μόνο σήμερα- ότι η Κυβέρνηση και κάθε κυβέρνηση οφείλει να παίρνει τα μηνύματα και να αξιοποιεί δημιουργικά και σκέψεις και προτάσεις από την Αντιπολίτευση.

Δεν υποστηρίζω ότι όλα είναι ρόδινα και καλώς καμωμένα. Υποστηρίζω ότι υπάρχει πεδίο καλοπροαίρετης κριτικής από την Αντιπολίτευση για παραλείψεις και λάθη της Κυβέρνησης. Όμως, ο μηδενισμός και η ισοπέδωση δεν βοηθάει κανέναν. Και δεν αδικεί μόνο το έργο της Κυβέρνησης, αλλά κυρίως αδικεί την πρόοδο της χώρας μας, την πρόοδο που έχει κάνει ο ελληνικός λαός.

Ουδέποτε η χώρα μας είχε τέτοιο διεθνές κύρος. Ουδέποτε η εικόνα της ήταν τόσο σοβαρή και αξιόπιστη στο εσωτερικό. Και όλα αυτά

με μία αδύναμη Κυβέρνηση, με έναν Πρωθυπουργό ανεπαρκή, με έναν Πρωθυπουργό κατώτερο των περιστάσεων, όπως υποστήριξαν χθες εδώ κορυφαίοι πολιτικοί ηγέτες.

Όχι, συνάδελφοι. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και αντικειμενικοί, δεν είναι η Κυβέρνηση αδύναμη. Δεν είναι ο Πρωθυπουργός κατώτερος των περιστάσεων, αλλά είναι πανίσχυρα τα προβλήματα, είναι πρωτόγνωρα τα προβλήματα που καλούμαστε όλοι -το τονίζω- να αντιμετωπίσουμε.

Πριν δέκα χρόνια, ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί ότι θα βρισκόμασταν αντιμέτωποι με τη δίνη της παγκοσμιοποίησης; Ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί και να σκιαγραφήσει τη δίνη των χρηματιστηριακών κρίσεων; Ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί πριν δέκα χρόνια ότι θα αντιμετωπίζαμε μία κατακλυσμιαία παρουσία ενός εκατομμυρίου ξένων οικονομικών προσφύγων; Και δεν το λέω καθόλου με ρατσιστική διάθεση, το αντίθετο.

Ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί πριν δέκα χρόνια ότι σήμερα θα καλούμασταν να αναμετρηθούμε με μια εγκληματικότητα που δεν έχει προηγούμενο σε μέγεθος και σε μορφές έκφρασης. Είναι προβλήματα που τα δημιουργεί η Κυβέρνηση ή η εποχή μας; Βεβαίως η κάθε κυβέρνηση έχει ευθύνη να τα ελέγξει, να τα περιορίσει.

Ποιος θα μπορούσε να φαντασθεί πριν δέκα χρόνια ότι θα έχουμε αυτήν τη λαίλαπα της περιθωριοποίησης ζωντανών, δημιουργικών ομάδων της ελληνικής κοινωνίας;

Έγιναν πολλά και γίνονται πολλά. Υποστηρίζω όμως ότι δεν αρκούν. Τα προβλήματα έρχονται σαν χιονοστιβάδα. Ξεφυτρώνουν καινούρια προβλήματα σαν την λερναία ύδρα. Η Ελλάδα όμως παραμένει όρθια, προχωράει με σχέδιο, με όραμα. Είμαστε ένα βήμα πριν την ισότιμη συμμετοχή μας στο μεγάλο πολιτειακό θεσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μια εξέλιξη που δεν λύνει τα προβλήματα, αλλά που αφήνει ανοιχτή την ελπίδα στις νέες γενιές, που επιτρέπει στους νέους ανθρώπους να οραματίζονται μια Ελλάδα με αξιοπρέπεια, με ταυτότητα, μια Ελλάδα με συμμετοχή και παρουσία σε μια Ευρώπη που αισιοδοξούμε και οραματιζόμαστε ότι αύριο θα είναι η Ευρώπη του πολιτισμού, η Ευρώπη των δυνάμεων της εργασίας.

Μας ψέγετε, γιατί εμμένουμε στην ονομαστική σύγκλιση. Εννοείτε τους οικονομικούς δείκτες, τον πληθωρισμό, το δημόσιο χρέος, το έλλειμμα, τους ρυθμούς ανάπτυξης και παρά τις όποιες αντιρρήσεις σας, κατά κοινή ομολογία, τα στοιχεία αυτά είναι θετικά. Φαίνεται ότι κάποιοι ενοχλούνται από αυτήν την καλή πορεία των δεικτών της οικονομίας.

Αναρωτιόμαστε, τι θα γινόταν αν αυτοί οι δείκτες δεν πήγαιναν καλά. Κυρίως μόνο στους δείκτες θα αναφερόσασταν.

Υπάρχει το πρόβλημα της πραγματικής σύγκλισης. Γίνονται πολλά, χρειάζονται περισσότερα.

Και επειδή μιλήσατε για το ξεπέρασμα των διαχωριστικών γραμμών -και έχει σημασία με τις πραγματικές διαχωριστικές γραμμές που ορθώνονται σήμερα- θέλω να ανοίξω μία παρένθεση. Επικαλείσθε ότι συμβάλατε στην υπέρβαση των διαχωριστικών γραμμών ως άλλοθι για να αποκρύψετε και να παραπλανήσετε για τις υπόγειες διαδρομές που ακολουθήσατε την περίοδο των δημοτικών εκλογών. Αν το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών ερμηνεύεται ως αποδοκιμασία εκ των υστέρων προς την κυβερνητική πολιτική, αλήθεια τι επιβραβεύεται; Αλήθεια πως επιχειρείτε να ερμηνεύσετε θετικά το εκλογικό αποτέλεσμα, όταν υπάρχει σύμπτωση δυνάμεων φιλο-Μάαστριχτ και αντι-Μάαστριχτ, δυνάμεων των άκρατων ιδιωτικοποιήσεων και δυνάμεων του κρατισμού; Βγαίνει από εδώ θετικό συμπέρασμα, βγαίνει θετικό μήνυμα;

Τελειώνω, κάνοντας δυο-τρεις προτάσεις που αφορούν την Κυβέρνηση. Υπάρχει πρόβλημα με την κοινωνική πολιτική. Χρειάζεται να διευρυνθεί και να εμβαθύνει, να δούμε τα στρώματα αυτά που περιθωριοποιούνται, να δούμε ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας, να δούμε επιπλέον επιμερισμό των οικονομικών βαρών, να δούμε έναν πόρο κοινωνικής αλληλεγγύης, να δούμε τον θεσμό της κοινωνικής εργασίας, να

δούμε το τριανταπεντάωρο όχι σαν ένα συνδικαλιστικό αίτημα, αλλά να δούμε τη θεσμοθέτησή του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: ...ως ένα μέτρο που θα μας εντάσσει σε ένα άλλο πολιτισμό εργασίας. Το τριανταπεντάωρο θα πρέπει να είναι θεσμός, με το που θα βάζουμε το πόδι μας στην ΟΝΕ. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίασή μας πενήντα τρεις μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 32ο Λύκειο Αθηνών, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο και τους περιβάλλουμε με την εμπιστοσύνη μας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Η κυρία Μπακογιάννη έχει το λόγο.

Σας υπενθυμίζω, κυρία Μπακογιάννη, τον Κανονισμό ότι για ομιλία κάτω των δέκα λεπτών, μιλάτε από τη θέση σας. Πρέπει να σας πω ότι πολλές φορές είναι καλύτερο το προφίλ στην τηλεόραση από το αν φας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Μου αρέσει να βλέπω τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κυρία Μπακογιάννη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χθεσινή εικόνα του κυρίου Σημίτη έπεισε δυστυχώς το σύνολο των Βουλευτών ότι σε μια από τις δυσκολότερες στιγμές για την Ελλάδα, το τιμόνι της Κυβέρνησης κρατάει ένας άνθρωπος που βρίσκεται σε πλήρη αδυναμία να κυβερνήσει.

Ειλικρινά σας λέω ότι η εικόνα αυτή δεν χαροποίησε κανέναν, όπως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν με χαροποιεί καθόλου η σημερινή εικόνα μιας κυβέρνησης που ζητά την εμπιστοσύνη της Βουλής. Και είμαι πραγματικά πλήρως θαυμασμού για το νέο εκσυγχρονιστικό κοινοβουλευτικό ήθος.

Ζητά ψήφο εμπιστοσύνης και ουσιαστικά στα έδρανα υπάρχει ένας Υπουργός, τον οποίο τιμώ και τρεις -γίνανε τώρα τέσσερις- Υφυπουργοί τους οποίους επίσης τιμώ. Αναρωτιέμαι όμως, ο κύριος Πρωθυπουργός και οι υπόλοιποι Υπουργοί που βρίσκονται σήμερα το βράδυ;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Στα γραφεία τους και εργάζονται για τον τόπο. Λύνουν τα προβλήματα του τόπου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Υπουργέ, όταν ζητάς ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων κάνεις και τον κόπο να παρίστασαι εδώ για να ακούσεις τουλάχιστον τους δικούς σου Βουλευτές, όταν έχουν παράπονα. Φαντάζομαι βέβαια ότι από την Αντιπολίτευση είναι γνωστό ότι δεν περιμένεις ψήφο.

Έχει αναγάγει η Κυβέρνηση την πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση σε πολιτικό άλλοθι. Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης. Αν όμως απέναντί της δεν είσατε εσείς, κύριε συνάδελφε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά ο ελληνικός λαός, γιατί να ψηφίσει τον κ. Σημίτη; Να τον ψηφίσει και να ψηφίσει αυτήν την Κυβέρνηση, όταν πολλά σχολεία, είναι χωρίς βιβλία, όταν οι καθηγητές δεν είναι στη θέση τους, όταν την ίδια ώρα χάνονται σαράντα ένα δισεκατομμύρια (41.000.000.000) δραχμές από κοινοτικούς πόρους που δικαιούται η παιδεία μας; Μήπως αυτή η επίδειξη ανικανότητας εξυπηρετεί τους στόχους της ΟΝΕ; Γιατί να ψηφίσει αυτήν την Κυβέρνηση ο Έλληνας πολίτης όταν κήκαν αδικώς ενάμισι εκατομμύρια στρέμματα δασικής έκτασης και η Κυβέρνηση έκανε διακοπές; Μήπως αυτή η θυσία εντάσσεται στα κριτήρια της ΟΝΕ; Γιατί να ψηφίσει αυτήν την Κυβέρνηση, όταν ο πολίτης βλέπει την περιουσία του και τη ζωή των παιδιών του να βρίσκονται στο έλεος

των εγκληματιών και των εμπόρων ναρκωτικών, αφού κατόρθωσε να διαλύσει με τον κομματισμό και την αξιοκρατία την Αστυνομία; Θεωρείτε ότι ως ξέφραγο αμπέλι η Ελλάδα γίνεται πιο επιλέξιμη για την ΟΝΕ; Γιατί να ψηφίσει ο Έλληνας μισθωτός και συνταξιούχος όταν κάθε χρόνο τον υποχρεώνετε να πληρώνει επιπλέον φόρους 30%, την ώρα που οι υπηρεσίες που του προσφέρετε στις συγκοινωνίες, στην περιθαλψη, στην πρόνοια, στην κοινωνική ασφάλιση υποβαθμίζονται συνεχώς; Μήπως η αύξηση των βαρών όταν δεν μειώνονται οι σπατάλες του κράτους μας φέρνουν πιο κοντά στην ΟΝΕ; Έχω την αίσθηση ότι για τη σημερινή Κυβέρνηση η ένταξή μας στη ζώνη του EURO απλά σημαίνει ένα ραντεβού στα τυφλά με την οικονομετρία, το οποίο για να το πετύχετε ανέχεσθε τη διάλυση του ιστού κοινωνικής συνοχής, ανέχεσθε την καταρράκωση της ποιότητας ζωής των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά θα μπορούσε να καταμαρτυρήσει κανείς στον πολιτικό λόγο που ακούγεται συχνά πυκνά στη Βουλή. Πιστεύω ότι μέσα σας όλοι γνωρίζετε ότι αντίθετα με αυτά τα οποία ισχυρίστηκε χθες ο Πρωθυπουργός, η Νέα Δημοκρατία, αντιλαμβανόμενη τη σοβαρότητα της κατάστασης, δεν επέτρεψε στον εαυτό της να ολισθήσει ούτε σε δημαγωγία ούτε σε λαϊκισμό. Αντίθετα οι προτάσεις που κάναμε επιχειρούν να σπρώξουν την Κυβέρνηση προς την αποτελεσματική εφαρμογή μιας ορθής πολιτικής. Και μπορώ να σας δώσω εδώ ένα μακρύ κατάλογο παραδειγμάτων από χαμένες ευκαιρίες. Πολλές φορές σας έχουμε επισημάνει, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι ακολουθείτε μια θολή, άτολμη και ελλιπή αναπτυξιακή πολιτική, οι συνέπειες της οποίας είναι άμεσες και μετρούνται σε απώλειες χιλιάδων θέσεων εργασίας. Ήδη η ανεργία βρίσκεται με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ στο 10,7 με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο 14 και πάντως δεν φαντάζομαι να υπάρχει κανείς εδώ μέσα ο οποίος να αμφιβάλει ότι η ανεργία στους νέους είναι της τάξεως του 25%. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μια μονάδα αύξησης της ανεργίας στη νεολαία σημαίνει αυτόματη αύξηση του δείκτη εγκληματικότητας και του δείκτη επιδείνωσης της ποιότητας ζωής.

Σας έχουμε πει ότι για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας πρέπει να σπάσετε την ακαμψία που επιδεικνύετε για την απελευθέρωση των αγορών της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, του τραπεζικού συστήματος. Να ακολουθήσετε μια τολμηρή πολιτική αποκρατικοποιήσεως και ενίσχυσης του ανταγωνισμού που θα φέρει νέες επενδύσεις και υγιείς θέσεις απασχόλησης.

Αντίθετα εσείς συντηρείτε τις περιφημες μαύρες τρύπες. Βαρέθηκα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ακούω κάθε χρόνο πώς θα κλείσει ο ΟΑΕ. Αυτός ο περίφημος ΟΑΕ που κόστισε εξακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (660.000.000.000) δραχμές στον Έλληνα πολίτη. Σας είχαμε τονίσει ότι θα καθυστερήσουν τα έργα ανάπτυξης του δικτύου φυσικού αερίου με συνέπεια να χάνονται πολύτιμες θέσεις εργασίας, αν δεν δινате το 50% στον ιδιωτικό τομέα. Δικαιωθήκαμε. Επιλέξατε τον κρατικό έλεγχο και σήμερα ούτε καν έχετε επιλέξει τους αναδόχους των έργων. Αντίθετα έχετε πετύχει, ως παγκόσμια πρωτοτυπία, να είναι η Ελλάδα η μόνη χώρα στον κόσμο όπου το φυσικό αέριο είναι η πιο ακριβή πηγή ενέργειας από το πετρέλαιο και το ηλεκτρικό. Σας προειδοποιήσαμε ότι αν δεν δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης με την ανυπαρξία επενδυτικής πολιτικής και πολιτικής ποιότητας στον τουρισμό και σας είπαμε σε όλους τους τόνους ότι με την επιλογή διάλυσης του ΕΟΤ, με την ανύπαρκτη πολιτική προβολής και διαφήμισης του τουριστικού προϊόντος, με την ανοχή στην παραοικονομία στον κλάδο, χάνονται μεγάλες ευκαιρίες.

Δεν μας ακούσατε. Δεν μας ακούσατε για τη ναυτιλία και τα ελληνικά πλοία αυτήν τη στιγμή έχουν ξένες σημαίες. Δεν μας ακούσατε, όμως, κυρίως για τους μικρομεσαίους. Δεν μας ακούσατε για τους εμπόρους. Δεν μας ακούσατε για τα προγράμματα των μικρομεσαίων που τους εξαιράσετε όλους και έχετε φθάσει φέτος να έχετε εγκρίνει χίλιες πεντακόσιες αιτήσεις μικρομεσαίων και τελικά να χρηματοδοτηθούν μόνο πεντακόσιες τριάντα. Δεν μας ακούσατε για αυτούς που είναι ο μεγαλύτερος εργοδότης σήμερα στην Ελλάδα και μη γελάτε, κύριε Πάχτα, διότι έτσι είναι, απλώς είναι θλιβερό να το ακούει κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη Νέα Δημοκρατία θεωρούμε ότι πολύ μικρότερη σημασία έχουν τα ονομαστικά κριτήρια. Είναι εξάλλου βέβαιο ότι μπορεί ίσως να επιτευχθούν με πολλά λογιστικά τρικ. Για εμάς σημασία έχει η αυριανή ημέρα, η οποία θα βρει την Ελλάδα με αδύνατη οικονομία. Θα βρει τους Έλληνες πολίτες με έκρηξη ανεργίας, όταν αυτή η οικονομική πολιτική, χωρίς αποτελεσματικότητα, που σήμερα ακολουθείτε συνεχισθεί. Φοβούμαι ότι θα συνεχισθεί με την ίδια αναποτελεσματικότητα, αν κατάλαβα καλά τον Πρωθυπουργό χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έστειλε ένα μήνυμα. Έστειλε ένα μήνυμα δυνατό στις δημοτικές εκλογές. Φαίνεται, όμως, ότι η Κυβέρνηση ούτε ήθελε ούτε μπορεί να το ακούσει. Η δική μας η θέση είναι σαφής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Εμείς πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός δεν σας εμπιστεύτηκε στις δημοτικές εκλογές, δεν θα σας εμπιστευθεί και αύριο. Ίσως για λίγο ακόμη μερικοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να κάνουν υπομονή, ο Έλληνας πολίτης όμως, δεν μπορεί πλέον. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να ακούω όλοι τα μηνύματα απ' όπου και αν προέρχονται. Και τα μηνύματα του Προεδρείου.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όλοι βιώνουμε αναμφισβήτητη την ελληνική πραγματικότητα, νομίζω ότι όλοι εδώ μέσα πρέπει να συμφωνούμε ότι ο κ. Σημίτης δεν ζητάει την ψήφο, παρά μόνο των δικών του Βουλευτών. Ζητάει δηλαδή εμπιστοσύνη από τους δικούς του Βουλευτές, επικεφαλής των οποίων βρίσκεται. Όπως επίσης, δεν διαφεύγει από κανέναν ότι οι ευθραυστές εσωτερικές ισορροπίες του ΠΑΣΟΚ είναι εκείνες που οδηγούν τον κ. Σημίτη στην επιλογή να κινήσει τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης.

Έχω, όμως, τη βεβαιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η διαδικασία, όταν αναζητά τέτοιους στόχους, ευτελίζεται και δεν ανταποκρίνεται στη σπουδαιότητα, όπως τη θέλησε το Σύνταγμα, αλλά και ο Κανονισμός της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός χθες αναφέρθηκε επίμονα στον ενεργό πολίτη, τον πληροφορημένο πολίτη. Και εμείς του λέμε ότι ενεργός και πληροφορημένος πολίτης είναι σε κάθε περίπτωση εκείνος, ο οποίος βιώνει μια συγκεκριμένη πραγματικότητα. Και βιώνουν οι Έλληνες εργαζόμενοι μισθωτοί την πραγματικότητα των αυξημένων φόρων σε ποσοστό 30%. Βιώνουν τη σκληρή πραγματικότητα απόδοκοι της κυβερνητικής πολιτικής οι αγρότες που βλέπουν να απουσιάζουν τα έργα υποδομής που θα μπορούσαν να ελαχιστοποιήσουν το κόστος των παραγομένων προϊόντων και βλέπουν το εισόδημά τους κάθε μέρα και περισσότερο να κατολισθαίνει.

Βεβαίως ο κύριος Πρωθυπουργός έχει δίκιο, όταν λέει ότι αυξήθηκε η βιομηχανική παραγωγή και προσθέτουμε εμείς και τα βιομηχανικά κέντρα, αλλά αποκρύπτει το γεγονός ότι την ώρα που αυξάνονται τα κέρδη των βιομηχάνων, την ίδια ώρα αυξάνονται ουσιαστικά οι συντελεστές φορολόγησης των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας.

Βιώνουν, κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες μια συγκεκριμένη πραγματικότητα στο επίπεδο της ανεργίας. Είναι συγκλονιστικά τα ποσοστά και σ' αυτά τα ποσοστά τραγικοί πρωταγωνιστές είναι οι νέοι και οι νέες αυτού του τόπου. Είναι ακόμη οι μεγάλες στρατιές των ανέργων επιστημόνων, με δεδομένη την απουσία ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού, που θα μπορούσε να απορροφήσει και να αξιοποιήσει όλο αυτό το επιστημονικό προσωπικό, το οποίο παίρνει το πτυχίο του και ρίχνεται βορά στην αγορά της ανεργίας.

Βιώνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες πολίτες την ανυπαρξία κοινωνικών δαπανών.

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός είπε μια ανακρίβεια. Βεβαίως επί της εποχής του κ. Μητσotάκη μειώθηκαν οι κοινωνικές δαπάνες, αλλά

απέκρυψε ο κ. Σημίτης, προκύπτει από την έρευνα της EUROSTAT για τους δεκαπέντε, όπως επιγράφεται, ότι είχαμε περαιτέρω μείωση από το 1995, σε σύγκριση με το 1990 μόνο στην Ελλάδα.

Επομένως για ποιο κοινωνικό κράτος ομιλεί ο κύριος Πρωθυπουργός όταν απουσιάζουν οι κοινωνικές δαπάνες και όταν οι Έλληνες ζουν μια συγκεκριμένη πραγματικότητα; Όταν κινδυνεύουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργασιακές σχέσεις και αποσπαθρώνεται το δίκτυο προστασίας της εργασίας, στο όνομα του εξαγγελλόμενου εκσυγχρονισμού;

Εκσυγχρονισμό ακούν οι Έλληνες πολίτες και δεν διαπιστώνουν ούτε την ύπαρξη ενεργειών, εξορθολογισμού έστω. Και βεβαίως η συμμετοχή της χώρας στην ΟΝΕ μπορεί να επιτευχθεί και θα επιτευχθεί, με τις λογιστικές παρεμβάσεις που είναι δυνατόν να γίνουν και θα γίνουν. Αλλά το ερώτημά μου είναι συγκεκριμένο. Και μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ, την επόμενη ημέρα από την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, τι θα γίνει, κύριοι συνάδελφοι; Με ποια παραγωγική μηχανή, με ποιους αναπτυξιακούς άξονες, με ποια οικονομία, η οποία στερείται αναπτυξιακής λογικής, θα μπορέσουμε την επόμενη ημέρα από την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, να σταθούμε μέσα στο καινούριο οικονομικό ολοκλήρωμα της Ενωμένης Ευρώπης;

Αυτά είναι καταλυτικά ερωτήματα και αφορούν όλες και όλους, οπουδήποτε και αν ο καθένας επιλέγει πολιτικά να βρίσκεται.

Μίλησε ο κ. Σημίτης για το αποτελεσματικό κράτος και δικαιούμαι κι εγώ μαζί με σας να ρωτώ: Είναι αποτελεσματικό το κράτος με μια Δημόσια Διοίκηση που βεβαίως έχει νόμους, αλλά είναι στην κυριολεξία αναποτελεσματική έως αποσπαθωμένη, ανίκανη να στηρίξει, να παρακολουθήσει προγραμματισμούς και σχέδια σε αυτήν τη δύσκολη, όσο και αναγκαία πορεία της χώρας προς την Ευρώπη;

Ποιος δεν συνομολογεί, κύριοι συνάδελφοι, την ύπαρξη μιας διοίκησης αναποτελεσματικής;

Κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε και είναι σωστό, ανασφάλεια, ανησυχία, έναρξη πράξεων αυτοδικίας από τους Έλληνες πολίτες, από την ανυπαρξία αποτελεσματικής Αστυνομίας. Αυξάνονται οι δείκτες της εγκληματικότητας και η Κυβέρνηση για όλα αυτά "νίπτει τας χείρας της". Καμία ευθύνη δεν έχει. Αλλάζει τον Υπουργό λέτε και με αυτόν τον τρόπο θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα, λέτε και το πρόβλημα ήταν μόνο πρόβλημα προσώπου και όχι ανυπαρξίας μιας πολιτικής.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλουμε να στείρουμε λογική καταστροφής, αλλά σας ρωτώ: Είμαστε μία από τις πρώτες χώρες ή δεν είμαστε, μέσα στην Ευρώπη -έτσι λέγει ο ΟΟΣΑ- με πρωτιά στο ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος; Αυτό είναι το αποτελεσματικό κράτος; Αυτό είναι το αποτελεσματικό κράτος που δεν μπορεί να προστατεύσει το περιβάλλον, που είναι ανίκανο να γλιτώσει από τη φωτιά τα δάση;

Φοβάμαι ότι ο λόγος είναι έντονα υποκριτικός όταν αποσιωπά όλα αυτά τα ζητήματα, που αποτελούν καθημερινό βίωμα του Έλληνα πολίτη. Όσες προσπάθειες και αν κάνει ο κ. Σημίτης δεν θα μπορέσει να εξωραΐσει την τραγική πραγματικότητα.

Το μόνο που θα μπορέσει αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι εσάς να πειθαναγκάσει, με την έγερση διλημάτων, για να σας σύρει στη δική του αδιέξοδη πολιτική, μια πολιτική η οποία, δεχθείτε πια, αν συνεχιστεί δεν θα βλάψει μόνον το κόμμα σας -αυτό είναι το λιγότερο όταν βλάπτεται κάποιο κόμμα- βλάπτει τη χώρα, υπονομεύει την πορεία αυτής της χώρας, την αποτελεσματική πορεία που θα έπρεπε να έχουμε εξασφαλίσει προς την Ενωμένη Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός έδωσε τη δυνατότητα στους Έλληνες Βουλευτές, αλλά και στον ελληνικό λαό, να ασκήσουν συστηματική κριτική και αντιπολίτευση, για όλα εκείνα τα οποία πράττει και για όλα εκείνα τα οποία παραλείπει. Και νομίζω ότι κανένας δεν ασκεί αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τον Συνασπισμό εμείς ασκούμε προγραμματική αντιπολίτευση, όχι στείρα και το ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι.

Και την ώρα που κρίνουμε αυστηρά τις δικές σας ενέργειες, τις ενέργειες της Κυβέρνησης, την ίδια ώρα δεν αοριστολογούμε. Καταθέτουμε τη δική μας πρόταση και τη δική μας αντιπρόταση σε όλα εκείνα τα οποία αδιέξοδα χαράζει και προωθεί ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του.

Με τα δεδομένα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι καταψηφίζουμε με απόλυτα ήσυχη την πολιτική μας συνείδηση την Κυβέρνηση και η καταψήφιση αυτή βρίσκεται σε απόλυτη συνέπεια και αντιστοιχία με αυτό, επαναλαμβάνω, που κάθε μέρα βιώνει ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αδαμόπουλος έχει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Αδαμόπουλε, από τη θέση σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, όλοι οι προηγούμενοι μίλησαν από το Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο, αλλά κάνουμε και εμείς εδώ στο Προεδρείο λάθη.

Πρέπει να πω ότι ζητούμε κατανόηση από όλους. Εφόσον περιορίσαμε το χρόνο σε επτά λεπτά, προφανώς το κάναμε για να εξοικονομήσουμε χρόνο, προκειμένου να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι. Είναι εκατόν είκοσι που περιμένουν να μιλήσουν. Σας παρακαλώ θερμά. Άλλωστε ο Κανονισμός λέγει ότι μέχρι και δέκα λεπτά μιλάει κανείς από τη θέση του. Και για τα δέκα λεπτά κακώς ανεβαίνουμε στην Έδρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αναγκάζομαι να τροποποιήσω την ομιλία μου που είχα ετοιμάσει ακούγοντας προηγούμενους τους εκλεκτούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας την κ. Μπακογιάννη, τον κ. Αλογοσκούφη και τον κ. Παυλόπουλο, όταν αναφέρθηκαν στη χθεσινή συζήτηση εδώ στη Βουλή, λέγοντας ότι η χθεσινή διαδικασία απέδειξε ότι ο Πρωθυπουργός είναι κατώτερος των περιστάσεων, ότι είναι ένας αδύναμος Πρωθυπουργός, ένας ισχνός Πρωθυπουργός μιας αδύναμης Κυβέρνησης, κλπ. Πραγματικά, όταν αυτό λέγεται ή ότι υπήρχε παγωμάρα στην Αίθουσα ή ότι τόσες φορές χειροκροτήθηκε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω ότι αδικούμε τον κύριο Πρωθυπουργό που γνωρίζουμε ότι είναι ένα πρόσωπο που δεν επιζητεί ούτε φωτοβολίδες, ούτε υπερβολές. Αντίθετα ήθελα να πω ότι την απάντηση την έδωσε σήμερα το Χρηματιστήριο με το 6%, αγαπητέ κύριε Παυλόπουλε, που σημαίνει ότι οι δυνάμεις της αγοράς, που εσείς εκθειάζετε σήμερα δίνουν την εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό γιατί ακριβώς αυτός μπορεί να οδηγήσει τη χώρα στην ΟΝΕ.

Το άλλο που ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι ο κύριος Πρωθυπουργός χτες αναφέρθηκε σε δύο θέματα. Το ένα ήταν πιστεύω η αιτιολόγηση της όλης διαδικασίας. Θεωρώ ξύπνια την κίνηση του κυρίου Πρωθυπουργού, που πράγματι έβαλε προ των ευθυνών τη Νέα Δημοκρατία, που όμως θεωρώ ότι είναι και υπερβολή τουλάχιστον η επίκληση της δεδηλωμένης του εκατόν πενήντα ένα (151), διότι νομίζω -και εδώ πρέπει να μιλάμε καθαρά με τη γλώσσα της αλήθειας- ότι αυτή η επίκληση αφορά -τουλάχιστον αυτό το μήνυμα εγώ πήρα- του Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και είναι αδιανόητο για οποιονδήποτε Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή Βουλευτή οποιουδήποτε κόμματος όταν το κόμμα του είναι στην κυβέρνηση, να μην έχει τη στήριξή του. Είναι αυτονόητο ότι η ψήφος εμπιστοσύνης θα πρέπει να υπάρξει στο κόμμα που τον ανέδειξε, στο κόμμα με το οποίο εξελέγη.

Το άλλο θέμα που έθιξε ο κύριος Πρωθυπουργός -και νομίζω ότι έχει γίνει και βίωμα του ελληνικού λαού- είναι ότι η διέξοδος της χώρας περνάει μέσα από την ΟΝΕ, ότι ο δρόμος αυτός είναι μονόδρομος. Σ' αυτό πιστεύω ότι υπάρχει πλήρης συμφωνία. Υπάρχουν όμως και κάποιες άλλες τοποθετήσεις όσον αφορά του τι γίνεται μ' αυτήν την πολιτική που κάνουν σήμερα, μήπως χρειάζεται μια επαναθεώρηση όταν τα κέρδη των τραπεζών ήταν τα μεγαλύτερα της τελευταίας εικοσαετίας, όταν τα κέρδη κάποιων μονοπωλίων κάθε μέρα αυξάνονται. Και εν πάση περιπτώσει, τι θα γίνει με την κοινωνική συνοχή, που επίσης ο κύριος Πρωθυπουργός έχει πει στο παρελθόν ότι σίγουρα είναι απαραίτητη για την

ανάπτυξη. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε μήπως μπορεί να υπάρξει μια πολιτική τέτοια, έτσι ώστε στα πλατιά κοινωνικά στρώματα να δοθεί μια δυνατότητα ανακούφισης διότι πράγματι αδικούμε την ΟΝΕ όταν όλα τα φορτώνουμε στην ΟΝΕ.

Το κράτος που έχουμε διαμορφώσει στην Ελλάδα και ευθύνονται όλες οι παρατάξεις, είναι θέμα πια συνείδησης, είναι θέμα νοοτροπίας, είναι θέμα πώς κτίσαμε ένα παράλυτο κράτος. Και όταν προσπαθείς μετά από εκατό χρόνια να αλλάξεις τη δομή και τη νοοτροπία του κράτους, σίγουρα βρίσκεις αντιδράσεις, σίγουρα πρέπει να υπάρχουν ρήξεις.

Και το λέω αυτό, γιατί πολλοί μίλησαν για το μήνυμα των εκλογών. Πράγματι, υπήρξε ένα μήνυμα των εκλογών. Όμως, μην ξεχνάμε ότι είχαμε ένα νέο θεσμό το σχέδιο "Καποδίστρια", όπου εκεί τι έμπλεξαν; Τοπικιστικά συμφέροντα. Συμφέροντα χωριών. Συμφέροντα προσώπων. Αντιδημαρχίες. Συναλλαγές. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην είναι γνήσια τα πολιτικά χαρακτηριστικά και τα συμπεράσματα.

Ακόμη, όταν γίνονται μαζί δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, παρατηρείται το φαινόμενο οι ίδιοι οι ψηφοφόροι για τη νομαρχία να ψηφίζουν, αν θέλετε, άνθρωπο της προτίμησής τους και για τη δημαρχία να ψηφίζουν κάποιον άλλον, παρ' ότι τα άτομα αυτά ανήκουν στην ίδια πολιτική παράταξη.

Άρα, δεν μπορούμε να μιλάμε για ένα σαφές μήνυμα. Μήνυμα υπήρξε προς την Κυβέρνηση: Να βελτιώσει την πολιτική της σε κάποιους τομείς και να χαράξει μια άλλη πολιτική, μια άλλη στρατηγική με την Αριστερά. Μια πολιτική, είτε σε επίπεδο προγραμματικό είτε σε επίπεδο συνδικαλιστικό είτε ακόμη σε επίπεδο πολιτικό. Είναι μια πολιτική απαραίτητη. Εμείς ζητούμε από την Αριστερά κάθε φορά να έρχεται να μας στηρίξει, όταν εμείς κάνουμε εκλογές. Δεν μπορούμε να θυμόμαστε την Αριστερά τότε που κάνουμε εκλογές.

Δεν θεωρώ, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι η φθορά μας ξεκινάει από την ΟΝΕ.

Υπάρχουν πολλά θέματα της καθημερινότητας, τα οποία έχει ανάγκη ο Έλληνας πολίτης και για τα οποία πρέπει να απαντήσουμε. Και θα ήθελα να τα αναφέρω περιληπτικά.

Πότε θα ολοκληρωθεί το Μητρώο Αγροτών;

Θα λειτουργήσει ο νόμος για τους νέους αγρότες;

Τι θα γίνει με τις συνεχείς αυξήσεις των εφοδίων, των λιπασμάτων και των φυτοφαρμάκων;

Τι θα γίνει με την προστασία των αγροτικών προϊόντων, που παθαίνουν ζημιές από θεομηνίες;

Θα τροποποιηθεί ο κανονισμός του ΕΛΓΑ, που έχουμε υποσχεθεί;

Τι θα γίνει με τη χρήση γης, αγροτεμάχια, χορτολιβάδα, κλπ.; Πότε θα αποδοθούν στους αγρότες και τους κτηνοτρόφους;

Τι θα γίνει με τη διάθεση των αγροτικών προϊόντων, όταν η αγορά δεν τους δίνει την τιμή του κόστους παραγωγής;

Πότε θα γίνει η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών με νέα κατεύθυνση από το κράτος;

Τι θα γίνει με την κατοχύρωση του αγροτικού επαγγέλματος;

Ποια όπλα θα δώσει η Κυβέρνηση στον Έλληνα αγρότη και κτηνοτρόφο, για να συναγωνισθεί τον Ευρωπαίο;

Θα αξιοποιηθεί η έκθεση της κοινοβουλευτικής επιτροπής της Βουλής από όλα τα κόμματα γύρω από το αγροτικό ζήτημα;

Τι θα γίνει με τους οργανισμούς του Υπουργείου Γεωργίας και πότε οι γεωπόνοι θα είναι σύμβουλοι των γεωργών και όχι γραφιάδες στις επιδοτήσεις;

Τι θα γίνει με τα θέματα της κοινωνίας που πράγματι υπάρχουν; Του κυκλοφοριακού χάους στην Αθήνα. Πότε θα σταματήσει αυτό; Ξέρω ότι αλλού, για να έρθουν τα ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα στο κέντρο, πρέπει να μεταφέρουν τρία άτομα οπωσδήποτε.

Τι θα γίνει με τα τροχαία ατυχήματα; Ερωτώ και πάλι: Θα αξιοποιηθεί η έκθεση της κοινοβουλευτικής επιτροπής;

Γιατί, κάθε μέρα που περνάει, ο Ο.Σ.Ε. εγκαταλείπεται και με τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου και το επιβατικό του κοινό, αλλά και τα εμπορεύματα πηγαίνουν στους ιδιώτες;

Τι θα γίνει με τα προβλήματα που υπάρχουν στους αιγιαλούς και στις παραλίες και απασχολούν τόσο κόσμο;

Τι θα γίνει με τα αυθαίρετα τα παλιάς και νέας γενιάς;

Τι θα γίνει με τα πρόστιμα τα αιώνια, τα οποία καθιέρωσε η Νέα Δημοκρατία, αλλά η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει δώσει λύση;

Τι θα γίνει με το κεφάλαιο, χωροταξία; Δεν είναι δυνατό σε ένα μικρό χωριό ή σε μια μικρή πόλη να μην μπορεί να προωθηθεί σχέδιο πόλης και να χρειάζονται διαδικασίες πέντε, δέκα και είκοσι ετών και από την άλλη μεριά να ζητούμε από τους αγρότες να μείνουν στα χωριά.

Και βέβαια υπάρχει ο μεγάλος ασθενής, η Δημόσια Διοίκηση, που πιστεύω ότι, με τη νέα δομή του κράτους και με την αποκέντρωση, πρέπει ο Πρωθυπουργός να επιβλέψει, ώστε να μεταβιβασθούν όλες οι αρμοδιότητες στην περιφέρεια. Γιατί υπάρχουν αρμοδιότητες και Υπουργεία, που δεν έχουν καμιά δουλειά προς την κατεύθυνση αυτή.

Και πέρα από το σχέδιο "Καποδίστριας Ι", πρέπει να έρθει το σχέδιο "Καποδίστριας 2", όπως έχει υποσχεθεί ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών, καθώς επίσης και κάποιες διορθωτικές μεταβολές γύρω από τη χωροταξία.

Πολλά θα ήθελα να πω για τα καθημερινά προβλήματα. Αυτό, όμως, που έχω να πω τελειώνοντας, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα πρέπει να συναντήσει το άλλο μισό ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο ανασχηματισμός έδειξε τους δρόμους παράλληλους. Στο χέρι μας, όμως, είναι αυτοί οι δρόμοι να συναντηθούν. Και αφού συναντηθούν πιστεύω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ο μόνος πολιτικός φορέας, που μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σάββας Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη σύντομη ομιλία μου θα αναφερθώ σε έναν τομέα μόνον της κυβερνητικής δράσης ή αδράνειας στον οποίο ο ανασχηματισμός κατέδειξε πως ό,τι επισημαίναμε ή ό,τι καταγγέλλαμε επί δύο χρόνια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα επιβεβαιώθηκε, αφού ο κ. Σημίτης φρόντισε να αναδομήσει το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Γεωργίας.

Εκτιμώ βεβαίως ότι με πρόλαβε στο σύνολο περίπου των παρατηρήσεων και καταγγελιών ο συνάδελφος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Αδαμόπουλος, ο οποίος πολύ σωστά επεσήμανε το σύνολο των αδυναμιών της κυβερνητικής πολιτικής στον ευαίσθητο αυτόν τομέα.

Όμως η εγκατάλειψη από την Κυβέρνηση του κ. Σημίτη της ελληνικής γεωργίας, του αγροτικού χώρου, του φυσικού περιβάλλοντος, των Ελλήνων αγροτών, δεν είναι δυνατόν να αποσιωπηθεί σε μία τέτοια συζήτηση εξαιτίας της αναδόμησης προσώπων.

Οι ευθύνες, κύριε Πρόεδρε, για ό,τι έγινε, ή δεν έγινε, στον ευαίσθητο αυτό τομέα βαρύνουν συλλογικώς την Κυβέρνηση και προσωπικώς, βεβαίως, τον κ. Σημίτη, ο οποίος επί δύο χρόνια κάλυπτε και πρόσωπα και πολιτικές.

Μετά από όλα αυτά, λοιπόν, αναρωτιέται κανείς πώς θα δείξει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση όταν μάλιστα ο Πρωθυπουργός χθες, στα εβδομήντα λεπτά και πλέον που μίλησε, δεν είχε την ευαισθησία ούτε μία στιγμή να κάνει έστω και σε ένα σημείο αυτοκριτική και ανεφέρθη μόνο σε δύο "επιτεύγματα" της Κυβέρνησής του στον τομέα αυτό. Μας ομίλησε για τα επιτεύγματα του Ο.Γ.Α. καθώς και για το Νόμο περί Νέων Αγροτών.

Είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι ο Ο.Γ.Α. έγινε ένας σύγχρονος ασφαλιστικός οργανισμός. Το είπατε ίσως γιατί δεν γνωρίζετε ότι όλοι οι Έλληνες, οι οποίοι έχουν πάρε-δώσε με αυτόν τον οργανισμό ταλαιπωρούνται επί έτη για να βρουν το δικίο τους. Και δεν γνωρίζετε ίσως, ή μάλλον το γνωρίζετε αλλά το αποσιωπήσατε, ότι με δική σας νομοθετική πρωτοβουλία ένα κεκτημένο των Ελλήνων αγροτών που ήταν η δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη επί πολλές δεκαετίες, χάθηκε. Αυτό είναι επίτευγμα;

Ένα δεύτερο επίτευγμά σας, όπως το αναφέρατε εδώ, ήταν ο νόμος

περί νέων αγροτών. Επί ενάμιση χρόνο όμως οφείλετε να ξέρετε - και εμείς ως Βουλευτές περιφέρειας το γνωρίζουμε - ότι αν πάτε στην οποιαδήποτε διεύθυνση γεωργίας, στον οποιοδήποτε νομό της χώρας θα δείτε ότι ο νόμος αυτός δεν υλοποιείται. Και εδώ υπάρχουν σημαντικές ευθύνες της Κυβέρνησής σας, κύριε Σημίτη.

Στο ίδιο αυτό διάστημα των δύο ετών το Υπουργείο Γεωργίας, η Αγροτική Τράπεζα, οι εποπτευόμενοι οργανισμοί, στην κυριολεξία διαλύθηκαν ή απαξιώθηκαν. Και οφείλετε να δώσετε μία απάντηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Πριν από λίγους μήνες ψηφίσατε με την Πλειοψηφία -και κακώς ψηφίσατε- την κατάργηση οργανισμών, όπως ο Οργανισμός Γάλακτος, ο Οργανισμός Βάμβακος, ο Οργανισμός Ελαιολάδου. Αυτοί οι οργανισμοί εξακολουθούν να λειτουργούν σήμερα. Τι θα γίνει με τη τύχη τους και τι θα γίνει με την τύχη αυτών των ευαίσθητων προϊόντων;

Όλα αυτά γίνονται σε μία εποχή κατά την οποία υπάρχουν σημαντικότερες εξελίξεις και μεταβολές, κύριε Πρόεδρε, στην ευρωπαϊκή γεωργία, αλλά και στην παγκόσμια γεωργία.

Χαρακτηριστική περίπτωση, κύριε Πρωθυπουργέ, της αναποτελεσματικότητας της Κυβέρνησής σας στον τομέα του Υπουργείου Γεωργίας ήταν ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίσατε φέτος το καλοκαίρι το κρίσιμο θέμα των δασικών πυρκαγιών. Έχουμε ρεκόρ καμένων εκτάσεων. Ξεπεράσαμε φέτος το ενάμιση εκατομμύριο στρέμματα και αυτό είναι ρεκόρ καταγεγραμμένων πυρκαγιών. Και δεν είπατε, έστω και ένα λόγο, για το τι θα κάνετε στον ευαίσθητο αυτό τομέα. Δεν λύνει το πρόβλημα η μεταφορά της αρμοδιότητας, όπως έγινε στον ευαίσθητο αυτόν τομέα, από τη μία υπηρεσία στην άλλη. Γι' αυτό εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, θα επαναφέρουμε στη Βουλή την πρόταση, η οποία ήταν ομόφωνη απ' όλα τα κόμματα, περί της δημιουργίας ενός ενιαίου φορέα δασοπροστασίας, ο οποίος θα αναλάβει την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος στη χώρα μας.

Σε ό,τι αφορά τώρα τις γενικότερες παρατηρήσεις μας, επειδή και χθες είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει προτάσεις, εμείς θα επανακαταθέσουμε, ενδεχομένως και στη νέα πολιτική ηγεσία, το πόρισμα το οποίο παρουσιάσαμε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, η οποία εκλήθη να αντιμετωπίσει τις αγροτικές κινητοποιήσεις.

Έχουμε μία ολοκληρωμένη πρόταση, η οποία έχει δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος είναι το πώς θα μπορέσουμε να συγκρατήσουμε τον αγροτικό πληθυσμό στην ύπαιθρο και ο δεύτερος στόχος μας -που είναι και μέσον για την επίτευξη του πρώτου στόχου- είναι να πετύχουμε ένα καλύτερο εισόδημα για τον Έλληνα αγρότη και τον Έλληνα κτηνοτρόφο, με αύξηση της ανταγωνιστικότητας και με παρεμβάσεις, όπου χρειάζεται, ακόμη και στον ευαίσθητο τομέα της μείωσης του κόστους παραγωγής.

Το πρόγραμμά μας αυτό και οι αναλυτικές προτάσεις μας, επαναλαμβάνω, βρίσκονται στη διάθεση και της Εθνικής Αντιπροσωπείας και της Κυβέρνησης, αλλά βεβαίως και του ελληνικού λαού.

Πρέπει να πούμε ότι η γεωργία δεν έχει άλλα περιθώρια, κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορούμε να δώσουμε άλλη πίστωση στην Κυβέρνηση. Πέρασαν δύο πολύτιμα χρόνια. Υπάρχει έντονη κοινωνική αναστάτωση και κάθε φορά που προκαλείται αυτή η αναστάτωση -και θα ξαναπροκληθεί υποπτευόμαστε και εικάζουμε σε λίγο καιρό- η Κυβέρνηση, ο κύριος Πρωθυπουργός, χαμογελώντας πάλι μέσα από παραληρήματα της μορφής "ανίερές συμμαχίες" θα βγεί να υβρίσει τους αγρότες.

Αναφερθήκαμε και χθες στις αγροτικές κινητοποιήσεις, κύριε Πρωθυπουργέ και είπατε ότι έγιναν για να διαιωνιστεί το σπάταλο κράτος. Το σπάταλο κράτος διαιωνίζεται όμως όταν χωρίς κριτήρια χαρίζετε δισεκατομμύρια σε συνεταιριστικές οργανώσεις και σε ιδιώτες ψαράδες. Το σπάταλο κράτος διαιωνίζεται όταν χωρίς κριτήρια, κύριε Πρωθυπουργέ, αφήνετε Υπουργούς, μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες, να αγοράζουν ως πούμε πυροσβεστικά αεροσκάφη ή να αναθέτουν εκπομπές τηλεοράσεως για να παρουσιάσουν τα επιτεύγματά τους στον αγροτικό τομέα. Έτσι διαιωνίζεται το σπάταλο κράτος και όχι

με αγροτικές κινητοποιήσεις και όχι με τις πολιτικές ερμηνείες τις οποίες δίδετε.

Όταν, κύριε Πρόεδρε, συμβαίνουν όλα αυτά είναι προφανές ότι εμείς δεν μπορούμε ως Νέα Δημοκρατία να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στον κ. Σημίτη. Το ίδιο προφανές είναι όμως ότι τον κ. Σημίτη δεν τον εμπιστεύεται πια και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ο κ. Σημίτης για λίγο ακόμη καιρό, όσο είναι Πρωθυπουργός, με την ανοχή και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, θα ταλανίσει και τον τόπο και τους Έλληνες. Είναι βέβαιο όμως ότι οι προσεχείς εκλογές -οι οποίες για μας είναι καλοδεχούμενες, κύριε Πρωθυπουργέ, όποτε και να γίνουν- θα σηματοδοτήσουν ένα νέο ξεκίνημα που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος, ένα νέο ξεκίνημα με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτή για την επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για να επιστρέψουμε επιτέλους στο πεδίο της πολιτικής. Και το λέω αυτό γιατί με αφορμή ορισμένα φαινόμενα των τελευταίων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, αρκετοί στον τόπο αυτό πίστεψαν ότι ανώτερο στάδιο της πολιτικής είναι πλέον, στην αυγή του 21ου αιώνα, η κατάργηση της πολιτικής. Ότι ανώτερο στάδιο της πολιτικής είναι η υποκατάστασή της από την προσωπική εικόνα ή από τις καλές δημόσιες σχέσεις.

Ο δε Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κατά τη χθεσινή αγόρευσή του επιχείρησε να θεμελιώσει τα πάντα στη βασική του θέση ότι καταργήθηκαν οι διαχωριστικές γραμμές. Και πράγματι τώρα πια η πολιτική είναι μία πολιτική των αποχρώσεων. Υπάρχει σημαντικός αριθμός κυμαινόμενων ψηφοφόρων, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του εκλογικού σώματος δηλώνει την αυτοτοποθέτησή του στο μέσον του πολιτικού φάσματος. Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι καταργήθηκαν οι πολιτικές θέσεις. Ή πολύ περισσότερο αυτό δεν σημαίνει, δεν μπορεί να σημαίνει -γιατί κάτι τέτοιο θα υποτιμούσε τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού- ότι μπορεί να στηθεί μία απλοϊκή επιχείρηση παραπλάνησης της κοινής γνώμης όπως αυτή που επιχείρησε χθες ο κ. Καραμανλής και επιχειρεί συστηματικά η Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία ερμηνεύει το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών εκ των υστέρων -θα μιλήσουμε γι' αυτό- κατηγορεί την Κυβέρνηση για ανικανότητα, καταγγέλλει την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ για πολιτική αδυναμία, αλλά δεν θέτει κανένα ζήτημα νομιμοποίησης της Κυβέρνησης, δεν αμφισβητεί την εντολή που έχει η Κυβέρνηση από τον ελληνικό λαό και φυσικά από τη Βουλή να κυβερνήσει, να αντιμετωπίσει τα προβλήματα, να συγκροστεί με αυτά, να αλλάξει καταστάσεις, να αλλάξει την εικόνα της χώρας, να την οδηγήσει σε μία ισότιμη πορεία προς τη σύγκλιση των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αλλά απλώς περιμένει στη γωνία, εφαρμόζοντας το πιο παλαιοκομματικό και παλαιοσυνδικαλιστικό μοντέλο συμπεριφοράς που είναι να περιμένεις να λύσει ο αντίπαλός σου τα προβλήματα και εσύ να εισπράξεις από την όποια φθορά του.

Μα, αυτό είναι ένα μοντέλο πολιτικής συμπεριφοράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που έχει κουράσει τον ελληνικό λαό και εν πάση περιπτώσει δεν πείθει τον ελληνικό λαό.

Γιατί τώρα πια όλοι παροικούν την Ιερουσαλήμ, γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, κανείς δεν είναι αθώος του αίματος, όλοι έχουν χειριστεί κρίσιμες καταστάσεις. Και γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι παρ' ότι οι διαχωριστικές γραμμές έχουν γίνει πολύ χαλαρές, παρ' ότι υπάρχει ένα ποσοστό που εύκολα αλλάζει εκλογική προτίμηση, εν τούτοις εδώ μέσα, κόμματα και πρόσωπα, εκφράζουμε κάτι. Εκφράζουμε ιστορικά κάτι, εκφράζουμε κοινωνικά κάτι, εκφράζουμε ιδεολογικά κάτι. Και αυτό το κάτι δεν είναι γενικό και αόριστο, δεν είναι μία εντύπωση αφηρημένη, είναι μία πολύ συγκεκριμένη και βιωμένη εμπειρία για τον ελληνικό λαό, ο οποίος

την κρίσιμη στιγμή θα αντιμετωπίσει και πάλι, όχι κάποια εκβιαστικά διλήμματα, αλλά κάποια διλήμματα πολιτικά, ιδεολογικά τα οποία θα τον καλέσουν να αποφασίσει εάν υπάρχει άλλη λύση πέρα από τη λύση που προτείνει το ΠΑΣΟΚ. Εάν υπάρχει άλλη ομάδα στελεχών πέρα από την ομάδα στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Θα κληθεί δηλαδή ο ελληνικός λαός κάποια στιγμή να απαντήσει στο δίλημμα ποιος άραγε θα μπορούσε να χειριστεί καλύτερα τις δύσκολες καταστάσεις, τη δύσκολη και λεπτή ισορροπία που απαιτούν οι περιστάσεις από το ΠΑΣΟΚ.

Γιατί τι κάνει το ΠΑΣΟΚ; Τι αγωνίζεται να κάνει το ΠΑΣΟΚ τα τελευταία πέντε χρόνια; Αγωνίζεται να διασφαλίσει μία εξαιρετικά λεπτή ισορροπία μέσα σε μία δεδομένη διεθνή συγκυρία, μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στον στόχο της οικονομικής σταθεροποίησης, της ισότιμης ένταξης στην ΟΝΕ, στο στόχο της διασφάλισης των εγγυήσεων του κοινωνικού κράτους, της διασφάλισης και της εμπέδωσης των μηχανισμών της κοινωνικής αλληλεγγύης. Μία δύσκολη και λεπτή ισορροπία η οποία απαιτεί αποφάσεις, απαιτεί χειρισμούς, απαιτεί συγκρούσεις και βεβαίως δεν συνοδεύεται πάντοτε μόνο από επιτυχίες. Ο δρόμος αυτός δεν είναι ένας δρόμος ρόδινος, δεν είναι η βασιλική οδός. Υπάρχουν και λάθη, υπάρχουν και παλινδρομήσεις, υπάρχουν και άτυχες στιγμές.

Αλλά κάποια στιγμή πρέπει να μιλήσουμε με ειλικρίνεια γενναϊότητα και καθαρότητα στον ελληνικό λαό και να του εξηγήσουμε ότι κατά βάθος το δίλημμα που υπάρχει είναι αν θα υιοθετήσουμε μία νέα αντίληψη για την πολιτική, αυτό που εγώ θα ονόμαζα "πολιτική των νέων καταστάσεων", που συγκρούεται με το παρελθόν, που θέλει να οικοδομήσει μία νέα εικόνα και μία νέα προοπτική για τη χώρα -φυσικά αυτό δεν γίνεται εύκολα, απαιτεί μια μακροχρόνια και δύσκολη και πολλές φορές αντιφατική προσπάθεια- ή εάν θα μείνουμε εγκλωβισμένοι σε αυτό που εγώ θα ονόμαζα "πολιτικαντισμό των εντυπώσεων και των φευγαλέων, των αποσπασματικών γεγονότων".

Είναι αλήθεια ότι στο επικοινωνιακό πεδίο δεν υπάρχει σύγκριση ανάμεσα στην πολιτική των καταστάσεων και τον πολιτικαντισμό των εντυπώσεων, των μεμονωμένων γεγονότων. Όταν έχεις ως στόχο την ένταξη της χώρας με ισότιμους όρους στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αυτό δεν μπορείς να το μετατρέψεις σε συγκεκριμένα χειροπιαστά καθημερινά παραδείγματα. Όταν έχεις ως στόχο τον εκσυγχρονισμό για παράδειγμα του τραπεζικού συστήματος, αυτό δεν μπορείς να το προβάλλεις ως εικόνα στα καθημερινά δελτία ειδήσεων. Όταν όμως η αντίληψή σου δεν είναι πολιτική, αλλά παλαιολογική, τότε βεβαίως μπορείς να προβάλλεις το μεμονωμένο επεισόδιο στην Ιονική ή σε οποιαδήποτε τράπεζα, μπορείς να αντιτάξεις στην αγροτική μεταρρύθμιση το οποιοδήποτε επεισόδιο με κτηνοτρόφους που μπροστά στο κτίριο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες χύνουν τις καρδάρες με το γάλα. Γιατί η πολιτική των καταστάσεων, ζητά να επικοινωνήσει με τη νοημοσύνη του πολίτη, με τα πολιτικά του αντανάκλαστικά, ενώ το άλλο είναι μία εντύπωση που καταγράφεται σε κάποιες συνειδήσεις και έπειτα χάνεται. Παράγει όμως ένα πολιτικό αποτέλεσμα και πραγματικά υπάρχει η πιθανότητα να κερδίσει κανείς τις καταστάσεις, να ανατρέψει τις καταστάσεις και να χάσει τις εντυπώσεις. Και θύμα αυτού του άδικου ισοζυγίου είναι πολλές φορές οι κυβερνήσεις. Αλλά οι κυβερνήσεις εκείνες που δεν έχουν συνείδηση της εξέλιξης της ιστορίας, που δεν έχουν συνείδηση της ιστορικής αλήθειας που λέει, που διδάσκει, ότι όταν έχεις μία πολιτική με αρχή, μέση και τέλος είναι αδικαιολόγητη και ασυγχώρητη ηττοπάθεια. Είναι πολιτικό και ιστορικό σφάλμα να δεχθείς να κριθείς όχι με τα κριτήρια της πολιτικής των καταστάσεων που απαιτούν μία ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των θεμάτων, αλλά με τα κριτήρια της πολιτικάντικης αντίληψης, των εντυπώσεων και των γεγονότων.

Πρέπει να σας πω εδώ ότι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από την άποψη αυτή είναι η στάση της Νέας Δημοκρατίας για την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω

κατορθώσει -παρά το ενδιαφέρον μου- να αντιληφθώ από ποια οπτική γωνία προσεγγίζει το ζήτημα η Νέα Δημοκρατία. Αν αυτά που λέει για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι μια κριτική εξ Αριστερών ή μια κριτική εκ Δεξιών. Δεν αντιλαμβάνομαι εάν αυτό που ζητάει η Νέα Δημοκρατία είναι μία περισσότερο εντατική πολιτική ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση με οικονομική και κοινωνική σκληρότητα, με επιπτώσεις στην καθημερινή ζωή του πολίτη και στο κοινωνικό κράτος ή αν αυτό που ζητάει είναι μία πιο "αριστερή" προσέγγιση, δηλαδή μία χαλαρότερη πολιτική, ενδεχομένως μία πολιτική που θα οδηγούσε στην εγκατάλειψη των στόχων, στην απομάκρυνση από τους στόχους αυτούς.

Δεν πρόκειται ποτέ να αποσαφηνίσει τη θέση της η Νέα Δημοκρατία, γιατί η Νέα Δημοκρατία ήταν είναι και θα είναι πάντοτε αιχμάλωτη μιας γενετικής αντίφασης που έχει ανάμεσα στο "σύγχρονο" νεοφιλελευθερισμό που επαγγέλλεται και τα στοιχεία της λαϊκής Δεξιάς που έχει μέσα της, που την ωθούν βεβαίως στα γνωστά μοτίβα της δημαγωγίας και του λαϊκισμού. Αλλά σε ένα λαϊκισμό παρωχημένο, παλαιολιθικό, κλασικού τύπου, που δεν πείθει τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας, τις πιο αισιόδοξες, εκείνες που μπορούν πράγματι να οικοδομήσουν την Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Έχουν σημασία αυτά, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, γιατί πολλά θα μπορούσε να πει κανείς για την προοπτική ένταξης της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αλλά ένα, το πιο αυτονόητο, αποφεύγουμε να το ομολογήσουμε στην Αίθουσα αυτή. Θα μπορούσαμε να επικαλεσθούμε πολλούς οικονομικούς λόγους, αλλά είναι περιττό να το κάνουμε, γιατί υπάρχει ευρύτατη συναίνεση, τουλάχιστον ως προς την στοχοθεσία, αλλά παραλείπουμε να τονίσουμε ότι το κριτήριο μας είναι πρωτίστως πολιτικό. Ότι η ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι όρος εκ των ων ουκ άνευ για να μπορούμε να αξιοποιήσουμε το forum της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως forum πολιτικό.

Είναι αδιανόητο, είναι αντιφατικό, δεν είναι σοβαρό να θέλουμε να χρησιμοποιούμε το forum της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ασκήσουμε πιέσεις σχετικά με την εξωτερική μας πολιτική, να θέλουμε, για παράδειγμα, να παρεμποδίσουμε την απελευθέρωση του χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Τουρκία ή να θέλουμε να επιταχύνουμε την ενταξιακή προοπτική της Κύπρου και ταυτόχρονα να είμαστε παρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απουσιάζουμε από το σκληρό πυρήνα των εξελίξεων.

Θα μπορούσαμε να παραιτηθούμε -ως χώρα εννοώ, όχι ως Κυβέρνηση- από όλα τα άλλα επιχειρήματα, εάν είχαμε αποκτήσει πλήρη συνείδηση της ιστορικής σημασίας των πολιτικών λόγων που επιβάλλουν την πορεία αυτή.

Για να επανέλθω όμως στο πεδίο της συγκυρίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ζήτημα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών έχουμε παρακολουθήσει όλοι μία εκπληκτική αντίφαση. Μέχρι την παραμονή του πρώτου γύρου των εκλογών υπήρξε μία πλειοδοσία δηλώσεων από όλα τα πολιτικά κόμματα ως προς τον αυτοδιοικητικό χαρακτήρα των εκλογών, ως προς την ιδιομορφία κάθε τοπικής κοινωνίας, ως προς την ικανότητά της να επιλέγει με τα δικά της συγκεκριμένα κριτήρια τα καταλληλότερα πρόσωπα για τη θέση του δημάρχου ή του νομάρχου.

Το βράδυ της Κυριακής του πρώτου γύρου των εκλογών, ξαφνικά λησμονήθηκαν όλες αυτές οι δηλώσεις, όλη αυτή η ειδυλλιακή αντιμετώπιση των θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αρχίσαμε την εκλογομετρική συζήτηση επί των αριθμών: Για το πώς ένα αποτέλεσμα επιμερισμένο σε εκατοντάδες δήμους και δεκάδες νομαρχίες μπορεί τελικώς να αναχθεί σε ένα ενιαίο αποτέλεσμα, σε επίπεδο επικρατείας που να αφορά κόμματα.

Το δεχθήκαμε και αυτό, για τις ανάγκες μίας πολιτικής συζήτησης. Και κυρίως το δεχθήκαμε γιατί όπως έδειξαν οι αριθμοί, με δεδομένη τη φουσιολογική φθορά κάθε Κυβέρνησης στο μέσο της θητείας της, τα αριθμητικά δεδομένα δεν ήταν καθόλου δυσάρεστα ή εν πάση περιπτώσει δεν ήταν επώδυνα ή καταλυτικά για την

Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και το δεχθήκαμε παρ'ότι οι εκλογές έγιναν σε τοπικό επίπεδο, παρ'ότι -το σπουδαιότερο- υποτίθεται ότι κρίθηκε τελικά μία κυβερνητική πολιτική, η οποία όμως ούτε προβλήθηκε ούτε συστηματοποιήθηκε, ούτε έτυχε της ελάχιστης υπεράσπισης όλες αυτές τις μέρες της προεκλογικής περιόδου για τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Και φθάνουμε τώρα μετά την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας να ισχυριζόμαστε, να ισχυρίζονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι έχει ανατραπεί ο πολιτικός χάρτης της χώρας, ότι έχουν αλλάξει τα δεδομένα, ότι η Κυβέρνηση είναι μία Κυβέρνηση η οποία δεν έχει την αποδοχή της κοινής γνώμης, του εκλογικού σώματος. Μα, ποιου εκλογικού Σώματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Του εκλογικού Σώματος που ήταν επιμερισμένο και που τελικά επηρεάστηκε από ένα σωρό τοπικά δεδομένα; Και καλά έκανε, γιατί αυτό επιβάλλει ο σεβασμός στον ειδικό χαρακτήρα των θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης;

Ποιο εκλογικό Σώμα; Το εκλογικό σώμα που κλήθηκε να αξιολογήσει δημάρχους και νομάρχες και όχι το εκλογικό Σώμα, το οποίο κλήθηκε να απαντήσει σε ζωτικά, υπαρξιακά ερωτήματα για το μέλλον του τόπου; Γιατί ποιος αμφιβάλλει για την απάντηση αν το εκλογικό σώμα τεθεί και πάλι στο δίλημμα, ποιο πολιτικό κόμμα ή για να το πω πιο απλά ποιο πρόσωπο τελικά στην πολιτική ζωή μπορεί να επωμιστεί το βάρος της ευθύνης του πρωθυπουργικού αξιώματος; ποιος αμφιβάλλει για την απάντηση στο ερώτημα εάν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον Κώστα Σημίτη ή η Νέα Δημοκρατία με τον Κώστα Καραμανλή μπορεί να χειριστεί τη συγκυρία, τις δύσκολες καταστάσεις, τους στόχους που έχει θέσει και που αντιμετωπίζει η χώρα στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη. Αν μπει το ερώτημα αυτό ποιος πιστεύει ότι δεν θα ξαναγυρίσουν όλα εκείνα τα κριτήρια, οι μνήμες, οι αξιολογήσεις, οι ιδεολογικές και πολιτικές, που τελικά δίνουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. την πλειοψηφία; Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει μία συγκροτημένη θέση, έχει μία άποψη, μία πολιτική με αρχή, μέση και τέλος. Τι προκύπτει λοιπόν από τη συζήτηση αυτή που έχει φθάσει στο μέσο της; Τι προκύπτει από μία συζήτηση για τη γενική πολιτική της χώρας; Υποτίθεται ότι εμφανιζόμαστε ενώπιον της Βουλής -συμβολικά ενώπιον του ελληνικού λαού- και προβάλλουμε τις πολιτικές μας, αναπτύσσουμε πολιτικές θέσεις, συγκροτημένες και συστηματικές. Εγώ γνωρίζω ποιες είναι οι θέσεις της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση εφαρμόζει με δυσκολίες, προβλήματα, αντιξοότητες τη γραμμή της. Τι αντπάσσεται όμως στη θέση αυτή της Κυβέρνησης;

Αντιλαμβάνομαι τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος, αντιλαμβάνομαι μία αντι-Μάαστριχτ πολιτική, αντιλαμβάνομαι μία πολιτική που υποτιμά, που υποβαθμίζει την προοπτική συμμετοχής της Χώρας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, που δεν λαμβάνει υπόψη της όχι τις οικονομικές και κοινωνικές, αλλά κυρίως τις πολιτικές παραμέτρους αυτής της προσέγγισης.

Αλλά δεν μπορώ ν'αντιληφθώ μία κριτική, μία στάση, που όπως είπα προηγουμένως παλινωδεί και άλλοτε κινείται εξ αριστερών άλλοτε εκ δεξιών, ποτέ όμως δεν παίρνει μία σαφή και συγκεκριμένη θέση, μία θέση που να έχει συνέπειες, μία θέση που να συνεπάγεται την ανάληψη ευθύνης.

Η Κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά ότι στόχος της συζήτησης δεν είναι η τυπική επιβεβαίωση της Πλειοψηφίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Βουλή. Η Πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Βουλή είναι δεδομένη. Στόχος της συζήτησης είναι να επαναπολιτικοποιήσουμε τη συζήτηση και να την στρέψουμε στο μέλλον, να δούμε δηλαδή εάν υπάρχει μία πρόταση για το μέλλον. Και επειδή συμβαίνει να χειρίζομαι -κατά το λόγο της αρμοδιότητάς μου- και το ζήτημα της αναθεώρησης του Συντάγματος και το ζήτημα της οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και της πολιτιστικής Ολυμπιάδας, δηλαδή μεγάλους και μεγαλειώδεις στόχους που συνδέονται με την Ελλάδα του 2004, την Ελλάδα του 21ου αιώνα, στόχους που συνδέονται με το αισιόδοξο και δημιουργικό πρόσωπο της χώρας, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτήν την Ελλάδα, την Ελλάδα που έχει να πει πράγματα, την Ελλάδα που δεν παραιτείται μέσα στην ηττοπάθεια και τη μεμψιμοιρία, αυτήν την Ελλάδα μπορεί

να την εκπροσωπήσει μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και αυτό γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάντοτε, εκ γενετής, εκπροσωπούσε τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της προόδου, της ρήξης, τις κοινωνικές και οικονομικές δυνάμεις που ήθελαν να δείξουν τον αυτοτελή τους ρόλο μέσα στην εξέλιξη της ιστορίας αυτού του τόπου.

Αντίθετα -και αυτό βεβαίως δεν είναι προς ψόγον, διότι αυτή είναι η ιστορική διαδρομή των παρατάξεων και των προσώπων- η Νέα Δημοκρατία είναι ο φυσικός διάδοχος της συντηρητικής παράταξης. Και το μόνο καταφύγιο της συντηρητικής παράταξης στην εποχή μας, είναι η ακύρωση και η κατάρρευση της πολιτικής. Μόνο καταφύγιο της συντηρητικής παράταξης είναι να κρύβεται, όχι πίσω από τα κοινωνικά συμφέροντα που εκπροσωπεί αλλά πίσω από ένα λόγο ιδεολογικά και πολιτικά κενό.

Αυτό που τελικά καλείται να αξιολογήσει η Βουλή και ο ελληνικός λαός κάθε μέρα και μετά από δύο χρόνια όταν θα φθάσουμε στις εκλογές του 2000 είναι το αν θα διαλέξει ανάμεσα στην πολιτική ουσία, στην πολιτική ευθύνη, στην ανάληψη κινδύνων από τη μία μεριά και στον κενό πολιτικό λόγο από την άλλη μεριά. Είμαι βέβαιος ότι η επιλογή του ελληνικού λαού τώρα, κάθε μέρα αλλά και το 2000 θα γίνει με κριτήριο ιστορικής ευθύνης και προοπτικής για αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ρόκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, περίμενα έξω από τα διλήμματα και από τη συνηθισμένη πρακτική, τον πολιτικό λόγο. Περίμενα ο κύριος Πρωθυπουργός στην πράξη και στην πολιτική να ευθυγραμμιστεί. Να έρθει τουλάχιστον εδώ μετά από αυτό το ψευτοδίλημμα και να μας πει ποιες είναι οι πολιτικές προτεραιότητες, ποιες είναι οι πραγματικές προτάσεις, τι έχει αισθανθεί και αν έχει πάρει κάποια μηνύματα που έστειλε ο ελληνικός λαός στην πρόσφατη εκλογική διαδικασία.

Δυστυχώς, είχαμε επανάληψη των ιδίων πραγμάτων και των ιδίων στόχων που ο ελληνικός λαός έχει καταδικάσει. Ο ελληνικός λαός έχει αναγκαστεί να ζει την κατηφόρα μίας Ελλάδας που δεν είναι πια ισχυρή κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν μπορεί να υπάρχει ισχυρή Ελλάδα με πεινασμένους Έλληνες πολίτες και με το 1/4 του ελληνικού πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώχειας, όπως επιβεβαιώνουν τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λένε ότι δύο εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες Έλληνες είναι κάτω από το όριο της φτώχειας.

Να έχετε στόχους, κύριε Πρωθυπουργέ. Να πείτε ότι πρέπει να πάμε μπροστά σαν χώρα γιατί το θέλουμε όλοι, γιατί το θέλει ο Έλληνας πολίτης. Να βρούμε όμως και τις διαδρομές μέσα από τις οποίες θα βαδίσουμε. Να δούμε, ποιοι θα ξεκινήσουν και ποιοι θα βρεθούν τελικά στο τέρμα αυτής της πορείας. Είστε μαζί με όλους τους Έλληνες. Κατανοείτε τον Έλληνα αγρότη, τον εργάτη, τον συνταξιούχο, τον μισθωτό, το μικρό και μεσαίο επαγγελματία έμπορο και βιοτέχνη; Χθες δεν δείξατε κάτι τέτοιο. Ο ίδιος είπατε ότι ο μοναδικός δείκτης που εκπλήσσει σαν θετική εξέλιξη είναι ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής που για πρώτη φορά είπατε και είναι ψευδές ότι τα τελευταία είκοσι χρόνια ξεπέρασε το 5%.

Θα σας πω κάτι, κύριε Πρωθυπουργέ. Το 1988 ήταν πάλι 5%. Αφού με αυτές τις παλινωδίες που και εσείς ακολουθήσατε στην πορεία των τελευταίων δέκα χρόνων τον εξαντλήσατε, λέτε τώρα ότι τον ξαναφέρνετε στο 5%. Δεν είναι όμως έτσι, γιατί στην πραγματικότητα δεν είναι αυτός ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής. Είναι πλασματικός γιατί μεταφέρεται σε αυτόν και το μεταπρατικό είδος που φέρνουν οι διάφοροι εισαγωγείς, δικοί σας συνεργάτες, προμηθευτές του δημόσιου τομέα, όταν του κάνουν μοντάζ και το πουλάνε σαν βιομηχανικό προϊόν.

Δεν πρέπει όμως να σταθούμε σε αυτό. Δεν μας ενδιαφέρει. Μας ενδιαφέρει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ο Έλληνας αγρότης. Έχετε την αίσθηση ότι ο Έλληνας αγρότης μπορεί και επιβιώνει. Από τα στοιχεία όμως των τελευταίων εκλογών θα μπορούσατε να δείτε την αποχή στις παραμεθώριες περιοχές και την εγκατάλειψη της υπαίθρου. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε ότι με αυτήν την

πολιτική ο Έλληνας αγρότης δεν μπορεί να ανασάνει.

Το μεγάλο κόστος παραγωγής, που είναι συνέπεια της αύξησης της τιμής των λιπασμάτων, του πετρελαίου, του σπόρου που εισάγεται από τρεις πολυεθνικές εταιρείες μονοπωλιακά και πολλές φορές είναι υποβαθμισμένο, για να μπορέσει να υποβαθμίσει και την παραγωγή σε τελευταία ανάλυση.

Δεν είναι αυτά που μπορούν να αντισταθμίσουν όποια επιδότηση που εσείς επικαλείσθε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να σας πω ότι ο Έλληνας αγρότης στην ύπαιθρο πεινάει. Είναι εξαθλιωμένος και εξαγριωμένος. Θα ξαναβγεί στους δρόμους και θα χρειαστείτε πάλι τα ΜΑΤ, για να τους στείλετε στα σπίτια τους. Και κωφεύετε. Δεν καταλαβαίνετε πως αυτές οι ρήξεις θα είναι εκρηκτικές και θα επιδεινωθούν στο μέλλον; Πώς μπορεί να ζήσει ένας αγρότης στην ύπαιθρο, όταν δεν μπορεί να χτίσει ένα σπίτι, γιατί ακόμα και αυτή η οικοδομική άδεια στοιχίζει όσο και στην Αθήνα.

Πράγματι, χθες μιλήσατε για τους νέους αγρότες. Πριν μία εβδομάδα επικαλέστηκε ο Υπουργός Γεωργίας πως δεν μπορεί για λόγους γραφειοκρατικούς ο νέος νόμος για τους αγρότες να εφαρμοστεί. Αυτά είναι ψευτοδίληματα.

Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις πολλές φορές εδώ μέσα, οι οποίες δίνουν ουσιαστική διέξοδο και λύση σε πολλά προβλήματα. Δίνουν προοπτική για τον Έλληνα αγρότη να μείνει στην ύπαιθρο, για να μπορέσει να αμυνθεί της συρρίκνωσης που έρχεται.

Ένας άλλος τομέας παραγωγής, μιας και μιλάτε για αυτοτροφοδοτούμενη οικονομία, είναι η μικρή και μεσαία επιχείρηση. Δεν ξέρετε ότι έχουν ήδη κλείσει τα τελευταία τέσσερα χρόνια εκατόν είκοσι χιλιάδες επιχειρήσεις με τα μέτρα που παίρνετε, που αντί να αναβαθμίζουν, συρρικνώνουν κάθε μέρα την παραγωγική βάση της χώρας; Με το συντελεστή της τάξης του 35% και με τα αντικειμενικά κριτήρια, που χτυπάνε κάθε μέρα το μικρό και μεσαίο έμπορο, με τις φορολογικές δεσμεύσεις που παίρνετε κάθε μέρα εναντίον τους, αλλά και με τη συρρίκνωση του εισοδήματος των πολλών Ελλήνων, όπως του εργάτη, του αγρότη, του υπαλλήλου, του συνταξιούχου, δεν υπάρχει αγοραστική δύναμη για να πάει κάποιος να αγοράσει. Έτσι συρρικνώνονται οι μικρομεσαίες μεταποιητικές επιχειρήσεις, που κυρίως παράγουν προϊόντα ευρείας λαϊκής κατανάλωσης.

Ένας άλλος τομέας είναι ο τουρισμός. Όμως αυτός δεν αναπτύσσεται με καζίνο. Γίνεται με το πάντρεμα του βουνού και της θάλασσας, που λέγαμε κάποτε όλοι μαζί. Με επενδύσεις στο βουνό και στη θάλασσα, με πρωτογενή τουρισμό και με ξενοδοχειακές μονάδες, που δεν υπάρχουν. Ξέρετε πολύ καλά ότι περνάνε οι τουρίστες και δεν σταματάνε στην Ελλάδα, αλλά πάνε στην Τουρκία και έχετε ιδιαίτερη ευθύνη γι' αυτό. Δεν μπορείτε να αποσιωπάτε την αλήθεια.

Πρέπει να πιστέψετε στο νέο Βουλευτή, που ζει με πάθος την πολιτική, γιατί δεν τον συγκρατεί η ορμή. Πήρα να διαβάσω τα προγράμματά σας το 1993, για την αγροτική οικονομία και πρέπει να σας πω ότι δεν έχετε κάνει τίποτα, δεν έχετε υλοποιήσει τίποτα. Πρέπει να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, γιατί ενώ πολιτευθήκατε με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα και εκλεγθήκατε μ' αυτό, δεν κάνατε τίποτα απ' αυτά που υποσχέθήκατε στον ελληνικό λαό. Κάνετε τα αντίθετα. Συρρικνώσατε το εισόδημα και εξαθλιώσατε τους Έλληνες. Οδηγήσατε το 1/4 του ελληνικού πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώχειας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θα την πάρετε την πλειοψηφία από την Κοινοβουλευτική Ομάδα, αλλά όπως πάτε δεν πρόκειται να την ξαναπάρτε από τον ελληνικό λαό, αν δεν αλλάξετε πολιτικές πρακτικές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Καλαφάτης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμβρόντητος παρακολούθησα χθες και παρακολουθώ και σήμερα το παρα-

λήρημα της Αντιπολίτευσης στο σύνολό της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ας χρησιμοποιούμε κάποιες ηπιότερες εκφράσεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Είναι εξοργιστικά κουραστικό να είμαστε υποχρεωμένοι σ' αυτήν την Αίθουσα να παρακολουθούμε τον εξοντωτικό ανταγωνισμό των κομματικών ηγεσιών της Αντιπολίτευσης, για το ποια θα υπερκεράσει την άλλη στην αντιπολιτευτική μήνι.

Σε αυτό το πρωτοφανές αντιπολιτευτικό σπριντ ουδείς ορρωδεί περί ουδενός. Σε αυτήν την "ευγενή" άμιλλα έχουν επιστρατευθεί οι πιο ακραίες μορφές δημαγωγίας και πολιτικού αμοραλισμού. Ένα σύνθημα επικρατεί, "όλα στην πυρά" αρκεί να πέσει ο Σημίτης.

Ο κ. Καραμανλής έναντι του κ. Σημίτη λειτούργησε άλλη μία φορά ως αστρολόγος απέναντι σε αστρονόμο, ως μέντιουμ απέναντι σε επιστήμονα. Η έκδηλη προσπάθεια των άλλων κομμάτων να κατακεραυνώσουν την Κυβέρνηση είναι η περίτρανη απόδειξη της πολιτικής τους υπαρξιακής αγωνίας, που φαίνεται πως επισκιάζει κάθε άλλη πολιτική αρετή, που μπορεί να τα διακρίνει.

Έχουν δε και μία απίθανη συμπεριφορά. Η Αντιπολίτευση διαπιστώνει διάσταση λαϊκής βούλησης και Κυβέρνησης. Η Αντιπολίτευση διατίνεται πως η Κυβέρνηση έχασε την έξοθεν καλή μαρτυρία. Πανταχόθεν δε ακούγονται κραυγές αμφισβήτησης της Κυβέρνησης.

Προ αυτών ο Πρωθυπουργός είπε απλά κάτι που θα έλεγε ο κάθε έντιμος πολιτικός σε αντίστοιχη περίπτωση: Κύριοι, κυβερνών δύο χρόνια. Έχω πετύχει αυτά και αυτά. Μένουν άλλα δύο χρόνια. Σε αυτά θα συνεχίσω το έργο που ξεκίνησα. Έχω μία νέα Κυβέρνηση, επίσης. Επειδή όμως υπάρχουν αυτοί που αμφισβητούν αυτήν την πολιτική, ζητώ την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής.

Είναι μία ξεκάθαρη πολιτική πράξη. Τι θα έπρεπε, δηλαδή, να κάνει ο Πρωθυπουργός; Να αφήσει να σύρεται από τα γεγονότα άθυρμα ευφρολογημάτων, φημών και ενός αρρωστημένου κλίματος;

Θα περιγράψω με απλά λόγια αυτά που εγώ βλέπω και θα πω τι κατά τη γνώμη μου συμβαίνει.

Η Κυβέρνηση προχωρεί με σωστά και με λάθη. Κάνουμε λάθη, γίνονται παραλείψεις και παλινδρομήσεις. Όμως, σαφώς η Κυβέρνηση βρίσκεται στο σωστό δρόμο. Με ειλικρίνεια και σεμνότητα παίρνει τα αναγκαία μέτρα, που θα οδηγήσουν τη χώρα σε ένα καλύτερο αύριο. Τα μέτρα αυτά πολλές φορές είναι δυσάρεστα. Δημιουργούν ένα άσχημο κλίμα στο λαό. Είναι γεγονός πως η Κυβέρνηση υφίσταται μία φθορά, μία οριακή φθορά, τώρα μάλιστα στην πιο δύσκολη καμπή της κυβερνητικής της θητείας. Αυτό πραγματικά πανικοβάλλει συλλήβδην την Αντιπολίτευση όλων των ειδών και αποχρώσεων για τον εξής απλούστατο λόγο:

Γνωρίζουμε όλοι πως το σημερινό οριακό πολιτικό κόστος αύριο θα γίνει σημαντικό πολιτικό κέρδος, όταν τα μέτρα θα αποδώσουν με ορατό από όλους τρόπο. Αν η Νέα Δημοκρατία είχε επιχειρήσει να επιτύχει παρόμοιους στόχους, θα είχε αφ'ενός διαλύσει την κοινωνική συνοχή, αφ'ετέρου η ίδια θα είχε εξαφανιστεί και από τον πολιτικό χάρτη της χώρας. Αυτό τρομάζει τον Πρόεδρό της και τον οδηγεί πανικόβλητο στις αφινιασμένες αντιπολιτευτικές κενολογίες. Ξέρουν πως, αν πετύχει ο Σημίτης, αυτοί δεν έχουν πολιτικό μέλλον. Αυτή είναι η απλή αλήθεια, που τη βλέπει και την κατανοεί ο ελληνικός λαός.

Η Κυβέρνηση είναι σταθερή, είναι δυνατή, αποτελεσματική, σεβαστή από το σύνολο του λαού, ό,τι και αν ψηφίζει αυτός. Ξέρει ο απλός πολίτης πως ο Σημίτης δεν παίζει μαζί του. Αυτή είναι η αστεϊρευτή δύναμη για τον ίδιο το λαό αλλά και για τον ίδιο το Σημίτη. Ξέρει ο κοσμάκης πως αποτυχία του Σημίτη είναι αποτυχία για όλους μας.

Επιώθηκε πως ο λαός είναι ανήσυχος, γιατί ο Πρωθυπουργός είναι αναξιόπιστος. Αλήθεια, ο λαός ανησυχεί και ανησυχεί για πολλά. Ανησυχεί εξαιρετικά επίσης, γιατί βλέπει την κατάντια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σκέφεται πως αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ χάσει τις εκλογές, σε τι κυβερνητικά χέρια θα πέσει. Εκεί όπου βασιλεύει η

ανευθυνότητα, ο λαϊκισμός και ο εκστρεμιστικός ισοπεδωτικός λόγος. Αυτό πράγματι τρομάζει το λαό. Και είναι αυτό που κρατά σταθερά το ΠΑ.ΣΟ.Κ στην εξουσία.

Η αναμφισβήτητη εμπιστοσύνη του λαού στο ΠΑ.ΣΟ.Κ και στο Σημίτη δημιουργεί το αντιπολιτευτικό μένος με προσωπικές επιθέσεις στον Πρωθυπουργό.

Οπωσδήποτε το πολιτικό σύστημα περνάει κρίση. Αξίες αποδυναμώνονται, η ηθική υποχωρεί, η διαφθορά απλώνει τα πλοκάμια της σε όλες τις εκφάνσεις του κοινωνικού μας βίου. Αυτά είναι φαινόμενα όμως όχι ενδημικά αλλά της διεθνούς κοινωνίας. Τα αίτια είναι πολλά, άλλα ευδιάκριτα, άλλα δυσδιάκριτα, άλλα ακατανόητα.

Τα αποτελέσματα αυτής της ολοκληρωτικής πολυσύνθετης κρίσης τα ζούμε καθημερινά. Ένα από αυτά είναι η περιθωριοποίηση των πολιτών, η απάθειά τους απέναντι στο πολιτικό γίγνεσθαι. Η Αντιπολίτευση προσπαθεί να επιρρίψει στην Κυβέρνηση τις ευθύνες γι'αυτήν την κατάντια. Αυτή η στάση δεν είναι μόνο αφελής, γιατί βλέπει επιδερμικά τα πράγματα. Δεν είναι μόνο επικίνδυνη, γιατί κουκουλώνει τα πραγματικά αίτια της κρίσης. Είναι ιδιαιτέρως υποκριτική και αυτός ο φαρισαισμός είναι που αναπαράγει και ανατροφοδοτεί την αναξιοπιστία της πολιτικής.

Στο κάτω-κάτω η απέχθεια προς την πολιτική καταδεικνύει την έκδηλη ανεπάρκεια και την παταγώδη αποτυχία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Γιατί είναι γνωστό πως η άσκηση εξουσίας φθείρει, αποκαθλώνει, απωθεί. Είναι νομοτέλεια, η Κυβέρνηση κάποιους να απογοητεύσει. Αυτό δεν είναι παράδοξο. Έγκειται στην ικανότητα της Αντιπολίτευσης αυτόν τον κόσμο να τον προσελκύσει. Το ότι σημαντικό ποσοστό των πολιτών παραμένει αδρανές πολιτικά, αυτό είναι ένα αδιάψευστο γεγονός ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στα μάτια του λαού μας είναι οικτρά αποτυχημένα και ξεθωριασμένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Άννα Μπενάκη-Φαρούδα έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, όταν ανέβηκε στο Βήμα ο κ. Βενιζέλος χάρηκα, γιατί περίμενα ότι θα ακούσουμε κάτι για τον πολιτισμό, θα ακούσουμε να ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης για το έργο που έχει επιτελέσει το Υπουργείο Πολιτισμού και κάποια εξήγηση τέλος πάντων για ορισμένα θεμελιώδη ερωτήματα. Να ακούσουμε, παραδείγματος χάρι, τι έγινε με την περίφημη Πολιτιστική Ολυμπιάδα και γιατί αυτή απέτυχε να γίνει ολυμπιακός θεσμός; Τι έγινε παραδείγματος χάρι και χάθηκε ο Κώδικας του Αρχιμήδη, που το πανελλήνιο σηκώθηκε και θέλησε να το αποκτήσει; Και ακόμη, ότι θα μαθαίναμε, εν πάση περιπτώσει, τότε αυτό το Υπουργείο, το μόνιμα παραγκωνισμένο, θα έχει την πρωτοπορία και το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης;

Αντ'αυτών βρεθήκαμε μπροστά σε ένα, πάλι θα έλεγα "πολιτιστικό", γεγονός, σε ένα θέατρο παραλόγου, σε ένα έργο Ιονέσκο, όπου λόγω αλληλογρονθοκοπουμένων επιχειρημάτων και παρατηρήσεων δεν κατορθώσαμε τελικά να καταλάβουμε, τι προσάπτει στη Νέα Δημοκρατία ο κ. Βενιζέλος και τι ισχυρίζεται για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν παραδείγματος χάρι, η Νέα Δημοκρατία χαρακτηρίζεται από τι; Από δημαγωγία και λαϊκισμό, όπως είτε τη μία φορά, ή από ηττοπάθεια και ύπουλη τακτική, όπως είτε την άλλη;

Ακόμη περισσότερο θα ήθελα να ρωτήσω, κύριε Πρόεδρε, ποια πλέον παλαιοκομματική μέθοδος υπάρχει ή υπήρξε ιστορικά στην πολιτική ιστορία της Ελλάδος απ'αυτήν που παίζεται και εκτελείται σήμερα σ'αυτήν την Αίθουσα; Έναν Πρωθυπουργό, δηλαδή, που φέρνει εν αιθρία πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης, μόνο και μόνο για να εξομαλύνει τις εσωτερικές του ανωμαλίες, μόνο και μόνο για να επιβάλει την παρουσία του και την ηγεσία του στο κόμμα του χρησιμοποιώντας κατά τρόπο κοινοβουλευτικά απαράδεκτο τους θεσμούς. Εκεί είναι ο παλαιοκομματισμός και όχι διότι η Νέα Δημοκρατία, πολιτισμένα και σύγχρονα φερόμενη, δεν κατέφυγε σε λαϊκισμούς και συνθηματολογίες μετά το αποτέλεσμα των εκλογών.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι ο κύριος Πρωθυπουργός θα πρέπει να έχει οικτρά μετανοιώσει για την ιδέα που είχε, να θέσει θέμα ψήφου εμπιστοσύνης. Μπορεί να καταγάγει βέβαια κάποια πύρρειο νίκη με την ψήφο που θα επιτύχει από τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά στην πραγματικότητα θα έχει χάσει κάτι άλλο. Θα έχει χάσει τη δυνατότητα να επιβληθεί ουσιαστικά στο κόμμα του και στον ελληνικό λαό, γιατί απ'αυτήν τη συζήτηση, η οποία εξελίσσεται σε ένα Βατερλό για την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, βγάζει τα συμπεράσματά του ο ελληνικός λαός και που και πως θα κινηθούμε την ερχόμενη διετία.

Μου έκανε πραγματικά μεγάλη εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, και θα σας έκανε και σας -δεν αμφιβάλλω- ότι η προσπάθεια του Πρωθυπουργού και στην πρωτολογία του και στη δευτερολογία του εντοπίστηκε μόνο στο θέμα της ΟΝΕ. Ευνοϊκοί, μας είπε, είναι οι δείκτες σύγκλισης αλλά και δύσκολος ο δρόμος, μια και η πορεία αυτή επιβάλλει περιορισμούς στον κοινωνικό τομέα. Γι'αυτό, είπε, όλες οι κοινωνικές ομάδες οφείλουν να δείξουν αυτοσυγκράτηση και κυρίως να σταματήσουν τις συντεχνιακές αντιδράσεις που δημιουργούν προσκόματα στην Κυβέρνηση. Ακούσατε, κύριοι συνάδελφοι, ποιο παράδειγμα συντεχνιακής οργάνωσης, που φέρνει προσκόματα στην Κυβέρνηση, έφερε ο κύριος Πρωθυπουργός; Τους αναπληρωτές καθηγητές. Αυτούς τους δεκαέξι χιλιάδες καθηγητές που έχουν δρομολογήσει τη ζωή τους για χρόνια στην εκπαίδευση και τους πετάει αυτήν τη στιγμή όλους η Κυβέρνηση στο δρόμο με την περίφημη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αυτούς έφερε για παράδειγμα συντεχνιακής αντιδράσης!

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η τόσο αδέξια και συνάμα εξοργιστική αναφορά προκαλεί μεγάλη θλίψη και αγανάκτηση, γιατί απεικονίζει την παταγώδη αποτυχία της Κυβέρνησης στον κοινωνικό τομέα. Την αποτυχία ενός κόμματος, που επαγγέλλεται ότι είναι σοσιαλιστικό και στην πραγματικότητα οδηγεί σε χρεοκοπία το κοινωνικό κράτος.

Ιδού γιατί; 'Αραγε η ΟΝΕ δέσμευσε την Κυβέρνηση και δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει την ασφάλεια των πολιτών ώστε να είμαστε έρμαιοι στον κάθε κακοποιό; Η ΟΝΕ, παραδείγματος χάριν, επέβαλε στην Κυβέρνηση να δημιουργήσει το χάος που δημιούργησε στην παιδεία; Γιατί στην πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται περί χάους. Φυσικά οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία είπαμε -και φέρνω την παιδεία ως παράδειγμα χρεοκοπίας του κοινωνικού κράτους- ότι είναι οι χαμηλότερες. Αλλά το πρόβλημά μας δεν ήταν ότι δεν είχαμε χρήματα στην παιδεία, αφού είχαμε πεντακάσια ογδόντα δισεκατομμύρια (580.000.000.000) δρχαμές από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που έπρεπε να απορροφηθούν μέχρι τέλος του 1999. Και όταν στο τέλος του 1997 το Υπουργείο Παιδείας ανακάλυψε ότι χάνονται τα χρήματα, επενόησε τι; Την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ποια μεταρρύθμιση, κύριοι συνάδελφοι;

Πρώτ'απ'όλα μια μεταρρύθμιση που πήγε να εφαρμοσθεί χωρίς υποδομή, χωρίς εποπτικά μέσα, χωρίς κτίρια, κυριολεκτικά στον αέρα. Αλλά, κυρίως μια μεταρρύθμιση που οδηγεί μαθηματικά τη νεολαία μας στη χρεοκοπία. Διότι, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξέρετε ότι επιβάλλεται ένα σύστημα με μια εκπαίδευση μαμούθ στο λύκειο, η οποία οδηγεί τους πάντες στην ανώτατη εκπαίδευση και συνεπώς μετά από λίγα χρόνια σε μια στρατιά ανέργων πτυχιούχων, που θα κτυπούν την πόρτα μας περισσότερο από τους σημερινούς ανέργους.

Και ποιο είναι το άλλο αποτέλεσμα αυτής της συνταρακτικής μεταρρύθμισης, που έχει πολύ βαθιά κοινωνική σημασία; Είναι ότι με τη μεταρρύθμιση αυτή οδηγείται σε κυριολεκτικό μαρασμό η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, αυτή η εκπαίδευση που και η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει ότι αποτελεί τον κορμό της ανάπτυξης.

Τα νυχτερινά λύκεια, κύριοι συνάδελφοι, κλείνουν. Δέστε τίτλους εφημερίδων: "Σβήνουν τα φώτα στα νυχτερινά λύκεια"! Αυτή λοιπόν είναι η κοινωνική πολιτική του ΠΑΣΟΚ; Αυτό είναι το κοινωνικό του πρόσωπο; Μια σοσιαλιστική κυβέρνηση πρόδωσε κυριολεκτικά το σημαντικότερο στοιχείο της πολιτικής της ταυτότητας, το κράτος πρόνοιας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Μπενάκη, πρέπει να κλείσετε, σας παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Αυτή, λοιπόν, την Κυβέρνηση θα ψηφίσετε, κύριοι συνάδελφοι; Αυτή που πρόδωσε το πρώτο συστατικό της πολιτικής σας ιδεολογίας, που πρόδωσε τη σοσιαλιστική σας ταυτότητα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία είναι τα κομβικά σημεία, κατά την εκτίμησή μου, επί των οποίων επικεντρώθηκε η συνολική μέχρι τώρα συζήτηση στη Βουλή.

Το πρώτο σημείο είναι ο πραγματοποίηθεις ανασχηματισμός.

Το δεύτερο σημείο είναι η ψήφος εμπιστοσύνης.

Και το τρίτο σημείο είναι η συνολική κυβερνητική πολιτική.

Τα δύο πρώτα σημεία, συναφή προς το Σύνταγμα και την κοινοβουλευτική πρακτική, αποτελούν κορυφαίες επιλογές. Το πρώτο του Πρωθυπουργού και το δεύτερο της Κυβέρνησης, για να απευθυνθεί με το πρώτο για διορθωτικές και συμπληρωματικές αρτιότητες στο κυβερνητικό σχήμα, απόλυτο συνταγματικό δικαίωμα του Πρωθυπουργού, και με το δεύτερο, κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη επιδιώκει την ανανέωση και την επιβεβαίωση της ευμνηγορίας της Βουλής για το σχήμα της Κυβέρνησης, για το συνολικό έργο και την κυβερνητική πορεία της.

Το τρίτο κομβικό σημείο -για τα δυο προηγούμενα δεν θα πω περισσότερα- είναι η κυβερνητική πολιτική. Εμείς δεχόμαστε με ταπεινοφροσύνη, που οφείλουμε στη δημοκρατία, στην πατρίδα, στο λαό μας, ότι στο σύνολο της σκληρής πορείας, που οι συγκυρίες επιβάλλουν και τα σωρευτικά εμπόδια που αντιμετωπίζουμε, κάναμε και λάθη. Έγιναν και παραλείψεις. Και το είπε με μια θαυμαστή ανωτερότητα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης, δεχόμενος ότι και προβλήματα υπάρχουν και παραλείψεις έγιναν και λάθη διαπράχθηκαν. Θα προσπαθήσουμε να τα θεραπεύσουμε, είπε. Έχει ένα μεγαλείο αυτή η αυτοκριτική και μια κοινοβουλευτική ευαισθησία, που προσδιορίζει την ποιότητα και τη λειτουργία του κόμματός μου. Το επίπεδο ευθύνης και ειλικρίνειας. Και τώρα ας αξιολογήσουμε με ηρεμία, με κοινοβουλευτική ευθύνη, με ειλικρίνεια, με τιμότητα πολιτική, το κυβερνητικό έργο.

Έχουμε την οικονομική πολιτική -θα πάρω τα βασικά θέματα- την εξωτερική μας πολιτική, την πολιτική στα καθημερινά προβλήματα του λαού μας, την κοινωνική πολιτική, το αίσθημα ασφάλειας ή ανησυχίας, το αμυντικό μας σύστημα.

Στην οικονομική πολιτική. Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπάθησε να συγκεράσει αντιπθέμενους παράγοντες. Να συνδυάσει και να εναρμονίσει πολιτικές που απαιτούσαν ειδικούς χειρισμούς.

Τη σταθερότητα της οικονομίας. Την ανάπτυξη της οικονομίας και την κοινωνική ευαισθησία του κράτους. Και είναι αντιπθέμενοι οι παράγοντες. Ο ένας λίγο ή πολύ περιορίζει, εμποδίζει, εξαρτά την πορεία του από τη στασιμότητα, την αναστολή της πορείας του άλλου. Και πέτυχε η Κυβέρνηση -οφείλουμε να το παραδεχθούμε- και έχουμε χίλια δυο λογικά σημεία κριτικής να κάνουμε. Η κριτική όμως αυτή πρέπει να οδηγεί, να ευεργετεί τη διαλεκτική της δημοκρατίας και να ευνοεί τη σύνθεση, για να εξαχθούν σωστά συμπεράσματα, με τα οποία ο λαός θα μπορεί να ρίξει ένα πέπλο διαφάνειας στη μοίρα του, στην πορεία του, στην ελπίδα του ακόμα.

Να δούμε μερικά πράγματα. Πέτυχε τη σταθερότητα της οικονομίας η Κυβέρνηση; Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, οι παράγοντες -για να μην αναφερόμαι σε αριθμούς- που την προσδιορίζουν είναι γνωστοί και η πορεία τους είναι γνωστή.

Να δούμε πού πήγαν τα ελλείμματα. Από 13,5% το '93 σε 4,4 το '97. Που πήγε ο πληθωρισμός. Από το 13,8% το 1993 κατέβηκε στο 4,7% τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο ελπίζω να είναι χαμηλότερος, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας.

Να δούμε αν υπάρχει ανάπτυξη. Είναι γνωστός ο συνδυα-

σμός των ιδιωτικών και των δημοσίων επενδύσεων. Ο ρυθμός αύξησης είναι πρωτοφανής για την τελευταία δεκαπενταετία. Είναι 3,5% ο ρυθμός αύξησης της. Για να δούμε, το κοινωνικό κράτος. Λειτουργήσει μέσα σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που προσδιορίζονται από τη συγκλιτική προσπάθεια και την οικονομική δυσπραγία, στην οποία βρέθηκε η πατρίδα; Δεν θα αναφέρω αριθμούς, είναι γνωστοί.

Το ΕΚΑΣ είναι ένα επίτευγμα της Κυβέρνησης Σημίτη. Μπορεί να κάνουμε λάθη, κύριε Πρωθυπουργέ, και κάνουμε λάθη, μπορεί να σημειώνουμε παραλείψεις, βγαίνουν αποφάσεις και δεν εκτελούνται -πρέπει να είστε αυστηρός στους συνεργάτες σας, σας το είπα και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, ό,τι αποφασίσετε, πρέπει να υλοποιείται- αλλά από την άλλη μεριά η κριτική να έχει ένα μέτρο. Το "μηδέν άγαν" είναι και στοιχείο της δημοκρατίας, όχι μόνο της φιλοσοφίας των αρχαίων Ελλήνων.

Το ΕΚΑΣ, αυξάνεται 50%, διευρύνθηκε η βάση του, και τη μείωση της ηλικίας από 65 στο 60. Τα ορφανά, οι χήρες κλπ. Χίλια δύο άλλα, το πετρέλαιο, για θέρμανση, η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας που στοίχισε -αν θυμάμαι καλά-ενενήντα δισεκατομμύρια. Από τα τριακόσια δώδεκα των πρόσθετων φορολογιών για το 1998 τα διακόσια τόσα, πήγαν σε κοινωνικές προσφορές. Τα φάρμακα, το πετρέλαιο, πενήντα με πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (50.000.000.000-55.000.000.000) για η κάθε κατηγορία κ.λπ.

Η Κυβέρνησή μας κάνει ό,τι μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να αρμονίσει το τρίπτυχο στο οποίο πιστεύουμε και το οποίο αποτελεί πυρήνα του πολιτικού μας περιεχόμενου. Τη σταθερότητα και την ανάπτυξη μαζί με το στρατηγικό στοιχείο, της κοινωνικής πρόνοιας. Πορεία και εξέλιξη που επηρεάζει τη μοίρα της πατρίδας μας. Το κοινωνικό στοιχείο, η κοινωνική ευαισθησία, βασικό στοιχείο της ευθύνης μας, της ιδεολογίας μας.

Θα τελειώσω, κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν μπορούμε να γίνουμε όλοι Υπουργοί, ούτε χρειάζεται να γίνουμε. Μέγιστο καθήκον και ιερή υποχρέωση έχουμε να είμαστε καλοί Βουλευτές. Γι'αυτό μας επέλεξε ο λαός. Ο Πρωθυπουργός είναι ελεύθερος να κάνει όποιον θέλει Υπουργό ή να καταργήσει κάποιον άλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το μεγαλύτερο τίμημα για μας είναι ο καλός Βουλευτής. Με αυτή την εντολή μας έστειλε ο ελληνικός λαός στο Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σπυριούνη, τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Μπενάκη, η ομιλία του Υπουργού Πολιτισμού, του κ. Βενιζέλου, ήταν ένας ύμνος στη δημοκρατία και στην πολιτική και ήταν μία κραυγή στην ανάγκη. Το είπα χθες ο κύριος Πρωθυπουργός και σας συγχάρω, κύριε Πρωθυπουργέ. Όλοι μαζί θα πάμε, για να βγάλουμε την πατρίδα από το αδιέξοδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σπυριούνη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Οφείλετε, κύριοι, να βοηθήσετε, το "όλοι μαζί" να γίνει πράξη, για να βγει η πατρίδα από αυτούς τους χαλεπούς καιρούς. Σάλπισμα ενότητας. Η πατρίδα χρειάζεται και άλλη σελίδα.

Ψηφίζω με όλη μου την καρδιά την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μιχαολιάκος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι πεπεισμένος ότι όταν ο κ. Σημίτης θα έχει απαλλαγεί των καθηκόντων του Πρωθυπουργού μετά από τις προσεχείς βουλευτικές εκλογές και, ενδεχομένως, θα έχει αποχωρήσει και από τον πολιτικό βίο της χώρας και θα έχει τη δυνατότητα σε κλίμα νηφαλιότητας και ψυχραιμίας να κάνει την αυτοκριτική του και να αναδείξει τα αίτια που έφταιξαν για τις ήττες του, προσωπικά είμαι πεπεισμένος ότι ένα από αυτά θα είναι η κίνηση που έκανε να ζητήσει ψήφο

εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων, μετά από την τραγωδία που είχε το κόμμα του και ο ίδιος στις δημοτικές εκλογές.

Θέλω να πω με άλλα λόγια, κύριε Πρόεδρε, ότι στη μεγάλη πολιτική αναμέτρηση του θεσμού της αυτοδιοίκησης, ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός, ως μη όφειλε, κάλεσε το λαό, με περίσσια αλαζονείας, να συμμετάσχει σε αυτή υπό μορφή δημοψηφίσματος έγκρισης της κυβερνητικής πολιτικής. Το έκανε από μόνος του, ο ίδιος, δεν πιάστηκε από κανέναν, ούτε από κόμματα, ούτε από τον ίδιο το θεσμό της αυτοδιοίκησης.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Οι προσωπικές επιλογές του κ. Σημίτη καταψηφίστηκαν από τον ελληνικό λαό και όπου ο ίδιος προσωπικά είχε ανάμειξη -και αναφέρομαι στους τρεις μεγάλους δήμους της χώρας, που παραδοσιακά εκπέμπουν και ισχυρό πολιτικό μήνυμα- η ήττα ήταν πολύ βαρύτερη. Και θα άξιζε τον κόπο να αναφερθούμε σε αυτήν την Αίθουσα και στη μεγάλη σπατάλη χρημάτων αγνώστου πηγής και προελεύσεως που επενδύθηκαν στις τρεις υποψηφιότητες.

Χαίρομαι να μου υπενθυμίζει εκλεκτός συνάδελφος ότι αυτήν την κατασπατάληση χρήματος την κατήγγειλε ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων. Ο κ. Σημίτης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν θέλετε, διευκρινίστε το αυτό, διότι αυτό, που είπα εγώ, αφορά όλους τους συνδυασμούς και τους όπισθεν αυτών οικονομικούς παράγοντες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μη μου αφαιρείτε χρόνο, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, αναφέρεσθε σ' εμένα. Μισό λεπτό το έχετε.

Ορίστε, κύριε Μιχαολιάκο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Θα υπενθυμίσω σε όλους ότι ο κ. Σημίτης εκείνη τη δύσκολη νύχτα για τον ίδιο, αλλά πολύ μεγάλη ευκαιρία για το θεσμό της αυτοδιοίκησης, εδήλωσε ότι "τα αποτελέσματα ήταν πολύ κατωτέρα των προσδοκιών μας." Λογικώς θα ανέμενε κάποιος να τα αναλύσουν τα κομματικά του όργανα, να δουν ποιες πτυχές της πολιτικής του υστερούν των προθέσεων του και μέσα στα κομματικά όργανα να βελτιώσουν την πολιτική τους.

Όχι, ο κ. Σημίτης επέλεξε το χειρότερο, να αποδείξει στον ελληνικό λαό ότι έχει την πλειοψηφία του κάπου. Πού; Στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα και συγκalώντας τη στην Ολομέλεια της Βουλής, στον κορυφαίο θεσμό λειτουργίας της δημοκρατίας.

Η αλαζονεία, κύριε Πρόεδρε, αποτελεί σαφέστατο έλλειμμα της δημοκρατίας. Και η αντιδικία με το λαό αποτελεί επίσης έλλειμμα της δημοκρατίας. Εάν άκουγε ο κ. Σημίτης τους στενούς του συνεργάτες, που επέλεξαν να πάνε στα κανάλια, για να αναλύσουν τα αποτελέσματα, θα είχε διαπιστώσει ότι ένα απ' αυτά που έφταιξαν είναι η ασκήσιμα πολιτική και στον κοινωνικό τομέα. Το ομοιογενές οι πάντες και προπαντός η ανακολουθία μεταξύ λόγων και έργων.

Έχει λεχθεί από πολλούς ότι ο λαϊκισμός βλάπτει πολύ και μάλιστα τα θέματα, στα οποία αναφέρεται. Εγώ θα πρόσθετα ότι βλάπτει κατά τον ίδιο βαθμό και με τον ίδιο τρόπο, που η πατριδοκαπηλεία βλάπτει τα εθνικά θέματα. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ και στον κ. Σημίτη περίσσεψε, είχε πλεόνασμα λόγων και υποσχέσεων, για να υποστεί ο ελληνικός λαός μια κοινωνική πολιτική συρρίκνωσης.

Χθες απειειράθη να πει ότι το '92-'93 οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία είχαν μειωθεί. Απλώς θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι ο κοινωνικός προϋπολογισμός, που η ίδια η Κυβέρνηση κατέθεσε στη Βουλή, λέει την αλήθεια παρά τις λογιστικές αλχημείες. Με ποσοστό 13% προχωρούσε ο αυξητικός ρυθμός για τις κοινωνικές δαπάνες το '92, για να πέσει το '97 στο 10% και να συρρικνωθεί το '98 στο 8,6%. Αυτά λένε οι αριθμοί της Κυβέρνησης.

Είναι δυνατό να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική νεολαία; Είναι δυνατό να ζητά από τη Βουλή των Ελλήνων να συγκροστεί με το λαϊκό αίσθημα, όπως αυτό εκδηλώθηκε σε μια κορυφαία πολιτική διαδικασία, όπως είναι οι εκλογές; Είναι δυνατό να αποκρύψουμε τις εφιαλτικές διαστάσεις που

έχει πάρει η ανεργία για ολόκληρο τον ελληνικό πληθυσμό και προπαντός για τη νέα γενιά;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι σ' αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τον κ. Σημίτη η Ελλάδα ανεδείχθη πρωταθλήτης στην Ευρώπη στην ανεργία των νέων; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι είμαστε η τελευταία χώρα στην Ευρώπη σε προστασία των ανέργων; Και θα ήθελα να προκαλέσω και τον παριστάμενο Υπουργό Εργασίας, να μας πει ποιοι είναι οι αριθμοί. Η υπόλοιπη Ευρώπη ξοδεύει 2,5% για τη στήριξη των ανέργων, 0,5% η Ελλάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Και βεβαίως η Νέα Δημοκρατία σε κάθε ευκαιρία έχει προσπαθήσει να βοηθήσει την Κυβέρνηση με σωστές υποδείξεις, αποφεύγοντας ακραίες υποσχέσεις και βεβαίως μη συνδεόμενη ποτέ με τη δημαγωγία. Αυτό είναι έξω από τη δική μας ιστορία.

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι η διάλυση του κράτους έχει βασικές πτυχές τη διαφθορά, την ανεργία και την ανασφάλεια του πολίτη; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι η πολιτική εξουσία, ακόμη και όταν δεν συμμετέχει στη δημιουργία της διαφθοράς, στην αναπαραγωγή της ή στη διεύρυνσή της, έχει καθήκον να συγκρουστεί με τη διαφθορά και να νικήσει; Βιώνουμε συνεχώς όλο και μεγαλύτερη διεύρυνση της διαφθοράς ή δεν τη βιώνουμε; Δεν έχει τις ευθύνες της η πολιτική εξουσία; Δεν έχει τις ευθύνες τις βασικές η Κυβέρνηση;

Κύριε Πρόεδρε, καλλιεργείται ακόμα ένας μύθος ότι καθυστερούμε - είμαστε τελευταία χώρα στους δείκτες για την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε.- επειδή εδώ εμείς θεμελιώνουμε κοινωνικό κράτος.

Να πούμε την αλήθεια σήμερα στον ελληνικό λαό, ότι είμαστε η τελευταία χώρα στην Ευρώπη από άποψη χρηματοδότησης του κοινωνικού κράτους και είμαστε η τελευταία από άποψη αποτελεσματικότητας του κοινωνικού κράτους. Περίπου 16% επί του Α.Ε.Π. είναι οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα, όταν 30% είναι ο μέσος όρος της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο χρόνος πιέζει ασφυκτικά. Μισό δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως ο κ. Σημίτης απεχώρησε -προσπάθησε να προσεγγίσει το χώρο της υγείας, πήγε μία φορά στο Ι.Κ.Α. του Νέου Κόσμου και άλλη μία στο Λαϊκό Νοσοκομείο- αλλά τουλάχιστον το τελευταίο τρίμηνο η ίδια υπολειμτικότητα και η αναστάτωση, που έχει προκληθεί στο χώρο των νοσοκομείων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να κλείσετε, κύριε Μιχαολιάκο, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ:... δεν έφθασε μέχρι τα αυτιά του; Δεν γνωρίζει πλέον η Κυβέρνηση ότι αυτός ο μύθος του Ε.Σ.Υ. έχει καταρρεύσει και έχουμε μία οργάνωση δημόσιας υγείας, που αποτελεί

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κλείστε, κύριε Μιχαολιάκο. Δεν είναι σωστό, γιατί πρέπει να τηρήσουμε το χρόνο που είπαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς θα τονίσω ότι καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση, όπως κάνει και η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλούθησα με προσοχή τις ομιλίες και τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, μέζονος και ελάσσονος, και χθες και σήμερα. Ομιλίες που κινήθηκαν στις γνωστές θέσεις, στα ίδια τα γνωστά μοτίβα.

Έκπληξη και προβληματισμό μου προκάλεσαν οι ομιλίες των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ομιλίες ρηχές, χωρίς επιχειρήματα, λόγοι απαξιωτικοί, ισοπεδωτικοί και ίσως εμπαθείς. Ομιλίες που σκόπιμα απέφυγαν να ασχοληθούν με κριτική, έστω και αυστηρή, στο έργο της Κυβέρνησης, το οποίο είναι και υπαρκτό και

μεγάλο. Ομιλίες που δεν παρουσίασαν προτάσεις και θέσεις.

Έχω τη γνώμη πως ποτέ άλλοτε η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν παρουσιάστηκε τόσο γυμνή. Αντ' αυτών, οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κυρίως ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε τα δικά σας, κύριε Βλασσόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε. Δεν είναι σωστό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: ... αναφέρθηκαν σε μειωτικές, προσωπικές και πολιτικές εκφράσεις, για να απαξιώσουν και να αναιρέσουν το έργο της Κυβέρνησης, κυρίως όμως να κτυπήσουν τον Πρωθυπουργό, έναν πολιτικό που μεταξύ των άλλων έχει διδάξει και ήθος και ευπρέπεια.

Βέβαια στις ύβρεις, στις κακόβουλες, αστήρικτες και μικρόψυχες αιτιάσεις δεν χρειάζεται να απαντήσει η Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι καλύτερα εκείνοι, που τις εκτόξευσαν, να αναρωτηθούν και να απαντήσουν με ειλικρίνεια.

Είναι αλήθεια ή όχι πως η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός, έχουν αποδυθεί σε μία πιάνια μεταρρυθμιστική προσπάθεια τομών για την ισότιμη συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε.; Είναι αλήθεια πως η προσπάθεια έχει στεφθεί με επιτυχία και σήμερα ο στόχος έχει καταστεί περισσότερο παρά ποτέ ορατός. Τι το μεμπτό, λοιπόν, που ο Πρωθυπουργός ζήτησε την αναβάπτιση της Κυβέρνησής του, για να συνεχίσει αταλάντευτα με καινούρια δύναμη την προσπάθεια ολοκλήρωσης του στόχου;

Είναι αλήθεια ή όχι, μετά τις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές, πως έχει δημιουργηθεί ένα θολό, καταθλιπτικό, αντιφατικό, ένα γκρίζο πολιτικό τοπίο, δημιούργημα κάποιων συμμαχιών, ένα μέτωπο αντικυβερνητικό, που έχει μοναδικό σκοπό και στόχο τη φθορά της Κυβέρνησης και την παρεμπόδιση και αναίρεση του κυβερνητικού έργου; Τι το επιλήψιμο, λοιπόν, να ζητά ο Πρωθυπουργός με την επαναεπιβεβαίωση της δεδηλωμένης από την Εθνική Αντιπροσωπεία, να δώσει μία απάντηση σ' αυτούς που με τη στάση και τη συμπεριφορά τους δεν φθείρουν μόνο την Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., φθείρουν πρωτίστως την πορεία της Ελλάδος προς τα εμπρός.

Είναι αλήθεια, τέλος, ή όχι πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνηση Σημίτη έχουν καθαρές θέσεις, έχουν καθαρούς στόχους και πρόγραμμα; Τι το παράλογο, επομένως, να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης ο Πρωθυπουργός, για να επιβεβαιωθούν εκ νέου οι θέσεις, οι στόχοι, το πρόγραμμα και κυρίως το έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβατήριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ελληνική κοινωνία, για τους Έλληνες πολίτες, είναι το έργο του.

Για το έργο αυτό καλούνται να απαντήσουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης με το χέρι στην καρδιά, προτού αποφασίσουν να καταψηφίσουν την πρόταση.

Αποτελεί μύθο ή πραγματικότητα η επίτευξη και η προσέγγιση των κριτηρίων του Μάαστριχτ, έτσι που η είσοδος στην ΟΝΕ να αποτελεί ορατό και πραγματοποιήσιμο στόχο;

Αποτελεί μύθο ή όχι η διασφάλιση και η αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων κατά 6,5% σε πραγματικές τιμές τα δύο τελευταία χρόνια;

Αποτελεί μύθο η μη μετακύληση του κόστους της σταθεροποίησης στους εργαζομένους και τους συνταξιούχους;

Αποτελεί μύθο ο "Καποδίστριας", η περιφερειακή οργάνωση του κράτους, η μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων στην περιφέρεια;

Αποτελεί μύθο η θωράκιση της ελληνικής οικονομίας από την εισοδή της στο ΕΜΣΙ (Ενιαίος Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών)

Αποτελεί μύθο η αύξηση των κοινωνικών δαπανών, όταν στην Ευρώπη ολοκληρώνεται η αποδόμηση του κράτους πρόνοιας; Αποτελεί μύθο η συνένωση και η ενοποίηση των μεγάλων προνοιακών φορέων, ΠΙΚΠΑ, ΕΟΠ, ΜΗΤΕΡΑ, σε ενιαίο επιτελικό φορέα, με τη μεταφορά όλων των περιφερεια-

κών μονάδων στις νομαρχίες και τους δήμους;

Αποτελεί μύθο η Ψυττάλεια, ο "Συνήγορος του Πολίτη", η ανεξάρτητη αρχή για την προστασία του πολίτη από το ηλεκτρονικό φακέλωμα, ή το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή βρίσκονται σε εξέλιξη περισσότερα από είκοσι χιλιάδες έργα, μικρά, μεσαία και μεγάλα;

Αποτελεί μύθο η ιδιαίτερη ευαισθησία και η έμπρακτη αντιμετώπιση των ατόμων με ειδικές ανάγκες;

Αποτελούν μύθο οι ρυθμίσεις για τους νέους αγρότες και η μετατροπή του ΟΓΑ σε φορέα κύριας ασφάλισης των αγροτών;

Αποτελούν μύθο οι παρεμβάσεις, οι επεμβάσεις στα νοσοκομεία, η αποπεράτωση νοσοκομειακών μονάδων, οι ειδικές μονάδες, η βιοϊατρική τεχνολογία, η αύξηση των κλινικών εντατικής θεραπείας, παρά τα υπαρκτά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν και οι γιατροί και τα νοσοκομεία και οι χρήστες των υπηρεσιών υγείας;

Αποτελεί μύθο η διεθνής θέση της χώρας και η επίζηλη και πρωτεύουσα θέση στη Βαλκανική, αποτελεί μύθο η αμυντική θωράκιση της χώρας, η νομιμοποίηση της εργασίας των οικονομικών μεταναστών;

Αποτελεί μύθο η προσπάθεια που, που βρίσκεται σε εξέλιξη, να καταστεί δηλαδή η δημόσια υπηρεσία, η δημόσια αρχή, η Δημόσια Διοίκηση περισσότερο προσιτή και φιλική στον πολίτη;

Αποτελεί μύθο η εναγώνια προσπάθεια της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, που προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τα μικρά καθημερινά προβλήματα του πολίτη;

Αποτελεί, τέλος, μύθο η αύξηση των επενδύσεων, τόσο των δημόσιων όσο και των ιδιωτικών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αυτά που ανέφερα και άλλα πολλά δεν δίνουν το δικαίωμα στον Έλληνα Πρωθυπουργό να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων, τότε, κατά την άποψή μου, χάθηκε απ' αυτόν τον τόπο το μέτρο, η ευθύνη και γιατί όχι η αιδώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα υπερψηφίσω την Κυβέρνηση. Ο κ. Σημίτης, η Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες, σημαντικές προσπάθειες, αλλάζοντας μέρα με τη μέρα την όψη της χώρας, οδηγώντας τη με ασφάλεια προς την ανάπτυξη, την πρόοδο και την προκοπή του ελληνικού λαού. Η προσπάθεια βέβαια έχει δρόμο. Χρειάζεται δουλειά, χρειάζεται κοινή προσπάθεια και στήριξη απ' όλους.

Σ' αυτήν την προσπάθεια χρειαζόμαστε όλοι. Γι' αυτό καλώ όλους τους συναδέλφους να υπερψηφίσουν την Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω την πρόθεση να κάνω μία μεγάλη ομιλία για την πορεία της εθνικής μας οικονομίας και της οικονομικής πολιτικής, για τον απλό λόγο ότι αυτή η συζήτηση δεν προσφέρεται για τώρα. Θα γίνει σε μεγάλη έκταση και μεγάλη ανάλυση στη συζήτηση του προϋπολογισμού.

Έχω όμως την πρόθεση να απαντήσω σε τέσσερα καίρια ερωτήματα, τα οποία αφορούν βεβαίως την οικονομική μας πολιτική και την πορεία της εθνικής μας οικονομίας από το 1993 μέχρι σήμερα.

Το πρώτο ερώτημα, το οποίο τέθηκε, είναι γιατί δήθεν καθυστερήσαμε και δεν προλάβουμε να ενταχθούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης μαζί με τους άλλους την 1η Μαΐου αυτού του χρόνου. "Γιατί καθυστερήσατε;" είπαν κάποιοι από τη Νέα Δημοκρατία;

Δεν θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι, να αναφερθώ στην πολιτεία της Νέας Δημοκρατίας το 1990-1993. Τα έχουμε πει πάρα πολλές φορές αυτά και δεν θέλω να επαναλάβω τα αυτονόητα.

Θα διαπιστώσω, όμως, ορισμένα πραγματικά γεγονότα, ορισμένα στατιστικά δεδομένα του 1993, τα οποία αποτελούν το σημείο

εκκίνησης της δικής μας προσπάθειας.

Δεν θα ήθελα να επαναλάβω, γιατί φθάσαμε στο 1993 και με ποιες διαδικασίες. Αυτό είναι ένα ιστορικό θέμα, το οποίο δεν αφορά τη σημερινή συζήτηση.

Θα σημειώσω, όμως, τα εξής τρία γεγονότα. Το πρώτο είναι ότι το έλλειμμα αυτής της χώρας τότε ήταν περίπου 14% του εθνικού μας εισοδήματος, ένα παγκόσμιο ρεκόρ. Ο πληθωρισμός έτρεχε με 14%, ο υψηλότερος της Ευρώπης. Το δημόσιο χρέος κάλπασε, όπως γνωρίζουμε. Τα επιτόκια ήταν 28% και η δραχμή ήταν σε μία σχετικά ελεύθερη πτώση. Ρωτώ: Ποια άλλη από τις έντεκα χώρες, που κατάφερε πράγματι να ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση το Μάιο του 1998, είχε παρόμοιο σημείο εκκίνησης, με το οποίο καλώς ή κακώς ξεκίνησε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 1993;

Βεβαίως η Πορτογαλία και η Ισπανία πρόλαβαν και μπήκαν το Μάιο του 1998. Όμως, δεν ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 1993 με ελλείμματα 14%. Είχαν έλλειμμα 6% του εθνικού εισοδήματος. Δεν ξεκίνησαν με πληθωρισμό 14%. Είχαν πληθωρισμό 5% ή 6% και ασφαλώς το δημόσιο χρέος δεν είχε αυτήν την καλπάζουσα τάση, που είχε το 1993.

Και βεβαίως τα επιτόκια τους δεν ήταν στη στρατόσφαιρα του 28%, αλλά πολύ χαμηλότερα, στο 15%, στο 13%.

Άρα, εάν η Ελλάδα χρειάστηκε, πράγματι, πέντε και όχι τέσσερα χρόνια για να φθάσει στο σημείο που βρίσκονται τώρα η Πορτογαλία και η Ισπανία, αυτό δεν οφείλεται σε έλλειψη ταχύτητας προσαρμογής. Η δική μας ταχύτητα ήταν τριπλάσια έως τετραπλάσια απ' όλους τους άλλους. Το σημείο εκκίνησης ήταν τρεις ή τέσσερις φορές δυσμενέστερο. Οι άλλοι ξεκίνησαν από το 6%, να πάνε στο 2%, εμείς από το 14% για να πάμε στο 2%. Αυτή είναι η απλή πραγματικότητα. Γι' αυτό είναι τόσο αστείο αυτό το επιχείρημα περί δήθεν καθυστέρησης, όταν είμαστε η χώρα που, σύμφωνα με όλους τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς, πραγματοποιήσαμε την εντυπωσιακότερη, την ταχύτερη μακροοικονομική προσαρμογή, δημοσιονομική προσαρμογή, εδώ και πέντε χρόνια. Αυτή είναι η απλή πραγματικότητα. Ξεκινήσαμε -δεν θέλω τώρα να κρίνω πώς και γιατί- από ένα άθλιο σημείο εκκίνησης. Από τεράστια ελλείμματα, από τεράστια χρέη και από πολύ υψηλό πληθωρισμό, αγαπητέ, κύριε πρώην Πρωθυπουργέ, ο οποίος πληθωρισμός -επαναλαμβάνω- ήταν πενταπλάσιος από τον τρέχοντα πληθωρισμό και της Ισπανίας και της Πορτογαλίας και της Γαλλίας και της Γερμανίας και όλων των άλλων χωρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πλαστογραφήσατε τα δεδομένα του 1993, αυτό κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Τώρα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε πραγματικά πριν από την πόρτα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Το έλλειμμα μειώθηκε περίπου κατά δώδεκα εκατοστιαίες μονάδες του εθνικού εισοδήματος, ο πληθωρισμός έπεσε, το χρέος κατεβαίνει, τα επιτόκια πέφτουν και η δραχμή βεβαίως είναι μία σταθερή δραχμή, η οποία προστατεύεται και από την ομπρέλα του μηχανισμού συναλλαγμάτων ισοτιμιών.

Η πρόοδος, λοιπόν, είναι σημαντικότερη, είναι τριπλάσια και τετραπλάσια σε σχέση με τις άλλες χώρες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο πληθωρισμός μειώθηκε, αλλά το έλλειμμα το πλαστογραφήσατε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ερώτημα δεύτερο, καίριο και αυτό. Κάποιος είπε -νομίζω ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ- φροντίσατε τους δείκτες -ουδείς το αμφισβητεί αυτό, ότι τους δείκτες τους φροντίσαμε και μάλιστα με μεγάλη επιμέλεια- αλλά παρατήσατε την πραγματική οικονομία.

Πώς να σχολιάσω αυτό το δήθεν επιχείρημα; Αναφέρω δύο αριθμούς. Ο ρυθμός ανάπτυξης της τελευταίας δεκαπενταετίας, δηλαδή από το τέλος του '70 μέχρι τις αρχές του '90, ήταν στη χώρα αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, περίπου 1%. Και

συγχωνεύω τετραετίες και οκταετίες, για να μην υπάρχει πράγματι καμία υπόνοια ότι αυτά που λέω έχουν κομματική στόχευση. Ήταν 1,1% εάν θέλετε το '80, ήταν 0,6% τα τέσσερα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, αλλά τα παραλείπω και αυτά, διότι πράγματι δεν θέλω να δώσω καμία κομματική χροιά στη σημερινή μου παρέμβαση.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας τρέχει με 3,5%.

Κάντε έναν απλό λογαριασμό. Είναι τριπλάσια από τη δεκαετία του '80, είναι εξαπλάσια από την τετραετία των αρχών του '90. Υπάρχει κανείς εδώ, ο οποίος να σηκωθεί και να πει ότι παραμελήσαμε την πραγματική, τη ζωντανή οικονομία της παραγωγής, της απασχόλησης, των επενδύσεων και της παραγωγικότητας; Με ποιο επιχείρημα, αγαπητοί συνάδελφοι; Θα μας κατηγορήσετε ότι είμαστε μόνο τριπλάσια ή μόνο εξαπλάσια πάνω από τους προηγούμενους, ενώ θα έπρεπε να είμαστε επταπλάσια ή δεκαπλάσια; Θα ήταν άκρα έλλειψη σοβαρότητας. Αυτά είναι τα στοιχεία, τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία, το ότι τρέχουμε με γοργότατους ρυθμούς ανάπτυξης, οι οποίοι επιπλέον στηρίζονται σε γοργότατους ρυθμούς επενδύσεων.

Να θυμίσω ότι το 1993 -ας ξεχάσουμε ότι ήταν η Νέα Δημοκρατία- έπεφταν οι επενδύσεις με 3,5% και όλη την προηγούμενη δεκαπενταετία ήταν στάσιμες οι επενδύσεις και να θυμηθούμε ότι τώρα οι επενδύσεις τρέχουν με 10%, οι δημόσιες επενδύσεις με 13,7%, ότι εκσυγχρονίζεται ολόκληρη η παραγωγική υποδομή της χώρας και στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα; Μα δεν βλέπει κανείς γύρω του ότι κατασκευάζονται δρόμοι, λιμάνια, αεροδρόμια, οδικοί άξονες, σιδηροδρομικοί άξονες, ενεργειακά δίκτυα, επικοινωνιακά δίκτυα, ότι υπάρχουν βιομηχανίες που εκσυγχρονίζονται, το εμπόριο που ανανεώνεται; Δεν τα βλέπουμε όλα αυτά, τα οποία πραγματοποιούνται στην εθνική μας οικονομία σήμερα και τα οποία στηρίζουν αυτήν την ενεργό αναπτυξιακή μας προσπάθεια; 'Η μήπως διέφυγε της προσοχής οποιουδήποτε αγαπητού συναδέλφου ότι για πρώτη φορά τα τελευταία είκοσι χρόνια αυτή η χώρα τρέχει με γοργότερους ρυθμούς από την Ευρώπη και συγκλίνει πραγματικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Και ακόμη επιμένουμε να λέμε ότι αυτή η "κακή" Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη είναι σαν λογιστές προσηλωμένοι στους δείκτες και αγνοούν την πραγματική οικονομία, όταν είναι δεδομένο ότι η παραγωγή, η παραγωγικότητα, οι επενδύσεις, το κατά κεφαλήν εισόδημα αυξάνεται πολύ ταχύτερα από οποιαδήποτε περίπου άλλη ευρωπαϊκή χώρα πλην της Ιρλανδίας; Μπορεί κανείς να αγνοεί με τέτοιο πείσμα αυτήν την απλή πραγματικότητα, την οποία ουδείς αμφισβητεί, εκτός από ορισμένους πείσμονες συμμετέχοντες σε αυτήν τη συζήτηση; Αυτή λοιπόν είναι η πραγματικότητα, ότι υπάρχει ανάπτυξη, ότι υπάρχει θετικότατη εξέλιξη της πραγματικής οικονομίας και ότι αν για κάτι αυτή η Κυβέρνηση είναι υπερήφανη, είναι ότι κατάφερε να συνδυάσει την ονομαστική σύγκλιση, τους περίφημους δείκτες που τους χρειάζομαστε και θα εξηγήσω γιατί με την πραγματική σύγκλιση, την ανάκαμψη, τις επενδύσεις, την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας.

Θέλω να ελπίζω ειλικρινά και μιλάω πραγματικά, χωρίς καμία κομματική χροιά ότι δεν θα βρεθεί άλλος ομιλητής, ο οποίος να επαναλάβει ότι δεν κοιτάζουμε την πραγματική οικονομία, όταν οι ρυθμοί της Ελλάδας του σημερινού ΠΑΣΟΚ του Κώστα Σημίτη, με προσπάθεια που ξεκίνησε επί Ανδρέα Παπανδρέου, είναι τριπλάσιοι έως εξαπλάσιοι από μια μακρά προηγούμενη περίοδο. Δεν επιλέγω ένα ή δύο χρόνια, ούτε καν μία τετραετία, επιλέγω μία δεκαπενταετία ή εικοσαετία, για να σας πείσω ότι αυτή είναι η αλήθεια. Δεν έχουμε κανένα λόγο να κρύβουμε αυτήν την απλή αλήθεια.

Έρχομαι τώρα στο τρίτο κρίσιμο ερώτημα. Ήρθε χθες ο κ. Καραμανλής εδώ και έκανε τη γνωστή του δήλωση ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι διστακτική δεν πραγματοποιεί διαρθρωτικές αλλαγές. Μίλησε για φιάσκο, για αποτυχίες κλπ.

Θα αναγνώσω έναν πίνακα και θα δώσω στα Πρακτικά της Βουλής έναν δεύτερο πίνακα, τον οποίο επίσης θα αναγνώσω.

Η Κυβέρνηση η σημερινή στις 14 Μαρτίου 1998 προχώρησε σε μια σημαντική κίνηση οικονομικής πολιτικής, που είναι πιστεύω ιστορικής σημασίας. Ήταν η κρίσιμότερη και επιτυχέστερη κίνηση οικονομικής πολιτικής αυτής της πενταετίας και εκτιμώ ότι ιστορικά θα κριθεί εξίσου επιτυχής με την υποτίμηση του 1953. Θα προσδιορίσει η υποτίμηση της δραχμής και η ένταξή της στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών την πορεία της ελληνικής οικονομίας για πολλά χρόνια, διότι διεσφάλισε μια ανταγωνιστικότητα, την οποία θα ήταν δύσκολο να αποκτήσουμε, αν δεν κάναμε την προσαρμογή αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή και αν δεν εντασσόμαστε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών σε μία περίοδο επικείμενης διεθνούς κρίσης.

Όλοι πλέον οι διεθνείς παράγοντες λένε και επαναλαμβάνουν ότι αν η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη δεν είχε προνοήσει το Μάρτιο του '98 να εντάξει τη δραχμή στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών θα ήταν τελείως διαφορετική η συμπεριφορά της ελληνικής οικονομίας σε σχέση με τις τεράστιες αντοχές, που επέδειξε στην παρούσα διεθνή κρίση.

Ταυτόχρονα, με την υποτίμηση και την ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό, η Κυβέρνηση ξεκίνησε ένα πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών με είκοσι δύο ενέργειες. Από τις είκοσι δύο αυτές ενέργειες που είχαν ορίζοντα είκοσι μηνών μέχρι το τέλος του '99, σήμερα μετά από οκτώ από τους είκοσι μήνες έχουν ήδη υλοποιηθεί οι εξής έντεκα:

Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης: Πουλήθηκε τον Απρίλιο του 1998. Νόμος για την Ολυμπιακή Αεροπορία ψηφίστηκε τον Απρίλιο 1998. Ελληνικά Πετρέλαια: Μετοχοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 1998. Τράπεζα Κρήτης. Ιδιωτικοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1998. Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος. Ιδιωτικοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1998. Νόμος για τις εργασιακές σχέσεις, ψηφίστηκε τον Ιούλιο του 1998. Πρόγραμμα εξυγίανσης των ΕΛΤΑ, εγκρίθηκε τον Ιούνιο του 1998 και συζητείται την εβδομάδα αυτή στη Βουλή. Πρόγραμμα εξυγίανσης του ΟΑΣΑ, της ΕΘΕΛ, των ΗΛΠΑΠ και ΗΣΑΠ. Εγκρίθηκε τον Σεπτέμβριο του 1998 και κατατίθεται αύριο στη Βουλή, για να ψηφιστεί εντός του μηνός από την Ολομέλεια. Πρόγραμμα εξυγίανσης του ΟΣΕ: Εγκρίθηκε τον Σεπτέμβριο του 1998 και το σχετικό νομοσχέδιο κατατίθεται στις 10 Νοεμβρίου στη Βουλή, για να ψηφιστεί εντός του Νοεμβρίου. Καταστήματα Αφορολογήτων Ειδών. Ιδιωτικοποιήθηκαν το Σεπτέμβριο του 1998. Τρίτη μετοχοποίηση του ΟΤΕ που έληξε σήμερα. Σύνολο έντεκα από τις είκοσι δύο και στις έντεκα περιλαμβάνονται οι σημαντικότερες παρεμβάσεις που είναι η ιδιωτικοποίηση των ΚΑΕ και τριών τραπεζών, είναι η μετοχοποίηση δύο μεγάλων δημοσίων επιχειρήσεων, που είναι τα Πετρέλαια και ο ΟΤΕ, και είναι η εξυγίανση, μέσα από μια επίπονη διαδικασία, που περιλαμβάνει και την ψήφιση της περίφημης τροπολογίας των ΔΕΚΟ, το Φεβρουάριο του 1998 για αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και των κανονισμών προσωπικού καθώς και την πλήρη ανασύνθεση της οικονομικής και οργανωτικής λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων.

Όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνονται στο πρώτο πακέτο των έντεκα ενεργειών, σε σχέση με τις είκοσι δύο που είναι το σύνολο. Και από αυτές που απομένουν, δύο θα έλεγα ότι έχουν ιδιαίτερη σημασία. Είναι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα έρθει το Δεκέμβριο και η ολοκλήρωση της πώλησης της Ιονικής Τράπεζας στις αρχές του επόμενου χρόνου.

Άρα, από πλευράς ειδικού βάρους και ποιότητας, θα έλεγα ότι περισσότερο από το ήμισυ του προγράμματος έχει ήδη υλοποιηθεί. Αλλά θα προσθέσω και κάποια άλλα στοιχεία, τα οποία είναι ίσως περισσότερο εντυπωσιακά.

Δίπλα στο πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών υπάρχει και ένας άλλος πίνακας, που λέγεται "Εσοδα Ιδιωτικοποιήσεων και Μετοχοποιήσεων".

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, όλες οι χώρες του κόσμου υλοποιούν παρόμοια σχέδια ιδιωτικοποιήσεων και μετοχοποιήσεων και τα έσοδά τους κυμαίνονται από 0,5% έως 1% του ΑΕΠ κατ'έτος.

Εμείς, είχαμε προγραμματίσει ένα ιδιαίτερο φιλόδοξο πρό-

γραμμα ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο για φέτος είχε γράψει έσοδα της τάξεως του ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχμών.

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση αναφέρω σήμερα στο Σώμα ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι τώρα έχει εισπράξει περίπου χίλια εκατόν είκοσι (1.120) δισεκατομμύρια δραχμές από το πρόγραμμα μετοχοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων και θα αναφέρω τα συγκεκριμένα ποσά, για να καταστήσω και απόλυτα αναξίπιστο τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος τόλμησε να μιλήσει για διατακτικότητα ή για αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης, σε ό,τι αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις και τις μετοχοποιήσεις. Είναι πράγματι αστείος ο ισχυρισμός.

Καταστήμα Αφορολογήτων Ειδών: Πρώτη μετοχοποίηση είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών: Πρώτη μετοχοποίηση είκοσι δύο δισεκατομμύρια (22.000.000.000) δραχμές. Δεύτερη μετοχοποίηση του ΟΤΕ: Εκατόν είκοσι έξι δισεκατομμύρια (126.000.000.000) δραχμές. Πώληση συμμετοχών Εθνικής Τραπέζης από τα ομόλογα: εξήντα τρία δισεκατομμύρια (63.000.000.000) δραχμές. Τράπεζα Κρήτης, πρώτη δόση: είκοσι δύο δισεκατομμύρια (22.000.000.000) δραχμές και αναμένονται περίπου άλλα εβδομήντα. Ελληνικά Πετρέλαια: Τα έσοδα του δημοσίου είναι τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (35.000.000.000) δραχμές. Κ.Α.Ε., ιδιωτικοποίηση του 67%: ογδόντα δύο δισεκατομμύρια (82.000.000.000) δραχμές. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, εκτίμηση της δεύτερης μετοχοποίησης περίπου δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές. Ο.Τ.Ε., τρίτη μετοχοποίηση που συνετελέσθη σήμερα, τριακόσια δύο δισεκατομμύρια (302.000.000.000) δραχμές.

Αυτά αφορούν το δημόσιο, το Υπουργείο των Οικονομικών, αλλά υπάρχουν και έσοδα εκτός δημοσίου. Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης: Είκοσι επτά δισεκατομμύρια τριακόσια εκατομμύρια (27.300.000.000) δραχμές. Κ.Α.Ε., από την πρώτη μετοχοποίηση τέσσερα δισεκατομμύρια (4.000.000.000) δραχμές, Γενική Τράπεζα, δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000.000) δραχμές. ΕΛ.ΠΕ. για επενδύσεις στα πετρέλαια: πενήντα δύο δισεκατομμύρια (52.000.000.000) δραχμές. Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος: δεκαεπτά δισεκατομμύρια τριακόσια εκατομμύρια (17.300.000.000) δραχμές. Και επίσης από το CATERING υπάρχει ένα μικρό ποσό, που προσδοκάται το Δεκέμβριο.

Σύνολο όλων αυτών επτακόσια ενενήντα εννέα δισεκατομμύρια (799.000.000.000) δραχμές, στα οποία προσθέτω και περίπου τριακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (340.000.000.000) που είναι τα προμήτοχα που ουσιαστικά ισοδυναμούν με προείσπραξη μελλοντικών εσόδων και φτάνουμε σε ένα ποσό της τάξεως των χιλίων εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμυρίων (1.125.000.000.000). Από τα χίλια είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (1.025.000.000.000) οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) έχουν ήδη εισπραχθεί, εξακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (680.000.000.000) περίπου από το δημόσιο και εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) από τους οργανισμούς που ιδιωτικοποίησαν και μετοχοποίησαν.

Πρόκειται για ένα τεράστιο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο εκτελείται με μεγάλη ακρίβεια και διαθέτει και κάποια πρόσθετα χαρακτηριστικά, τα οποία θέλω να αναφέρω.

Πρώτον, είναι πολύ εκτεταμένο και πραγματικά αλλάζει την ισορροπία ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Το κράτος απεμπλέκεται από χώρους όπου δεν πρέπει να έχει καμία επιχειρηματική εμπλοκή.

Το δεύτερο είναι ότι έχει μεγάλη αποτελεσματικότητα. Όλος ο κόσμος λέγει, η αγορά το αναγνωρίζει ότι οι τιμές, στις οποίες πουλήσαμε και τις τράπεζες, αλλά και τώρα ο ΟΤΕ, ήταν εξαιρετικά επιτυχείς, ήταν σωστές τιμές, οι οποίες αντανάκλουν την πραγματική αξία των πωλουμένων στοιχείων.

Τρίτον, υπήρξε απόλυτη διαφάνεια. Απόδειξη είναι το γεγονός ότι δεν υπήρξαν ουσιαστικά ενστάσεις και αμφισβητήσεις.

Και τέταρτον, κύριοι συνάδελφοι -και το αναφέρω αυτό με μεγάλη έμφαση, γιατί είναι μεγάλη μας υπερηφάνεια αυτό- υπήρξε απόλυτη προστασία των εργαζομένων. Καμία απόλυση, κανένας επηρεασμός ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Όλα υπήρξαν κατοχυρωμένα. Υπήρξε απόλυτος σεβασμός στον εργαζόμενο, ο

οποίος κερδίζει και θα κερδίσει από τις μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις, διότι πλέον μετέχει σε δυναμικούς οργανισμούς, σε δυναμικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν μέλλον και προοπτική.

Άρα αυτές οι επισημάνσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, αποδεικνύουν κάτι πολύ απλό. Ότι αυτή η Κυβέρνηση τολμά, αυτή η Κυβέρνηση ανοίγει δρόμους, αυτή η Κυβέρνηση εφαρμόζει το πλέον εκτεταμένο, το πλέον φιλόδοξο, το πλέον συστηματικό, το πλέον μεθοδικό πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών, που καμιά ελληνική κυβέρνηση δεν έχει εφαρμόσει στη Μεταπολίτευση και θα έλεγα σε ολόκληρη τη μεταπολεμική περίοδο.

Εμείς αλλάζουμε τη δομή και οργάνωση της ελληνικής οικονομίας. Ασφαλώς, το πρόγραμμα δεν τελειώνει εδώ, αλλά πιστεύω ότι στη φάση αυτή μέχρι τη λήξη της κυβερνητικής μας θητείας θα έχουμε προσφέρει μια πολύ σημαντική υπηρεσία στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της εθνικής μας οικονομίας και είμαστε περήφανοι γι' αυτό.

Και έρχομαι τέλος, στα δύο λεπτά, που μου απομένουν ...

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, αν μπορώ να έχω ένα ή δύο λεπτά ανοχή όπως και οι προηγούμενοι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπαμε να τηρήσουμε αυτόν τον κανόνα έναντι όλων.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ένα-δύο λεπτά κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Υπουργέ. Παρακαλώ, να το σεβαστείτε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Έρχομαι στο τελευταίο καίριο ερώτημα στο θέμα της κοινωνικής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Και οι κύριοι Βουλευτές είχαν κάποια ανοχή περίπου ενάμισι λεπτού. Το ίδιο θέλω και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα έπρεπε να υπολογίσετε το χρόνο σας. Κάντε μου τη χάρη.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Πώς κρίνεται η κοινωνική πολιτική μιας Κυβέρνησης, κύριοι συνάδελφοι; Υποθέτω με σύγκριση με το παρελθόν. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι οι κοινωνικές δαπάνες στη χώρα μας είναι χαμηλότερες απ' αυτές που έπρεπε να είναι. Όμως, δεν μπορούμε να φθάσουμε στο επίπεδο που θέλουμε σε ένα, δύο ή τρία χρόνια. Αναγκαστικά συμβαδίζουμε με την πορεία της εθνικής μας οικονομίας, με την πορεία του εθνικού μας εισοδήματος. Και αυτό το οποίο έχει πετύχει αυτή η Κυβέρνηση είναι απλό. Και στα πραγματικά εισοδήματα και στις κοινωνικές δαπάνες εξασφάλισε ρυθμούς ανόδου ανώτερους από την παραγωγικότητα και το εθνικό μας προϊόν. Και τα πραγματικά εισοδήματα την τετραετία που πέρασε αυξήθηκαν με ρυθμούς 3% και 4%, περισσότερο από το ΑΕΠ αλλά και οι κοινωνικές δαπάνες παρά τη δημοσιονομική λιτότητα υπήρξαν αρκετά γενναιοδωρες μέσα, επαναλαμβάνω, στα πολύ σφικτά πλαίσια, τα οποία τηρήσαμε.

Αυτή η Κυβέρνηση, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πραγματοποιήσει ένα πολύ σημαντικό έργο στην οικονομία. Πιστεύω ότι αυτό το αναγνωρίζει όλος ο κόσμος. Μόνο κακόπιστοι το αμφισβητούν. Εξασφάλισα σταθερότητα, ανάπτυξη, αναβαθμίσαμε την ανταγωνιστικότητα και προστατεύσαμε κοινωνικά τον πολίτη και τον εργαζόμενο, παρά τις διεθνείς κρίσεις οι οποίες μας περιβάλλουν.

Πιστεύω ότι εξυπηρέτησα τον πολίτη, προσφέραμε σημαντικές υπηρεσίες και ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε το έργο μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον

προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ 1998

ΔΕΚΟ/ΤΡΑΠΕΖΑ	ΕΣΟΔΑ ΔΙΣ ΔΡΧ
Α. ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ - 1 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ	20
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ - 1 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ	22
ΟΤΕ - 2 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ (4% ΥΠΟΛΟΙΠΟ)	126
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΑΣ- ΜΕΤΟΧΕΣ	63
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ (1)	22
ΕΛ.ΠΕ	35
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ – ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ 67%	82
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ - 2 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ (2)	10
ΟΤΕ - 3 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ (10%)	302
ΥΠΟΣΥΝΟΛΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	682
ΠΡΟΜΕΤΟΧΑ	340
ΣΥΝΟΛΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	1022
Β. ΕΣΟΔΑ ΕΚΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ - 1 ^η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ	4
ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ	27,3
ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	14
ΕΛΠΕ	52
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	17,3
OLYMPIC CATERING (2)	2,5
ΣΥΝΟΛΟ ΕΚΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	117
Γ. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΜΕΤΟΧΑ	799
Δ. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΜΕ ΠΡΟΜΕΤΟΧΑ	1139

(1) Προκαταβολή 1998

(2) Εκτίμηση

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Παρέμβαση πέντε λεπτών, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να απαντήσετε και να συμπληρώσετε. Διότι καταλαβαίνω ότι έχουν αυστηρός μαζί σας, αλλά πρέπει να είμαι με όλους δίκαιος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούσα να μην υποκύψω στον πειρασμό να απαντήσω σε όσα εξωπραγματικά ανέφερε πριν από λίγο ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος ενώπιον του ελληνικού λαού, που παρακολουθεί αυτήν τη διαδικασία, ακολούθησε τη λογική της ευημερίας των αριθμών των ονομαστικών, οικονομικών δεικτών, ενώ δεν ανέφερε τίποτα για τους κοινωνικούς δείκτες.

Γιατί, κύριε Πρόεδρε, εκείνο που έχει σημασία για την πολιτική αλλά και για την κοινωνία, για το λαό, δεν είναι το αν μειώνεις ή δεν μειώνεις τους οικονομικούς δείκτες ή αν τους βελτιώνεις. Είναι σε βάρος ποιων γίνεται αυτή η βελτίωση, αν υπάρχει βελτίωση, των ονομαστικών, οικονομικών δεικτών. Με άλλα λόγια, ποια είναι τα θύματα αυτής της οικονομικής πολιτικής, που οδηγεί στη βελτίωση των αριθμών. Διότι η ανεργία όπως ξέρουμε, αυξήθηκε σημαντικά και δεν αφισβητείται ούτε από την Κυβέρνηση. Επιβεβαιώνεται άλλωστε από τα τρίτα σε σχέση με την Ελλάδα όργανα, τα κοινοτικά. Και είναι γνωστό ότι η ίδια η έκθεση της αρμόδιας επιτροπής της Ευρώπης, που δόθηκε στη δημοσιότητα μέσα στο 1998, αναφέρει για την Ελλάδα ότι δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες πολίτες βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας.

Μίλησε για αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος ο κ. Παπαντωνίου. Πώς μετριέται όμως το κατά κεφαλήν εισόδημα; Βάζοντας στο καλάθι το εισόδημα αυτών που διαθέτουν το μεγάλο χρηματιστηριακό τραπέζι ή άλλο κεφάλαιο, τα κέρδη αυτών, το εισόδημά τους και το εισόδημα του άνεργου που μπορεί να είναι 0%, το εισόδημα του αγρότη που μπορεί να είναι ανύπαρκτο και βγάζει το κατά κεφαλήν εισόδημα. Και όταν είναι δεδομένο ότι δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες, με στοιχία όχι δικά μου αλλά της Ενωμένης Ευρώπης, είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, τι επιβεβαιώνει αυτό; Ότι είναι Κυβέρνηση των λογιστών, είναι Κυβέρνηση των ολίγων, των αεριτζήδων και όχι Κυβέρνηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Και γι' αυτό τη χαρακτηρίζουμε εμείς συντηρητική και αντιλαϊκή αυτήν την πολιτική, η οποία εφαρμόζεται από το 1990 μέχρι σήμερα, τόσο από τη Νέα Δημοκρατία όσο και από το νέο ΠΑΣΟΚ.

Είπε επίσης ότι αύξησαν την πραγματική οικονομία. Μα, εδώ είναι το τρομερό, ότι όποια αύξηση, που πράγματι είναι της τάξης του 3%, 3,5% σε πραγματικούς όρους, δεν οδήγησε σε αύξηση της απασχόλησης αλλά σε αύξηση της ανεργίας. Γιατί αυτή η συντηρητική οικονομική πολιτική, που κάνετε, για τη βελτίωση μόνο των ονομαστικών, οικονομικών δεικτών, στην ουσία και για την ωφέλεια ορισμένων ολίγων και όχι των πολλών, με την αύξηση του εθνικού εισοδήματος, οδήγησε στον πλουτισμό κάποιων, οι οποίοι δεν έκαναν παραγωγικές επενδύσεις τουλάχιστον στα πλαίσια αυτού του συστήματος του νεοφιλελεύθερου, του καπιταλιστικού, για να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και να φάει ψωμάκι εκείνος, ο οποίος κάθε μέρα βγαίνει στο περιθώριο.

Ήκουγα σήμερα μία εκπομπή σε ένα ραδιόφωνο και με κλάματα μία κυρία -που είναι τέτοιες χιλιάδες- εκλιπαρούσε τον οποιονδήποτε να της δώσει πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές, γιατί είναι άνεργοι και οι δύο -το ανδρόγυνο- στο σπίτι και η παιδί πηγαίνει με τα πόδια και δεν έχει να πληρώσει το εισιτήριο. Να γιατί είσθε Κυβέρνηση των αριθμών, να γιατί είσθε Κυβέρνηση των ολίγων. Και μην προσπαθείτε, όποτε σας συμφέρει, να επικαλείσθε το 1981-1989, όπως χθες το βράδυ το έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός. Μίλησε για την αύξηση των κοινωνικών δαπανών που έγινε από το 1981 μέχρι το 1989 από 9,6% σε 17%, για να αντικρούσει τους ισχυρισμούς του κ. Καραμανλή.

Σήμερα ξεχνάτε ότι το 1988 είχαμε αύξηση σε πραγματικούς όρους του ΑΕΠ, του εθνικού εισοδήματος, κατά 4,4% και το 1989 είχαμε

4%, ενώ εσείς επικαλείσθε το 3,5%, το οποίο δεν είναι προϊόν παραγωγικών επενδύσεων. Ξέρετε πολύ καλά ότι όταν σταματήσει η εισροή των χρημάτων από τα κοινοτικά ταμεία, αυτό το 3,5% θα κατέβει κάτω, γιατί δεν είναι 3,5% που προέρχεται από βελτίωση της παραγωγής και της παραγωγικότητας της οικονομίας.

Άρα, εσείς μιλάτε για ανάπτυξη, που συσσωρεύει πλούτο στους λίγους, ανεργία στους πολλούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς μιλάμε για ανάπτυξη, που φέρνει απασχόληση και κοινωνική προστασία.

Διαβάστε λίγο τι λένε κορυφαίοι, διεθνούς φήμης και εμβέλειας οικονομολόγοι συντηρητικοί. Γιατί εσείς λέτε μόνον αυτά που ακούσαμε τώρα, ενώ εκείνοι κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για τα τεράστια προβλήματα και την κατάρρευση του συστήματος, αν δεν λυθούν τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, που δημιουργήσε αυτή η νεοφιλελεύθερη πολιτική σε διεθνές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός κ. Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μιχαήλ Λιάπης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ενώ είχα σκοπό να κάνω μία ομιλία πολιτικού περιεχομένου, απαντώντας στον κύριο Πρωθυπουργό για την πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης και τον ανασχηματισμό μου δίνεται η ευκαιρία να καταγράψω μερικές σκέψεις, ακούγοντας τον κ. Παπαντωνίου.

Κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι ο ρυθμός και η ένταση του λόγου σας είναι αντιστρόφως ανάλογοι από την ισχύ των επιχειρημάτων σας. Θολά, χωρίς τεκμηρίωση, φθηνά, που δικαιολογούν τον κομπασμό σας -σας είχα δει σε μια τηλεοπτική συνέντευξη- ότι είσατε, στα πέντε τελευταία χρόνια, το καλύτερο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας μετά τη Μεταπολίτευση. Εάν ακριβώς αυτά τα επιχειρήματά σας τα διατυπώσατε και στις εκλογές, όποτε αυτές θα γίνουν, να είσατε βέβαιοι ότι δεν θα κερδίζατε την πλειοψηφία των εκατόν εξήντα, εκατόν εξήντα δύο Βουλευτών, αλλά θα χάσατε παταγωδώς την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Και αυτό, γιατί έχετε πνιγεί στους δείκτες. Αναφέρατε σε αριθμούς, μας φέρνατε ενημερωτικά σημειώματα και αναλύσεις.

Όμως, πηγαίνετε λίγο στην επαρχία. Κάντε βόλτα στις δύσκολες, υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας, για να δείτε πώς ζει ο κόσμος, να δείτε τα μεγάλα νούμερα της ανεργίας, να δείτε τους μικρομεσαίους να πένονται, τους επαγγελματίες να κλείνουν τα καταστήματά τους.

Και θα ήθελα να σας πω, κύριε Παπαντωνίου, ότι επιβεβαιώσατε και αυτό το νέο εκσυγχρονιστικό ήθος. Παρελθοντολογήσατε και πάλι, επιρρίπτοντας τις ευθύνες σε άλλους. Ποιος κυβερνάει τόσα χρόνια; Δύο δεκαετίες κυβερνάει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., με το διάλειμμα των τριών χρόνων της Νέας Δημοκρατίας. Και για όλα φταίμε εμείς;

Το 1981, όταν σας βάχαμε στην τότε Ε.Ο.Κ., μας κατηγορούσατε ότι σας σύραμε στα σκλαβοπάζαρα της Δύσης και μας προτείνατε τριτοκοσμικούς δρόμους.

Τώρα, που μας βγάλατε εσείς από την Ενωμένη Ευρώπη και πάλι εμείς ευθυνόμαστε; Επιλέξτε πολιτικές τέλος πάντων!

Και είναι κόσμιο, πέντε χρόνια εσείς Υπουργός Οικονομικών, να επιρρίπτετε ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία, που κυβερνούσε πριν από επτά-οκτώ χρόνια; Δικές μας είναι οι ευθύνες που μείναμε έξω από την ΟΝΕ;

Δικές μας είναι οι ευθύνες που κάνατε την υποτίμηση; Μια υποτίμηση, που επιβεβαιώνει και την "αξιοπιστία" σας. Για

χρόνια μας λέγατε την πολιτική ορθότητας και ανάγκης της σκληρής δραχμής. Και κάνατε την υποτίμηση και σε ένα εικοσιτετράωρο υπεραμυνόσασταν μιας άλλης πολιτικής, αυτής της χαλαρής δραχμής. Πότε είχατε δίκιο, πριν από την υποτίμηση ή μετά από την υποτίμηση;

Εμείς ευθυνόμαστε για τους πεντακόσιες χιλιάδες ανέργους σήμερα;

Εμείς ευθυνόμαστε για ένα κράτος-μεγάλο ασθενή, ένα ξέφραγο αμπέλι, με την ιδιαίτερη ανασφάλεια του ελληνικού λαού, με την υψηλή εγκληματικότητα;

Ποιος ευθύνεται για όλα αυτά; Εσείς κυβερνάτε! Και σε κάθε περίπτωση, αναλάβετε κάποτε τις ευθύνες σας! Αυτό θα πει θάρρος και αποφασιστικότητα!

Δεν θα ήθελα να καταχραστώ του ελάχιστου χρόνου -ήδη πέρασε ο μισός- για να απαντήσω στον κ. Παπαντωνίου. Αλλά με αυτά που είπε, προέκλεσε αυτές τις απαντήσεις.

Είναι όμως ευκαιρία να αναφερθώ και στην πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης. Πριν από δύο χρόνια ακριβώς, σε αυτήν την Αίθουσα, ο κ. Σημίτης ήρθε και πήρε την ψήφο εμπιστοσύνης, κερδίζοντας άνετα μια μεγάλη πλειοψηφία.

Και το ερώτημα που δημιουργείται σήμερα είναι: Για ποιο λόγο ζητάει και πάλι την ψήφο εμπιστοσύνης; Για ποιο λόγο αυτομέμφεται ο κ. Σημίτης;

Δύο είναι οι λογικές εξηγήσεις: Η μία είναι για να δημιουργήσει εντυπώσεις ότι είναι κυρίαρχος του εσωκομματικού παιχνιδιού, εντυπώσεις μιας συσπείρωσης, εντυπώσεις μιας πλασματικής ενότητας. Ουδείς όμως σας αμφισβητεί ότι θα πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης. Το ερώτημα, όμως, είναι εάν το κόμμα σας θα είναι ενωμένο και μετά την ψήφο εμπιστοσύνης. Φοβάμαι ότι θα συμβεί ακριβώς το αντίθετο, γιατί τους συναδέλφους σας της εσωκομματικής αντιπολίτευσης τους υποχρεώνετε να σας ψηφίσουν κάτω από ένα εκβιαστικό δίλημμα "ή μας ψηφίζετε ή μας ρίχνετε".

Πρέπει να ξέρετε, κύριοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, ότι ποτέ δεν θα αναλάβουν την ευθύνη της πτώσης της Κυβέρνησης. Αυτή την ευθύνη της πτώσης θα την αφήσουν αποκλειστικά σε σας στις ερχόμενες εκλογές.

'Αρα, δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο ο κ. Σημίτης επέβαλε αυτή τη διαδικασία. Λόγοι εντυπώσεων πάντως δεν είναι, γιατί τις χάνει.

Εάν είναι ένα άλλο επιχείρημα, ότι θέλει να δείξει ότι είναι toλμηρός, αποφασιστικός και ότι ακολουθεί αυτήν την πολιτική συνέπειας για την ΟΝΕ, και εκεί υπάρχουν μερικά ερωτηματικά. Ποια αποφασιστικότητα και toλμηρότητα, όταν πριν από λίγες μέρες έκανε αυτό το φημισμένο ανασχηματισμό; Έναν ανασχηματισμό, ο οποίος είναι αναπαλαίωση, ανακύκλωση των ίδιων ανεπαρκών Υπουργών. Και όχι μόνο αυτό, αλλά διαιωνίζονται και οι εσωκομματικές κόντρες σας. Για παράδειγμα, κύριε Παπαντωνίου, ποιος τελικά θα σχεδιάσει την οικονομική πολιτική; Εσείς ή ο κ. Παπανδρέου; Καταλήξτε, ποιος συντονίζει αυτήν την Κυβέρνηση, διότι ο κ. Σημίτης απλώς προεδρεύει.

'Αρα, εάν δεν είναι και αυτός ο λόγος -και βέβαια δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι είναι συνεπής αυτή η πολιτική με την πολιτική ένταξής μας στην ΟΝΕ, διότι ακριβώς αυτή η πολιτική μας έβγαλε πανηγυρικά και ταπεινωτικά από την ΟΝΕ- τότε καταλήγουμε σε ένα συμπέρασμα: Έκανε λάθος ο κ. Σημίτης. Δεν τα υπολόγισε σωστά και απ'αυτή την υπόθεση θα βγει αποδυναμωμένος. Την επόμενη μέρα η εσωκομματική του αντιπολίτευση δεν θα είναι απλώς θεριά, θα είναι πληγωμένα θεριά και αυτό θα δημιουργήσει μεγαλύτερη εσωκομματική ένταση στο ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Για ποιο λόγο να ψηφίσουμε σήμερα τον κ. Σημίτη; Να ψηφίσουμε τον Πρωθυπουργό εκείνον, ο οποίος κομπάζοντας το καλοκαίρι, όταν καιγόταν η Ελλάδα, έλεγε ότι λειτουργεί το κράτος; Ένα κράτος, το οποίο σήμερα είναι ισοπεδωμένο από την αναξιοκρατία, τη φαυλότητα και την αδιαφάνεια; Να ψηφίσουμε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος κόμπαζε ότι η Κυβέρνησή του είναι η καλύτερη, η δημιουργικότερη κυβέρνηση των τελευταίων είκοσι

πέντε ετών; Να ψηφίσουμε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος δεν μπορεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ορισμένων πολιτικών, που είναι απαραίτητες για να εξυγιανθεί η Δημόσια Διοίκηση και να εκσυγχρονιστεί τελικά η οικονομία;

Το ερώτημα το οποίο απευθύνεται προσωπικά προς τον κ. Σημίτη, απλό και τετράγωνο, είναι το εξής: Πώς μπορεί ο κ. Σημίτης να κυβερνήσει αυτόν τον τόπο, όταν δεν μπορεί να κυβερνήσει το ίδιο του το κόμμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Θεόδωρος Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τότε που ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας με την ψήφο του λαού στις 22 Σεπτεμβρίου του 1996, σε όλες τις ομιλίες του τονίζει με σταθερότητα την προσήλωση, τόσο του ίδιου όσο και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, στην ένταξη της Ελλάδος στην ΟΝΕ. Τονίζει με επιμονή ότι ο στόχος της ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ είναι αδιαπραγμάτευτος και ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν αλλάζει, προκειμένου να επιτευχθεί οπωσδήποτε ο στόχος αυτός.

Εδώ, όμως, υπάρχει μία παρανόηση. Όταν ο Πρωθυπουργός λέει ότι η ένταξή μας στην ΟΝΕ είναι στόχος αδιαπραγμάτευτος, εννοεί ότι η κατεύθυνση προς την ΟΝΕ είναι μία και μοναδική και όχι ο δρόμος, ο τρόπος, εάν θέλετε, που θα ακολουθήσουμε για να πετύχουμε αυτόν το στόχο, είναι ένας και μοναδικός, μονόδρομος, όπως εσφαλμένα πολλές φορές λέγεται.

Ο δρόμος, λοιπόν, που εμείς ακολουθούμε, για να πετύχουμε το στόχο αυτόν της ένταξής μας στην ΟΝΕ, είναι ο δρόμος που ακολουθούν όλα τα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης. Είναι ένας δρόμος πολύ διαφορετικός από αυτόν που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία, τον οποίον όμως ποτέ σε καμία ομιλία ούτε του Προέδρου αλλά ούτε και κανενός από τα στελέχη διευκρινίζεται ποιος είναι. Και ο κ. Καραμανλής αλλά και όλοι οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας εξαντλούνται στο να κάνουν παρατηρήσεις για την πολιτική τη δική μας. Δεν ακούσαμε όμως κανένα συγκεκριμένο μέτρο, δεν ακούσαμε ποιος είναι, επιτέλους, ο δρόμος που αυτοί συνιστούν να ακολουθήσουμε για να μπορέσουμε πετύχουμε με τρόπο καλύτερο την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε., από αυτόν που εμείς προτείνουμε.

Να μας πουν, τέλος πάντων, ποιο είναι το δικό τους συγκεκριμένο πρόγραμμα, για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός αν αυτό είναι καλύτερο από το δικό μας, για να μπορεί να κάνει τη σύγκριση ο λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού έχουμε δύο μοντέλα ανάπτυξης. Το ένα είναι το αγγλοσαξωνικό, του άκρατου καπιταλισμού, που επιδιώκει το εύκολο κέρδος μέσω των χρηματιστηρίων και των συναλλαγματικών αγορών και το άλλο είναι του κοινοτικού καπιταλισμού, το οποίο συμβαδίζει με το κράτος πρόνοιας, με το κοινωνικό κράτος.

Εμείς επιδιώκουμε την ένταξη στην ΟΝΕ, αλλά δεν θέλουμε να αποδιαιρεθώσουμε τον κοινωνικό ιστό. Δεν θέλουμε να μειώσουμε το κράτος πρόνοιας. Αυτή είναι και η μεγάλη μας διαφορά. Δεν λέει τίποτα η Νέα Δημοκρατία και κανένας από τους Βουλευτές, ακόμα και ο Αρχηγός της για το ποια μέτρα πρέπει να παρθούν και για το πού θα βρεθούν τα λεφτά για να κάνουμε καλύτερη κοινωνική πολιτική.

Νομίζουν ότι ο Σημίτης δεν γνωρίζει τον εύκολο δρόμο; Δεν μπορεί να μοιράσει λεφτά, για να είναι ευχάριστος στο λαό, να κερδίσει και τις εκλογές; Το θέμα όμως που γεννάται είναι τι θα γίνει με την ελληνική οικονομία. Εδώ ο Πρωθυπουργός είναι ειλικρινής, ευθύς, απέναντι στον ελληνικό λαό. Ποτέ δεν ισχυρίστηκε ο Πρωθυπουργός, αλλά ούτε και η Κυβέρνηση, ότι με την ένταξή μας στην ΟΝΕ θα λυθούν όλα τα προβλήματα ως διά μαγείας.

Βεβαίως, υπάρχουν πολλά βήματα, που πρέπει να γίνουν ιδιαίτερα στον τομέα της ασφάλειας του πολίτη και της

καταπολέμησης της εγκληματικότητας. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το κύμα των οικονομικών μεταναστών, που παρουσιάζεται τον τελευταίο καιρό στη χώρα μας, δεν έχει ξανασυμβεί στην Ελλάδα. Είναι πολύ μεγάλο λάθος να γίνονται συγκρίσεις με το παρελθόν. Όπως είπα και πριν, εμείς δεν ισχυριστήκαμε ποτέ ότι όλα τα προβλήματα λύθηκαν και ότι δεν υπάρχουν άλλα προβλήματα.

Για να μπορέσει η Ελλάδα να παρακολουθήσει τις νέες εξελίξεις, για να μπορεί να είναι ισότιμο μέλος της ενωμένης Ευρώπης, έχουμε πάρει μια σειρά μέτρα, έχουμε ψηφίσει μία σειρά νομοσχέδια, με τα οποία δίνουμε λύσεις σε βασικά, θεσμικά προβλήματα. Θα αναφέρω πολύ γρήγορα: Τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", το δεύτερο βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τα μέτρα για την περιφέρεια, το Ταμείο Σύνταξης των Αγροτών, τα μέτρα εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την κατάργηση της επετηρίδας, το ν.2190 του Πεπονή, τον οποίο ξεχνάμε, κύριοι συνάδελφοι. Πιστεύω ότι είναι η μεγαλύτερη παρέμβαση που έχει κάνει ποτέ κυβέρνηση στην πολιτική. Έχει εισαγάγει την αξιοκρατία στις προσλήψεις και στην εισαγωγή μαθητών σε διάφορες σχολές. Θα αναφέρω επίσης το Συνήγορο του Πολίτη. Επίσης υπάρχουν και πολλά άλλα.

Η Κυβέρνηση πρέπει, βεβαίως, να δώσει βαρύτητα στα καθημερινά προβλήματα. Θα αναφέρω ορισμένα από αυτά: Πρόωρες συντάξεις. Είναι γνωστό ότι στις πρόωρες συντάξεις έχουμε καθυστερήσει. Τη στιγμή που μιλάμε, έχουν να πληρωθούν οι πρόωρες συντάξεις από τον Αύγουστο. Είναι ένα καθημερινό θέμα, το οποίο πιστεύω ότι πρέπει να δούμε με ιδιαίτερη φροντίδα.

Έχουμε υποσχεθεί το μητρώο αγροτών, που δυστυχώς δεν ισχύει ακόμα. Θα πρέπει να ψηφισθεί το προεδρικό διάταγμα, ώστε να ισχύσουν οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις αγροτικές περιοχές, για τη μείωση των αδειών και της αξίας που χρειάζεται να καταβάλει στο ΙΚΑ, για να χτίσει ένα σπίτι σε αγροτική περιοχή. Μιλάμε για την πιο γρήγορη απονομή των συντάξεων στο ΙΚΑ, στον ΟΓΑ, στο ΤΕΒΕ. Είναι γνωστό ότι καθυστερούν πάρα πολύ αυτές οι διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω ότι ο τελευταίος ανασχηματισμός στα Υπουργεία, όπου κύρια παίζεται το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, εντάσσεται στην κατεύθυνση της λήψης όλων των αναγκαίων μέτρων, της αλλαγής της πολιτικής σ'αυτούς τους τομείς, ώστε η Κυβέρνηση να πείσει ότι και θέλει και μπορεί να προχωρήσει με πιο γρήγορα βήματα στις αναγκαίες αλλαγές, να προχωρήσει ακόμα πιο πολύ το θέμα του εκσυγχρονισμού, της στήριξης των μη προνομιούχων κοινωνικών στρωμάτων, να προχωρήσει ακόμα πιο γρήγορα το θέμα της ανάπτυξης και της ευημερίας του ελληνικού λαού.

Είμαστε στο μέσον της τετραετίας. Πιστεύω ότι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θέλει και μπορεί να πετύχει αυτό το δύσκολο έργο. Γι' αυτό και πρέπει να της δώσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης, για να ολοκληρώσει το έργο της μέχρι το Σεπτέμβριο του 2000.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Γεωργιάδη.

Ο κ. Μείμαρakis έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να μη σχολιάσουμε την ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος με πομπώδες ύφος εδώ επικαλέστηκε πολλές φορές ψευδή στοιχεία και για την περίοδο 1990-1993 αλλά και για την περίοδο 1993-1998, στοιχεία τα οποία γνωρίζουμε και γνωρίζουν και έχουν καταγγείλει κατ'επανάληψη όλοι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Τα στοιχεία αυτά προέρχονται από τρικ, τα οποία έχουν γίνει και έχουν κατατεθεί τα απαντητικά στοιχεία και οι πίνακες στον κύριο Υπουργό. Πιστεύω ότι τα επικαλέστηκε μόνο και μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων, λόγω του ότι σήμερα η τηλεόραση δείχνει τη συνεδρίαση. Ο κύριος Υπουργός θα έπρεπε να έχει τη στοιχειώδη ευθιξία, εφόσον μάλιστα δεν υπάρχει δυνατότητα απάντησης από την Αξιωματική Αντιπολίτευση στον ίδιο χρόνο με

τον οποίο έχει και αυτός, να μη χρησιμοποιήσει τα στοιχεία αυτά, που κατ'επανάληψη του έχουμε αποδείξει ότι είναι ψευδή.

Κατ'αρχήν θα ήθελα να τονίσω ότι ο κύριος Υπουργός δεν έχει ακόμα κατανοήσει τη διαφορά της μετοχοποίησης και της ιδιωτικοποίησης και τη κυρίαρχη διαφορά που υπάρχει μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η μετοχοποίηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους ακόμα δεν έχουν καταλάβει, είναι ένα ξεπουλήμα κερδοφόρων οργανισμών, για να βρίσκει χρήματα το ελληνικό δημόσιο και να καλύπτει τις αυξημένες του δαπάνες και τη μαύρη τρύπα. Γιατί ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας μας είπε εδώ πόσα εισέπραξε από την πώληση του ΟΤΕ. Πού πήγαν τα λεφτά αυτά, κύριε Υπουργέ; Πήγαν στον Οργανισμό; Πήγαν σε επενδύσεις του Οργανισμού; Ή πήγαν στο κλείσιμο της μαύρης τρύπας και στην αύξηση των εσόδων;

Επίσης, γιατί δεν προχώρησε ο κύριος Υπουργός σε πωλήσεις ή μετοχοποιήσεις μη κερδοφόρων οργανισμών; Γιατί γνωρίζει ότι εκεί δεν μπορεί ούτε καν να τα ακουμπήσει. Γιατί δεν προχωράει στον ΟΟΣΑ;

Όταν η Νέα Δημοκρατία τόλμησε τις ιδιωτικοποιήσεις, είχε ως στόχο την αναπτυξιακή μορφή που δίνει η ιδιωτικοποίηση και όχι την ταμειακή, την οποία θέλει ο κύριος Υπουργός να κάνει. Με το λογιστικό μασάζ το οποίο παρουσιάζει, δείχνει και κοροϊδεύει κιόλας όχι μόνο τον ελληνικό λαό αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριε Υπουργέ, μας μιλάτε για δήθεν μείωση του πληθωρισμού, την οποία εσείς θέλετε να επιτύχετε και σήμερα μας λέτε για το θαύμα που πετύχατε, ότι ο πληθωρισμός είναι στο 5,5%. Δεν είναι ένας αφηρημένος δείκτης, ούτε είναι συγκρινόμενος μόνο με το δείκτη των παρελθόντων ετών. Οι δείκτες πλέον είναι συγκρινόμενοι με τους μέσους ευρωπαϊκούς δείκτες. Πόσο είναι λοιπόν σήμερα ο μέσος ευρωπαϊκός δείκτης του πληθωρισμού; Είναι 1,5%; Άρα είστε τρεις φορές και πλέον πάνω από το μέσο δείκτη πληθωρισμού; Άρα, πού είναι η σύγκλιση; Μήπως, πραγματικά, έχουμε απόκλιση;

Σε αυτά πρέπει να απαντήσετε, σε αυτήν την πολιτική πρέπει να απαντήσετε και όχι να συγκρίνετε δήθεν ανόμοιους δείκτες και μάλιστα με την περίοδο 1990-1993, όταν είναι γνωστή η πολιτική την οποία εμείς εφαρμόζαμε και εσείς λυσσασαίτε πολεμούσατε. Ποιος δεν θα θυμάται την λυσσαλέα αντίδραση της σημερινής Υπουργού Αιγαίου, όταν προχωρούσαμε στην ιδιωτικοποίηση του Νεωρίου; Ποιος δεν θυμάται, όταν μιλάγαμε για τον ΟΤΕ, που μας λέγατε ότι ο ΟΤΕ θα έχει μία μετοχή και δεν θα προχωρήσετε σε καμία πώληση; Ποιος δεν θυμάται ότι πολεμούσατε λυσσασαίτε και λοιδορούσατε αυτήν την πολιτική και βγήκατε στις εκλογές του 1993 αλλά και του 1996, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με διαφορετικό πρόγραμμα; Εάν τολμούσατε αυτά τότε να τα πείτε στον Έλληνα πολίτη, να είστε σίγουροι ότι το αποτέλεσμα των εκλογών και το 1993 και το 1996 θα ήταν διαφορετικό.

Σήμερα έρχεται ο Πρωθυπουργός να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Για ποια πολιτική, κύριε Υπουργέ; Για την πολιτική του παρελθόντος ή για την πολιτική του μέλλοντος; Γιατί στις προγραμματικές δηλώσεις του 1996 δεν μας είπατε ότι θα προχωρήσετε σε ιδιωτικοποιήσεις Τραπεζών, ότι θα προχωρήσετε σε ιδιωτικοποιήσεις άλλων οργανισμών; Κοροϊδέψατε, όμως, τότε τη δικιά σας πλειοψηφία και πήρατε τότε την ψήφο εμπιστοσύνης, για να εφαρμόσετε την πολιτική που χάσατε τα δύο χρόνια και για να κατανοήσετε στη μέση της θητείας σας ότι αυτή η πολιτική οδηγούσε σε αδιέξοδο. Θέλετε τώρα μετά από δύο χρόνια να εφαρμόσετε μία άλλη πολιτική, μια πολιτική που τόσα χρόνια πολεμούσατε.

Στη μέση της θητείας σας, λοιπόν, πήρατε ως συγκεκριμένα θέματα δύο κυρίαρχα ζητήματα, την πώληση της Ιονικής και την εξυγίανση της Ολυμπιακής. Γιατί και εδώ ψεύδετα ο κ.Παπαντωνίου. Μας είπε ότι έφερε επιχειρησιακό σχέδιο για τα ΕΛΤΑ. Ψεύδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το νομοσχέδιο δεν είναι επιχειρησιακό σχέδιο, αφορά

καθαρά την οδηγία της Κοινότητας, η οποία γίνεται νόμος. Είπε ότι εγκρίθηκε το επιχειρησιακό και αναπτυξιακό σχέδιο του ΟΣΕ και κατατίθεται. Και αυτό ψέατα. Διότι το επιχειρησιακό σχέδιο δεν κατατίθεται στη Βουλή, για να γίνει νόμος.

Κατά συνέπεια γνωρίζει ο κύριος Υπουργός ότι όλα αυτά που είπε δεν είναι αληθή και ήθελε να παραπλανήσει το Σωμα. Επανέρχομαι λοιπόν: Για ποιο λόγο ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης; Για την πολιτική που θα ακολουθήσετε από δω και μπρος; Διότι στη μέση της θητείας σας είπατε να πάρετε την Ιονική, η οποία πράγματι κατά τη γνώμη σας, τουλάχιστον, αλλά και κατά τη δική μας, θα μπορούσε να πουληθεί, να ιδιωτικοποιηθεί με έναν εύκολο τρόπο. Και ήταν ένα γεγονός με το οποίο και εσείς θα δείχνατε προς τα έξω ότι το χειριστήκατε αποτελεσματικά και θετικά. Όμως η προχειρότητα με την οποία το χειριστήκατε και η αποτυχία και η κατάληξη σε φιάσκο τελικά της πώλησης της Ιονικής είναι αυτά που μας δίνουν ακόμη μεγαλύτερες ανησυχίες. Αφού διαλέξατε ένα συγκεκριμένο θέμα, που πιστεύατε ότι θα είναι εύκολο και αποτύχατε λόγω της προχειρότητας, με την οποία το χειριστήκατε, γιατί να σας εμπιστευθούμε να χειριστείτε άλλα πολύ πιο σοβαρά θέματα;

Εν πάση περιπτώσει, το ίδιο ακριβώς έγινε με την Ολυμπιακή, που εσείς επιμείνατε και φέρατε νομοσχέδιο, το οποίο δόθηκε να προχωρούσε σε εξυγίανση του εθνικού αερομεταφορέα. Και ήδη ο εθνικός αερομεταφορέας έχει χάσει το ήμισυ τουλάχιστον της αξίας του και της φήμης του και, όπως εσείς έχετε υπολογίσει με τις δικές σας μελέτες, έχει χάσει μόνο στο τελευταίο εξάμηνο περίπου πενήντα οκτώ δισεκατομμύρια, από τον τρόπο που εσείς το χειριστήκατε, από τον τρόπο που εσείς το παρουσιάσατε στον ελληνικό λαό.

Κατά συνέπεια δεν μπορείτε να παίξετε με τους θεσμούς και να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Από ποιους βεβαίως; Μόνο από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας. Από μας δεν ζητάτε, από τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν ζητάτε. Βάζετε λοιπόν σε ηθικό δίλημμα τους Βουλευτές σας, να σας δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Τι θα κάνετε, κύριε Υπουργέ, αν δεν πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης; Πέστε το ευθέως. Ότι θα πάτε για εκλογές και θα αφήσετε και εκτός ψηφοδελτίων αυτούς που δεν θα σας ψηφίσουν. Αυτό δεν θα κάνετε; Κατά συνέπεια υπάρχει έστω ένας Βουλευτής, που θα ήθελε να πέσει το κόμμα του;

Και αν πάρετε την ψήφο εμπιστοσύνης, να γνωρίζετε ότι η ψήφος εμπιστοσύνης μπορεί να είναι του κάθε Βουλευτού ως προς το κόμμα του, δεν είναι όμως ως προς την ηγεσία του, δεν είναι ως προς το Σημίτη, που έχει καταδικαστεί ως Πρωθυπουργός, που πρέπει να καταλάβει ότι το μήνυμα των δημοτικών εκλογών ήταν ουσιαστικό και σοβαρό. Και αν δεν το κατάλαβε, θα του το στείλουμε συστημένο, όταν θα έρθει η ώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ.Μιλτιάδης Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Να ξεκινήσω και εγώ την παρέμβασή μου με τον κοινό τόπο, με την κοινή εκτίμηση ότι η ΟΝΕ, αυτήν την περίοδο, είναι η μεγάλη μας εθνική επιλογή, ένας στόχος που υπηρετεί αναμφίβολα το συμφέρον της χώρας και των εργαζομένων.

Όμως, να ξεκινήσω και με τη διαπίστωση ότι ο στόχος για την ΟΝΕ έχει διαφορετικούς δρόμους, διαφορετικά προγράμματα. Εμείς απορρίπτουμε τη λογική των μονοδρόμων. Στη χώρα μας, όμως, και ειλικρινά απορώ γιατί θέλετε να ξεχάσετε το πολύ πρόσφατο παρελθόν σας, συγκρούστηκαν, δοκιμάστηκαν, συγκρίνονται πλέον δύο διαφορετικές πολιτικές, δύο διαφορετικά προγράμματα με διαφορετικές ιδεολογικές αφηγήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Η περίοδος 1990-1993 αποδείχθηκε μία περίοδος που το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας ήταν αδιέξοδο για τη χώρα, ήταν δυσβάσταχτο για τους εργαζόμενους και τους αδύνατους, ήταν ένα πρόγραμμα, που αντί να οδηγεί στη σύγκλιση, οδήγησε σε

αποκλίσεις. Και δεν θα επαναλάβω τους γνωστούς αριθμούς. Ταυτόχρονα διαμόρφωσε στη χώρα μεγάλες ανισότητες, πρωτόγνωρες κοινωνικές αδικίες, αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των προνομιούχων.

Και όλα αυτά έγιναν με έναν χωρίς προηγούμενο αυταρχισμό. Θυμηθείτε εκείνες τις εποχές. Γιατί τις θυμήσα; Γιατί στο κέντρο της νεοφιλελεύθερης ή φιλελεύθερης ιδεολογίας και πολιτικής είναι η χωρίς φραγμούς και όρια ελεύθερη αγορά. Με μία λέξη, η ασυδοσία, η δραστική μείωση των κοινωνικών δαπανών και όχι του σπάταλου κράτους, όπως λέτε, με παράλληλη ληστρική επίθεση στο εισόδημα των εργαζομένων.

Έτσι εκείνη την περίοδο οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας του τακτικού προϋπολογισμού μειώθηκαν δραστικά. Η υγεία, η παιδεία, η κοινωνική ασφάλιση. Τα κατώτατα ημερομίσθια μειώθηκαν σε πραγματικές τιμές κατά 13,3%. Το ποσοστό την ανεργίας, σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, αυξήθηκε κατά 2,7%. Από το 7% το 1990, έφθασε το 9,7% το 1993. Οι κατώτατες συντάξεις από τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη πήγαν στα δεκαεπτά. Και αυτές είναι μόνο μερικές πλευρές των νεοφιλελεύθερων συνταγών. Αυτές είναι οι δεξιές πολιτικές, με το όποιο όνομα, με τον όποιο μανδύα. Είναι οι πολιτικές που ακολούθησαν όλες οι συντηρητικές κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι οι πολιτικές, που ουσιαστικά περιέγραψε χθες ο κ. Καραμανλής μέσα από τον αντιφατικό πολλές φορές αλλά και δημαγωγικό του λόγο. Όλα όσα θολά είπε χθες, συνιστούν αναμφίβολα μία δεξιά συντηρητική πολιτική.

Από το 1994 μέχρι σήμερα ακολουθείται από όλες τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με συνέχεια και συνέπεια μια άλλη πολιτική για το στόχο της ΟΝΕ. Ακολουθείται ένας διαφορετικός δρόμος, που στην αφηγηρία του έχει την πραγμάτωση του τρίπτυχου σταθεροποίηση-ανάπτυξη-κοινωνική προστασία. Αυτά όμως πάνε μαζί. Δεν έχουμε ως στόχο τη σταθεροποίηση, μετά την ανάπτυξη και αν υπάρξει πλεόνασμα να γίνουν και κοινωνικές πολιτικές. Αυτή η λογική της σταθεροποίησης, με την ανάπτυξη να έπεται, είναι μία λογική που ακολουθείται απ' όλα τα συντηρητικά κόμματα στην Ευρώπη, ακόμα και από εκείνα που έχουν κοινωνικές πολιτικές.

Εμείς, όμως, στα χρόνια που πέρασαν αποδείξαμε και το αποδεικνύουμε καθημερινά ότι ακόμα και σε περιόδους που τα σταθεροποιητικά προγράμματα έχουν προτεραιότητες, ασκούμε και διαμορφώνουμε κοινωνικές πολιτικές. Αυτή είναι μια καθαρή θέση των σοσιαλιστών, αυτή είναι η καθαρή θέση της αριστεράς. Το 1994 διαμορφώσαμε ένα ήπιας μορφής, θα έλεγα, πρόγραμμα σύγκλισης, ένα πρόγραμμα που, όπως είπε και ο κ. Παπαντωνίου προηγουμένως, δεν αγνοεί τους μακροοικονομικούς στόχους. Τουναντίον τους υπηρετεί αλλά παρέχει και προστασία στους εργαζόμενους. Κάνει αναδιανομή και στηρίζεται στην αρχή της αλληλεγγύης.

Να θυμίσω εδώ ότι όλες οι χώρες, που είχαν ως στόχο την ένταξη, προχώρησαν σε περικοπές και σε πάγωμα μισθών και ημερομισθίων. Αυτό ήταν το πρώτο τους μέτρο και αυτή τη συνταγή ακολούθησαν κι εσείς στη Νέα Δημοκρατία και αποτύχατε.

Εμείς, αντίθετα, αυτήν την περίοδο αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες - ασφάλιση, υγεία και κοινωνική πρόνοια- του τακτικού προϋπολογισμού σε ποσοστό 5,49%. Το 1993 ήταν 56,82 και το 1997 πήγε στο 62,31%. Σε απόλυτους αριθμούς το 1993 ήταν τρία τρισεκατομμύρια εννιακόσια δισεκατομμύρια (3.900.000.000.000) και το 1997 έφθασαν τα έξι τρισεκατομμύρια επτακόσια τριάντα ένα δισεκατομμύρια (6.731.000.000.000). Η αύξηση σε τρέχουσες τιμές ήταν 63,28%. Ανοίξτε τους προϋπολογισμούς.

Την ίδια περίοδο όχι μόνο προστατεύσαμε αλλά και αυξήσαμε το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων. Έτσι τα δύο τελευταία χρόνια οι πραγματικές αυξήσεις είναι της τάξης του 6,5%. Την ίδια περίοδο δώσαμε και δίνουμε ιδιαίτερο βάρος στην προστασία των συνταξιούχων και ιδιαίτερος των χαμηλοσυνταξιούχων. Με την αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 50% από 1.1.99, με την εισοδηματική πολιτική οι μηνιαίες απολαβές των

χαμηλοσυνταξιούχων λόγω γήρατος, που δικαιούνται ΕΚΑΣ, θα ανέλθουν σε εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές από εκατόν είκοσι χιλιάδες επτακόσιες εξήντα (120.760) δραχμές που είναι σήμερα. Αυτό σημαίνει δεκαεννιάμισι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη. Αν σ' αυτά συνυπολογισθεί ότι ο Πρωθυπουργός έχει ήδη ανακοινώσει και τη μείωση του ποσοστού συμμετοχής στα φάρμακα από 25% σε 10%, τότε οι μηνιαίες απολαβές των χαμηλοσυνταξιούχων ξεπερνούν κατά πολύ την αντιστοίχια των είκοσι ημερομισθίων του ανειδίκευτου εργάτη, που ήταν το αίτημα της ΓΣΕΕ και των οργανώσεων των συνταξιούχων.

Την ίδια περίοδο διαμορφώσαμε και υλοποιούμε πολιτικές για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Δεν περιμένουμε μόνο την ανάπτυξη και τις επενδύσεις. Έτσι η χώρα έχει σήμερα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης για την απασχόληση. Όλα αυτά συνθέτουν αναμφίβολα μια διαφορετική, μια άλλη πολιτική για τη χώρα μας, μια άλλη πολιτική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολιτική με αιχμές, πολιτική που έχει στόχους, τους νέους άνεργους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και όσους απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό.

Δυο λόγια για τις αλλαγές. Οι αλλαγές σε σχέση με τις πολιτικές απασχόλησης, κύριοι συνάδελφοι, είναι το κεντρικό ζήτημα σήμερα, είναι πλέον στο επίκεντρο των αποφάσεων του Συμβουλίου Κορυφής των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πέντε συμβούλια κορυφής, συνεχόμενα, είχαν στην αντζέντα τους ως κεντρικό ζήτημα την απασχόληση. Γιατί; Γιατί ήρθε η νίκη των σοσιαλιστών. Γιατί οι νέες σοσιαλιστικές κυβερνήσεις στην Ευρώπη έχουν στο κέντρο τους τον άνθρωπο και τα προβλήματά του. Και αυτές είναι διαφορετικές πολιτικές, είναι πολιτικές που οδηγούν στην πραγματική σύγκλιση. Είναι ένα νέο τοπίο. Και αυτό το τοπίο διαμορφώνεται με ιδιαίτερη και καθοριστική συμμετοχή του Πρωθυπουργού της χώρας, του Κώστα Σημίτη. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και εδώ, κύριοι συνάδελφοι, είναι και οι σύγχρονες διαχωριστικές γραμμές. Ακούσαμε και ακούμε κάθε μέρα τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και όλους σας για την κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο υπάρχουν οργανωμένες κοινωνίες, όσο υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, θα συγκρούεται η συντήρηση με την πρόοδο. Σήμερα υπάρχουν οι διαχωριστικές γραμμές της σύγχρονης ευρωπαϊκής αριστεράς με τη συντηρητική δεξιά.

Προσπάθησε να μας πείσει για διαφορετικά πράγματα χθες ο κ. Καραμανλής, γιατί στους λόγους, λόγους τακτικής, ο τακτικισμός των αντικυβερνητικών μετώπων, με τις διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, βολεύει αλλά θέλει και ιδεολογικό περίβλημα. Αλλά αν, κύριοι συνάδελφοι, δεχθούμε, έστω και μια στιγμή, ότι ήρθε το τέλος των ιδεολογιών, πρέπει να δεχθούμε ότι ήρθε το τέλος της ιστορίας. Και αυτή είναι μια ανιστόρητη, είναι μια απολίτικη, είναι μια επικίνδυνη προσέγγιση, που δεν μπορεί να αρθρώνεται από επίσημα χείλη και μάλιστα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μου θυμίζει η θέση κάποιον άλλο, συγχωρεμένο πλέον, αξιόλογο τότε στέλεχος της συντηρητικής παράταξης που ομιλούσε για την κατάργηση της πάλης των τάξεων, γιατί έτσι τότε βόλεψε.

Θα πάω σε ένα σύντομο απολογισμό, αλλά για λίγο αισθάνομαι την ανάγκη να πω δυο κουβέντες για την ανεργία στη χώρα μας. Κοιτάξτε, κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα αναμφίβολα δεν είναι καλή, δεν είναι ικανοποιητική, αλλά εγώ δεν κατανοώ, γιατί η Νέα Δημοκρατία, κυρίως, και όχι μόνο, καταφεύγει σε τεχνάσματα, παραποιεί τους αριθμούς, δεν λέει την αλήθεια στον ελληνικό λαό, για να δούμε πώς αντιμετωπίζεται, το πρόβλημα, αφού όλοι συμφωνήσουμε ποια είναι η κατάσταση.

Η ανεργία στη χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, τα οποία δεν αμφισβητούνται από κανένα διεθνή οικονομικό οργανισμό, είναι 10,3 και σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAR είναι 9,6, παρακάτω μας έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ξέρετε γιατί; Γιατί εμείς την υπολογίζουμε από ηλικία δεκατεσσάρων χρονών και πάνω και η EUROSTAR από δεκαπέντε χρονών και πάνω. Και ακούσατε αυτά τα ανεύθυνα περί 20%, περί 13,5%, περί δυναμικών

εξελίξεων. Και αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός σ' αυτό το σημείο χθες. Μια αναγωγή όχι της EUROSTAR, του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Απασχόλησης, της μερικής απασχόλησης σε πλήρη, που βγάζει απέξω και τις επιδοτούμενες θέσεις εργασίας, που βγάζει απέξω και τις άτυπες μορφές απασχόλησης, δίνει στη χώρα ένα ποσοστό γύρω στο 13%. Όταν όμως η Ολλανδία -το ανέφερε και ο Πρωθυπουργός χθες- που έχει 5,5%, πηγαίνει στο 15%. Όταν με βάση αυτήν την ανάλυση είμαστε πολύ κάτω, ούτως ή άλλως είμαστε κάτω από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί, κύριε Καραμανλή και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν χρησιμοποιείτε τα σωστά στοιχεία; Εγώ για άλλη μία φορά θα τα καταθέσω, όπως και τα πρόσθετα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Απασχόλησης, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, για να υπάρχει πλήρης γνώση. Πέραν του ότι στις θυρίδες σας έχω θέσει όλα τα στοιχεία, που είναι αυτήν τη στιγμή στη διάθεσή μας, τόσο από τον ΟΑΕΔ όσο και από την Κοινότητα, για να τα αξιοποιούμε σωστά.

Πέρα από αυτό υπήρξε μία μεγάλη συζήτηση σε σχέση με τις κοινωνικές δαπάνες. Μας κατηγορείτε ότι έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό κοινωνικών δαπανών σε σχέση με τον ΑΕΠ. Παρερμηνεύοντας τα στοιχεία της EUROSTAT και αγνοώντας την ιστορική αφετηρία της χώρας και την πολιτική της εξέλιξη, δεν μπήκε κανείς στον κόπο να δει ότι η μείωση αφορά την πενταετία 1990-1995, που σημαίνει ότι η δραστηκή μείωση των κοινωνικών δαπανών την περίοδο 1990-1993 έφερε αυτό το αποτέλεσμα. Και δεν είδε κανείς ότι το 1981 ξεκίνησαμε με το 11% του ΑΕΠ, όταν οι άλλες χώρες είχαν πάνω από το 25%.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Γιατί μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο -αυτή είναι η αλήθεια- στην Ευρώπη διαμορφώθηκε το κοινωνικό κράτος, ενώ στην Ελλάδα δημιουργήθηκε και διαμορφώθηκε το αστυνομικό κράτος, χωρίς παροχές, χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη. Και κοινωνικό κράτος αρχίζει να διαμορφώνεται στην Ελλάδα το 1981 με κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ και με εμπνευστή τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Αυτή είναι η αλήθεια. Και καλύψαμε τις αποστάσεις. Και σήμερα τα στοιχεία μας είναι συγκρίσιμα και είναι στη διάθεσή σας. Θα κατατεθούν στην Εθνική Αντιπροσωπεία, πέραν του ότι έχουν δημοσιευθεί στα πλέον έγκυρα περιοδικά.

Κάτι ακόμα. Πρέπει να ξέρετε ότι στην Ελλάδα δεν συνυπολογίζονται, για να βγάλουν τα ποσοστά με την Ευρώπη, οι δαπάνες οι οποίες δίνονται για την κοινωνική προστασία από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, από την Εκκλησία, από μη κρατικές οργανώσεις, ενώ στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνυπολογίζονται και αυτές οι δαπάνες. Και μετά την προτροπή, που μας έγινε και την αναθεώρηση, άλλη θα είναι η εικόνα.

Πηγαίνω σε ένα σύντομο απολογισμό σε σχέση με τις πολιτικές απασχόλησης. Υπάρχει ήδη ένας νέος νόμος για τις εργασιακές σχέσεις. Είναι μία διαρθρωτική αλλαγή. Υπάρχει πλέον πλήρης εναρμόνιση με τις νομοθεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε ένα σύγχρονο δίκαιο εργασίας, που παρέχει ευελξία στην αγορά και ασφάλεια στον εργαζόμενο, ένα χρήσιμο εργαλείο για την ανάπτυξη. Είναι στο χέρι των παραγωγικών τάξεων και της Κυβέρνησης και όλων μας να το αξιοποιήσουμε. Υπάρχει πλέον εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η ελληνική εργατική νομοθεσία είναι πλέον πλήρως εναρμονισμένη με την ευρωπαϊκή.

Δεν θα πάω στις επί μέρους ρυθμίσεις, γιατί δεν με παίρνει ο χρόνος. Υπάρχει ένας νέος νόμος για την προστασία των ατόμων ειδικών κατηγοριών, που στηρίζει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, εισάγει διαφάνεια, αντικειμενικότητα και εξορθολογισμό στο όλο σύστημα, που είναι ένα άλλο χτύπημα στο πελατειακό σύστημα της χώρας. Υπάρχει η διαδικασία νομιμοποίησης των οικονομικών μεταναστών. Ένα μεγάλο εγχείρημα που στηρίζεται στις αξίες του ανθρωπισμού, της ισότητας, στο δικαίωμα της εργασίας, της προστασίας των δικαιωμάτων του Έλληνα εργαζόμενου, που προστατεύει

την ασφαλιστική και την ποινική νομοθεσία, που μπορεί να τη βάλει σε εφαρμογή. Και είναι αυτονόητο ότι το εγχείρημα έχει μπροστά του ανηφόρα και θα ολοκληρωθεί και με το νέο νόμο για τη μετανάστευση, που σύντομα θα φέρει η Κυβέρνησή μας στη Βουλή. Είναι σε εξέλιξη δύο μεγάλα και καινοτόμα προγράμματα τριετούς διάρκειας για την επαγγελματική αποκατάσταση διακοσίων χιλιάδων ανέργων. Πρόκειται για το πρόγραμμα, "Νέοι στην Ενεργό Ζωή", γιατί ρίχνουμε το βάρος στους νέους και εκεί είναι το ζήτημα και "ζανά στη ζωή" που είναι για τους μακροχρόνια ανέργους, συνολικού ύψους τετρακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (450.000.000.000) δραχμών. Και υπάρχουν άλλα δεκαεννέα ειδικά προγράμματα για άτομα με ειδικές ανάγκες, υπάρχουν προγράμματα που αναφέρονται σε νέους επιστήμονες, για σύνδεση και απόκτηση εργασιακής εταιρείας, για μεγάλες ηλικίες κλπ.

Όλον αυτόν τον πίνακα με τα ποσά και την πορεία υλοποίησης θα τα καταθέσω στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία.

Πηγαίνω στα ζητήματα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Υλοποιούμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα παρέμβασης, αναμόρφωσης, μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος.

Πρώτο μέτρο ήταν η ένταξη των αγροτών στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Ήδη επτακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένοι έχουν ενταχθεί στο σύστημα. Ξεπέρασε τις προσδοκίες μας αυτή η ένταξη.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Και δεν πληρώνουν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Πληρώνουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ούτε το κράτος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Και το κράτος πληρώνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το ομολόγησε ο Υπουργός Γεωργίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ξέρετε ότι σήμερα στους αγρότες υπάρχει διαδοχική ασφάλιση, υπάρχει κάλυψη αγροτικού ατυχήματος, υπάρχει χορήγηση σταδιακών συντάξεων αυξημένων και τόσα άλλα ζητήματα. Υπάρχει εξορθολογισμός των δαπανών υγείας. Υπάρχει αποκατάσταση των αδικιών που έγιναν με τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με τις επικοινωνιακές συντάξεις και την επαναφορά της τριακονταπενταετίας στο ΙΚΑ. Θα τα πούμε στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο για το αν η Νέα Δημοκρατία τότε άγγιξε τα λεγόμενα ευγενή ταμεία.

Υπάρχουν άλλα ζητήματα δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους ηλικιωμένους, υπάρχει χορήγηση από 1.1.99 βιβλιαρίων υγείας στους νέους ανέργους που δεν έχουν ασφάλιση. Υπάρχουν οι νέες παρεμβάσεις. Μέσα στη βδομάδα παρουσιάζω και στέλνω στην ΟΚΕ το σχετικό νομοσχέδιο και βέβαια ακολουθούν και ακόμα μεγαλύτερες αλλαγές μέσα στη διετία.

Επιλογής μας για όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος, ο κοινωνικός διάλογος, ο πολιτικός, η συμφωνία, η συναίνεση. Μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, βαδίζουμε δυναμικά μπροστά. Αυτό είναι το έργο που αναγνωρίζω ο λαός και καθημερινά ανανεώνει την εμπιστοσύνη του στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στον Κώστα Σημίτη. Αυτό το έργο και αυτήν την πολιτική καταθέτουμε ενώπιον της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας και ζητούμε την εμπιστοσύνη της.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι η πολιτική που ακολουθούμε είναι η μόνη αξιόπιστη και αποτελεσματική πολιτική για τη χώρα και τους εργαζόμενους. Θα περίμενα από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, εποικοδομητικές, ρεαλιστικές προτάσεις ή τη διατύπωση μιας άλλης σοβαρής πολιτικής πρότασης για την πορεία της χώρας. Δεν την ακούσαμε.

Και για να ακριβολογήσω, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει τη δική του ξεχωριστή γραμμή, έξω από την ΟΝΕ, που οδηγεί στον άγονο δρόμο της απομόνωσης. Από την άλλη, ο Συνασπισμός και το ΔΗΚΚΙ επιχειρούν να αρθρώσουν μια εναλλακτική πρόταση στα πλαίσια της ΟΝΕ και θα ήταν, πράγματι, χρήσιμη αν δεν ήταν ένα εγκεφαλικό κατασκεύασμα ανεφάρμοστο, διότι δεν παίρνει υπόψη της ότι στο γήπεδο δεν παίζουμε μόνοι μας. Ο κ. Κωνσταντόπουλος

ομιλεί για μια άλλη πολιτική, "μια άλλη πολιτική", "μια άλλη πολιτική". Τέλος πάντων, ποια είναι αυτή η άλλη πολιτική, να τη δούμε και εμείς;

Και βέβαια υπάρχει και η πλήρης γύμνια -λυπάμαι γι' αυτό- της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μας είπε ο κ. Καραμανλής ότι δεν τον ακούσαμε στο άλφα ή στο βήτα ζήτημα. Τι να ακούσουμε δηλαδή; Ότι έπρεπε να πουλήσουμε ή να ξεπουλήσουμε; Να θυμηθούμε τα δικά τους εγχειρήματα, όταν πήγαν να κάνουν ιδιωτικοποιήσεις, την ίδια στιγμή που, γι' αυτό που κατηγορούν εμάς, πυροδοτούσαν οι ίδιοι αντιδράσεις των εργαζομένων.-

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σε μισό λεπτό τελειώσατε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να ακούσουμε ότι έπρεπε να κάνουμε πιο γρήγορα στη μετοχοποίηση της Ιονικής, ή να ακούσουμε την υποστήριξή του στη μερίδα εκείνων των εργαζομένων που αντιδρούσαν; Διαλέξτε τι να ακούσουμε.

Και επιπλέον μας επικρίνει, του του επισημαίνουμε ότι δεν έχει συγκεκριμένη πολιτική. Δεν μας λέει, επιτέλους, ποια είναι; Έχει καιρό ακόμη να το σκεφθεί -νομίζω- ο κ. Καραμανλής. Νέος είναι, μέχρι το 2004 μπορεί να το σκεφθεί καλά, εκτός και αν προκύψει τίποτε άλλο στη διαδρομή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Στους συναδέλφους σας να τα λέτε αυτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Γιατί μέχρι τότε σίγουρα Πρωθυπουργός θα είναι ο Κώστας Σημίτης.

Προς το παρόν, πάντως -και τελειώνω- η αμετροέπεια, η δημαγωγία και η απολιτική προσέγγιση, που χαρακτηρίζουν το λόγο του κ. Καραμανλή, συνθέτουν μια ξεπερασμένη πολιτική, μια βαθύτατα συντηρητική πολιτική, που δεν αποκρύπτεται με κανένα τρικ, με κανένα μάθημα τηλεοπτικών εμφανίσεων, γιατί γίνονται και μαθήματα τηλεοπτικών εμφανίσεων στη Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Και είναι κρίμα που εμφορείται απ' αυτές τις αρχές ένας νέος πολιτικός. Ας διδαχθεί, τουλάχιστον, από τα μαθήματα των προκατόχων του. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνησή του με ευθύνη και σιγουριά θα είναι εδώ, για να αντιμετωπίσουμε στο παρόν και στο μέλλον τα προβλήματα της χώρας.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαϊωάννου.

Ο κ. Σιούφας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα ετοιμάσει εκ καθήκοντος μια ομιλία, η οποία αναμφίβολα θα ήταν εναντίον της πρότασης εμπιστοσύνης, που ζητά ο Πρωθυπουργός από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αλλά έλαβα μία επιστολή από ένα συμπολίτη μου, ο οποίος μου έλεγε ότι δεν πρέπει να καταψηφισθεί η καλύτερη Κυβέρνηση των τριάντα τελευταίων ετών, όπως υποστηρίζει ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης. Και σας διαβάζω τι μου έγραφε,

γιατί δεν πρέπει να καταψηφισθεί η Κυβέρνησή σας.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Άλλοι τα λένε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: "Δεν πρέπει να καταψηφισθεί η Κυβέρνησή σας, γιατί στην οικονομία επικρατεί η συνέπεια των υποσχέσεων, η σταθερότητα της στρατηγικής και η κοινωνική ευαισθησία. Γιατί στην παιδεία γίνονται οι ευφύστερες των επιλογών και οι πλέον ρηζικέλευθες των μεταρρυθμίσεων. Είς τα θρησκευόμενα, η Εκκλησία συνδράμει ακόμα και με συμβουλές επί εκκλησιαστικών τροπαίων. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης βασιλεύει η καλλιέργεια, η πραότητα του ύφους και το αδέκαστον του χαρακτήρος ως υπόδειγμα για δικαστές και δικαζομένους. Στην εξωτερική πολιτική, διακρίνεται η ηρεμία του ύφους, ο σεβασμός των ομολόγων και η εκφραστική διπλωματία. Στις μεταφορές και επικοινωνίες, κυριαρχεί η βαθιά γνώση του αντικειμένου και η καταπολέμηση της σπατάλης του δημοσίου χρήματος. Στον τομέα εργασίας και απασχόλησης" -όπου την πολιτική έχει ο μόλις κατελθών από το Βήμα Υπουργός- "παρά τις εργωδείς προσπάθειες που καταβάλλονται, έχουμε αναλάβει οι πλημμύρες, την αύξηση της ανεργίας. Στα δημόσια έργα έχουμε φθάσει στο ζηλευτό σημείο μόνο το 10% από αυτά να έχουν τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο καθαρισμός των πόλεων γίνεται κατά τρόπο οικολογικό και αυτό το έργο το έχουν αναλάβει οι πλημμύρες, που έχουν επεκταθεί σε ολόκληρη την επικράτεια. Τα προβλήματα της γεωργίας λύνονται με τη μείωση των προβληματικών δασών και με τη μετακίνηση των γεωργών στις πόλεις. Στο σύστημα υγείας επικρατεί τέτοια οργανωτική και αποτελεσματικότητα, ώστε να αναλαμβάνει ο Παντοδύναμος με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο να λύσει πρώτος τα προβλήματα υγείας των Ελλήνων. Και, τέλος, στην κοινωνική ασφάλιση, για την οποία ο αρμόδιος Υπουργός είναι τόσο υπερήφανος και γι' αυτά τα οποία γίνονται τον τελευταίο καιρό, δεν έχει παρά κανείς να δει τις πορείες ενθουσιασμών και ζητωκραυγάζοντων γερόντων από το κέντρο της πόλεως, ώστε να μη χρειάζεται καμία άλλη μαρτυρία!".

Αλλά δεν είπε ο αρμόδιος Υπουργός ότι δεν θα ήταν Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αν δεν ήταν η ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έγινε την περίοδο 1990-1993 στην κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, μία ασφαλιστική μεταρρύθμιση που την εφαρμόζουν σχεδόν εις το ακέραιον, παρά τις προσπάθειες αποδόμησης που έχουν γίνει και γι' αυτά θα πάρετε την απάντηση όταν θα φέρετε το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ.

"Και τέλος, ο ελληνικός λαός" -μου γράφει ο συμπολίτης μου- "αναρωτιέται, σε τι αισθάνεται καλύτερα τα τελευταία χρόνια. Όποιος έχει άποψη, δεν έχει παρά να ανηφορίσει το βράδυ από την Ομόνοια προς του Μαξίμου, για να την πει και αν είναι λίγο θαρραλέος, μπορεί να ζητήσει και αστυνομική συνοδεία!".

Παρά όμως αυτά, τα οποία μου έγραψε ο συμπολίτης μου, κύριοι συνάδελφοι, δεν με έπεισε και ακριβώς γι' αυτόν το λόγο οι τοποθετήσεις των συναδέλφων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας είναι και συγκεκριμένες και πιεστικές απέναντι στην Κυβέρνηση. Γιατί ο Πρωθυπουργός αποδεικνύεται ότι όχι μόνο δεν μπορεί να συντονίσει την Κυβέρνησή του, αλλά δεν μπορεί ακόμη να διοικήσει και το κόμμα του. Με την ενέργειά του να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης μεταφέρει στους θεσμούς της πολιτείας τη λύση των κομματικών του προβλημάτων, μεταφέρει μία προβληματική ενδοκομματική του υπόθεση στην πλάτη των θεσμών του πολιτεύματος, τους οποίους και επιστρατεύει, για να θέσει για μία ακόμη φορά μπροστά σε διλήμματα την ίδια την Κοινοβουλευτική του Ομάδα.

Αλλά την ώρα που ο ελληνικός λαός ζητά την εμπιστοσύνη από σας, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, την ίδια ώρα δέκα εκατομμύρια Έλληνες δυσπιστούν απέναντι σ' αυτήν την πολιτική. Και αυτό γιατί μια πλειάδα Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αμφισβητεί την πολιτική της Κυβέρνησης. Μία πλειάδα Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κορυφαία στελέχη του κόμματος, ακόμη και Υπουργοί δηλώνουν δημόσια ότι δεν τους ικανοποιεί το κυβερνητικό σχήμα και απαιτούν

την αλλαγή του. Και την ίδια στιγμή ο Πρωθυπουργός αντεπιτίθεται σε κορυφαίους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε Υπουργούς και σε Βουλευτές του. Και τι έπραξε; Ζήτησε να έλθουν στη Βουλή και να στηρίξουν μία κυβέρνηση, που οι ίδιοι ζητούν να αλλάξει. Ζήτησε να έλθουν στη Βουλή και να στηρίξουν μια πολιτική, που οι ίδιοι την κατακρίνουν. Ζήτησε να έλθουν στη Βουλή και να συμφωνήσουν με ό,τι δημόσια καταγγέλλουν και αμφισβητούν.

Αυτό είναι το ιδιαίτερο πολιτικό πλαίσιο αυτής της συζήτησης, κύριοι συνάδελφοι: Η αμφισβήτηση της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής πολιτικής από τους ίδιους τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η αμφισβήτηση των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Και αυτά ακριβώς τα δύο στοιχεία είναι εκείνα που θεμελιώνουν και τη συνολική αμφισβήτηση της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Απειλεί μ' αυτήν την πρόταση ο Πρωθυπουργός, όταν σας λέει ότι, αν τον ψηφίσετε μόνο εκατόν πενήντα (150), θα κάνει πολιτική αυτοκτονία. Ας το πραγματοποιήσει. Θα το πραγματοποιήσει κάτω από τα χειροκροτήματα δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων. Η απειλή του κ. Σημίτη είναι και ιδιαίτερα πρωτότυπη. Απειλεί να πέσει πηδώντας από τα υπόγεια του Μαξίμου, διότι εκεί κρύβεται, αρνούμενος να δει και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας. Ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Πριν όμως την αξιώσει από σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρέπει να πείσει πρώτα ο ίδιος ότι έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του. Και χθες το βράδυ, μ' αυτήν την θλιβερή εμφάνιση απέδειξε ότι το πρώτο που δεν διαθέτει είναι εμπιστοσύνη στον εαυτό του, γιατί στα μάτια του ελληνικού λαού έχει αποδείξει μέχρι σήμερα ότι είναι ο πλέον ανασφαλής, ο με λιγότερη αυτοπεποίθηση άνθρωπος που έγινε Πρωθυπουργός αυτής της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις σοβαρές δημοκρατίες οι εκλεγμένοι εξαντλούν τα όρια της εντολής που έλαβαν από το λαό. Αν δεν είναι σε θέση ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να φέρει αυτήν την εντολή σε πέρας, έχει υποχρέωση από το Σύνταγμα και την πολιτική ηθική να έλθει και να την καταθέσει στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Γιατί η σημερινή Κυβέρνηση κατόρθωσε στα μέσα της εντολής που έλαβε από τον ελληνικό λαό, να εξαντλήσει όλα τα όρια αντοχής του ελληνικού λαού και ζητά το μανδύα της εμπιστοσύνης εκτόν εξήντα (160) Βουλευτών της Πλειοψηφίας, για να κρύψει τη γυμνή δυσπιστία δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων.

Πρέπει να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κάτι ακόμα, το οποίο θεωρώ ως ιδιαίτερα σημαντικό. Δύο δόγματα φαίνεται ότι εμφανίζονται μπροστά μας, μετά την πρωτοβουλία που πήρε ο Πρωθυπουργός της χώρας. Είναι το δόγμα Σημίτη, που επιτρέπει στους Βουλευτές του να προσέρχονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία, τους αφήνει να ακούν, αλλά τους απαγορεύει να διαφωνούν και τους επιβάλλει να τον στηρίζουν. Αυτό ανατρέπει ουσιαστικά και το γνωστό δόγμα Λίγκολ, δηλαδή, για κυβέρνηση του λαού, από το λαό, για το λαό και το μετατρέπει σε κυβέρνηση του λαού, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για τον κ. Σημίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνει και κάτι άλλο. Η Νέα Δημοκρατία δέχθηκε από χθες το βράδυ μία επίθεση από ορισμένους συναδέλφους της λεγόμενης εσωκομματικής αντιπολίτευσης, δηλαδή εκείνους οι οποίοι στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας κατακρίνουν την Κυβέρνηση και έρχονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και αντί να απαντήσουν γι' αυτά τα οποία λένε εκτός της Αιθούσης, επικρίνουν τη Νέα Δημοκρατία, την πολιτική της και τον πολιτικό της λόγο. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι δεν είναι δυνατόν στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να εκβιάζουν και να έρχονται στη Βουλή εκβιαζόμενοι από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, δηλαδή, να νομίζουν όλοι μαζί ότι αυτοί αποτελούν την κυβερνώσα πλειοψηφία.

Θα ήθελα τέλος, κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας αυτήν μου την παρέμβαση, να πω και τούτο. Αύριο θα πάρει, απ' ό,τι φαίνεται, την ψήφο εμπιστοσύνης σας ο κ. Σημίτης. Θα έχουμε δηλαδή κυβερνητική, κομματική εμπιστοσύνη, αλλά την ίδια ώρα θα υπάρχει οικουμενική δυσπιστία από ολόκληρο το λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Σιούφα.

Ο κ. Σταυρακάκης Μηνάς έχει το λόγο.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν στερεύει ο δραστηριός και πειστικός πολιτικός για την ακρίβεια αντιπολιτευτικός λόγος και όταν η πρόδηλη αδυναμία αποκαλύπτεται, τότε προσφεύγουμε σε χαριτωμένα ευρήματα και ανασύρουμε επιστολές αναγνωστών.

Προέβητε σε απόπειρα, κύριε συνάδελφε. Θα έπρεπε στην προσπάφωσή σας, αντί να πείτε "κύριε Πρόεδρε" ή "κύριοι συνάδελφοι", να πείτε, "κύριε διευθυντά". Μας καταστήσατε αναγνώστες επιστολών.

Η Κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να μετεωρίζεται ανάμεσα σε μια εικόνα θολή που αδυνατίζει την αποτελεσματικότητά της, να μετεωρίζεται ανάμεσα στα μεγάλα προτάγματα τα οποία καλείται να αντιμετωπίσει.

Η προσφυγή στην ψήφο εμπιστοσύνης δεν είναι ένας πολιτικός οππορουνισμός, είναι ένα συνταγματικό δικαίωμα και μία συγκεκριμένη πολιτική πράξη ιδιαίτερης βαρύτητας.

Πολλοί εκ των προλαλησάντων, ασκήσαντες κριτική στην κυβέρνηση, μίλησαν για καλοδεχούμενες εκλογές. Αντί να είναι καλοδεχούμενες θα ήταν ενδιαφέρον εάν επροτεινόντο οι εκλογές.

Οι στόχοι της πρωτοβουλίας του Πρωθυπουργού να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης εξετέθησαν χθές με ειλικρίνεια, πειστικότητα και αίσθημα ευθύνης. Κατ'αρχήν υποδήλωσαν τη σχέση με την εξουσία της Κυβέρνησης, όχι ως αυτοσκοπό, όχι ως συλλογική υπαρξιακή ανάγκη, αλλά ως μέσον.

Δεύτερη ανάγκη το ξεκαθάρισμα του τοπίου. Το μέγεθος των προβλημάτων, τα διακυβύματα, καθορίζουν το μέτρο των πρωτοβουλιών και ήταν υποχρέωση του Πρωθυπουργού να πράξει όπως έπραξε.

Απαιτείται σταθερότητα κυβερνητικής εξουσίας, επαναεπιβεβαίωση της συνέπειάς μας, στην πολιτική εξουσιοδότηση του 1996 στην πολιτική συμφωνία του 1996, αλλά απαιτείται και αναβάθμιση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Αυτό που δοκιμάζεται σήμερα είναι η λειτουργικότητα των μεταπολιτευτικών πολιτικών θεσμών και αυτό το οποίο προκαλεί τη δοκιμασία είναι η προφανής λίγη διάρκεια που ως έθνος βιώνουμε τη δημοκρατία, ώστε να μην θεωρούμεθα επαρκώς μυημένοι σε αυτήν. Είναι το πως κατανοείται η δημοκρατία από τους πολίτες. Κατανοείται ως δημοκρατία δικαιωμάτων και όχι ως δημοκρατία υποχρεώσεων, που αυτό δημιουργεί αντικειμενικά και σοβαρά προβλήματα διαχείρισης της πολιτικής εξουσίας.

Τρίτον, είναι η ανταγωνιστική σχέση που έχουν οι πολιτικοί θεσμοί με τα Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας, αλλά και η στάση μας ημών των πολιτικών, που ασκούμε πολιτική με αυτά.

Υπάρχει μία μεγάλη ανισορροπία, μία φιλοσοφική και ιστορική στρέβλωση σήμερα και αποτελεί μεγάλο πολιτικό παραστράτημα για εμάς η συνέργεια σε αυτό το φαινόμενο. Το φαινόμενο, δηλαδή, να αμφισβητείται η πολιτική ή να ασκείται πολιτική απο κέντρα εξουσίας, διαπλεκόμενα ενίοτε, χωρίς εν τούτοις αυτοί που ασκούν την πολιτική να λογοδοτούν όπως οι πολιτικοί λογοδοτούν και κρίνονται από το λαό. Αυτό είναι ιστορική διαστρέβλωση, είναι στρέβλωση του πολιτικού συστήματος.

Θα σας θυμίσω τη στάση σας όταν ψηφίστηκε πρόσφατα ένα σημαντικό νομοσχέδιο, που τοποθετεί τη χώρα και τη Κυβέρνηση στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία και αφορά τη ρύθμιση της ψηφιακής τηλεόρασης. Φύγατε, αποχωρήσατε, είτε διότι δεν θέλατε να σπάσετε τα αυγά είτε διότι δεν θέλατε να ανοίξετε μέτωπα είτε διότι φοβηθήκατε να δείξετε τη γύμνια σας σε ένα μείζον θέμα, που σχετίζεται όμως με τη λειτουργία των πολιτικών θεσμών, που σχετίζεται, δηλαδή, με τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Ασφαλώς και ορθά ο Πρωθυπουργός έθεσε εχθές, ως στοιχείο της εισηγήσής του, την ανάγκη αξιολόγησης των προτάσεων, που ως κόμματα καταθέτουμε στη Βουλή, από τον ελληνικό λαό. Και ασφαλώς τη νομιμοποίηση η Κυβέρνηση δεν την έχει μόνο από την

πλειοψηφία, αλλά και από την αντιπολίτευση που ουσιαστικά νομιμοποιεί και καθορίζει τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Βεβαίως είναι δικαίωμα και υποχρέωση της Αντιπολίτευσης να επικρίνει, αλλά και να απορρίπτει, όμως υποχρέωση της είναι και να προτείνει. Όταν δεν το κάνει στομώνει την αντιπολιτευτική αποτελεσματικότητά της, χάνει τη πειστικότητά της. Είστε αναποτελεσματικοί γιατί όταν το θαρραλέο βήμα της ένταξης στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών, όταν δηλαδή το προφανές, όταν το καταγεγραμμένο ιστορικό γεγονός το αμφισβητείτε στο λαό, πως θέλετε να είστε αξιόπστοι;

Εγώ, αγαπητέ κύριε Σιούφα, στη δική σας επιστολή θα αντιπαραθέσω τις παρατηρήσεις Άγγλων συναδέλφων, όταν προ μηνών βρισκόμουν σε αποστολή στην Αγγλία, οι οποίοι χαρακτήρισαν την πράξη της Κυβερνήσεως ως τολμηρή και οξυδερκή.

Τρίτον, όταν η σύγκρουση της Κυβέρνησης με προνομιακούς και προσκεμένους μαζικούς χώρους, αντί να επαινείται, κατηγορείται - όπως έπραξε χθες ο αξιότιμος αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και εννοώ την Ιονική Τράπεζα- και όταν οι πρωτοβουλίες, όπως το νομοσχέδιο που ανέφερα ήδη, που αφορούσε την ψηφιακή τηλεόραση, σμικρύνονται και όταν η κατάργηση και συγχώνευση εκατοντάδων φορέων και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, που προφανώς επισύρουν και δημιουργούν κόστος, μηδενίζονται, θέλετε να είστε πειστικοί; Ασφαλώς όχι.

Άρα είναι ορθό στη Βουλή να επανεπιβεβαιώσει η Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη της, είναι ορθό να επανεπιβεβαιώσει την ισχύ των δεσμεύσεων της, να ενισχύσει την ισχύ της και την αποτελεσματικότητά της και να πράξει αυτό το οποίο είναι καλό για τον τόπο. Η Κυβέρνηση άνοιξε όλα τα μέτωπα, που θα έπρεπε. Η Αντιπολίτευση έχει ένα μέτωπο, την Κυβέρνηση, όπου τα πάντα είναι λάθος.

Στην εξωτερική πολιτική, η σχέση μας και η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, είναι ένα ισοδύναμο ιστορικό γεγονός με την ένταξη στην ΕΟΚ. Δεν έχει κατανοηθεί ότι δεν είναι σημαντικό μόνο το οικονομικό αποτέλεσμα, αλλά θα πρέπει να ερμηνευθεί και να κατανοηθεί ως παράμετρος ειρήνης, ασφάλειας, ως παράμετρος ισχύος για τη χώρα.

Μεταλλάσσουμε το κράτος με τον "Καποδίστρια" και αυτό έχει κόστος. Εξυγιαίνουμε με καταργήσεις και συγχωνεύσεις και αυτό έχει κόστος. Κάνουμε ανακαταξεί και στρατηγικές εκσυγχρονισμού στο πιστωτικό σύστημα και αυτό έχει κόστος.

Αλλά θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω με αυτό- όσον αφορά την οικονομία, το προσφιλές καταφύγιο της τάχα αλχημείας των στοιχείων. Θα ήθελα να αναγνωρώ ορισμένα στοιχεία, που έδωσε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας από μία άλλη σκοπιά:

Το έλλειμμα από το '93 μέχρι το '98 το μειώσαμε ως έλλειμμα της γενικής Κυβέρνησης και ως ποσοστό του ΑΕΠ, από 13,8% σε 2,4%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, είναι κρίσιμα στοιχεία. Σας παρακαλώ δώστε μου ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ να τελειώσετε σε μισό λεπτό.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Το '89, το έλλειμμα που παραδώσαμε, ήταν κάτω του 11%. Θα ήθελα να πω κάτι για τον πληθωρισμό. Τον πληθωρισμό τον πήγαμε από το 13% στο 4,5%, δηλαδή πάμε να ικανοποιήσουμε το τελικό κριτήριο το 1999. Ο πληθωρισμός όμως μειώθηκε στην Ελλάδα, χωρίς να αυξηθεί η ανεργία, όπως συνέβη στην Ισπανία. Και όταν μιλάτε για ανεργία, είναι φαρμακισμός να αγνοείτε τη θέση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Σταυρακάκη, δεν συγκρατούν αριθμούς αυτήν τη στιγμή αυτοί που μας ακούν. Σας παρακαλώ, κύριε Σταυρακάκη, τελειώνετε.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Η στάση των Βουλευτών δεν καθορίζεται από ωφελιστικό κυνισμό, που προσβλητικά

προσάπτεται, αλλά από υψηλό αίσθημα ευθύνης. Και αυτή είναι η ουσία του πολιτικού ζητήματος που συζητούμε εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συγγνώμη που είμαι σκληρός, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά.

Ο κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να λέει για πρώτη φορά, τουλάχιστον στη Βουλή, ότι τον Μάρτιο είχαμε υποτίμηση. Δεν χρησιμοποίησε, δηλαδή, το γνωστό όρο "προσαρμογή συναλλαγματικής ισοτιμίας". Ε, αυτό ήταν ένα βήμα προς την σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την πληροφόρηση του ελληνικού λαού.

Κατά τα άλλα, είχαμε επανάληψη του γνωστού ποιήματος, ότι η υποτίμηση και η συμμετοχή στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών ήταν μεγάλη επιτυχία. Δηλαδή, την αποτυχία της οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ που κατέρρευσε το Μάρτιο, πιεζόμενη η Κυβέρνηση από τις αγορές εξαιτίας της αναξιοπίστου πολιτικής της, την εμφανίζει η Κυβέρνηση ως μεγάλη επιτυχία.

Και σας θυμίζω ότι πέρυσι, όταν συνεζήτητο ο προϋπολογισμός, ο ίδιος ο κ. Παπαντωνίου έλεγε ότι δεν είναι ανάγκη η Ελλάδα να συμμετάσχει στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών ως προϋπόθεση συμμετοχής στο EURO. Και όχι μόνο αυτό, αλλά στο Λονδίνο, μαζί με την βρετανική κυβέρνηση, έλεγαν ότι αυτή η προϋπόθεση δεν ισχύει. Και ξαφνικά ξεχάστηκαν όλα αυτά και την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενη η Κυβέρνηση, θριαμβολογεί σήμερα.

Βεβαίως το καταλαβαίνω αυτό, διότι πρέπει να αναπτερωθεί το πεσμένο ηθικό του ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα μετά τις δημοτικές εκλογές και μετά τη χθεσινή παρουσία του κυρίου Πρωθυπουργού στη Βουλή. Αλλά πέραν τούτου, θέλω να θυμίσω κάτι πολύ σημαντικό, διότι έγινε αναφορά σε δείκτες.

Το σημαντικότερο θέμα, σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, είναι το εξής: Όπως ορθώς είπε ο Πρόεδρος μας κ. Κώστας Καραμανλής, δεν είναι μόνο η πρόκληση της ΟΝΕ. Είναι το ευρύτερο θέμα της ισότιμης συμμετοχής υπό ανταγωνιστικούς όρους στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Το κύριο κριτήριο είναι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Και τίποτα δεν είπε ο κύριος Υπουργός για την απώλεια της πραγματικής ανταγωνιστικότητας που εκδηλώνεται κατά τραγικό τρόπο στο ισοζύγιο πληρωμών, το οποίο παραμένει σε μεγάλο έλλειμμα και συνεχώς χειροτερεύει. Έχουμε απώλεια αγορών στο εξωτερικό και έχουμε άνοδο του ποσοστού των εισαγωγών στην εγχώρια αγορά. Αυτά τα δύο στοιχεία είναι ο καλύτερος δείκτης της απώλειας ανταγωνιστικότητας. Και αντί να ασχοληθεί η Κυβέρνηση με τα πραγματικά προβλήματα και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας που αφορά την πραγματική οικονομία, βλέπουμε να αναμασάται η γνωστή τσίχλα περί δήθεν αποτυχιών της κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας το 1990-1993. Άλλη παραπληροφόρηση.

Θέλω όμως να θυμίσω στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας την ομολογία του πρόσφατα, ότι η υψηλή κατανάλωση στη δεκαετία του '80, η οποία έδινε εκλογικές νίκες στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., χρηματοδοτήθηκε με δανεισμό. Ε, αυτά τα δανεικά πληρώνουμε σήμερα και αυτά τα δανεικά προσπάθησε να νοικοκυρεύσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1990-1993 επιδεικνύουσα συμπεριφορά συντετούς οικογενειάρχη -αυτό που λέει και ο Αστικός Κώδικας- κάτω από αντίξοες συνθήκες, με λυσσαλαίο πόλεμο τον οποίο δεν έχετε σήμερα, αφού σήμερα έχετε μια υπεύθυνη Αξιοματική Αντιπολίτευση. Και το μόνο που αρέσκεστε να λέτε είναι ότι η Αντιπολίτευση δεν έχει προτάσεις, παρ' όλο ότι έχει προτάσεις, απλώς και εκεί επαναλαμβάνετε τα γνωστά παραμύθια. Αυτά όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν περνάνε στο λαό, όπως απεδείχθη πρόσφατα.

Θέλω όμως, να σημειώσω και κάτι άλλο που έχει πει ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και έχει σχέση πάλι με την ανταγωνιστικότητα.

Σε πρόσφατη συνέντευξη που είχε δώσει στο "ΒΗΜΑ" πριν από ένα μήνα ομολόγησε ότι βασικό πρόβλημα για την πρόοδο της

ελληνικής οικονομίας και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της είναι τα κρατικά μονοπώλια. Τι γίνεται με αυτό το θέμα; Τίποτα δεν γίνεται. Απλώς οι μετοχοποιήσεις έχουν ταμειακό χαρακτήρα, αφού δεν βελτιώνεται παράλληλα η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας με την απελευθέρωση αγορών τις οποίες καταδυναστεύουν τα κρατικά μονοπώλια.

Ακόμα και στην περίπτωση των Καταστημάτων Αφορολογήτων Ειδών, αντί να δημιουργήσετε συνθήκες ανταγωνισμού στα αεροδρόμια -λαμβάνοντας υπόψη ότι στα ενδοκοινοτικά ταξίδια θα καταργηθούν από 1ης Ιουλίου 1999 οι αφορολόγητες πράξεις και να δώσετε την ευκαιρία δημιουργίας πολλών καταστημάτων κάτω από ανταγωνιστικές συνθήκες από διάφορες εταιρείες, ώστε μέσω του ανταγωνισμού να γίνεται και καλύτερη αξιοποίηση της δυναμικότητας των αεροδρομίων-διατηρήσατε το μονοπώλιο. Και αφού το διατηρήσατε, προβήκατε και σε μια διαφημιστική καμπάνια -λεφτά να δεις-για να προσελκύσετε τους επενδυτές υποσχόμενοι, ότι όλα θα πάνε καλά και μετά πιεζόμενοι από τα γεγονότα της υποτίμησης προβήκατε σε πώληση του μονοπωλίου. Και ακόμα σήμερα, κατ' ομολογία του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας σε πρόσφατη ερώτησή μου, δεν έχει ολοκληρωθεί η μεταβίβαση του πλειοδικτικού πακέτου διότι δεν έχει υπογραφεί το συμφωνητικό μεταπώλησης. Και σήμερα άκουσα τον κύριο Υπουργό να αναφέρεται σε "έσοδα από τα Κ.Α.Ε.", ενώ αυτά είναι αβέβαια ακόμα λαμβάνοντας υπόψη και τα γνωστά παρατράγουδα της εγγυητικής επιστολής. Είναι πρωτοφανές σε μια χώρα κατακυρώνονται οι διαγωνισμοί με φωτοαντίγραφα εγγυητικών επιστολών. Ποιος είναι ο λόγος, όταν υπάρχει εγγυητική επιστολή, να μην κατατίθεται το αρχικό κείμενο;

Εν πάση περιπτώσει, υπάρχει και ένα άλλο θέμα. Υπάρχει το θέμα της μεταχείρισης του Χρηματιστηρίου από την Κυβέρνηση, το οποίο αντιμετωπίζεται κατά αναξιοπίστο και ευκαιριακό τρόπο.

Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός μετά το φιάσκο της "Ιονικής" είπε ότι σε δύο ημέρες θα ανέβει το Χρηματιστήριο ωσάν να είναι ειδικός σύμβουλος επενδυτών. Δεν μπορεί το Χρηματιστήριο να λειτουργεί κάτω από αυτές τις συνθήκες. Δηλαδή, απλώς να φτιάχνουμε κλίμα για να μπορέσουμε να πουλήσουμε τις μετοχές των κρατικών εταιρειών και μετά να αγνοούμε τα συμφέροντα των επενδυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τζωάννο, σας παρακαλώ τελείωσε ο χρόνος σας. Ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι κάτω από τέτοιες συνθήκες αναξιοπίστης Κυβέρνησης και κυβερνητικής πολιτικής είναι αδύνατον η χώρα να προκόψει. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός ήδη σας έδειξε την οδό της εξόδου στις πρόσφατες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Αναστάσιος Μαντέλης έχει το λόγο.

Συμφόρηση, κύριε Υπουργέ, στα υπουργικά έδρανα. Δεν μπορείτε να περάσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Είναι κυκλοφοριακό το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πράγματι είναι κυκλοφοριακό!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κυκλοφοριακό και όχι συγκοινωνιακό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Άκουγα το συναδέλφο προηγούμενα, όπως και πολλούς άλλους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης -και κατ' εξοχήν της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης- να κομπορρημονούν, σε σχέση με το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών. Έχω την εντύπωση ότι πολύ νωρίς αρχίσατε και πολύ νωρίς θα δείτε τι θα γίνει. Και θα το δείτε, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει

δυνάμεις μέσα του που μπορεί να εκτιμά τις καταστάσεις, να αναδιοργανώνεται και να είναι έτοιμο τη στιγμή που πρέπει.

Ο ελληνικός λαός δεν ξεχνά και βλέπει. Ξέρει πολύ καλά ότι το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών ήταν αποτέλεσμα, όχι πολιτικής αντιπαράθεσης ιδεών και θέσεων -δεν εκφράστηκαν θέσεις και ιδέες- αλλά ήταν προϊόν συναλλαγής και προϊόν δεκανικιών.

Αυτά λοιπόν, θα τα εκτιμήσει ο ελληνικός λαός. Σήμερα κρίνουμε την πορεία της Κυβέρνησης, την οποία θα κρίνει και ο ελληνικός λαός σε δύο χρόνια, το Σεπτέμβριο του 2000, όταν θα κληθεί να αποφασίσει, ποιος μπορεί να κυβερνήσει αυτήν τη χώρα με σιγουριά, ποιος μπορεί να οδηγήσει αυτήν τη χώρα στην πορεία προόδου που ήδη βρίσκεται μπροστά της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα άλλο θέμα που μας απασχόλησε χθες ήταν τι ζητάει ο ελληνικός λαός, τι ζητάει ο πολίτης αυτής της χώρας. Η απάντηση είναι ότι ζητάει την αλήθεια. Ζητάει να του λένε τα πράγματα με το όνομά τους. Έχει βαρεθεί από το παρελθόν να ακούει κούφια λόγια. Απεχθάνεται τις υποκρισίες.

Ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας, η Κυβέρνηση αυτής της χώρας πάντοτε είπε και λέει τα πράγματα με το όνομά τους και πράττει εκείνο που είναι για το συμφέρον του ελληνικού λαού, χωρίς να υπολογίζει το πολιτικό κόστος, χωρίς να χαϊδεύει αυτιά. Απεχθάνεται τις υποκρισίες και τα κούφια λόγια, σαν και αυτά που ακούγονταν χθες και σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα, θέλοντας να δώσουν διάφορες ερμηνείες στην ψήφο εμπιστοσύνης. Μία και μόνο είναι η ερμηνεία, ότι η Βουλή θα εγκρίνει τη μέχρι τώρα πορεία και από κει και πέρα ο ελληνικός λαός -και όχι μόνο αυτός- αλλά όλη η Ευρώπη, όλο το παγκόσμιο χωριό, θα ξέρει ότι με ασφάλεια αυτός ο τόπος, με ασφάλεια αυτή η Κυβέρνηση προχωρεί σε ένα πρόγραμμα, για να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει. Οι στόχοι που έχει η Κυβέρνηση είναι οι στόχοι που έχει βάλει ο ελληνικός λαός και που θέλει ο ελληνικός λαός.

Ο ελληνικός λαός θέλει να σταματήσει η μιζέρια, θέλει να πάψει να ζητιανεύει για μερικά δάνεια, θέλει να ζήσει στο ίδιο βιοτικό επίπεδο που ζουν οι Ευρωπαίοι πολίτες. Ο ελληνικός λαός θέλει να συμμετέχει, όταν θα γίνονται οι μοιρασίες των επενδύσεων, θέλει να συμμετέχει όταν θα παίρνονται οι αποφάσεις που θα κρίνουν το μέλλον του. Ο ελληνικός λαός θέλει το νόμισμά του να μη διακινδυνεύει από τους κερδοσκόπους που παίζουν στο Χονγκ Κονγκ, στη Μόσχα, στην Ουάσινγκτον, στη Νέα Υόρκη και οπουδήποτε αλλού.

Γι' αυτό ακριβώς ο ελληνικός λαός αποβλέπει και προσβλέπει σ' αυτήν την Κυβέρνηση για να τον οδηγήσει με ασφάλεια στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Ως τώρα η πορεία δεν είναι μόνο θετική, δεν είναι μόνο αισιόδοξη. Το κυριότερο είναι ότι αποδεικνύει ότι ο ελληνικός λαός μπορεί να πετύχει στόχους που μέχρι χθες μερικοί του έλεγαν ότι δεν μπορούσε να τους πετύχει.

Δυστυχώς μεταξύ εκείνων που προσπαθούσαν να απογοητεύσουν τον ελληνικό λαό, να του ρίζουν το ηθικό, να χάσει την πίστη του στους στόχους και τα οράματά του ήταν και είναι η κρίνущα σήμερα Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Κύριοι συνάδελφοι, σε όλους τους τομείς, αλλά ιδιαίτερα στον τομέα που έχω κληθεί να υπηρετήσω γίνονται τομές και μεταρρυθμίσεις. Ιδιαίτερα ο τομέας των Μεταφορών και Τηλεπικοινωνιών ξέρετε ότι είναι τομέας που έχει σωρεύσει προβλήματα όχι μιας ή δύο δεκαετιών. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και να πούμε ότι σωρεύει προβλήματα πολλών δεκαετιών.

Όλα αυτά τα προβλήματα κάποια στιγμή θα ξέσπαιναν. Θα μπορούσε ίσως κανείς να τα συγκαλύψει για ένα μικρό χρονικό διάστημα, για ένα, για δύο ή ενδεχόμενα για τρία χρόνια.

Αυτό, όμως, θα ήταν ανειλικρίνεια και υποκρισία. Δεν χρειάζεται να συγκαλύπτουμε τα προβλήματα, χρειάζεται να τα βλέπουμε με ειλικρίνεια και να κάνουμε τις τομές που χρειάζονται.

Όλο το χρόνο που πέρασε, δουλέψαμε συστηματικά για να καταρτιστούν στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια. Ουδέποτε μέχρι πρότινος -μέχρι αυτήν την περίοδο- οι ΔΕΚΟ, οι δημόσιες επιχειρήσεις είχαν στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια.

Πέραν, λοιπόν, από τα επιχειρησιακά σχέδια, ακόμη και όταν αυτά ολοκληρώθηκαν, χρειάστηκε να γίνει εξορθολογισμός των εργασιακών σχέσεων. Χρειάστηκε να αναδιαρθρωθούν, να αντιμετωπιστούν ζητήματα που επηρεάζουν το κόστος, που επηρεάζουν την αποδοτικότητα και την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης. Και τα είδαμε και τα συζητήσαμε. Τα συζητήσαμε πολλές φορές με πόνο, γιατί έπρεπε να συγκρουστούμε και μάλιστα χωρίς να υπολογίσουμε και εκεί το πολιτικό κόστος. Γιατί αυτό συνέφερε τον ελληνικό λαό, αυτό συνέφερε τις επιχειρήσεις και το κυριότερο αυτό συνέφερε τους ίδιους τους εργαζόμενους, που δίνουν τη δύναμή τους που δίνουν τη σφριγηλότητά τους σε αυτές τις επιχειρήσεις. Γιατί έπρεπε να εξασφαλιστεί η δουλειά τους, έπρεπε να εξασφαλιστεί το μέλλον τους, έπρεπε να εξασφαλιστεί το ψωμί της οικογένειάς τους. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο συζητήσαμε και συζητάμε μαζί τους. Σε πολλά συμφωνούμε, σε μερικά δεν συμφωνούμε. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να συζητάμε, δεν πρέπει να διαπραγματευόμαστε και δεν πρέπει να κάνουμε τομές. Αυτές οι τομές γίνονται και θα συνεχίσουν να γίνονται.

Μετά απ' αυτήν την ολοκλήρωση προχωρήσαμε στα θεσμικά εργαλεία που χρειάζονται για να αναπτυχθούν αυτές οι επιχειρήσεις. Ήδη όπως ξέρετε συζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιο που οργανώνει την ταχυδρομική αγορά και ανοίγει νέους ορίζοντες στα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Είναι έτοιμα τα νομοσχέδια για τις αστικές συγκοινωνίες και τους σιδηρόδρομους, τα οποία δεν κατατέθηκαν, λόγω των εκλογών. Τελειώνοντας η διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης κατατίθενται και αυτά τα δυο νομοσχέδια, για να αλλάζουν μορφή οι αστικές συγκοινωνίες, για να μπορεί να ελπίζει για το μέλλον ο ελληνικός σιδηρόδρομος.

Δεν είναι εύκολα τα πράγματα και για τις συγκοινωνίες και για το σιδηρόδρομο, γιατί σωρεύουν, όπως σας είπα προβλήματα πολλών δεκαετιών. Όμως δεν επιδιώκουμε, ούτε τις εύκολες λύσεις ούτε την εγκατάλειψη. Αν ήθελε κανείς να συγκρίνει και να αξιολογήσει την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, με την πολιτική που εφαρμόζουμε - με δυσκολίες, αλλά την εφαρμόζουμε μεις σήμερα- θα δει, ότι υπάρχουν δυο ουσιαστικές διαφορές. Η Ν.Δ. ακολούθησε την τακτική της εγκατάλειψης ή του ξεπουλήματος, σ' εμάς πρεσβεύει η τακτική της μέριμνας, του να προωθηθούν τα συμφέροντα των δημοσίων επιχειρήσεων και του ελληνικού λαού γενικότερα.

Θα μου επιτρέψετε μερικά μικρά παραδείγματα. Σήμερα - αναφέρθηκε προηγούμενα και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας- στη Νέα Υόρκη άνοιξε το χρηματιστήριο για την μετοχή του ΟΤΕ. Αυτό γίνεται για πρώτη φορά για ελληνική επιχείρηση, όχι δημόσια επιχείρηση, για οποιαδήποτε ελληνική επιχείρηση. Ταυτόχρονα ξεκίνησε και στο Λονδίνο. Οι τιμές που επιτυγχάνονται είναι ανώτερες και απ' αυτές του Χρηματιστηρίου των Αθηνών. Και οι τιμές του Χρηματιστηρίου των Αθηνών που έκλεισαν την Παρασκευή πρέπει να ξέρετε ότι ήταν πάνω από το προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Πόσο ήταν, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Αυτά θα τα μάθετε και θα τα δείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Μπορείτε να μας πείτε πόσο ήταν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Το συνολικό όφελος ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Το συνολικό όφελος από το 10%...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Τότε τι το επικαλείσθε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Δεν έχει κλείσει η αγορά, κύριε συνάδελφε.

Έχει ανοίξει, δεν έχει κλείσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Το συνολικό όφελος από το 10% είναι πάνω από τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές. Είναι γύρω στα τριακόσια δύο δισεκατομμύρια (302.000.000.000) δραχμές με τριακόσια πέντε δισεκατομμύρια (305.000.000.000) δραχμές.

Θα θυμίσω το εξής: Όταν επί Νέας Δημοκρατίας επεχειρήθηκε να δοθεί το 1/3 του ΟΤΕ, γύρω στο 35%, είχε αποτιμηθεί να δοθεί στα διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (280.000.000.000) δραχμές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ποιος το λέει αυτό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Τα έχουμε ζήσει και τα ξέρουμε. Τα κείμενα υπάρχουν, όλα είναι γνωστά, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μη λέτε ανακρίβειες, αυτά τα λέτε σεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, Υπουργοί είναι δεν μπορεί να λένε ότι θέλουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Δυστυχώς όλα είναι γνωστά. Τα έχει καταγράψει η ιστορία.

Θα πρέπει να σας πω ότι μόνο τα ετήσια κέρδη του ΟΤΕ τα φετινά κυμαίνονται στα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές και θα πρέπει να σας πω ακόμη, ότι αυτό δεν είναι μια δουλειά που έγινε τυχαία. Μάλιστα υπό συνθήκες δυσμενείς θα λέγαμε για τη χρηματιστηριακή αγορά.

Γιατί δεν βγαίνει σε μία περίοδο άνθισης αλλά παρουσιάζεται σε μία περίοδο ύφεσης της χρηματιστηριακής αγοράς τόσο της εσωτερικής όσο και της διεθνούς. Όμως θα πρήσει να σας πω, ότι αυτό δεν είναι αποτέλεσμα τυχαίο. Οφείλεται σε μια σκληρή δουλειά που γίνεται στον ΟΤΕ και αυτό αποτυπώνεται με ένα μέγεθος. Με το βαθμό ψηφιακοποίησης του ΟΤΕ. Η ψηφιακοποίηση είναι κρίσιμο μέγεθος. Κρίσιμο μέγεθος για τις υπηρεσίες που προσφέρει. Κρίσιμο μέγεθος για τα έσοδα που έχει. Κρίσιμο μέγεθος για την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης. Κρίσιμο μέγεθος για το μέλλον της επιχείρησης. Το 1994 η ψηφιακοποίηση του ΟΤΕ ήταν στο 25%. Επί επτά χρόνια είχαμε φθάσει στο 25%. Το 1997 είχε διπλασιασθεί αυτό το ποσοστό, είχαμε φθάσει στο 48%. Το 1998 επιταχύνοντας τα προγράμματα του ΟΤΕ και την προσπάθεια που καταβάλλεται θα ξεπεράσουμε το 72%. Μέσα σε μία χρονιά επιτυγχάνουμε ότι χρειαζόταν χρόνια ολόκληρα για να γίνει. Μέσα στο 1999 η ψηφιακοποίηση του δικτύου του ΟΤΕ θα ξεπεράσει το 85% για όλη τη χώρα και για τα μεγάλα αστικά κέντρα θα φθάσει το 98%. Αυτό δείχνει ότι ο ΟΤΕ αντέχει στην απελευθέρωση, στον ανταγωνισμό και εμείς είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε και να επιταχύνουμε αυτήν την πορεία.

Κύριοι συνάδελφοι, μια μικρή παρένθεση. Δεν φοβόμαστε και δεν έχουμε ταμπού ούτε με τις ιδιωτικοποιήσεις ούτε με τις κρατικοποιήσεις ούτε με τις αποκρατικοποιήσεις ούτε με τον ανταγωνισμό. Εμείς όλα αυτά τα βλέπουμε σαν εργαλεία. Τον ανταγωνισμό τον βλέπουμε σαν εργαλείο που μπορεί να προσφέρει φθηνές και καλές υπηρεσίες στον πολίτη. Και την αγορά τη θέλουμε να χρησιμοποιείται προς όφελος του πολίτη. Γι' αυτό δεν τη θέλουμε άναρχη. Τη θέλουμε οργανωμένη αγορά που να υπηρετεί αυτό το σκοπό. Ένα μικρό παράδειγμα. Τι έγινε με τα ταχυδρομεία. Να θυμίσω το τραγικό που είχε γίνει την περίοδο επί Νέας Δημοκρατίας; Ο ΕΛΤΑ είχε κατορθώσει να οργανώσει μια κερδοφόρα επιχείρηση το "ΠΟΡΤΑ-ΠΟΡΤΑ". Αυτή την επιχείρηση την εγκατέλειψε κυριολεκτικά και όχι μόνο την εγκατέλειψε αλλά ακόμα και το κωδικό τηλεφώνου αυτής της υπηρεσίας που το ήξεραν όλοι οι πολίτες δόθηκε σε ανταγωνιστική της επιχείρηση με αποτέλεσμα όχι μόνο να σβήσει αυτή η δραστηριότητα αλλά όλο το

όφελος, όλη η προστιθέμενη αξία που είχε δημιουργηθεί μέσα στα Ελληνικά Ταχυδρομεία να περάσει σε ανταγωνιστική επιχείρηση των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Αυτό σταματάει με το νομοσχέδιο που ήδη συζητήθηκε και με το οποίο οργανώνεται η ταχυδρομική αγορά. Θέλουμε τον ανταγωνισμό στην ελληνική ταχυδρομική αγορά γιατί επιδιώκουμε μέσα από τον ανταγωνισμό τα Ελληνικά Ταχυδρομεία να γίνουν ανταγωνιστικά, να βελτιώσουν τις υπηρεσίες, να πετύχουν φθηνότερες τιμές αλλά και να είναι κερδοφόρα ταυτόχρονα. Γι' αυτό και δεν θα τα επιδοτούμε στο μέλλον αλλά θα προσπαθήσουμε και θα προσπαθήσουν τα ΕΛΤΑ να ανοίξουν τα φτερά τους, να πετύχουν έσοδα και κέρδη ανοίγοντας δρόμους σε νέες αγορές. Γιατί ο στόχος μας είναι όχι να μείνουμε κλεισμένοι μέσα στα σύνορα αυτής της χώρας αλλά να βρούμε δρόμους που να μας οδηγήσουν στην ευρύτερη ευρωπαϊκή αγορά.

Γι' αυτό το συζητήσαμε και με τους εργαζόμενους και είπαμε ότι αν χρειάζεται τα ελληνικά ταχυδρομεία να μπουν σε καινούριες αγορές ταχυδρομικών υπηρεσιών, χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και χρειάζεται να συνεργασθούν, να συνάψουν συμμαχίες, να κάνουν κοινοπραξίες, συμπράξεις είτε με δημόσια είτε με ιδιωτικά κεφάλαια είτε με δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που είναι προς το συμφέρον τους, να το κάνουν. Και το κάνουν ανεπιφύλακτα. Γι' αυτό εξάλλου έχουν προχωρήσει και οι συνεννοήσεις με μεγάλους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να υπάρξουν τέτοιες συμμαχίες και τέτοιες συμπράξεις με τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία που μέχρι σήμερα κινούνται με μεγάλα ελλείμματα, από χρόνο σε χρόνο πολλαπλασιαζόμενα, κατορθώνουμε μέσα στο 1999 να τα μειώσουμε στο μισό και από το 2000 για πρώτη φορά στην ιστορία τους να είναι κερδοφόρα, αν θέλει κανείς να επεκταθεί σ' αυτήν την σύγκριση και να δει ποιος λέει την αλήθεια, ποιος προσπαθεί και ποιος μεριμνά για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, για τους εργαζόμενους του ελληνικού λαού.

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και στο παράδειγμα της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Το ξέρω και το αναφέρω γιατί ειδικά πολλές φορές αναφερόμεθα και μεμφομένη την προσπάθεια που έχει γίνει για την Ολυμπιακή Αεροπορία. Τι ήταν η Ολυμπιακή Αεροπορία. Ξεχάμε ότι το 1993 παραδόθηκε με ετήσιο έλλειμμα εκατόν σαράντα δισεκατομμύρια (140.000.000.000) δραχμές όταν το 1989 παρελήφθη με έλλειμμα μόνο είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές. Μέσα σε πέντε χρόνια έφθασε στα εκατό σαράντα δισεκατομμύρια (140.000.000.000) δραχμές και το σωρευμένο έλλειμμά της ανήλθε στα πεντακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (550.000.000.000) δραχμές.

Αυτή ήταν η Ολυμπιακή Αεροπορία που μας παρέδωσαν. Και βέβαια κάναμε και κάνουμε τις προσπάθειες που πρέπει για να προχωρήσει αυτή η εταιρεία. Ξέρετε ότι δεν κρύψαμε την αλήθεια από τον ελληνικό λαό όταν χρειάστηκε στις αρχές αυτού του χρόνου να παρθούν μέτρα σκληρά, μέτρα που ήταν αναγκαία για να μπορέσει η εταιρεία να αναδιαρθρωθεί, για να φτιάξουμε ένα πρόγραμμα εξυγίανσης, για να μπορεί να προχωρήσει.

Εκείνη την περίοδο, μας έλεγε η Νέα Δημοκρατία και το επανέλαβε χθες ο Αρχηγός της, ότι "εμείς σας συστήσαμε να την πουλήσετε". Και τότε και τώρα επαναλαμβάνω να την πουλήσουμε, αλλά με ποιους όρους και σε ποιους; Ποιος αγόραζε μια επιχείρηση έτσι όπως ήταν και γιατί έπρεπε να την πουλήσουμε εξ' ολοκλήρου. Για ποιο λόγο, επειδή είχε δυσκολίες; Επειδή έπρεπε να σκύψουμε με μέριμνα και με φροντίδα πάνω από αυτήν την επιχείρηση; Η εύκολη λύση ήταν η εγκατάλειψη. Η εύκολη λύση ήταν το ξεπούλημα με οποιουδήποτε όρους, αν έβρισκες αγοραστή. Γιατί βέβαια δεν βρισκόταν κανείς και αντιλαμβάνεστε ότι κανείς δεν διακινδυνεύει τα λεφτά του για μια υπόθεση σαν την Ολυμπιακή, όπως αυτή ήταν στις αρχές του χρόνου.

Και όμως σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση έχει αρχίσει και δείχνει άλλο πρόσωπο. Δεν θέλω να είμαι υπερβολικός σε αυτόν τον τομέα. γιατί ξέρω ότι είναι πολύ ευαίσθητο ζήτημα. Ξέρω ότι ο διεθνής ανταγωνισμός είναι

σκληρός, ότι επιχειρήσεις μεγάλες, όπως είναι η AIR FRANCE, η ALITALIA κλπ. έχουν περάσει παρόμοιες καταστάσεις και συνεχίζουν και περνούν τέτοιες καταστάσεις. Δεν χρειάζεται να πούμε μεγάλα λόγια για την Ολυμπιακή. Αλλά το ότι σταθεροποιείται και βελτιώνεται καθημερινά η κατάστασή της είναι πέρα για πέρα σίγουρο. Και μάλιστα θα πρέπει να σας πω ότι μπορεί πλέον η Ολυμπιακή να διεκδικήσει θέση στη διεθνή αγορά. Μπορεί πλέον να διεκδικήσει στρατηγικές συμμαχίες. Μπορεί πλέον να μπει στο παιχνίδι, διότι τώρα έχει τα κότσια να μπει στο παιχνίδι. Δεν πιέζεται ούτε από το χρόνο ούτε από τα οικονομικά της αδιέξοδα. Έχει πλέον την άνεση να προχωρήσει.

Γι αυτό το λόγο, κύριοι συνάδελφοι, από τη στιγμή που διαπιστώσαμε ότι πλέον δυνάμωσε, σταθεροποιείται, από τη στιγμή που διαπιστώσαμε ότι εκδηλώνεται ενδιαφέρον, τότε ακριβώς αποφασίσαμε ότι ήρθε η ώρα με άνεση χρόνου να διεκδικήσουμε εκείνο που δικαιούται η Ολυμπιακή Αεροπορία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γιατί δεν μπαίνει τότε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Ξέρετε πολύ καλά και έχει γραφτεί στις εφημερίδες και το επιβεβαιώνω κι εγώ αυτήν τη στιγμή ότι έχουμε αναθέσει σε έναν από τους σοβαρότερους οίκους του εξωτερικού να αναζητήσει στρατηγική συμμαχία και να πετύχει τους συμπεριλαμβανόμενους όρους για την Ολυμπιακή. Και δεν διατάζουμε να πούμε ότι αν η στρατηγική συμμαχία θέλει και μας συμφέρει να υπάρξει και σύνδεση με το κεφάλαιο, δηλ. στρατηγικός επενδυτής, δε λέμε όχι και μάλιστα μετρημένα, για να είναι ελεγχόμενο και από μας αλλά και για εκείνον που θα διαθέσει τα χρήματά του. Θα είναι 15%, 20%, ναι, είμαστε έτοιμοι να το συζητήσουμε γιατί τώρα μπορούμε να το συζητήσουμε. Θα δούμε τους όρους τους και θα βάλουμε τους όρους μας. Και ακόμα χρειάζεται συμμετοχή στο management. Λέμε να στη συμμετοχή στο management. Δεν θα μας κάνει κακό. Καλό θα μας κάνει γιατί θα είμαστε στη διεθνή αγορά. Και γι αυτό έχουμε μπει με αυτόν τον τρόπο στο παιχνίδι, οργανωμένοι, έτοιμοι να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα και να διεκδικήσουμε εκείνο που θέλουμε, με ένα πρόγραμμα που έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με δυνατότητες που έχουν δημιουργηθεί μετά από την έγκριση αυτού του προγράμματος, με δυνατότητα ανανέωσης ιστών.

Παραλαμβάνουμε όπως θα ξέρετε μέσα στο Νοέμβριο δύο καινούρια αεροπλάνα Air-bus τα οποία είναι τα τελειότερα στο είδος τους, φιλικά προς το περιβάλλον, χαμηλού θορύβου, με τηλεόραση μπροστά από κάθε κάθισμα, με ανέσεις που δεν είχαν μέχρι τώρα τα αεροπλάνα μας. Γιατί για να σταθείς στην αγορά πρέπει να προσφέρεις ποιότητα. Και πρέπει η Ολυμπιακή να βελτιώσει την ποιότητα των υπηρεσιών της.

Μέσα στο Νοέμβριο ξεκινά πρόγραμμα εκπαίδευσης του προσωπικού της για το πως πρέπει να συμπεριφέρεται στους επιβάτες. Θα αλλάξει επίσης τις στολές, την εμφάνιση. Είναι μια μεγάλη προσπάθεια, που τώρα πρέπει να γίνει.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει ολίγο να αναφερθώ και στις αστικές συγκοινωνίες. Το νομοσχέδιο είναι έτοιμο και θα κατατεθεί.

Οι αστικές συγκοινωνίες δεν έφτασαν ξαφνικά στην κατάσταση που βρίσκονται σήμερα. Ξέρετε πολύ καλά ότι σε αυτό το κομμάτι της γης, από τη δεκαετία του 1950 και εφεξής στιβάχθηκε ο μισός ελληνικός πληθυσμός, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς υποδομές και μάλιστα χωρίς καν σχέδια πόλεως. Ολόκληρες περιοχές, ολόκληρες γειτονιές οικοδομήθηκαν, χωρίς καμία υποδομή. Και μάλιστα ξηλώθηκαν εκατόν εβδομήντα χιλιόμετρα τραμ, που καμιά πρωτεύουσα, καμιά πόλη μέσα στον κόσμο δεν ξήλωσε ποτέ και δεν αχρήστευσε ένα τέτοιο μεταφορικό μέσο.

Και σήμερα αγωνιζόμαστε να κτίσουμε εννέα έως δεκαπέντε χιλιόμετρα μετρό, μελετάμε για το τραμ, κάνουμε διάφορες προσπάθειες για να βάλουμε λίγα χιλιόμετρα. Αντίθετα είχαμε εκατόν εβδομήντα χιλιόμετρα τραμ και μας τα ξήλωσαν. Αυτά, λοιπόν, κάποια στιγμή θα ξέσπαγαν. Ήρθε η ώρα να μην τα συγκαλύπτουμε, αλλά να τα βλέπουμε με ειλικρίνεια και να τα

αντιμετωπίζουμε.

Το νομοσχέδιο κύριοι συνάδελφοι, που σε λίγες μέρες θα το συζητήσουμε στη Διαρκή Επιτροπή, οργανώνει το σύστημα. Προβλέπει ένα ενιαίο σύστημα συγκοινωνιών, ενιαίο σχεδιασμό, ενιαίο συντονισμό, ενιαίο έλεγχο. Ένα σύστημα που θα μπορεί να ενσωματώσει τις άλλες προσπάθειες, το "ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ" που έρχεται, δραστηριότητα που πρέπει να αναπτύξει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και το κυριότερο -με ειλικρίνεια- θέλουμε συγκοινωνία φθηνή για τον πολίτη που να προσφέρει καλές υπηρεσίες. Αλλά φθηνή σημαίνει ότι η πολιτεία πρέπει να αναλάβει την κοινωνική αντιστάθμιση. Δεν είναι δυνατόν να χρεώνονται οι επιχειρήσεις αυτές, διότι προσφέρουν εισιτήριο κάτω του λειτουργικού κόστους.

Συμπίεσαμε και συμπίεζουμε και θα συνεχίσουμε να συμπίεζουμε το λειτουργικό κόστος. Όμως, δεν θέλουμε η συγκοινωνία να γίνει ακριβή. Θέλουμε να είναι φθηνή, διότι και αυτό που καταβάλλει και θα καταβάλλει το κράτος σαν κοινωνική αντιστάθμιση είναι πολύ μικρότερο από το εξωτερικό κόστος, που γλιτώνουμε όλοι μας και το κράτος και η κοινωνία και οι πολίτες αυτής της πόλης από τη χρήση των Ι.Χ. Εξήντα χιλιάδες αυτοκίνητα προστίθενται κάθε μέρα σ'αυτήν την περιοχή. Χώροι για δρόμους δεν υπάρχουν άλλοι. Ο τελευταίος δρόμος, ο τελευταίος ζωτικός χώρος είναι η δυτική λεωφόρος Υψηλτού. Δεν υπάρχει άλλος χώρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα υπόλοιπα, κύριε Υπουργέ, στο νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες. Ο χρόνος μας είναι ανελαστικός. Παρακαλώ να τελειώσετε με μια φράση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Οργανώνουμε το σύστημα, φροντίζουμε να ευνοηθεί, έχουμε να κάνουμε πολλή προσπάθεια αλλά δεν θα διατάσουμε να ενισχύσουμε μία τέτοια προσπάθεια των αστικών συγκοινωνιών γιατί είναι προς όφελος του πολίτη. Φθηνή συγκοινωνία, καλή συγκοινωνία, γρήγορα να μπορεί να φθάσει ο πολίτης στον προορισμό του. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν χωρά καμιά αμφιβολία ότι η κυβερνητική πολιτική αποδοκιμάστηκε και καταδικάστηκε στις τελευταίες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Και μόνο το γεγονός ότι η Κυβέρνηση ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης δείχνει το εύρος της καταδίκης αυτής.

Βέβαια η Κυβέρνηση θα αξιοποιήσει την ψήφο αυτή για τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής του μονόδρομου, για την επιβολή ακόμη επιθετικότερων ρυθμίσεων σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένων και των τομέων της εξωτερικής πολιτικής μιας και η πορεία προς την ΟΝΕ συνδέεται με νέες αντιδραστικές, επεμβατικές και ξενόφοβες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυβέρνηση ζητά κατά συνέπεια ψήφο εμπιστοσύνης εφ'όλης της ύλης. Το γεγονός όμως ότι ο κύριος Πρωθυπουργός δεν θεώρησε αναγκαίο να κάνει καμιά αναφορά στην απαράδεκτη κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Κυπριακό, στο Κόσσοβο, στις σχέσεις της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και μια όλο και πιο επικίνδυνη κατάσταση στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ελευθεριών στις ίδιες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δείχνει ότι οι εξελίξεις θα είναι ακόμη χειρότερες στο μέλλον.

Και ενώ οι πάντες γνωρίζουν ότι οι Αμερικανοί κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να εξαφανιστεί και η οποιαδήποτε αναφορά στο ενιαίο, κυρίαρχο και ανεξάρτητο της Κυπριακής Δημοκρατίας, ότι το ίδιο βεβαίως προωθεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικότερα αυτήν την περίοδο η Γαλλία, η Βρετανία, η Ιταλία, η Κυβέρνηση δε νόμισε ότι αξίζει τον κόπο να ασχοληθεί με τα ζητήματα αυτά.

Η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης για να προχωρήσει ακόμα πιο απροκάλυπτα η Ευρωπαϊκή Ένωση στην πολιτική της απέναντι στο Κόσσοβο για να επιβάλλει, σε συνεργασία

και σε συντονισμό με τους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ, ένα νέο ιμπεριαλιστικό προτεκτοράτο στο έδαφος της Σερβίας. Θέλει την ψήφο εμπιστοσύνης για να μπορεί να ισχυρίζεται ότι την έχει εξουσιοδοτήσει ο ελληνικός λαός να συμμετέχει στην αλλαγή συνόρων στα Βαλκάνια, όταν και όπως το επιβάλλουν οι επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, για να πάρει ενεργό μέρος σε ενδεχόμενη στρατιωτική επέμβαση στην περιοχή μας. Και μιας και έγινε τόσος λόγος για το νέο άνεμο της κεντροαριστεράς στην Ευρώπη που έφεραν οι εκλογές στη Γερμανία, αναρωτιέμαι τι έχουν να πουν, όσοι ονειρεύονται ανάλογες κυβερνήσεις στη χώρα μας, για το γεγονός ότι η πρώτη πράξη της νέας γερμανικής "πλουραλιστικής αριστερής κυβέρνησης" ήταν η σύγκλιση εκτάκτως της Γερμανικής Βουλής για να έχει το πράσινο φως η Μπουντεσβее, ο περιβόητος γερμανικός στρατός να μπορέσει να επέμβει στο Κόσσοβο.

Για να θυμήσω στο σημείο αυτό και την πλήρη συμφωνία όλων των σοσιαλιστικών και σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την παραπέρα στρατιωτικοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ζητάτε κύριοι της Κυβέρνησης ψήφο εμπιστοσύνης και γιατί θέλετε προφανώς να προχωρήσουν ακόμα πιο απρόσκοπτα τα σχέδια του ΝΑΤΟ όσον αφορά τη νέα δομή του, τον επιχειρησιακό έλεγχο στο Αιγαίο, τα λεγόμενα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης που προωθούν οι αμερικανοί και το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο με τις ολέθριες πραγματικά συνέπειες για τα σύνορα και την ασφάλεια της περιοχής.

Όμως κύριοι Βουλευτές που τόσο πασχίζετε για την Ο.Ν.Ε., γιατί διαμαρτύρεστε όταν σας λέμε ότι η πολιτική της Ο.Ν.Ε. είναι μία υποτελής πολιτική που στοχεύει στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του μεγάλου πολυεθνικού κεφαλαίου στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή;

Αναρωτιέμαι αλήθεια, αφού ο ελληνικός λαός τόσο πολύ επιθυμεί τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ και την εν γένει παρουσία και αναβάθμισή του, τη νέα πολιτική του, την επεμβατική του πολιτική και στις εσωτερικές εξελίξεις των χωρών, γιατί η Κυβέρνηση χέρι-χέρι με τη Νέα Δημοκρατία πέρασαν το θέμα αυτό χωρίς καμία ουσιαστική συζήτηση στη Βουλή; Μετά απ' όλα αυτά είναι να απορεί κανείς με τη συμπεριφορά του πρεσβευτή των Ηνωμένων Πολιτειών στη χώρα μας; Τι σημαίνει άραγε η νεοσύστατη δύναμη ταχείας επέμβασης των Βαλκανικών χωρών αν όχι το μακρύ χέρι του ΝΑΤΟ για τις πιο επικίνδυνες και βρώμικες επιχειρήσεις στα Βαλκάνια και στην Ευρασία; Όσοι τη στηρίζουν, δείχνουν να μην έχουν διδαχθεί τίποτα από την κατάσταση στην Αλβανία, από το φιάσκο της επιχείρησης "Αλμπι" ή "Αυγή" αν προτιμάτε, από το γεγονός ακόμα ότι η προσωρινή υποτίθεται παρουσία του ΝΑΤΟ στη Βοσνία απέκτησε διάρκεια χωρίς ημερομηνία λήξης και χωρίς να το έχει πάρει χαμπάρι η Ελληνική Βουλή τουλάχιστον. Η ψήφος διαμαρτυρίας στις πρόσφατες εκλογές ήταν μία ψήφος καταδίκης όλων αυτών των μεθοδεύσεων. Ήταν όμως επίσης και μία ψήφος διαμαρτυρίας όσο μπορούσε να ήταν δυνατόν αυτό κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες και για τον εντεινόμενο αυταρχισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν πάρουμε υπόψη μας τις εξελίξεις γύρω από τη Συνθήκη του Σένγκεν, γύρω από τον αυταρχισμό, γύρω από την EUROPOL, γύρω από το ηλεκτρονικό φακέλωμα και τόσα άλλα.

Ήταν επίσης μία δυσαρέσκεια απέναντι στη δημαγωγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα τη στιγμή που όχι μόνο δεν ιδρύνει στην κυριολεξία το αυτί της για το τι γίνεται στην Τουρκία, αλλά θεωρεί τη χώρα αυτή δημοκρατική, έστω και αν έχει κάποιες επιμέρους ελλείψεις. Και βέβαια δεν μπορώ να μη πω στον πειρασμό να πω ότι δεν άλλαξε η Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτήρα, δεν έπαψε η Ευρωπαϊκή Ένωση να βρίσκεται κάτω από τη μπότα του γερμανού τραπέζιτη, μόνο και μόνο επειδή ο κύριος Υπουργός Εργασίας ήθελε να μας πείσει ότι στη χώρα μας αντιμετωπίζονται και με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραδείγματος χάρι το πρόβλημα της ανεργίας ή το πρόβλημα του κοινωνικού κράτους.

Αντίθετα, ακριβώς επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται κάτω από τη "μπότα του γερμανού τραπέζιτη", είναι ένας οργανισμός των

πολυεθνικών, αυτά τα προβλήματα θα οξύνονται. Είναι όμως βέβαιο, κύριε Πρόεδρε, ότι η δυσφορία των εργαζομένων και των νέων θα κλιμακωθεί γιατί όλο και περισσότεροι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη χώρα μας θα μαθαίνουν για την ξενοφοβία και το ρατσισμό που καλλιεργείται σε μεγάλη έκταση, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πληροφορείται για τη συνέχιση του κυνηγιού των μαγισσών στην πρώην Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία, αλλά και στις υπό ένταξη χώρες, όπως γίνεται αυτήν τη στιγμή στην Τσεχία, στην Ουγγαρία, στη Βουλγαρία και αλλού. Τα κινήματα ειρήνης, τα κινήματα αντιιμπεριαλιστικής αλληλεγγύης, ο οποιοσδήποτε ενδιαφέρεται για την ειρήνη και τα ανθρώπινα ενδιαφέροντα, ειδικά φέτος που είναι και τα πενήνταχρονα της οικουμενικής διακήρυξης του Ο.Η.Ε., δεν μπορεί και δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση και στην πολιτική της Ο.Ν.Ε., γιατί αυτές κινούνται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Αγγουράκη.

Ο κ. Καψής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Πρωθυπουργός απροσδόκητα, ανεξήγητα και απρόβλεπτα προσέφυγε στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης. Δικαίωμά του. Και μέχρι του σημείου αυτού κανείς Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα είχε δεύτερη σκέψη.

Εν τούτοις στο κενό του ανεξήγητου ενεφιλοχώρησαν πολλές ερμηνείες παρερμηνείες, ύβρεις και απειλές. Ακούσαμε τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να τις ψελλίζουν. Αλλά αυτό απετέλεσε το κύριο θέμα, τον άξονα της ομιλίας του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Θα ήθελα, απευθυνόμενος στους αγαπητούς συναδέλφους, πριν από όλα, να ξεκαθαρίσω ένα πράγμα, γιατί είχε και μία επίκληση προς εμάς η ομιλία του κ. Σιούφα. Εάν η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας απέχει από την κυβερνητική πολιτική παρασάγγας χιλιάς και δέκα, από τα δικά μας οράματα και τις επιδιώξεις απέχει έτη φωτός.

Δεν αποτελούμε εσωκομματική αντιπολίτευση. Είμαστε ελεύθερα σκεπτόμενοι δημοκρατικοί πολίτες. Στηρίζουμε κριτικά την Κυβέρνηση. Η κριτική μας αυτή την βοηθάει να βελτιώσει το έργο της. Σε πολλά δικαιωθήκαμε. Πολλά έγιναν μέρος του κυβερνητικού προγράμματος. Και έμπρακτη αποδοχή του γεγονότος τούτου αποτελεί και ο τελευταίος ανασχηματισμός.

Ο κ. Παπαντωνίου έδωσε μία καταλυτική απάντηση όσον αφορά τα μεγέθη της οικονομίας. Απάντηση σε εσάς. Σε εμένα δεν απάντησε. Δεν απάντησε στις θέσεις μου για την ανεργία, στις θέσεις μου για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, στις θέσεις μου για την αύξηση του χαμηλού εισοδήματος. Αυτά όμως είναι θέματα τα οποία τα συζητούμε, θα τα συζητούμε και θα τα επιλύουμε στα κομματικά μας όργανα. Δεν πήρα το λόγο για αυτό.

Άλλη απάντηση περιμένω από τα κυβερνητικά εδώλια. Την απάντηση στον κ. Σιούφα. Ομολογώ ότι οργίσθηκα οργήν μεγάλην, όταν ο αγαπητός συνάδελφος θέλησε να με εμφανίσει ως τελούντα υπό το κράτος απειλής και τρομοκρατίας. Ούτε ο χαρακτήρας μου ούτε η καταγωγή μου ούτε η μικρή πολιτική προσωπική μου ιστορία μου επιτρέπουν να υποκύπτω σε απειλές και τρομοκρατία. Δεν απειλούμαι, απειλώ. Δεν τρομοκρατούμε, τρομοκρατώ, αν χρειαστεί.

Και χρειάστηκε να επιστρατεύσω όλο μου το συναίσθημα πολιτικής ευθύνης πριν από όλα απέναντι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το κόμμα το οποίο έχω υπηρετήσει και θα συνεχίσω να το υπηρετώ, μέχρι τελευταίας ρανίδος, πιστά. Το κόμμα που συνδημιούργησα, δεν με δημιούργησε. Το κόμμα που σεμνύνομαι να λέω ότι το πλούτισα, δεν με πλούτισε. Το κόμμα το οποίο το έφτιαξα μαζί με άλλους συντρόφους μου, δεν με έφτιαξε. Χρειάστηκε, επαναλαμβάνω να επιστρατεύσω όλο το συναίσθημα της πολιτικής μου ευθύνης, για να μην παρασύρω τη χώρα σε περιπέτειες, σε εκλογικές αναμετρήσεις, που θα

μας πήγαιναν έτη πίσω.

Και είμαι βέβαιος ότι όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αυτή είναι η δική μας ευθύνη.

Η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι να καταδείξει στον ελληνικό λαό ότι η ψήφος αυτή είναι ψήφος συνείδησης και όχι ψήφος αποσπασθείσα υπό το Κράτος οιασδήποτε απειλής. Ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι κόμμα απειλούντων και απειλουμένων, εκβιαζομένων και εκβιαζόντων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ένα κόμμα δημοκρατικό, ένα κόμμα του λαού που έχει ευθύνες και έργο να επιτελέσει. Δεν διατυπώνω καμία κομματική κορώνα.

Εκφράζω την πίστη μου, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει μεγάλο μέλλον και μεγάλη πορεία. Αλλά λέω στους συντρόφους μου: Ένας όρος υπάρχει για να φέρουμε σε πέρας αυτό το έργο, για να φθάσουμε επιτυχώς στο τέρμα της πορείας μας. Η ενότητα, η συνείδηση του χρέους της συντροφικότητας. Και αυτήν τη διευκρίνιση ζητώ από την κυβερνητική πλευρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Μαριέτα Γιαννάκου-Κουτσίκου έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΕΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αποτελεί μια από τις σημαντικότερες πολιτικές πράξεις στο δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Η έκφραση της βούλησης για την ανανέωση ή μη της εμπιστοσύνης του Σώματος προς τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, συνιστά αποτίμηση των μέχρι τώρα πεπραγμένων, αλλά και της πολιτικής προοπτικής που αυτά συνεπάγονται.

Ομολογώ ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δυσκολεύομαι να κατανοήσω τους λόγους για τους οποίους ο Πρωθυπουργός κατέθεσε την πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης. Εάν αυτή αφορά στους στόχους της πολιτικής σύγκλισης, είναι γνωστό ότι πλην του συνεπούς αλλά εκτός ευρωπαϊκής λογικής, Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, η πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων της χώρας τη στηρίζει.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι η ένταξη στην ΟΝΕ είναι απολύτως απαραίτητη. Διαφωνούμε βέβαια ως προς τη φάση της υλοποίησης, πώς δηλαδή θα επιλέξουμε τον αποτελεσματικότερο και προσφορότερο τρόπο προκειμένου αυτή να εφαρμοστεί.

Αν η πρόταση αφορά στην ουσία της ακολουθούμενης πολιτικής πρακτικής, οφείλω να παρατηρήσω ότι έχει αποδειχθεί πια πως η Κυβέρνηση με την αναβλητικότητα και ατομία, με το σημαντικό έλλειμμα πολιτικής πρωτοβουλίας, που τη χαρακτηρίζει, έχει πάρει ήδη μια έμμεση απάντηση από τον ελληνικό λαό.

Η αλήθεια είναι ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός απουσιάζει από την κοινωνική πραγματικότητα, δηλαδή, από τα θέματα ποιότητας ζωής, απασχόλησης, πρόνοιας, εκπαίδευσης, ασφάλειας του πολίτη.

Επομένως, τα θεωρητικά σχήματα δεν αρκούν. Χρειάζεται δράση και πράξη. Το ισοζύγιο νομίζω των κυβερνητικών πεπραγμένων είναι αρνητικό. Το έλλειμμα είναι γενικό και αφορά σε όλους ανεξαιρέτως. Αφορά στον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς, που ο ίδιος έχει επιλέξει.

Η Κυβέρνηση ευθύνεται συλλογικά για την απουσία στοιχειώδους σχεδιασμού και μακροπρόθεσμου προγραμματισμού, για μια εθνική εξωτερική πολιτική, μια πολιτική ασφάλειας και εσωτερικής έννομης τάξης.

Στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής πετύχαμε να αποστερηθούμε πολλά πολιτικά ερείσματα, ακόμα και από αυτήν την ίδια την έκφραση πολιτικής αλληλεγγύης των εταίρων μας στην Ευρώπη. Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, όχι μόνο δεν προτάξαμε τη λογική των ουσιαστικών ανταλλαγμάτων, αλλά αναλωθήκαμε σε θέματα νομικής τυπολογίας.

Έχοντας μεταβάλει την ΟΝΕ σε αυτοσκοπό, είμαστε από τα πράγματα υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε σε συμβιβασμούς, προκειμένου να επιτευχθεί ο οραματικός στόχος της ΟΝΕ.

Τα μεγέθη της οικονομίας παρουσιάζουν βραδυτάτη βελτίωση και

επομένως, είναι προφανές ότι η προσχώρηση στην ΟΝΕ δεν θα γίνει με αμιγώς οικονομικά κριτήρια. Αυτό σημαίνει ότι η διαπραγματευτική ισχύς της χώρας στο άμεσο μέλλον θα είναι τουλάχιστον ανεπαρκής.

Είναι αμφίβολο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θα μπορέσει η Κυβέρνηση να ανταπεξέλθει στις πιέσεις κατά τη διαδικασία της θεσμικής πραγμάτωσης για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Φοβούμαι ότι θα υποχρεωθούμε εκ των πραγμάτων να αποδεχθούμε ρυθμίσεις, που δεν θα είναι απλώς δυσάρεστες, αλλά θα είναι και αρνητικές για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Αλλά και στον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας η Κυβέρνηση επέδειξε έλλειμμα πολιτικής βούλησης. Η αλματώδης αύξηση της εγκληματικότητας και ιδιαίτερα της εγκληματικότητας των νέων, αποτελεί αδιάφευκτη μαρτυρία της αδιαφορίας και της αναποτελεσματικότητας των αρμοδίων στελεχών.

Το να επιρρίπτουμε ευθύνες στους οικονομικούς μετανάστες είναι η εύκολη λύση. Η εγκληματικότητα όμως έχει τις ρίζες της και στην ανεργία και στην έλλειψη μηχανισμών κοινωνικής παρέμβασης και προνοιακής στήριξης. Τα παιδιά των φαναριών είναι παιδιά ενός κόσμου, που εμείς δημιουργήσαμε, με την απουσία του απαραίτητου κοινωνικού σχεδιασμού. Η Ευρώπη δεν μπορεί να κλείσει τις πόρτες της στους ξένους, αλλά και δεν μπορεί να δίνει ψευτικές ελπίδες σ' αυτούς και να δημιουργεί γκέτο.

Το οργανωμένο έγκλημα, η διαφθορά σε όλα τα επίπεδα της Δημόσιας Διοίκησης δεν είναι παρά τα επίχειρα της αδιαφορίας και της προχειρότητας. Το εμπόριο ναρκωτικών, όπλων, το ξέπλυμα χρημάτων, η διαφθορά δεν είναι φαινόμενα που εμφανίστηκαν αιφνίδια στο προσκήνιο.

Οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στην αναξιοκρατική στελέχωση των υπηρεσιών και στην πλήρη απουσία επένδυσης σε ανθρώπινο δυναμικό. Δεν είναι παραδεκτό να επιδιώκεται η τήρηση της έννομης τάξης μέσα από τη μονομέρεια διοικητικών μέτρων αμφισβητούμενης αποτελεσματικότητας και τον πλήρη ερασιτεχνισμό των κατασταλτικών μηχανισμών.

Απουσιάζει η συγκροτημένη πολιτική, η συντονισμένη δράση στο πλαίσιο των τοπικών κοινωνιών. Απουσιάζει η μοντέρνα πολιτική της μηδενικής ανοχής. Αν δεν υπάρξει, λοιπόν, το γρηγορότερο μια σοβαρή και μακροπρόθεσμη πολιτική πρόληψης του εγκλήματος, φοβάμαι ότι η κοινωνία μας πολύ σύντομα θα αντιμετωπίσει πρωτοφανές κύμα εγκληματικότητας. Θα αυξηθεί η εγκληματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κατ'ακολουθία θα αυξηθεί ή διαφθορά στις αρχές δίωξης. Αυτό είναι βέβαιο, αν δεν ακολουθηθούν άλλες πολιτικές.

Λυπάμαι, αλλά πρέπει να πω ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας δεν είχε τίποτα να πει για όλα αυτά εχθές, ενώ είναι τα κύρια και σημαντικότερα θέματα. Δεν είχε δε, λέξη να πει για την επόμενη μέρα της προσχώρησής μας στην ΟΝΕ, ως αυτή να είναι το τέλος της πορείας της χώρας. Δεν είχε τίποτα να πει για μια ευρωπαϊκή προοπτική μετά την ΟΝΕ, μέσα από το εθνικό αξιακό πλαίσιο.

Είναι προφανές ότι στόχος της πρότασης ψήφου εμπιστοσύνης δεν είναι η κοινοβουλευτική αναβάπτιση της Κυβέρνησης, που στην ουσία της παραμένει η ίδια. Ο Πρωθυπουργός απλώς μετέλθε ενός τεχνάσματος για λόγους εσωκομματικής τάξης.

Εμείς, συναισθανόμενοι την ευθύνη μας απέναντι στη χώρα, δεν μπορούμε να γίνουμε συνεργοί και συμμέτοχοι σε μια κατάσταση, που νομίζουμε ότι υπονομεύει την προοπτική του τόπου. Γι'αυτό και σαφέστατα καταψηφίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε την κ Γιαννάκου - Κουτσίκου.

Ο κ. Λεβογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η χθεσινή συζήτηση στη Βουλή, όπως και άλλες προ ημερησίας διάταξης συζητήσεις των Αρχηγών των Κομμάτων, κατέδειξε ότι ο πολιτικός λόγος του Πρωθυπουργού είναι λόγος ρεαλιστικός,

λόγος που απεικονίζει την πραγματικότητα, που βλέπει την πολιτική και κοινωνική κατάσταση χωρίς ωραιοποιήσεις, λόγος που απευθύνεται στη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών αυτής της χώρας και γίνεται αποδεκτός. Και αυτό γιατί οι πολίτες είναι ώριμοι και απαιτούν από τους ηγέτες τους γλώσσα ειλικρινή, γλώσσα αλήθειας.

Ο Πρωθυπουργός αυτό πράττει πάντα, αυτό έπραξε και χθες με την ομιλία του και ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι αυτός ο πολιτικός λόγος είναι ο πειστικός και ο αποδεκτός από το λαό.

Ο παρωχημένος πολιτικός λόγος δεν πείθει πλέον. Οι δημαγωγίες, η παρελθοντολογία, η άκριτη αντιπολίτευση, χωρίς θέσεις και επιχειρήματα, με βαριές συχνά προσωπικές εκφράσεις, δεν προάγουν την πολιτική ζωή και δεν φέρνουν το καινούριο, για το οποίο έγινε χθες πολύς λόγος, αλλά με μεθόδους και εκφράσεις του παρελθόντος.

Η συνέπεια και η εμμονή στο πρόγραμμα και στην πολιτική που ενέκρινε με την ψήφο του στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές ο λαός, δεν μπορεί να χαρακτηρίζονται ως αυταρχικός τρόπος άσκησης της εξουσίας. Είναι άραγε δημοκρατικός τρόπος άσκησης της εξουσίας το να είναι η Κυβέρνηση έρμαιο των συμφερόντων των διαφόρων συντεχνιακών ομάδων, όταν αυτές αντιδρούν;

Δεν είναι λογικό, από τη μια η Κυβέρνηση να κατηγορείται για αυταρχισμό, επειδή επιμένει στην υλοποίηση του προγράμματός της και από την άλλη να ελέγχεται για αθέτηση των προεκλογικών της δεσμεύσεων. Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση στα δυο χρόνια που κυβερνά δρομολόγησε λύσεις σε πολλά και μεγάλα προβλήματα, άγγιξε καυτά θέματα, που για χρόνια είχαν βαλτώσει, έκανε τομές και ρήξεις σε πολλούς τομείς, συγκρούστηκε με κατεστημένες αντιλήψεις και συμφέροντα, δεν υπολόγισε το πολιτικό κόστος, προχώρησε με αποφασιστικότητα.

Προέρχομαι από νησιωτικό νομό, τις Κυκλάδες και θέλω να σημειώσω ότι εκεί γίνεται αυτά τα χρόνια σπουδαίο έργο σε πάρα πολλούς τομείς, στην παιδεία, την υγεία, τη διοίκηση. Γίνονται εκεί πολλά και μεγάλα έργα. Αυτό επιβεβαιώθηκε πανηγυρικά και στις πρόσφατες νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Υλοποίησε η Κυβέρνηση και υλοποιεί την πολιτική της, χωρίς να αποφεύγει το διάλογο με όλους τους φορείς και σε όλα τα επίπεδα, χωρίς παράλληλα να κωφεύει στις αντιδράσεις της κοινωνίας και χωρίς να αγνοεί τον πολίτη στην καθημερινή του λειτουργία και δράση.

Αυτήν την προσπάθεια, που μοιραία δημιούργησε αντιδράσεις, εντάσεις, κινητοποιήσεις και συγκρούσεις ακόμα, η Αντιπολίτευση όχι μόνο δεν την στήριξε -αυτό θα ήταν ίσως υπερβολή να το ανέμενε κανένας- αλλά την υπονόησε, μίλησε για αυταρχισμό, για αναλγησία της Κυβέρνησης, για αντιδημοκρατική και αντιλαϊκή συμπεριφορά. Και αυτό, προφανώς, για να προσποριστεί πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη από τη δυσaréσκεια διαφόρων κοινωνικών ομάδων.

Στήριξε η Αντιπολίτευση τις βαθιές τομές που έγιναν στην παιδεία; Ασφαλώς όχι. Και εκεί θέλησε να επωφεληθεί από τις αντιδράσεις μερίδας εκπαιδευτικών και από την αναμενόμενη αναστάτωση στο χώρο της παιδείας από τις αλλαγές αυτές, που βρίσκονται ασφαλώς στη σωστή κατεύθυνση. Στα λόγια όλοι είδαν ως θετικό γεγονός την κατάργηση της επετηρίδας. Στην πράξη όμως καταψήφισαν αυτό το μέτρο και στήριξαν σε πάρα πολλές περιπτώσεις τις έντονες αντιδράσεις που ξέσπασαν εξαιτίας της κατάργησής της και εξαιτίας της καθιέρωσης διαγωνισμού για τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών. Και δεν μπορούμε βέβαια να μιλούμε για χάος στην παιδεία, επειδή οι μεγάλες αυτές μεταβολές που γίνονται και είναι σε εξέλιξη, δημιουργούν κάποια αναστάτωση και πολλά προβλήματα.

Τα ίδια φαινόμενα βέβαια συναντάμε και σε πολλούς άλλους τομείς, όπου η Κυβέρνηση επιχείρησε και επιχειρεί τομές κόντρα στη λογική του πολιτικού κόστους. Δεν πρέπει να αγνοούμε το γεγονός, το οποίο είναι πολύ σημαντικό, ότι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση -και αυτό δεν συνέβαινε συχνά στο παρελθόν- δηλώνουν πάντοτε ξεκάθαρα ότι δεν τους απασχολεί το πολιτικό

κόστος στην πολιτική που ακολουθούν, ότι προτάσσουν το συμφέρον της χώρας, την υλοποίηση του προγράμματος που ο λαός ενέκρινε με την ψήφο του. Είναι κοινή αντίληψη ότι η πρακτική αυτή είναι αποδεκτή από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Η κοινή γνώμη -και αυτό είναι ολοφάνερο- αποδοκιμάζει πλέον και έντονα πολλές φορές τις πρακτικές διαφορών συντεχνιακών ομάδων που συχνά προσπαθούν να ανατρέψουν πολιτικές αποφάσεις ψηφισμένες και από τη Βουλή, πολιτική εγκεκριμένη από τον ελληνικό λαό.

Η κοινωνία μας κοινωνία ώριμων και σκεπτόμενων πολιτών, που κάθε μέρα που περνά γίνονται όλο και περισσότεροι-είναι σαφώς αντίθετη με τις ξεπερασμένες πολιτικές πρακτικές κηδεμόνευσης και συχνά ποδηγέτησης της Κυβέρνησης από συντεχνιακές λογικές και από τη λογική του πολιτικού κόστους.

Στη χθεσινή του ομιλία ο Πρωθυπουργός είπε ότι "δική μας επιδίωξη είναι να πάει η Ελλάδα μπροστά. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει τώρα να κλείσει ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών". Αυτό νομίζω πρέπει η Κυβέρνηση και γι'αυτό αντιμετωπίζει συχνά σκληρές αντιδράσεις, γιατί εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένοι θύλακες στην κοινωνία μας με την αντίληψη την παλιά ότι αντιδρώντας μπορούν να ανακόψουν μια πολιτική πορεία.

Δεν είναι σωστό, κύριοι συνάδελφοι, από τη μια να υπεραμυνόμαστε όλες οι πτέρυγες της Βουλής, την ανάγκη για βιώσιμους και ισχυρούς ΟΤΑ, γιατί το απαιτούν οι καιροί, γιατί έχουμε μείνει πίσω, γιατί αυτό συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και από την άλλη να στηρίζουμε τις τοπικιστικές αντιδράσεις και να λέμε ότι πρέπει να αφήσουμε τις τοπικές κοινωνίες να αποφασίσουν μόνες τους. Δηλαδή παραπέμπουμε το θέμα στις καλές απλώς για να μην έχουμε πολιτικό κόστος.

Το σχέδιο "Καποδίστριας" έπρεπε να γίνει πράξη. Έγινε βέβαια με μεγάλη καθυστέρηση, είναι όμως ένα έργο του ΠΑΣΟΚ το οποίο το υλοποίησε ανεξάρτητα από το πολιτικό κόστος. Τώρα έχουμε μια ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση, ένα θεσμό επαναστατικό, που σε σύντομο χρονικό διάστημα θα μεταμορφώσει την ελληνική ύπαιθρο. Είναι βέβαιο ότι τα αποτελέσματα απ'αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση, ο ελληνικός λαός θα τα δει και θα τα καταλογίσει κι αυτά στο έργο αυτής της Κυβέρνησης. Το οποίο πολιτικό κόστος υπάρχει σήμερα εξ αιτίας κυρίως των τοπικιστικών εξάρσεων και αντιθέσεων, θα μετατραπεί σύντομα σε πολιτικό όφελος.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχασε σ'αυτές τις εκλογές, γιατί πρόσφερε στον ελληνικό λαό, στην ελληνική ύπαιθρο, ένα ισχυρό, ένα σύγχρονο θεσμό ανάπτυξης και δράσης, γιατί έκανε μια μεγάλη τομή που τα αποτελέσματά της θα φανούν γρήγορα και τότε ο λαός θα κάνει τις εκτιμήσεις του και θα κρίνει δίκαια και σωστά την πολιτική αυτή. Τα όποια πολιτικά μηνύματα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών, είναι μηνύματα που απευθύνονται όχι μόνο στην Κυβέρνηση, αλλά σε όλα τα κόμματα, μηνύματα που αφορούν όλους μας. Οι τοπικές κοινωνίες ισχυροποιούνται με τους νέους θεσμούς της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, διεκδικούν μεγαλύτερη συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα της χώρας μας, αναπτύσσουν έντονους προβληματισμούς για όλα τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας, κρίνουν και ψηφίζουν με βάση τις δικές τους ξεχωριστές ιδιαιτερότητες. Χρέος μας είναι να αφουγκραστούμε αυτούς τους προβληματισμούς και να σκύψουμε, με πρώτη την Κυβέρνηση, στα προβλήματα αυτών των τοπικών κοινωνιών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ.Λεβιογιάννη.

Ο κ.Μαγγίνας έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια σύντομη αποτύπωση της κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό -σε συνάρτηση με την Ευρώπη και τον αμερικανικό

παράγοντα- θα σας εκθέσω μερικές σκέψεις για τη δική μας θεώρηση πάνω στις εθνικές υποθέσεις.

Με την Τουρκία, η κατάσταση δεν υπήρξε ποτέ χειρότερη. Από τον Ιανουάριο του 1996 με το τραγικό επεισόδιο των Ιμίων, η Τουρκία διεκδικεί για πρώτη φορά ευθέως ελληνικά εδάφη. Με το κείμενο της Μαδρίτης, κύριοι της Κυβέρνησης, αναγνωρίσατε "ζωτικά συμφέροντα για την ασφάλεια και την κυριαρχία της Τουρκίας στο Αιγαίο" και περίπου απεμπολήσατε το δικαίωμα επέκτασης των χωρικών μας υδάτων.

Στο Κάρντιφ συμφωνήσατε στην εξεύρεση τρόπων οικονομικής ενίσχυσης της Τουρκίας από ευρωπαϊκούς πόρους, χωρίς να εξασφαλίσετε κανένα αντάλλαγμα και τώρα που η διαδικασία ξεκίνησε και το ελληνικό βέτο παρακάμπτεται, εσείς απειλείτε με προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης.

Η διεθνής κοινή γνώμη εξάλλου, με δική σας ευθύνη, είναι πεπεισμένη ότι η Ελλάς εμποδίζει την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας. Πέραν της ανακρίβειας του γεγονότος αυτού, που εις μιν την Τουρκία παρέχει προσχήματα προκλητικότητας εις βάρος μας, εις τους δε πράγματι υπεύθυνους ένα πρώτης τάξεως άλλοθι, δεν έχετε καταφέρει αυτήν την έστω πλαστή εικόνα να την εκμεταλλευτείτε και να την αξιοποιήσετε μέσα από ανταλλάγματα.

Το πρόβλημα των S-300 από αδιαμφισβήτητο δικαίωμα άμυνας κατέστη και με δική σας ευθύνη επιβαρυντικός παράγων σε όλο το πλέγμα των σχέσών μας και με την Τουρκία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και με την Ευρώπη. Στους αμυντικούς εξοπλισμούς επιδεικνύετε εγκληματική καθυστέρηση, περιορίζοντας έτσι την αποτρεπτική μας δυνατότητα. Και τη στιγμή αυτή όλα τα θέματα είναι ανοικτά, με δυσμενή προοπτική για το συμφέρον της χώρας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, τα μηνύματα που εκπέμπετε είναι εσφαλμένα. Δεν λέγω πως το κάνετε σκόπιμα, ούτε θα ανιχνεύσω εδώ ενδοτισμό. Αυτή όμως είναι η πραγματικότητα. Δίδετε διαρκώς την εντύπωση της υποχωρητικότητας και της μειωμένης αντίστασης. Η ιστορία των ελληνοτουρκικών σχέσεων και της Κύπρου είναι μια παλιά και θλιβερή ιστορία. Και ασφαλώς δεν βαρύνει αποκλειστικά τη σημερινή Κυβέρνηση. Αν σήμερα οι ευθύνες είναι εξαιρετικές και βαρύτερες, είναι διότι όχι μόνο για πρώτη φορά απροσχημάτιστα οι γείτονές μας διεκδικούν ελληνικά εδάφη, αλλά κυρίως διότι οι γενικότερες γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή μετά το '89 - '90 σε συνδυασμό με την εκμετάλλευση των ενεργειακών αποθεμάτων της Υπερκαυκασίας, επιβάλλουν την επικράτηση συνθηκών ειρήνης και σταθερότητας στο Αιγαίο και τη νοτιοανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

Η ειρήνη αυτή έχει κόστος. Και η Τουρκία επιδιώκει να μηδενίσει το δικό της κόστος σε αυτήν την αναπόφευκτη διαδικασία, επιρρίπτοντάς το όλο σε μας.

Κυρίες και κύριοι, εάν θέλουμε πράγματι να οδηγηθούμε σε ειρηνική επίλυση των διμερών προβλημάτων, πρέπει να πείσουμε την Τουρκία ότι δεν μπορεί αδαπάνως και ακινδύνως να περιφρονεί τη διεθνή νομιμότητα και να επεκτείνει τις αμφισβητήσεις της. Αν δεν το κάνουμε, καμιά διαπραγμάτευση δεν θα καταπραΰνει την 'Αγκυρα και καμιά ελληνική υποχώρηση δεν θα κορέσει τη βουλιμία της.

Από την άλλη πλευρά, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που πάντοτε -και είναι φυσικό- ενεργούν για την υπηρετήση των δικών τους συμφερόντων, θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και η διασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή δεν μπορεί να είναι αποκλειστικά προϊόν ελληνικών υποχωρήσεων. Οφείλουν να κατανοήσουν ότι ο μόνος τρόπος για να διατηρηθεί η ειρήνη στην περιοχή, δεν είναι να δεχθεί η Ελλάς τους τουρκικούς όρους.

'Ενας άλλος τρόπος για να μην εκραγεί πόλεμος είναι, να μην τον αρχίσει η Τουρκία. Επιπροσθέτως η ελληνική κοινή γνώμη, πρέπει να αποδεχθεί ότι διάλογος και μάλιστα υπό όρους δεν γίνεται μεταξύ φίλων, αλλά μεταξύ αντιπάλων και ότι διάλογος δεν σημαίνει συνθηκολόγηση, αλλά ειρηνική, έντιμη και εθνικά παραδεκτή διευθέτηση διαφορών, διευθέτηση που διασφαλίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα και τα εθνικά συμφέροντα της χώρας μας.

Για να συμβούν όμως αυτά χρειάζεται μια σιβαρή και σοβαρή εξωτερική πολιτική της οποίας οι άξονες και η πορεία δεν θα μεταβάλλονται διαρκώς. Μία πολιτική στην οποία τα επόμενα βήματα θα είναι σχεδιασμένα. Επίσης, χρειάζεται αποτρεπτική ισχύς, μέσα αντίδρασης, έναντι οποιασδήποτε πιθανής εξέλιξης. Αυτό σημαίνει ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις. Χρειάζεται ακόμη η, υπό όρους, υποβοήθηση στην προσέγγιση Ευρώπης-Τουρκίας, αν τελικώς η ίδια το επιθυμεί, με παράλληλη εξασφάλιση ουσιαστικών ανταλλαγμάτων.

Θα πρέπει αργά ή γρήγορα η σημερινή Κυβέρνηση, όσο ακόμα βρίσκεται στην εξουσία, να αντιληφθεί ότι με την ανατολή του 21ου αιώνα έχουμε χρέος απέναντι στην ελληνική κοινωνία και προπαντός απέναντι στους νέους να αποκαταστήσουμε συνθήκες προσέγγισης και συνεννόησης με όλους τους γειτονικούς λαούς, διαφυλάσσοντας και υπηρετώντας τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και συμφέροντα. Αυτό πρέπει να γίνει για να μπορέσουμε να στραφούμε με επιτυχία σε ένα καλύτερο αύριο για τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καραγκούνης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει επανειλημμένα υποστηρίξει ότι αυτή η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη είναι και ανίκανη και επικίνδυνη. Δυστυχώς για μια ακόμη φορά αισθανόμαστε δικαιωμένοι μετά τον πρόσφατο ανασχηματισμό και μετά την παρούσα διαδικασία παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ο κύριος Πρωθυπουργός όντας όμηρος εσωκομματικών αντιπαραθέσεων απλά προσπάθησε να κερδίσει και να εξευμενίσει την κοινή γνώμη απομακρύνοντας τους πιο αποτυχημένους Υπουργούς του, αλλά και τους πιο αναλώσιμους. Αδυνατώ να κατανοήσω για ποιο λόγο ένας Υπουργός ο οποίος παρά τη θέλησή του απομακρύνεται από το Υπουργείο Υγείας, κρίνεται σκόπιμο να χρηστεί πάλι Υπουργός και μάλιστα άνευ χαρτοφυλακείου.

Αδυνατώ να κατανοήσω την παρουσία του Υπουργού Μεταφορών στο νέο κυβερνητικό σχήμα, όταν το πόρισμα για την πτώση του Γιάκοβλεφ του δίνει ακεραία την πολιτική ευθύνη και δυστυχώς του δίνει και κριτήριο παραμονής στην Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και για την πορεία της Ολυμπιακής Αεροπορίας και για τη δεύτερη εξυγίανση φιάσκο στις συγκοινωνίες και για τόσα άλλα.

Αδυνατώ να κατανοήσω και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ο οποίος στον πολιτικό απολογισμό του έχει παραδόξως μόνο παθητικό. Να θυμηθεί κανείς τις ψευδείς, όπως εκ των πραγμάτων απεδείχθησαν, υποσχέσεις για τη μείωση των φόρων, το μέγα φιάσκο της Ιονικής, την παρωδία της πώλησης των ΚΑΕ σε τιμή πολύ κατώτερη της χρηματιστηριακής αξίας και με νομικά αμφισβητήσιμη διαδικασία κ.ο.κ.

Τα ίδια θα μπορούσα να πω και για άλλους Υπουργούς. Δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός λειτούργησε περισσότερο σαν κομματάρχη παρά όπως αρμόζει στον Πρόεδρο μιας Κυβέρνησης. Επιχείρησε να δικαιολογηθεί επικαλούμενος την ανάγκη μιας αταλάντευτης και χωρίς κραδασμούς πορείας προς την Ο.Ν.Ε.

Δυστυχώς, όμως, για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, γιατί είναι πολιτικά οξύμωρο από τη μια να ζητάς νέες θυσίες από τον ελληνικό λαό και να γίνεται λόγος από κυβερνητικής πλευράς στην ανάγκη ρήξεων όπως το έκανε χθες με τις συνεχνίες, τορμών, διαρθρωτικών αλλαγών και άλλα και από την άλλη να μην τολμάς να ξεκινήσεις τις αλλαγές από το ίδιο το κομματικό κράτος, του οποίου τη δημιουργία συνέβαλε τα μέγιστα ο ίδιος, ως συνιδρυτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως αυτοχαρακτηρίζεται, όταν τότε βεβαίως χλεύαζε ο Παπανδρέου ο μακαρίτης. Βέβαια επί των ημερών του ανδρώθηκε και έφθασε στις διαστάσεις του τέρατος, που πρόσφατα είδαμε στις αίθουσες του κινηματογράφου.

Είναι πολιτικά οξύμωρο να δηλώνεις ασυμβίβαστος, αταλάντευτος και από την άλλη να μην τολμάς να προχωρήσεις σε έναν ουσιαστικό και ευρύ ανασχηματισμό επί δύο ολόκληρα χρόνια και όταν το κάνεις, υπό το βάρος της πίεσης της

κοινής γνώμης, αλλά και του ιδίου του κόμματός σου, ανασχηματίζεις τους εξής δύο.

Είναι λοιπόν η ατομία η άλλη όψη της ανικανότητας της αποτυχημένης Κυβέρνησης του κ. Σημίτη. Όταν δεν ελέγχεις την Κυβέρνηση εξ ορισμού, δεν μπορείς να κυβερνήσεις και να συντονίσεις το κυβερνητικό έργο προς την κατεύθυνση που προκρίνεις. Μόνο έτσι άλλωστε μπορεί να εξηγηθούν τα διαλυτικά φαινόμενα στην Ελληνική Αστυνομία, το χάος στα νοσοκομεία, τα όργανα παραβιάσεων του εθνικού εναερίου και θαλασσιού χώρου σε μια περίοδο με μορατόριουμ στο Αιγαίο, οι παλινωδίες και οι αποτυχίες στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Για τα μεγάλα έργα θα μπορούσα να αναφερθώ σε ορισμένα που αφορούν την Δυτική Ελλάδα και τα οποία συσχετίζονται με την πρόσφατη επίσκεψη του κυρίου Πρωθυπουργού στην Αιτωλοακαρνανία και το φιάσκο των εξαγγελιών. Για τη ζεύξη Ρίου - Αντιρρίου, που πορεύεται για μετά το 2004, προϋπολογισμού διακοσίων τριάντα οκτώ δισεκατομμυρίων (238.000.000.000) δραχμών, απορρόφηση μηδενική επί του παρόντος.

Στο δυτικό άξονα και ιδιαίτερα στο τμήμα Αντιρρίου - Ιωαννίνων, στις οδούς Αग्रινίου - Καρπενησιού και Ιτέας - Αντιρρίου, ενώ η Κυβέρνηση το 1997 εξήγγειλε ότι δεκαεπτά άξονες του εθνικού δικτύου μας εντάχθηκαν στα διευρωπαϊκά δίκτυα και στο INTERREG, που σημαίνει ότι το θέμα της χρηματοδότησης ελύθη, εν τούτοις σήμερα, τέλος του 1998, δεν προχώρησαν.

Στις παρακάμψεις Ναυπάκτου - Αग्रινίου που για τη δεύτερη προ των δημοτικών εκλογών παρουσία του κυρίου Πρωθυπουργού εστήθη φιάστα με νοικιασμένα μεταφερόμενα μηχανήματα και την οποία την επομένη απεσύρθησαν, παραπλανώντας ίσως οι δικοί σας και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, πιθανώς, για προεκλογική σκοπιμότητα, το έργο αυτό δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί ούτε το 2010, ενώ κανονικά είχε ενταχθεί στο δεύτερο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης από σας τους ιδίους για εκτέλεση 1994-1998.

Τα αρδευτικά έργα και τα αντιπλημμυρικά που πρόσφατα εξαγγείλατε, με διύπνουρικό πλέον όργανο τεσσάρων Υπουργών, δεν είδαμε τίποτε ακόμα.

Μιλάμε για καταστάσεις πλήρους στασιμότητας, είτε βραδύτητας είτε μη ένταξης.

Βεβαίως δεν απαλλάσσεται ο κύριος Πρωθυπουργός της ευθύνης αποσύροντας τον κ. Τζουμάκα, διότι συστηματικά και κατ' εξακολούθηση η Κυβέρνηση εξαπατούσε τον αγροτικό κόσμο από το 1993, εξαγγέλλοντας επίσης κίνητρα για τους νέους αγρότες που έγιναν αντικίνητρα, γιατί μην ξεχνάμε ότι αναιρείται το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ιδιοκτησίας με την ίδρυση Εταιρείας Αγροτικής Γης.

Δεν προστατεύσατε το εισόδημα των παραγωγών και η ελληνική γεωργία συνεχώς αποκλίνει από την κοινοτική πολιτική, από την ανεπάρκειά της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις αγορές, στις υποδομές, με τις εισοδηματικές και τις θεσμικές αδυναμίες.

Το χάος που επικρατεί στην υγεία με την καρατόμηση των χαμηλών εισοδημάτων των γιατρών του ΕΣΥ, του κορμού της υγείας από τον κ. Χριστοδουλάκη, μη πληρώνοντας δεδουλευμένες υπερωρίες, κύριε Παπαϊωάννου, και αντιμετώπισης αυτών με λογιστικά κριτήρια. Ακόμα την καθημερινή ταλαιπωρία των αρρώστων, τη διατήρηση του κομματικού κράτους, το χοντρό φακελάκι, την κακοδιοίκηση των νοσοκομείων, τον τριπλασιασμό των θανάτων των νέων σήμερα από τα ναρκωτικά και την ασυδοσία των εμπόρων των ναρκωτικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Καραγκούνη, παρακαλώ, τελειώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης -αλλά ουδείς, φρονώ, ότι πιστεύει πως η αναμενόμενη υπερψήφιση της Κυβέρνησης θα δημιουργήσει στον ελληνικό λαό την αίσθηση ενός νέου ξεκινήματος- για να κρύψει τη δική της ανικανότητα και ανεπάρκεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα καμία αμφιβολία -και αυτό επιβεβαιώθηκε και από την τελευταία ομιλία του κυρίου συναδέλφου- ότι συνολικά η αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα θεωρούσε αυτήν την τριήμερη διαδικασία σαν μία ευκαιρία για να έλθει να εκφράσει και να εξαπλώσει εδώ έναν αντιπολιτευτικό λόγο χωρίς αρχές, με πολλές αντιφάσεις, με πολλές ανακρίβειες, με κινδυνολογία και θα έλεγα και με πολλές προκλήσεις.

Μία πρόκληση, στην οποία και θα επιμείνω στη σύντομη ομιλία μου των έξι λεπτών, ήταν η έμφαση με την οποία ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Καραμανλής, τόνισε ότι η Νέα Δημοκρατία εκπροσωπεί το νέο και ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. εκπροσωπεί το παρελθόν και το παλιό.

Σε αυτήν, λοιπόν, την πρόκληση θα επικεντρωθώ σε αυτά τα λίγα λεπτά, λέγοντας από την αρχή, ότι εμείς είμαστε το παρόν, θα είμαστε και το μέλλον. Το παρελθόν το αφήνουμε για σας, κύριοι συνάδελφοι. Και είμαστε περήφανοι, γιατί από το 1993 μέχρι σήμερα στα χρόνια που κυβέρνησε και ο αείμνηστος Προεδρός μας, Ανδρέας Παπανδρέου και ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο Κωνσταντίνος Σημίτης, πραγματοποιήθηκαν τόσες πολλές μεταρρυθμίσεις, που αυτή η περίοδος σίγουρα καταγράφεται από την πολιτική ιστορία σαν μία περίοδος των μεγάλων μεταρρυθμίσεων.

Έτσι λοιπόν λέμε, ότι εμείς είμαστε οι μεταρρυθμιστές και εμείς φέρνουμε το καινούριο. Και θα πείτε, γιατί. Γιατί εμείς ανοίξαμε το δρόμο για την αποκέντρωση και την περιφερειακή ανάπτυξη. Γιατί εμείς καθιερώσαμε το Β' Βαθμό της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και φυσικά είχαμε και εκλογές και νομάρχες και νομαρχιακούς συμβούλους. Μπορεί να υπάρχουν προβλήματα σε αυτόν το θεσμό, να τα δούμε, να τα βελτιώσουμε, να τα συμπληρώσουμε.

Εμείς είμαστε που ψηφίσαμε, καθιερώσαμε και ήδη εφαρμόζεται ο θεσμός της περιφερειακής διοίκησης της χώρας με τις περιφέρειες τις αναβαθμισμένες, όπου αποκεντρώνονται αρμοδιότητες, αποκεντρώνονται εξουσίες από το κεντρικό κράτος, από την κεντρική Κυβέρνηση, για να φθάσει το κράτος κοντά στον πολίτη, κοντά στην ελληνική περιφέρεια και να μην συρρέουν καθημερινά χιλιάδες από όλοι την Ελλάδα στο λεκανοπέδιο της Αττικής για να λύσουν κάποιο πρόβλημα ή να επιστήσουν άπρακτοι στην ελληνική επαρχία, για να ξαναγυρίσουν μετά από δύο-τρεις μήνες προς δόξαν και το συμφέρον των υπηρεσιών που προσφέρονται εδώ στο λεκανοπέδιο της Αττικής -και είναι πολλές οι υπηρεσίες που προσφέρονται τελευταία- και φυσικά προς δόξαν και κάποιου τζιρού, που είναι πολύ γνωστός σε όλους μας.

Θα έλεγα επίσης, ότι εμείς είμαστε αυτοί που υιοθετήσαμε και το σχέδιο "Καποδίστριας" για την άλλη δομή της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, δίνοντας τη δυνατότητα στις τοπικές κοινωνίες να πάρουν στα χέρια τους την ανάπτυξη, τη ζωή και την προοπτική αυτών των τοπικών κοινωνιών.

Επίσης, αυτή η πολιτική ηγεσία και αυτή η Κυβέρνηση προχώρησε και στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, δίνοντας κάτι νέο στην εκπαίδευση και στην Παιδεία, κάτι που περίμενε και η ελληνική κοινωνία και οι μαθητές και οι γονείς -θα έλεγα- και οι εκπαιδευτικοί, παρά τις αντιδράσεις οι οποίες διατυπώθηκαν από κάποιες ομάδες εκπαιδευτικών.

Αυτές, λοιπόν, τις μεταρρυθμίσεις, αυτές τις βαθιές τομές τις οποίες είχε ανάγκη η ελληνική κοινωνία και ο ελληνικός λαός, εσείς, κύριοι συνάδελφοι, τις πολεμήσατε, τις αρνηθήκατε φυσικά για μικροπολιτικούς λόγους και για σκοπιμότητες. Και θα έλεγα, ότι ακόμα και θες εδώ μέσα και σήμερα, όπως άκουσα, επιχειρήθηκε η υπονόμευση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, με αναφορές ότι κάποιοι δάσκαλοι δεν έφθασαν στα σχολεία, ότι κάποια βιβλία...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κάνετε μία βόλτα στην Ευρυτανία να δείτε πώς είναι η κατάσταση!

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως! Τα ξέρω πολύ καλά. Το ίδιο έγινε και στην περιοχή της Κοζάνης, όπου κάποιοι δάσκαλοι, κάποια βιβλία, όπως είπε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν έφθασαν στα σχολεία. Είναι αλήθεια αυτά. Αλλά αυτά είναι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Εάν νομίζετε ότι αυτά είναι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τότε νομίζω ότι ενσυνείδητα εσείς υπονομεύετε.

Επίσης, αναφέρθηκε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άλλοι συνάδελφοι στο ότι η ζήτηση των φροντιστηρίων διπλασιάστηκε. Θα έλεγα, ότι ήταν μία ανεύθυνη και ανακριβής εκτίμηση, που θα περίμενα να ήταν πιο υπεύθυνη. Και επειδή ακούστηκε από άλλους εδώ ότι αυξήθηκε κατά 30%, τελικά είναι 100%, 50%, ή 30% η αύξηση της ζήτησης των φροντιστηρίων. Αν λέτε ότι είναι 50%, τότε είναι 50%.

Τελικά λέω ότι και με αυτές τις τοποθετήσεις σπρώχνετε τα παιδιά προς τα φροντιστήρια για να προλάβουν, γιατί έχουν καταληφθεί οι θέσεις!!!

(Γέλωτες, θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να είστε σίγουροι ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θα προχωρήσει. Εσείς φυσικά θα μείνετε πίσω για να να είστε το παρελθόν το οποίο θέλετε.

Κύριε Πρόεδρε, συνεχίζοντας θα έλεγα ότι και πολλές άλλες μεταρρυθμίσεις έγιναν αυτήν την τελευταία περίοδο. Μία βασική για μένα μεταρρύθμιση ήταν ο ν. 2190 που πράγματι πολλά έχει προσφέρει. Υπονομεύθηκε από εσάς, και ενώ εμείς εισπράτταμε ένα κόστος βραχυπρόθεσμο από τις δικαιολογημένες θα έλεγα διαμαρτυρίες και αντιδράσεις των φίλων και οπαδών του ΠΑΣΟΚ, ταυτόχρονα με αυτό το νόμο τα δικά σας παιδιά, όλα τα παιδιά έμπαιναν στις θέσεις του δημοσίου -όπως έπρεπε να γίνεται- και ταυτόχρονα την ίδια περίοδο στελέχη δικά σας γύριζαν στην ελληνική ύπαιθρο και διεκήρυτταν πως όταν έλθει η Νέα Δημοκρατία θα καταργήσει το νόμο για να μπουν πάλι "τα δικά μας παιδιά".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευτυχώς όμως, κύριε Πρόεδρε, που η Νέα Δημοκρατία δεν ήλθε και ούτε θα έλθει και θα γίνει και ένα άρθρο του Συντάγματος, αυτή η κατάκτηση του ελληνικού λαού.

Θα μπορούσαμε να πούμε και πολλά άλλα πράγματα που αφορούν τις μεταρρυθμίσεις, αλλά κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, θα έλεγα ότι υπάρχουν πράγματα και πολλά προβλήματα τα οποία θα πρέπει να τα δούμε. Υπάρχουν καρκινώματα διαφθοράς, αδιαφάνειας μέσα στην ελληνική κοινωνία που πρέπει πράγματι να τα ξεριζώσουμε. Πρέπει να τολμήσουμε με αποφασιστικότητα γιατί τη βούληση την έχουμε. Χρειαζόμαστε αποφασιστικότητα για να μπορέσουμε αυτά να τα ξεριζώσουμε.

Θα έλεγα ότι υπάρχει και ανάγκη για κάποιες παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν έτσι ώστε να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των Ελλήνων πολιτών. Γιατί θα πρέπει, κύριοι Υπουργοί, να καταλάβουν ότι σήμερα δεν μπορούν να χτίζονται πολυκατοικίες σε χωριά των δύο χιλιάδων κατοίκων. Υπεύθυνοι είμαστε εμείς οι πολιτικοί γιατί θα πρέπει να μη συντηρούμε και να μη διατηρούμε ένα άλλο πελατειακό σύστημα μέσα από τη διαγραφή των κλήσεων από την τροχαία. Αυτό έχει πολλές προεκτάσεις. Θα πρέπει αυτό το δικαίωμα που έχουν οι αξιωματικοί της τροχαίας να το καταργήσουμε γιατί επικαλούνται ότι οι πολιτικοί, οι δημοσιογράφοι, φέρνουν τις κλήσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κύριε Βλαχόπουλε. Σας παρακαλώ, κλείστε με μία φράση.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Για όλους λοιπόν αυτούς τους λόγους, για το μεγάλο έργο που έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια λένε, ότι εμείς είμαστε το νέο και η Νέα Δημοκρατία είναι το παρελθόν. Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται το νέο, γ'αυτό βεβαίως και θα υπερψηφίσουμε την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βύρων Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώντας με προσοχή τη συζήτηση διαπιστώνω μια τεράστια λογική και πολιτική ανακολουθία όπως κυρίως αυτή αναδεικνύεται από τις ομιλίες του Πρωθυπουργού, των Υπουργών και των Βουλευτών σε κάποιο βαθμό της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Εάν όλα είναι τόσο καλά, τότε γιατί έγινε ο ανασχηματισμός; Και εάν υποθέσουμε ότι η συζήτηση -όπως πράγματι έτσι εξελίσσεται- οριοθετήθηκε από τον Πρωθυπουργό σε θέματα οικονομίας, πώς εκτίθεται αυτή η ημερήσια διάταξη για την οικονομία όταν ουδεμία αλλαγή έγινε στον οικονομικό τομέα;

Κάνω αυτές τις επισημάνσεις γιατί εκτός από τη λογική και πολιτική ανακολουθία που διαπιστώνω υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, ένα άλλο σοβαρότερο πολιτικό ζήτημα και αυτό αναδυόμενο από την ίδια συζήτηση, αυτήν τη ζώσα διαδικασία.

Διαπιστώνω με φρίκη ότι δεν μπορεί να αναγνώσει το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τοπίο η παρούσα Κυβέρνηση. Βρίσκεται σε παντελή αδυναμία.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Όταν επιχειρούνται σοφίσματα για την συγκάλυψη της καλπάζουσας ανεργίας με παιχνίδια αριθμών και όταν εμείς όλοι οι Βουλευτές, ανεξαρτήτως κομμάτων, ζούμε το δράμα της ανεργίας είτε είναι 9,7% είτε είναι 10,3% είτε είναι 25% με τις εκτιμήσεις του ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου, ζούμε το δράμα ότι οι νέοι οι μη καταγεγραμμένοι στους δείκτες μετρήσεων της ανεργίας δεν έχουν στον ήλιο μούρα και ωθούνται, οδηγούνται στην εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά περίπου νομοτελειακά. Κάποιοι απολογητικός λόγος επ' αυτού του φαινομένου της ανεργίας και της συναφούς εγκληματικότητας δεν οφείλετο από τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση σ' αυτήν τη συζήτηση;

Δεύτερον, τομέας αποκρατικοποιήσεως: Είναι βέβαιο ότι αυτός ο τομέας βρίσκεται σε τέλμα. Και βρίσκεται σε τέλμα ενώ υπάρχουν οι ιδεοδωστερές πολιτικές και οικονομικές συνθήκες για την Κυβέρνηση είτε την παλαιά είτε τη νέα που είναι και το αυτό -της αποτυχίας κυβέρνησης- να δράσει. Ο Καραμανλής μονότονα πεισματικά, επίμονα ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και όλη η Νέα Δημοκρατία συντεταγμένη, προωθεί παροτρύνει σπρώχνει την Κυβέρνηση προς την κατεύθυνση της γρήγορης δράσης γιατί ο χρόνος δεν είναι ουδέτερο μέγεθος. Ο χρόνος έχει τους καιρούς του. Ήταν καλός καιρός να γίνουν αποκρατικοποιήσεις, δεν ξέρω αν θα είναι αύριο. Επομένως όταν χάνετε την ευκαιρία, όταν τον μεταθέτετε για το μέλλον δεν γνωρίζετε τις επιπτώσεις αυτής της ολιγωρίας.

Έλεγε λοιπόν ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας από αυτήν εδώ τη θέση σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα επί του ζητήματος της Ολυμπιακής προτάσεις συγκεκριμένες: Προκαλέστε το διεθνές ενδιαφέρον για την αποκρατικοποίηση μέρους ή όλου. Αναζητήσατε σύμβουλο ο οποίος με τη σειρά του θα σας υποδείξει εκδοχές, λύσεις για το στρατηγικό επενδυτή. Η κυβέρνηση εκώφευε. Και όχι μόνο εκώφευε αλλά παραχάρασε, παραχαράσσει τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας στον ευαίσθητο αυτόν τομέα των αποκρατικοποιήσεων ότι δεν προτείνουμε. Και έρχεται σήμερα ο Υπουργός Συγκοινωνιών να μας ανακοινώσει ότι εξετάζει πολύ σοβαρά την εκδοχή του στρατηγικού επενδυτή για την αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής.

Στο μεταξύ έγιναν ζημιές, απωλέσθηκε πολύτιμος χρόνος, ζημιές που όπως είπε ο κ. Μειμαράκης ξεπερνούν τα εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές και κυρίως η ίδια η περιουσία και η οντότητα του εθνικού αερομεταφορέα απαξιώθηκε για την περιοχή αυτού που λέμε διεθνή τομέα αποκρατικοποιήσεων. Με άλλα λόγια μπορεί να οδηγείται η υπόθεση σε ένα ξεπούλημα στην κυριολεξία πια εξαιτίας της ολιγωρίας της απώλειας χρόνου και τέλους της απώλειας αξίας του εθνικού αερομεταφορέα.

Τρίτον, ερχόμαστε στο κεφάλαιο της παιδείας και του πολιτισμού: Μιλήσαμε όπως λέει και η EUROSTAT ότι έχουμε

πράγματι ένα από τα χαμηλότερα, το χαμηλότερο, σε δαπάνες διατιθέμενο ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σημειώνω ότι ενώ έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό συνολικά του ΑΕΠ για την παιδεία έχουμε το υψηλότερο ποσοστό στις αμοιβές προσωπικού. Και ενώ έχουμε το υψηλότερο ποσοστό στις αμοιβές προσωπικού, η κυβέρνηση αντί να συνεννοηθεί με το προσωπικό όλων των βαθμίδων προχωρεί σε μια λεγόμενη μεταρρύθμιση η οποία δημιουργεί πολλαπλάσια προβλήματα.

Παραδείγματος χάριν το θέμα των αναπληρωτών καθηγητών δεν μπορούσατε να το λύσετε χωρίς να προκαλέσετε την αναστάτωση;

Δεύτερον, το ζήτημα της έρευνας στη τριτοβάθμια παιδεία δεν μπορούσατε να το έχετε προωθήσει;

Τρίτον φτιάχνετε τη μεταρρύθμιση και αμφισβητείται από τον τελευταίο ομιλητή του ΠΑΣΟΚ, ότι ουσιαστικά τα σπρώχνετε τα παιδιά στα φροντιστήρια και έχουν γίνει οι αίθουσες των γυμνασίων και των λυκείων ουσιαστικά ο προθάλαμος των φροντιστηρίων και μόνον; Αμφισβητούνται όλα αυτά; Μπορώ να πω άπειρα. Μπορώ να μιλήσω για την εγκληματικότητα και ότι ο Έλληνας πολίτης, προπαντός αν είναι στην ύπαιθρο χώρα μια γριούλα η οποία είχε τουλάχιστον το αγαθό του να είναι ασφαλής και ήρεμη στο σπίτι της, κινδυνεύει σήμερα είτε στο χωριό είτε στη πόλη. Και θα συζητούμε τώρα ότι αυτή η Κυβέρνηση ζητεί την ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές της; Γιατί εξηγήθηκε και αυτό. Είναι πρόταση δυσπιστίας ουσιαστικά.

Και έχω και ένα δικονομικό να σας εκθέσω, ότι δεν είναι πρόταση εμπιστοσύνης. Είναι ένας πολιτικός σουρεαλισμός, ο οποίος και οικονομικά καταλήγει σε πρόταση δυσπιστίας, γιατί θα το άφησε στους εκατόν είκοσι Βουλευτές, όπως λέει η πρόταση εμπιστοσύνης. Αλλά έρχονται και προκαταλαμβάνουν το Σώμα, λέγοντας ότι εμείς θέλουμε το βαθμό -εμπιστοσύνης- που ζητεί το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής για την πρόταση δυσπιστίας. Αιδώς Αργείοι.

Δεν μιλάμε για το ποιος θα μείνει γαντζωμένος στην Κυβέρνηση ή στην καρέκλα. Μιλάμε το πως θα ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να βγει ο τόπος από το τέλμα.

Μίλησαν για ετερόκλητες συμμαχίες στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Απαντώ, κύριε Πρόεδρε. Θα συνταθούμε εμείς της Νέας Δημοκρατίας με όσους Έλληνες για τον πατριωτισμό...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο χρόνος είναι αμείλικτος, κύριε Πολύδωρα. Ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:...για να αντισταθούμε στην κοινωνική αδικία για τον ελληνικό πολιτισμό, για την οικονομική άνθιση της χώρας και όχι για το τέλμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τις μέρες αυτές σε κορυφαία συνταγματική διαδικασία την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο στο οποίο από το 1981 που είχαμε την πρώτη Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι σήμερα, με εξαίρεση βέβαια την περίοδο 1989-1993, θεσμοθετήθηκαν μεγάλες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, όπως η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης, το Ε.Σ.Υ., το νέο Σύνταγμα της χώρας, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η συνένωση των οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης με το σχέδιο "Καποδίστριας", που κάλυψαν, κύριοι συνάδελφοι, το δημοκρατικό έλλειμμα και καταξίωσαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο λαό σαν τη μεγάλη δημοκρατική και προοδευτική πολιτική δύναμη της χώρας.

Ο περιφερειακός σχεδιασμός και η περιφερειακή ανάπτυξη αντικατέστησε αργά, αλλά σταθερά, το συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης και αποκέντρωσε την κεντρική εξουσία. Οι νομάρχες από διορισμένοι εκλέγονται απευθείας από το λαό, ο οποίος μέσα από

θεσμοθετημένες μορφές συμμετέχει στον προγραμματισμό, το σχεδιασμό, στην προοπτική της ανάπτυξης και οι τοπικές κοινωνίες καθορίζουν το αύριο, το μέλλον τους. Αυτήν την προοδευτική αντίληψη για την εξέλιξη της κοινωνίας και την ανάπτυξη της χώρας στήριξε θεσμικά, προγραμματικά και οικονομικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτήν την προοδευτική αντίληψη στήριξαν τα κοινωνικά κινήματα, που η ίδια η δυναμική της κοινωνίας γέννησε, ύστερα από μακροχρόνιους και σκληρούς αγώνες ενάντια στη συντήρηση. Αυτή η δυναμική της ίδιας της κοινωνίας που αγωνίζεται για το προοδευτικό και απορρίπτει και καταδικάζει το συντηρητικό είναι το πολιτικό οπλοστάσιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που το 1981, το 1985, το 1993 και το 1996 έδωσε την κυβερνητική πλειοψηφία και αντιστάθηκε ακόμη και στην χωρίς πολιτική συμμαχία ετερόκλητων πολιτικών δυνάμεων που στόχευαν, χωρίς βέβαια αποτέλεσμα, στη διάλυση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως, κύριοι συνάδελφοι, δεν διαλύθηκε, γιατί η δυναμική αυτής της κοινωνίας το κράτησε στην τροχιά της εξουσίας, για να συνεχίσει μετά το 1993 την πολιτική του για την εθνική ανεξαρτησία, την κοινωνική αλληλεγγύη και τη λαϊκή κυριαρχία των τοπικών κοινωνιών. Σήμερα, οι τοπικές κοινωνίες έχουν πάρει την τύχη του τόπου στα χέρια τους και αναδεικνύουν τους δικούς τους αιρετούς άρχοντες, αξιοποιώντας τις νέες δυνατότητες αυτοδιοίκησης. Αυτή είναι η μεγάλη προσφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο λαϊκό κίνημα και στην αυτοδιοίκηση της χώρας μας.

Και ποια ήταν η άλλη άποψη, κύριοι συνάδελφοι, για το μέλλον της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη χώρα μας; Ήταν η καταψήφιση του νόμου από τη Νέα Δημοκρατία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την εκλογή των νομαρχών άμεσα από το λαό, καταργώντας την εξάρτησή τους από την κεντρική εξουσία και την εκάστοτε κυβέρνηση. Ήταν η αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας από την ψήφιση του νόμου για την συνένωση των Ο.Τ.Α. και το νέο καταστατικό χάρτη για την αυτοδιοίκηση στη χώρα μας. Και ποιο είναι το επιχείρημα γι' αυτήν τη στάση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης δια στόματος του Προέδρου της; "Συμφωνούμε με το θεσμό, αλλά με τοπικό διάλογο και όχι στις αναγκαστικές συνενώσεις".

Μέχρι τότε όμως θα κάνουμε διάλογο, κύριοι συνάδελφοι; Για πόσα χρόνια; Γιατί όπως γνωρίζω, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου τη Μαγνησία, στο χρονικό διάστημα που καθόριζε ο νόμος για τις εθελοντικές συνενώσεις, με τα γνωστά μεγάλα και σημαντικά οικονομικά κίνητρα που έδινε η πολιτεία, από τους εβδομήντα εννέα δήμους και κοινότητες μόνο ένας συστάθηκε, ο Δήμος Ιωλκού.

Μήπως πρέπει να μας προβληματίσει η θέση της Νέας Δημοκρατίας για τον τοπικό διάλογο, ο οποίος βέβαια πραγματοποιήθηκε στο σχέδιο "Καποδίστριας", με τις τοπικές ενώσεις δήμων και κοινοτήτων και τους αιρετούς εκπροσώπους της αυτοδιοίκησης σε όλη τη χώρα για μεγάλο χρονικό διάστημα; Και βέβαια, αναφέρω ακόμη τα τοπικά δημοψηφίσματα τα οποία επέβαλε ο λαός σε ορισμένους δήμους και κοινότητες.

Μήπως, όμως, πρέπει να μας προβληματίσει και το πείραμα της Καρδίτσας όπου η σύγκλιση στις πρόσφατες εκλογές, πολιτικών δυνάμεων, με αντιδιαμετρικά αντίθετες θέσεις για την οικονομία, για την κοινωνία, την εξωτερική πολιτική, την αυτοδιοίκηση, δεν είχε χαρακτήρα πολιτικής αντιπαράθεσης, αλλά αντιπαράθεσης στα πρόσωπα που είχαν πάρει το χρίσμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Ο στόχος ήταν καθαρά μικροκομματικός, χωρίς στρατηγική για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και πολιτική πρόταση για το συγκεκριμένο αναπτυξιακό ρόλο, που πρέπει να παίξει στη χώρα μας.

Η απάντηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε αυτήν την πολιτική πρόκληση πρέπει να είναι και θα είναι η συνέχιση της αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων και πόρων στη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, για να ενισχυθεί ακόμη περισσότερο ο ρόλος των τοπικών κοινωνιών στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αποδείξει ότι είναι αυτοδιοικητικό κόμμα.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κάνουμε αυτήν την ιστορική αναφορά για τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την πολιτική

που εφαρμόζουν σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και κάτω από διαφορετικές οικονομικές και κοινωνικές παραμέτρους, που δεν γεννά μόνο η εξέλιξη και η κινητικότητα της ελληνικής κοινωνίας, αλλά κυρίως στο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και εξωγενείς παράγοντες, μετά από τη διεθνοποίηση της οικονομίας και τις αλυσιδωτές αντιδράσεις που δεν αναγνωρίζουν σύνορα και κυβερνήσεις.

Αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κρίνεται σήμερα και αυτό το έργο και αυτή η πολιτική που εξυπηρετεί το στόχο της εθνικής ανεξαρτησίας μέσα από την επιτυχή μέχρι σήμερα πορεία ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, στον ενιαίο κοινωνικά, οικονομικά, πολιτισμικά γεωγραφικά χώρο της Ενωμένης Ευρώπης και όχι της συμμαχίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τις πρόσφατες πιέσεις της για αμοιβαίες υποχωρήσεις με την Τουρκία, το στόχο της λαϊκής κυριαρχίας μέσα από την αποκέντρωση πόρων και αρμοδιοτήτων στη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση και την ενίσχυση του ρόλου των τοπικών κοινωνιών στο σχεδιασμό και την ανάπτυξη της χώρας, το στόχο της κοινωνικής αλληλεγγύης και δικαιοσύνης με τη σταδιακή αύξηση των δαπανών για κοινωνικές δαπάνες από το 9% στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν το 1980, στο 26,3% το 1998, με τα δεκάδες κέντρα υγείας, τα μεγάλα περιφερειακά νοσοκομεία, τα κέντρα αποκαταστάσεως των ηλικιωμένων, τις παρεμβάσεις στα αστικά κέντρα για την καλύτερη ποιότητα ζωής και τα έργα κοινωνικής και τεχνικής υποδομής που καθιστούν την Ελλάδα μία σύγχρονη χώρα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα δεκατέσσερα σχεδόν χρόνια κυβερνητικής θητείας, υλοποιώντας την πολιτική της αποκέντρωσης και του δημοκρατικού προγραμματισμού, διορθώνοντας λάθη και παραλείψεις, έβαλε τη χώρα μας σε τροχιά ανάπτυξης, οικονομικής και κοινωνικής, υπηρετώντας με συνέπεια το λαό και την προοδευτική αντίληψη για την ελληνική κοινωνία. Απέδειξε, στα χρόνια αυτά που πέρασαν, ότι έχει τη θέληση, την εμπειρία, τη γνώση και τα κατάλληλα στελέχη για να υλοποιεί την πολιτική, για την οποία το στηρίζει ο ελληνικός λαός με την ψήφο του.

Γι' αυτό το λόγο δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Χειμάρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κατ' αρχήν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ευχαριστήσω τον κύριο Πρωθυπουργό γιατί μας έδωσε την ευκαιρία, με τη συζήτηση της πρότασης ψήφου εμπιστοσύνης, να παρουσιάσουμε στον ελληνικό λαό την αληθινή εικόνα ενός κράτους που μοιάζει με αυτοκίνητο σε κατηφόρα χωρίς φρένα και χωρίς οδηγό. Και φυσικά ο κύριος υπεύθυνος δεν είναι άλλος από τον Πρωθυπουργό κ. Σημίτη και την παρέα του. Δεν είναι άλλος από αυτόν που ταλαιπωρεί και αναστατώνει για τρεις ολόκληρες ημέρες τον ελληνικό λαό με την απόφασή του να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, απλά και μόνο για να λύσει τα οικογενειακά του προβλήματα, για να εκβιάσει τους συναδέλφους του Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Χαρακτηριστικά είναι τα πρωτοσέλιδα αρκετών εφημερίδων, κυρίως της "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ", η οποία γράφει στο κύριο άρθρο της "Ψηφίστε με ή φεύγετε" κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τραγικά λάθη, οι παραλείψεις και οι γκάφες του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του δεν έχουν τελειωμό. Γι' αυτό, στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, θα επισημάνω μερικά παραδείγματα από το χώρο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, που έχω την ατυχία, θα έλεγα, μετά τα όσα άκουσα απόψε, να παρακολουθώ από κοντά.

Με έκπληξή μου σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, άκουσα -και θα χρησιμοποιήσω για πρώτη φορά σκληρή γλώσσα για συνάδελφο Βουλευτή και μάλιστα Υπουργό- τον αποτυχόντα Υπουργό κ. Μαντέλη και παραμένοντα δυστυχώς στη θέση του, να σύρεται στις δικές μας θέσεις, αφού πρώτα ζημίωσε τα μέγιστα την Ολυμπιακή Αεροπορία.

Δικαιούμαι μετά τα όσα άκουσα απόψε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας αποκαλέσω εσάς, τους εκπροσώπους της Κυβέρνησης, ψεύτες, υποκριτές και επικινδύνους για τα

συμφέροντα των οργανισμών και της χώρας. Θα ξεκινήσω από τον ΟΤΕ, για να έρθω στη συνέχεια στο νέο φιάσκο της Ολυμπιακής Αεροπορίας...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν είναι σωστοί χαρακτηρισμοί, κύριε Χειμάρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, περιπεύουν τα σχόλια.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μα, κύριε Χειμάρη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Πολιτικά ψεύτες, κύριε Υπουργέ. Επαναλαμβάνω, πολιτικά ψεύτες. Μη με διακόπτετε.

Απαντώντας στον επικίνδυνο αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος μέσα σε λίγους μήνες άλλαξε ριζικά τις θέσεις του, μειώνοντας ακόμη περισσότερο την αξιοπιστία της Κυβέρνησης, που υπηρετεί και δίνοντάς μου το δικαίωμα να τον αποκαλέσω πολιτικά ψεύτη...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Είναι επίπεδο αυτό, κύριε Χειμάρη; Τι είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Τζανή, εσείς έχετε τη διαφορά σας με τη γέφυρα στο Μαλιακό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Οι διαφορές είναι πολιτιστικές περισσότερο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Θα με αφήσετε να συνεχίσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Ξεκινώ από τον ΟΤΕ. Θα αναφερθώ μόνο στη τελευταία μετοχοποίηση, για να διαπιστώσετε με ποιο τρόπο και με ποιο εθνικό κόστος προσπαθούμε να πλησιάσουμε τους όρους της ένταξης στην ΟΝΕ, που δεν έχει κατανοήσει ο κ. Μαντέλης ακόμη μέχρι σήμερα.

Σας διαβάζω απόσπασμα δημοσιεύματος οικονομικού αναλυτή της εφημερίδας "ΕΞΟΥΣΙΑ", για να κατανοήσετε την εν λόγω εγκληματική ενέργεια της Κυβέρνησης. Ακούστε το εξής:

"Για να μπορέσει η Κυβέρνηση να διαθέσει το 10% των μετοχών του ΟΤΕ εν μέσω της χειρότερης χρηματιστηριακής κρίσης μετά τον πόλεμο, προκειμένου να μειώσει το εθνικό χρέος κατά τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές", "το επαλήθευσε απόψε ο κύριος Υπουργός", δηλαδή περίπου στο 1% του φετινού ΑΕΠ για την ένταξή μας στην ΟΝΕ, πρότείνε στο διεθνές επενδυτικό κεφάλαιο μια συμφωνία, που μόνο ένας τρελός διαχειριστής κεφαλαίου θα απέρριπτε, αφού προσφέρεται μία στις δέκα μετοχές δωρεάν, έξι μήνες μετά τη μετοχοποίηση, στους επενδυτές. Φυσικά, ούτε μία δραχμή από αυτές δεν πρόκειται να καταλήξει για την ανάπτυξη του ΟΤΕ.

-Έρχομαι για λίγο στην Ολυμπιακή Αεροπορία, η οποία με έβγαλε έξω από τη συνηθισμένη μου συμπεριφορά και είπα αυτά τα οποία είπα προηγουμένως.

-Τι να πρωτοπεί κανείς γι' αυτή;

Με το πρώτο σχέδιο της εξυγίανσης '94-'97 φορτώσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, στις πλάτες του Έλληνα φορολογούμενου περισσότερα από εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές. Και όχι μόνο δεν εξυγιάνετε την Ολυμπιακή Αεροπορία, αλλά αυτή πήρε μεγαλύτερο κατήφορο, αφού κανένας στόχος δεν επιτεύχθηκε και φυσικά στο τέλος του 1997, αντί για είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (29.000.000.000.000) δραχμές κέρδη, είχαμε δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές ζημιά.

Έτσι, κύριοι Υπουργοί, αναγκαστήκατε τον Απρίλιο του 1998 να φέρετε νέο σχέδιο εξυγίανσης, χωρίς να λάβετε υπόψη σας τις συγκεκριμένες ενέργειες και όρους, που με ικανοποίησα, αλλά και ταυτόχρονα με απογοήτευση ακούσαμε προηγουμένως να μας αναφέρει ο κύριος Πρωθυπουργός.

Τελικά όμως και το δεύτερο σχέδιο απέτυχε. Τα έσοδα για το 1998 εμφανίζονται κατά σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές λιγότερα από τα προβλεπόμενα,

παρά το γεγονός ότι μειώσατε το εισόδημα των εργαζομένων κατά δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) δραχμές.

Και μία προειδοποίηση πολύ σημαντική, που απευθύνεται κυρίως στον Πρωθυπουργό και με αυτή θα τελειώσω. Παρακαλώ την προσοχή σας.

Η διοίκηση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, προφανώς με εντολή της πολιτικής ηγεσίας, είναι έτοιμη να προχωρήσει σε δάνεια μαμούθ, για παραγγελίες αεροσκαφών ύψους μαζί με τα τοκοχρεολύσια ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) δραχμών με εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου. Ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη διαγωνισμός για δάνειο ύψους τριακοσίων εβδομήντα οκτώ εκατομμυρίων (378.000.000) δολαρίων χωρίς διαφάνεια και χωρίς αξιόπιστο επιχειρηματικό σχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και το χειρότερο. Αντιλαμβάνεστε την εθνική ζημιά σε περίπτωση - που είναι και η πλέον πιθανή - αποτυχίας και του νέου προγράμματος εξυγίανσης και πώλησης της Ολυμπιακής Αεροπορίας; Ποιος θα πληρώσει αυτά τα χρήματα;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε ...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέψτε επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να δώσουμε το λόγο για ένα λεπτό στον κ. Μαντέλη.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Ένα λεπτό στον κ. Μαντέλη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Μετά θα αρχίσει ο διάλογος, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Ένα λεπτό, δύο λεπτά, όσα θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοιτάξτε, αφού ξέρετε πολύ καλά τις διαδικασίες...

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Όχι, κύριε Υπουργέ παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Έχει μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κατ' αρχήν, δεν έχετε το λόγο. Έχει τη δυνατότητα ο Υπουργός ανά πάσα στιγμή να μιλήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Έχει και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ανά πάσα στιγμή τη δυνατότητα, αφού το πάτε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Όχι, δεν την έχει ανά πάσα στιγμή...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Πώς δεν την έχει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Για βρείτε το στον Κανονισμό να μου πείτε σε ποιο άρθρο το λέει αυτό, κύριε Μείμαράκη, εκτός από τη διαδικασία...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν την έχει όποτε θέλει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Σας παρακαλώ τώρα. Διαβάστε τον Κανονισμό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Έχει ήδη μιλήσει ο κύριος Υπουργός, σας λέω κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι η πρωτολογία του αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Πρώτα από όλα είναι εμφανές ότι πρόκειται περί προσωπικού. Και είναι εμφανές διότι ο κύριος συνάδελφος θέλοντας να επιχειρηματολογήσει χρησιμοποίησε υβρεολογία και χυδαιότητα.

Λοιπόν, εγώ δεν δέχομαι ούτε τις υβρεολογίες ούτε τις χυδαιότητες. Δεν καταδέχομαι καν να του ζητήσω να ανακαλέσει. Δεν χρειάζομαι ούτε καν την ανάκλησή του. Είναι εμφανέστατη η χυδαιότητά του και κατόπιν τούτου θα τον κρίνει και το Σώμα ολόκληρο. Να γραφεί και στην ιστορία και στα Πρακτικά της Βουλής να τον κρίνει και ο ελληνικός λαός για τη συμπεριφορά του αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κυρία Λουλέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Θα μιλήσει η κ. Λουλέ, αλλά θέλω να πω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Λουλέ έχει το λόγο. Σας παρακαλώ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ζήτησε επί προσωπικού το λόγο ο κύριος Υπουργός και έκρινε το Προεδρείο ότι ορθώς ζήτησε το λόγο επί προσωπικού...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Δεν ζήτησε επί προσωπικού το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ζήτησε επί προσωπικού. Εγώ διευθύνω τη διαδικασία, κύριε συνάδελφε. Επί προσωπικού ζήτησε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Ο Υπουργός αρνείται επί της ουσίας αυτά που ελέχθησαν; Αυτό έχει σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κυρία Λουλέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Περιμένω να σταματήσει η φασαρία, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας ηρεμήσουμε λιγάκι. Είναι πολύ αργά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

Συνεχίστε, κυρία Λουλέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Εγώ μίλησα για ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Χειμάρα, έχετε το λόγο; Σας παρακαλώ δεν έχετε το λόγο.

Συνεχίστε, κυρία Λουλέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ. Να μη γράφεται ούτε μία λέξη από αυτά που είπε ο κύριος συνάδελφος. Ούτε μία λέξη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοιτάξτε, κύριε συνάδελφε, αυτή δεν είναι συμπεριφορά που αρμόζει ούτε σε σας, ούτε σε αυτήν την Αίθουσα και θα σας παρακαλέσω να σέβεστε το Προεδρείο, όπως σας σέβομαι εγώ.

Συνεχίστε, κυρία Λουλέ.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πάρα πολύ κούραση από όλους μας. Ας ηρεμήσουμε λιγάκι.

Όπως γράφεται στους τοίχους της Αθήνας: "άλλη ήταν η ουσία και άλλη είναι η εξουσία". Ο κ. Σημίτης με ένα δειλό και άτολμο ανασχηματισμό νόμιζε ότι θα απογείωνε την Κυβέρνηση, αλλά ο ελληνικός λαός αισθάνθηκε από χθες ότι προσγειώθηκε και πάλι.

Ζήτησε χθες ο Πρωθυπουργός από το κοινοβουλευτικό Σώμα ψήφο εμπιστοσύνης και δε νομίζω ότι υπάρχει ούτε ένας εντός και εκτός Αιθούσης που να πιστεύει ότι η έκκληση αυτή απευθύνεται στην Αντιπολίτευση. Διότι αν συμφωνούσαμε έστω και στο ελάχιστο με το κυβερνητικό έργο του κυρίου Πρωθυπουργού, δεν θα είμασταν στην Αντιπολίτευση, αλλά όπως φαίνεται δεν θα είμασταν ούτε και στο ΠΑΣΟΚ, γιατί πάρα πολλοί συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ και από το Βήμα και από τα έδρανα και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κατά καιρούς έχουν επικρίνει την αντιλαϊκή κυβέρνηση του κ. Σημίτη.

Η έκκληση λοιπόν αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, απευθύνεται προς εσάς και μόνο σκοπό έχει να σας φιμώσει, να πάτε σε ένα συνέδριο και σε μία κεντρική επιτροπή μεθαύριο με χαμηλωμένους τόνους, γιατί βέβαια, μετά από την υπερψήφισή του κ. Σημίτη δεν θα μπορούτε να κάνετε

καμία κριτική.

Προσπαθεί, λοιπόν, να σας εγκλωβίσει, αλλά αυτό είναι δικό σας θέμα και δεν αφορά εμάς.

Το θλιβερό είναι ότι ο κ. Σημίτης μετατρέπει τη Βουλή σε κομματικό όργανο του ΠΑΣΟΚ, μη μπορώντας να αντιμετωπίσει το διάλογο μαζί σας, στα κομματικά σας όργανα. Γιατί είναι γνωστό σε όλους ότι μόνο εκείνος και ο περίγυρός του φτιάχνει την πολιτική, χωρίς να ρωτάει πολλές φορές, ούτε Υπουργούς ούτε το Σώμα, και πολύ περισσότερο τον ελληνικό λαό. Είναι μια πολιτική που δεν ενώνει ούτε εσάς τους ίδιους.

Ακούσαμε, κύριε Πρόεδρε, χθες τον Πρωθυπουργό να λέει πόσο περήφανος είναι για το έργο της Κυβερνήσής του. Εγώ σαν απλή πολίτης και όχι σαν πολιτικός θα πω, ότι δεν αισθάνομαι καθόλου υπερήφανη και θα εξηγήσω γιατί.

Κοντά στον πολίτη μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός χθες ότι είναι η Κυβέρνησή του.

Και ρωτάω: Είναι κοντά στον πολίτη σε ό,τι αφορά στην υγεία; 'Οχι βέβαια, γιατί αν ήταν έτσι δεν θα άλλαζε τον Υπουργό. 'Όταν τα νοσοκομεία γεμίζουν με ράντσα, όταν οι κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου αργοπεθαίνουν αβοήθητοι, όταν δεν πηγαίνουν Έλληνες γιατροί στην επαρχία και αποκλείουν ακόμα και τους εθελοντές από χώρες της Ευρώπης, όταν μικραίνει μέρα με τη μέρα η περιβόητη λίστα των φαρμάκων, όταν είμαστε η τελευταία χώρα σε δαπάνες για κοινωνική μέριμνα από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι ιδιωτικές ασφάλειες πολλαπλασιάζονται καθημερινά, δείχνοντας σε όλους την αγωνία των πολιτών για την εξασφάλιση της ασφάλισής τους; Πού είναι κοντά στον πολίτη η Κυβέρνηση; Στην κοινωνική φροντίδα; 'Όταν οι συντάξεις και οι μισθοί έχουν καθλωθεί σε εξευτελιστικά επίπεδα, όταν η ανεργία καλπάζει, όταν οι ουρές στα ταμεία της ανεργίας τρομάζουν και τον πιο αισιόδοξο, όταν οι συντάξεις δίνονται στους νέους συνταξιούχους ενάμιση χρόνο αργότερα και δεν σκέπτεται η Κυβέρνηση πώς θα επιβιώσουν όλο αυτό το διάστημα, όταν η Ομόνοια και οι γύρω περιοχές έχουν γεμίσει από ναρκομανείς, όταν τα καταστήματα κλείνουν το ένα μετά το άλλο;

Είναι κοντά στον πολίτη λέει ο κ.Σημίτης. Πού; Σε θέματα ασφαλείας του; 'Όταν νιώθει κανείς ανασφαλή ακόμα και στο ίδιο του το σπίτι, όταν αντί να εξασφαλίζουν την ασφάλεια τα όργανα της τάξης βρίσκονται σε αταξία, όταν κάποιος από τους αστυνομικούς εισχωρούν στα κυκλώματα πορνείας, ναρκωτικών, όταν ο γονιός συνόδευε μέχρι προχθές το παιδί του στην Α' δημοτικού και τώρα το συνοδεύει μέχρι την τελευταία τάξη του λυκείου, γιατί φοβάται από τα κυκλώματα των ναρκωτικών και ακόμα τις επιθέσεις από συμμορίες ανηλίκων και ενηλίκων;

Στο μακελειό της οδού Νιόβης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εκτέθηκε μόνο η Ελληνική Αστυνομία, αλλά όλη η πολιτική ηγεσία του τόπου. Η αλλαγή των Υπουργών δεν εφησυχάζει τον πολίτη. Το ότι βγήκε ο κ. Ρωμαιοίς και μπήκε ο κ. Πετσάλνικος δεν σημαίνει ότι πρόκειται να διορθωθούν τα πράγματα, αν δεν διορθωθεί η ίδια η πολιτική.

Αναρωτήθηκατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο αστυνομικοί είναι αποσπασμένοι σε δημόσιες υπηρεσίες, σε φύλαξη γηπέδων και σε άλλες θέσεις που προκλητικά και αδικαιολόγητα βλέπει εκεί την παρουσία τους ο Έλληνας πολίτης και δεν τη βλέπει δίπλα του;

Εξάλλου μετά από την πρόσφατη βομβιστική επίθεση που έγινε αφού άλλαξε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, νομίζω ότι θα πρέπει να περιμένουμε όλοι και χειρότερες μέρες.

Εξεπλάγη, μας είπε ο Πρωθυπουργός, γιατί στις τελευταίες εκλογές είδε να γίνονται πολιτικές συμμαχίες από κόμματα που έχουν διαφορετική πολιτική ταυτότητα; Ποιος φταίει γι'αυτό; Εμείς; Δεν φταίτε εσείς; Ρωτάτε γιατί οι αγρότες προτίμησαν ψηφοδέλτια άλλων κομμάτων και όχι του ΠΑΣΟΚ; Να σας πω: Γιατί τα δάση καίγονται συστηματικά και προκλητικά και στη συνέχεια ανοικοδομούνται, γιατί δεν ρυθμίζετε τα χρέη των αγροτών, γιατί δεν τους δίνετε χαμηλότερα επιτόκια και ένα σωρό άλλα.

Ακούστηκε πρόσφατα ότι η πολιτική σας στη γεωργία έχει πετύχει, γιατί δεν πετάνε πια οι αγρότες τα προϊόντα στους δρόμους. Μα, δεν τα μαζεύουν καν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς γιατί

ξέρουν ότι δεν πρόκειται να διατεθούν.

Φταίει μήπως ο κ. Τζουμάκας ή η ηγεσία του Υπουργείου για ό,τι γινόταν στον αγροτικό κόσμο και σε μια νύχτα ο κ. Ανωμερίτης θα αλλάξει την κατάσταση; Κοροϊδεύαμε μεταξύ μας; Για να δούμε τώρα που θα αρχίσουν οι αγρότες να κινητοποιούνται τι θα κάνει η καινούρια ηγεσία του Υπουργείου; Κοντά στον πολίτη, λέει ο κ. Σημίτης. Πού; Σε θέματα παιδείας; Η περίφημη μεταρρύθμιση έχει οδηγήσει την παιδεία σε απορρύθμιση. Πολύ σωστά, είπε και η κ. Μπενάκη.Φθάσαμε στο Νοέμβριο και ακόμη, κύριε Πρόεδρε, σε πολλά σχολεία δεν έχουν διορισθεί καθηγητές. Τα κύρια μαθήματα δεν έχουν ακόμη ξεκινήσει και αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, Υπουργοί που είσθε εκεί πάνω στα έδρανα ελάτε να πάμε μαζί σε μερικά σχολεία να τα δείτε, αλλά είπα και άλλη φορά ότι τα δικά μας παιδιά -τα περισσότερα τουλάχιστον- δεν πάνε σ'αυτά τα σχολεία. Πάνε σε σχολεία που αρχίζουν το μάθημα κανονικά από την πρώτη ημέρα μέχρι την τελευταία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριοι συνάδελφοι, για να τελειώσω -δεν υπάρχει δυστυχώς χρόνος, θα είχα πάρα πολλά να πω- κάποτε ρώτησαν τον Αριστοτέλη ποια λάθη συγχωρεί και είπε αυτά που δεν επαναλαμβάνονται. Αν ο κ. Σημίτης το κοντά στον πολίτη το θεωρεί έτσι, εμείς τότε προτιμούμε το μακριά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Χειμάρης ζητάει το λόγο επί του Κανονισμού.

'Εχετε ένα λεπτό, κύριε Χειμάρη, για να αιτιολογήσετε την παραβίαση του Κανονισμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι η πρώτη φορά που δημιουργείται παρόμοιο θέμα με εμένα στη Βουλή. Οφείλω, όμως, να τονίσω στους αγαπητούς συναδέλφους ότι πριν από έξι μήνες ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στο νομοσχέδιο για την εξυγίανση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, ζήτησα, παρακάλεσα, απαίτησα από τον κ. Μαντέλη να αποδεχθεί την πρότασή μας για στρατηγικό επενδυτή για αποκρτικοποίηση προκειμένου να σωθεί η Ολυμπιακή Αεροπορία, ως εκπροσώπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτό δεν είναι επί του Κανονισμού, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν είναι επί του Κανονισμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Επί του Κανονισμού είναι.

Μου απήγγησε επανειλημμένα ότι αυτό αποκλείεται και δεν πρόκειται να γίνει ποτέ, ενώ στην ουσία υποκρινόταν και απόψε ήλθε υπαναχωρώντας σε όλα αυτά τα οποία και υπέγραψε και κατηγορηματικά δήλωνε τότε, γι'αυτό, κύριε Πρόεδρε, του επιστρέφω αυτά που είπε προηγουμένως, διότι πραγματικά είναι υποκριτής και πολιτικός ψεύτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Χειμάρη, θα σας πω το εξής: Πραγματικά, ποτέ δεν έχετε απασχολήσει το Κοινοβούλιο με αυτές τις εκφράσεις σας, αλλά επειδή μου ζητήσατε το λόγο επί του Κανονισμού θέλω να σας πω ότι αυτός δεν είναι λόγος επί του Κανονισμού, ήταν λόγος επί της ουσίας πάνω σε συγκεκριμένο θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Εγώ πίστευα ότι έπρεπε να μου τον δώσετε, γι'αυτό το λόγο τον ζήτησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αφήστε τώρα.

Ο κ. Παπαδάτος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης και η δυνατότητα να ακουστούν από το επίσημο Βήμα της Βουλής οι απόψεις όλων των κομμάτων μπορεί να έχει θετικό αποτέλεσμα, αν όλοι μας βρούμε τη δύναμη να υπερβούμε τα κομματικά και πολλές φορές και τα εσωκομματικά χαράκωματα, υποτάσσοντας τις προσωπικές μας στρατηγικές στο συμφέρον της χώρας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι πριν απ'όλα όχι μια κυβέρνηση για τον εαυτό της και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά μια

κυβέρνηση όλων των Ελλήνων και αντικείμενο της πολιτικής της δεν μπορεί να είναι άλλο από την ανάληψη πρωτοβουλιών για την επίλυση των μεγάλων και δύσκολων προβλημάτων της χώρας.

Οι μεγάλες πρωτοβουλίες απαιτούν ήρεμο εσωκομματικό κλίμα στο κυβερνών κόμμα αλλά και εξάντληση κάθε προσπάθειας για συνεργασία με τα άλλα κόμματα της Βουλής.

Αν η Νέα Δημοκρατία αρνείται τη συνεργασία και επιθυμεί αποτυχία των προσπαθειών της Κυβέρνησης, τότε απαιτείται ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια για τη δημιουργία ενός συγκλίνοντος συνασπισμού δυνάμεων, όλων των άλλων κομμάτων, που προέρχονται από τον ιστορικά προοδευτικό δημοκρατικό χώρο.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υποχρεωμένη να φέρει σε πέρας τη μεγάλη αποστολή της ισότιμης συμμετοχής της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το μικρότερο δυνατό κόστος για τις ασθενέστερες τάξεις, γιατί αυτή η προσπάθεια είναι μεν δύσκολη και επώδυνη, αλλά είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας, της υπεράσπισης των κοινωνικών κατακτήσεων του κράτους πρόνοιας, αλλά και της πολιτιστικής μας ταυτότητας σε μια πολυεθνική Ευρώπη.

Είναι βέβαιο ότι υπάρχει σαφής βελτίωση των μακροοικονομικών δεικτών δημοσίου χρέους, κρατικού ελλείμματος, παραγωγικότητας, πληθωρισμού.

Όμως, υπάρχει πάντα ανοικτό το μείζον θέμα της ανεργίας, αλλά και της έξαρσης της κοινωνικής ψυχολογίας, της διαφθοράς, της εγκληματικότητας, των ναρκωτικών.

Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι το κράτος ευημερίας, το γνωστό κράτος-πρόνοιας, δεν είναι δημιούργημα των συντηρητικών παρατάξεων, αλλά κατάκτηση των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων της Ευρώπης.

Η νέα μορφή συντηρητισμού με το απατηλό όνομα του νεοφιλελευθερισμού έχει φανερί ότι έχει αποτύχει σε παγκόσμιο επίπεδο και γι' αυτό δέχεται βολές, ακόμη και από το Χένρυ Κίσινγκερ και τον Τζόρτζ Σόρος.

Ήδη οι λαοί της Ευρώπης έχουν γυρίσει αποφασιστικά σελίδα, εγκαταλείποντας τις νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις και τα κόμματα - σε δεκατρείς χώρες υπάρχουν σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις - και μόνο στην Ελλάδα ο κ. Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να μας πείσει, ότι το αύριο είναι ο νεοφιλελευθερισμός και οι συντηρητικές συνταγές της κ. Θάτσερ.

Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ότι η τοποθέτηση του κ. Καραμανλή ήταν σχεδόν πανομοιότυπη με τις προηγούμενες που έχει κάνει και που όλες αναφέρονται ανεξάρτητα από το συζητούμενο θέμα σε συγκεκριμένα θέματα που πουλάνε στην κοινή γνώμη και που φαίνεται έχουν υποδειχθεί από κομματικές δημοσκοπήσεις, χωρίς ο ίδιος ως υπεύθυνος πολιτικός, να αναζητά τα γενεσιουργά αίτια αυτών των κοινωνικών και στερεότυπων αντιδράσεων συμπεριφοράς.

Ο κ. Καραμανλής αναφέρθηκε και πάλι στα προσφιλή του θέματα της κακής λειτουργίας του κράτους, της φορολογικής πολιτικής, της εγκληματικότητας και της νομενκλατούρας. Όμως, αυτά είναι ευρύτερα κοινωνικά φαινόμενα που έχουν να κάνουν με τον τρόπο συγκρότησης του ελληνικού κράτους, με το μοντέλο των πελατειακών σχέσεων, με τα κοινωνικά πρότυπα και που απαιτούν μακροχρόνια προσπάθεια δεκαετιών και ευρύτερης κοινωνικής παιδείας για να αλλάζουν.

Η επίκληση των συνθημάτων του κ. Ρήγκαν για "νόμο και τάξη" είναι κλασικά συντηρητικά συνθήματα για περιορισμό των ατομικών ελευθεριών και την κατάλυση του ακαδημαϊκού ασύλου στα πανεπιστήμια, όπως εμμέσως πλην σαφώς, ανέφερε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας στην ομιλία του.

Η έντιμη χρησιμοποίηση νεοφιλελεύθερων συνταγών με αποστασμάτικό τρόπο για να μη γίνεται καταννητή η ενιαία φιλοσοφία και το πού απευθύνονται και πού καταλήγουν, δεν ωφελεί τη χώρα, αλλά αντίθετα την οδηγεί σε ένα καινούριο κοινωνικό νεοδαρβινισμό με καταπίεση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Τελειώνοντας θα έλεγα ότι η χώρα δεν έχει ανάγκη από την επιστροφή στο παρελθόν της Νέας Δημοκρατίας, αλλά αντίθετα από δημοκρατικές κυβερνήσεις, από ευρύτερες κοινωνικές

συμμαχίες, που μπορεί να αποκτήσουν ουσιαστικό περιεχόμενο μέσα από πολιτικό διάλογο και βεβαίως μπορεί να καταλήξουν σε μορφές κυβερνήσεων συνεργασίας, όπως σε πολλές χώρες της Ευρώπης σήμερα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σούρας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη σύντομη παρέμβασή μου θα περιοριστώ σε ορισμένες επισημάνσεις για την ασυνέπεια του Πρωθυπουργού και για την έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησης.

Δεν είναι συνεπής ο Πρωθυπουργός. Είναι αντιφατικός, όταν απαιτεί από τους Βουλευτές ή γενικότερα από την Αντιπολίτευση, να τεκμηριώνουν τις όσες καταγγελίες κάνουν, για τη διαπλοκή της με οικονομικά συμφέροντα, για τις εξαρτήσεις, για τις συναλλαγές και ο ίδιος χθες να έρχεται στη Βουλή και να καταγγέλλει αόριστα οικονομικά συμφέροντα που αντιμάχονται την πολιτική του.

Όφειλε και έχει υποχρέωση ο κύριος Πρωθυπουργός να είναι συνεπής. Όφειλε ή πρέπει να αναφέρει συγκεκριμένα ποια είναι τα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία αντιμάχονται την κυβερνητική πολιτική, αλλιώς είναι εκτεθειμένος στην κοινή γνώμη, αλλιώς δεν είναι υπεύθυνος Πρωθυπουργός.

Διαφορετικά δεν νομιμοποιείται να καταγγέλλει εκείνους όσους κατηγορούν την Κυβέρνηση για διαπλοκές.

Για την κοινωνική ευαισθησία και για αυξημένες κοινωνικές δαπάνες μας μίλησε ο κ. Σημίτης. Μίλησε για το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και εξέφρασε τη μεγάλη του ικανοποίηση. Αν συμφωνήσουμε ότι η επιδίωξη του κοινωνικού κράτους, της κοινωνικής πολιτικής είναι η δυνατότητα παροχής εργασίας στον Έλληνα πολίτη, η εξάλειψη της φτώχειας, η αντιμετώπιση των κοινωνικών ανισοτήτων, η προστασία η κοινωνική σε άτομα που έχουν οικονομικά προβλήματα, αν συμφωνήσουμε ότι αυτές είναι οι επιδιώξεις, χωρίς φραστικές εξάρσεις, αν αφήσουμε τους αριθμούς να μιλήσουν, τότε προκύπτει ότι η Κυβέρνηση στερείται κοινωνικής πολιτικής. Και θέλω να είμαι σαφής, ουσιαστικός, γιατί έτσι πιστεύω ότι είναι χρήσιμη η παρουσία μου εδώ.

Η ανεργία αυξήθηκε, το είπε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και όλοι το γνωρίζουμε. Σχεδόν κάθε ελληνικό σπίτι αντιμετωπίζει τέτοιο πρόβλημα. Οι νέοι μαστίζονται από την ανεργία. Αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα. Ας δούμε όμως και το άλλο θέμα των κοινωνικών δαπανών, στο οποίο ιδιαίτερα αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός.

Αν πάρουμε τα τελευταία στοιχεία, που δημοσιεύτηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκύπτει ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία σε κοινωνικές δαπάνες. Ο μέσος όρος των κοινωνικών δαπανών είναι 28,5% στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 20,7% είναι οι κοινωνικές δαπάνες στη χώρα μας. Ενώ υπάρχουν χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που οι δαπάνες ανέρχονται σε 36% του ΑΕΠ.

Ας δούμε τα επιδόματα ανεργίας. Στην Ελλάδα τα επιδόματα ανεργίας είναι τα χαμηλότερα από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανέρχονται σε 25% σε σχέση με τις αποδοχές των εργαζομένων, ενώ σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωση κυμαίνονται μεταξύ 70% και 80%.

Ας δούμε τις παροχές για την ανεργία. Στην Ελλάδα οι παροχές για την ανεργία είναι οι χαμηλότερες από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι παροχές στην Ελλάδα ανέρχονται στο 0,4%, ενώ ο μέσος όρος παροχών στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέρχονται στο 2,5% του ΑΕΠ, που σημαίνει ότι είναι έξι φορές περισσότερο στις άλλες χώρες από ότι στην Ελλάδα.

Πέρα όμως απ' αυτά, τα συγκεκριμένα στοιχεία και νούμερα που ανέφερα, χαρακτηριστικό στοιχείο της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ είναι οι κοινωνικές ανισότητες και η εγκατάλειψη των οικονομικά αδυνάτων. Είναι γνωστό σε όλους ότι το 25% των Ελλήνων ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Το εισόδημα του 10% των φτωχών Ελλήνων είναι 2,6% επί του συνόλου του εθνικού εισοδήματος. Το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων

απολαμβάνει το 26% του συνόλου του εθνικού εισοδήματος. Η μία κατηγορία 2,6% και 26% η άλλη κατηγορία. Δέκα φορές περισσότερο. Και αυτό σημαίνει ότι έχουμε τους φτωχότερους Ευρωπαίους πολίτες, βάσει των στοιχείων που δανειζόμαστε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Είναι γνωστό σε όλους ότι επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ -δεν μπορείτε να το αμφισβητήσετε- οι πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Μα τι σόι σοσιαλιστές είσθε; Να το έκανε καμιά άλλη κυβέρνηση καπιταλιστική, αλλά εσείς οι σοσιαλιστές να μεγεθύνετε αυτήν την ανισότητα, που υπάρχει σήμερα στις διάφορες κοινωνικές τάξεις;

Είμαστε η μόνη χώρα από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Πρόεδρε, που ενώ έχουμε κυρώσει με νόμο τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη, για την κοινωνική προστασία των οικονομικά αδυνάτων ακόμη δεν εφαρμόζεται. Η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η Ελλάδα και κυβερνάτε τη χώρα δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια.

Κανένα, επομένως, από τα κριτήρια στον τομέα αυτό δεν πληροί πολιτική της Κυβέρνησής σας, και επομένως δεν μπορεί να λέει ότι ασκεί κοινωνική πολιτική και δεν δικαιούται να παρουσιάζει ότι έχει κοινωνικό πρόσωπο.

Ενώ, λοιπόν, ορισμένοι αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης, άλλοι απολαμβάνουν τα προκλητικά προνόμια. Και προφανώς είναι αυτοί οι οποίοι στηρίζουν την Κυβέρνηση. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι οι αποδοχές των διοικητών των τραπεζών. Ενώ ζητούν οι τράπεζες και η Κυβέρνηση μέτρα λιτότητας, αυξάνονται οι αποδοχές του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος από τρία εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες (3.800.000) το μήνα σε πέντε εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες (5.700.000) το μήνα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Ο διοικητής της Εθνικής Τράπεζας παίρνει έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (6.300.000) το μήνα. Ο διοικητής της Εμπορικής Τράπεζας παίρνει, κύριοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, πέντε εκατομμύρια εκατό χιλιάδες (5.100.000) και κάπου τρία με τέσσερα εκατομμύρια παίρνουν οι υποδιοικητές. Και εμφανίζεσθε εσείς σοσιαλιστές και λέτε ότι πρέπει να σας ευχαριστήσουμε γιατί κάνετε δήθεν κοινωνική πολιτική! Πότε ξανάγιναν αυτά στον τόπο μας.

Αυτά τα στοιχεία, λοιπόν, αποκαλύπτουν το πραγματικό πρόσωπο της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης, στοιχεία που όχι μόνο δεν εκφράζουν ευαισθησία, αλλά δικαιολογούν κάθε αγανάκτηση.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με δυο λέξεις. Αυτές οι ανισότητες τα φαινόμενα της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και εξαθλίωσης συνιστούν ένα μέγα εθνικό κοινωνικό πρόβλημα. Εκτιμώ ότι τα ζητήματα αυτά χρήζουν άμεσης διερεύνησης και αντιμετώπισης, πριν είναι αργά για όλους μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι προβληματισμένος ο ελληνικός λαός παρακολούθησε και χθες να επαναλαμβάνεται με τη γνωστή πια μονοτονία της η πάγια τακτική της Αντιπολίτευσης στο σύνολό της, μείζονος και ελάχιστον. Η τακτική της πλήρους άρνησης, του αφορισμού και της ισοπέδωσης των πάντων. Απέναντι στο γεμάτο υπευθυνότητα για το μέλλον της χώρας λόγο του Πρωθυπουργού, σύσσωμη η Αντιπολίτευση απάντησε με ένα λόγο μηδενισμού και ισοπέδωσης. Έδειξε έτσι ότι συνεχίζει να μην αντιλαμβάνεται τα μηνύματα των καιρών, αλλά και απέδειξε, ιδίως η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς, ότι στη χώρα αυτή ανθεί μεν η φαιδρά πορτοκαλέα, εξακολουθεί όμως να ανθεί και ο φαιδρός πολιτικός λόγος. Γιατί πώς αλλιώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εξηγήσει κανείς τις αριστερόστροφες ρουκέτες της Νέας Δημοκρατίας για δήθεν κοινωνική αναληγσία του ΠΑΣΟΚ, διωγμό των μικρομεσαίων ή κοινωνική αδικία στους φόρους ή τις κατηγορίες για αδιαφάνεια και τριτοκοσμικό, άκουσον άκουσον, κράτος.

Φαίνεται ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ή θεωρεί απολεσθείσα την μνήμη των Ελλήνων ή έχει κρίση πολιτικού προσανατολισμού, προφανώς επηρεασμένη από τα παρά φύσιν μέτωπα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών.

Ο λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτεί σοβαρότητα, σοβαρότητα απ' όλους μας. Οι γενικόλογες και αόριστες ρητορίες, η δημαγωγία και ο λαϊκισμός αλλά και τα εσωκομματικά μας παιχνίδια, που μερικοί απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής νομίζουν ότι επηρεάζουν ή ενδιαφέρουν το λαό, όχι μόνο αφήνουν παγερά αδιάφορη την κοινή γνώμη αλλά μειώνουν ακόμη την ήδη μικρή αξιοπιστία των πολιτικών.

Ο λαός ενδιαφέρεται για τη δρομολόγηση και λύση των μεγάλων αλλά και των μικρότερων και καθημερινών του προβλημάτων. Και να είστε σίγουροι ότι όλοι κρινόμαστε σ' αυτό. Μπορεί εμείς του ΠΑΣΟΚ. σαν πλειοψηφία και σαν Κυβέρνηση να έχουμε μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης. Όμως και το δικό σας μερίδιο κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής και της λοιπής Αντιπολίτευσης δεν είναι μικρό. Γιατί δεν μπορώ να φανταστώ ότι το ήμισυ περίπου του ελληνικού λαού που σας ψήφισε, σας έταξε να είστε αποκλειστικά αρνητές και τροχοπέδη σε κάθε κυβερνητική προσπάθεια.

Δεν διεκδικώ και θα ήταν παράλογο να το κάνω, το αλάθητο για τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. γιατί όποιος πράττει, όποιος ενεργεί, κάνει και λάθη. Μόνο όποιος δεν πράττει τα αποφεύγει. Τόσα χρόνια όμως δεν βρήκατε ούτε ένα μέτρο ούτε μια έστω κυβερνητική ενέργεια σωστή;

Πρέπει να αρνείστε και να καταγγέλλετε τα πάντα, χωρίς έστω να προτείνετε κάτι; Με αυτόν τον τρόπο αντιλαμβάνεστε ότι βοηθάτε τον τόπο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση:

Γιατί πρώτα απ' όλα αυτή η Κυβέρνηση έχει όραμα και σχέδιο για το μέλλον του τόπου.

Γιατί κυβερνά με στόχο το συμφέρον της χώρας και όχι με στόχο τις επόμενες εκλογές.

Γιατί έχει να επιδείξει ένα σημαντικό έργο στους θεσμούς, στον εκσυγχρονισμό του κράτους, στη σταθεροποίηση της οικονομίας, στην ανάπτυξη και τη βιομηχανία.

Γιατί παρά τις δημοσιονομικές πιέσεις κράτησε ψηλά τις κοινωνικές δαπάνες και έκανε τομές που εξασφαλίζουν τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους αγρότες.

Θα ψηφίσω την Κυβέρνηση γιατί προέρχομαι και εκπροσωπώ τα Δωδεκάνησα που είδαν Θεού πρόσωπο από τις κυβερνήσεις αυτής και μόνο της παράταξης. Τα Δωδεκάνησα που έχουν αντικαταστήσει την εγκατάλειψη δεκαετιών όπου τα είχαν καταδικάσει οι συντηρητικές κυβερνήσεις σε μια αυξανόμενη ανάπτυξη αλλά κυρίως σε μια εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας, το οποίο έλειπε.

Θα ψηφίσω ακόμη την Κυβέρνηση γιατί βρίσκεται στη μέση ακριβώς της τετραετίας και γιατί πρέπει να ολοκληρώσει αυτά που άρχισε αλλά και για να της δοθεί η δυνατότητα να εξαλείψει την όποια καθυστέρηση σε εκείνους τους τομείς της κυβερνητικής πολιτικής που υπολείπονται και που οι διορθωτικές κινήσεις που έγιναν στη σύνθεσή της ελπίζω να το εξασφαλίσουν.

Θα ψηφίσω τέλος την Κυβέρνηση, γιατί όπως αποδεικνύεται και απ' αυτήν την κοινοβουλευτική διαδικασία, εκπροσωπεί τη μόνη πολιτική δύναμη στη χώρα, το ΠΑΣΟΚ., που μπορεί να απαντήσει πειστικά στο αίτημα της ισχυρής Ελλάδας, μιας Ελλάδας ισότιμης στην Ευρώπη, μιας Ελλάδας ευημερούσας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα το πολιτικό πυροτέχνημα του "ανασχηματισμού" αλλά και της κίνησης της διαδικασίας για τη σημερινή συζήτηση και ψήφο εμπιστοσύνης από πλευράς του Πρωθυπουργού, σίγουρα δεν πείθει αλλά δεν παραπλανά και κανέναν. Όχι μόνο εμάς εδώ μέσα στη Βουλή, αλλά και στην κοινωνία έξω, στον ελληνικό λαό. Αντίθετα καταδεικνύει την τραγική θέση του Πρωθυπουργού που βρίσκεται και με την κοινωνία σε δυσαρμονία ουσιαστικά αλλά και μέσα στο ίδιο του το κόμμα.

Ο κ. Σημίτης για μια ακόμη φορά δείχνει ότι είναι οπαδός του κοινοβουλευτικού εξαναγκασμού, αλλά και των εκβιαστικών διλημμάτων. Κοινοβουλευτικός εξαναγκασμός για να μετατρέπεται η συζήτηση στην Αίθουσα της Βουλής σε κομματική συζήτηση ουσιαστικά, ενώ θα μπορούσε αυτό το θέμα να συζητηθεί στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα και ταυτόχρονα εκβιαστικά διλήμματα προς την κοινωνία. Δεν είναι μόνο προς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, είναι και προς την κοινωνία. Προειδοποιεί ουσιαστικά και τους οπαδούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τα έξω ότι αν δεν συμμορφωθούν και αν δεν γίνουν καλά παιδιά, σε σχέση με το εκλογικό αποτέλεσμα, με τη στάση τους στις πρόσφατες εκλογές, τότε πράγματι θα αναβιώσουν μπαμπούλες.

Όμως, όλο αυτό το σκηνικό έχει πλέον καταδικαστεί ανεπιστρεπτί στη συνείδηση των Ελλήνων και δεν έχει πέραση. Και βλέπουμε πραγματικά φιλότιμες προσπάθειες συναδέλφων Βουλευτών της Πλειοψηφίας από χθες εδώ στη Βουλή, να προσπαθούν να αναβιώσουν εκείνη την παλιά λογική της συνεργασίας των "προοδευτικών" δυνάμεων. Το "προοδευτικών", εντός εισαγωγικών πάντα. Και το βάζω εντός εισαγωγικών γιατί υπάρχει μεγάλη διαφορά στις λέξεις προοδευτισμός και συντήρηση όπως συνθηματολογικά λέγονται και το περιεχόμενο αυτών των λέξεων ουσιαστικά έχει ποδοπατηθεί τα τελευταία χρόνια.

Ο κ. Σημίτης εμπνέει με τους θεσμούς όπως σας είπα και προηγουμένως. Δεν είναι δυνατόν τα κομματικά ξεκαθαρίσματα λογαριασμών να λύνονται μέσα στη Βουλή. Η ίδια η Κυβέρνηση έφερε αυτήν τη συζήτηση. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει επίσης ότι ο κ. Σημίτης από τις πρόσφατες εκλογές δεν πήρε κανένα μήνυμα. Δεν το πήρε το μήνυμα και αυτό το έδειξε με τη χθεσινή του ομιλία, το έδειξαν οι Υπουργοί που μίλησαν, το έδειξε κυρίως ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με τους ανακριβείς ισχυρισμούς του και σε επίπεδο αριθμών, αλλά κυρίως σε επίπεδο συγκρίσεων.

Ουσιαστικά η προσπάθεια αυτή του κ. Σημίτη, όπως λέει μια παροιμία του λαού μας, είναι στάχτη στα μάτια του ελληνικού λαού.

Όμως, με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης -έστω και αν ήλθε από την πλευρά του ίδιου του Πρωθυπουργού, ούτε καν των στενών του συνεργατών Υπουργών- αντί να έλθει ο κύριος Πρωθυπουργός εδώ πέρα να απολογηθεί για το έργο της διετίας που πέρασε, αλλά και να προσδιορίσει και την πολιτική του δράση για τα επόμενα δύο χρόνια, μέχρι τη φυσιολογική λήξη της θητείας αυτής της Βουλής, έδειξε ότι δεν καταλαβαίνει τίποτα. Και αυτό φάνηκε χθες με τη σύγχυση που καταγράφηκε και την είδε ο ελληνικός λαός, που μάσαγε ουσιαστικά τα λόγια του. Ούτε καν ωραιοποίηση της κατάστασης δεν μπορούσε να κάνει χθες, όπως προσφιλώς η Κυβέρνηση και ο κ. Σημίτης κάνει και φυσικά, δεν είπε τίποτα για τους τομείς της πολιτικής δράσης, για παράδειγμα, για τα θέματα της οικονομίας.

Εδώ ξέρει ο ελληνικός λαός -δεν χρειάζεται να το ισχυριστούμε εμείς- ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης έχει οδηγήσει στο μέγαλωμα της φτώχειας, στην αύξηση της ανεργίας και ο κ. Σημίτης κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

Επίσης, η σκληρή οικονομική πολιτική, έχει μετατραπεί σε κοινωνικά ανάληγη πολιτική για τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Οι μόνοι που ωφελούνται από τη συντήρηση αυτής της κατάστασης, είναι ακριβώς αυτοί που είναι συνυπεύθυνοι για την παρακμή που υπάρχει σήμερα.

Ισχυρίστηκε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ότι ο πληθωρισμός πέφτει και ότι όταν παρέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1993 ο πληθωρισμός ήταν στο 14%. Απομονώνει τη δεκαετία του '80-'90 που ουσιαστικά είναι η βασική αιτία της κακής κατάστασης της οικονομίας σήμερα. Πράγματι υπήρχε μια καθοδική τάση του πληθωρισμού εκείνη την εποχή και ασφαλώς, θα θυμάστε οι παλιότεροι Βουλευτές αλλά και ο ελληνικός λαός δεν το ξεχνάει, ότι ο τότε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Μάνος είχε πει ότι στο τέλος του 1993 ο πληθωρισμός θα έχει μονοψήφιο αριθμό. Ωστόσο όμως, την καθοδική αυτή τάση την εκμεταλλεύεται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας σήμερα και την αποκρύπτει από τον ελληνικό λαό.

Επίσης, επειδή εστιάζεται η προσοχή στον πληθωρισμό και στα επιτόκια, θα θυμάστε ασφαλώς ότι το 1993 τα επιτόκια βρίσκονταν περίπου στο 28%, αλλά σήμερα ερωτώ τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας: Τα επιτόκια χορηγήσεων μαζί με τις επιβαρύνσεις είναι ή δεν είναι στο 20% με 22% περίπου; Αυτές οι ανακρίβειες λέγονταν.

Θα πω και κάτι ακόμα. Ο πληθωρισμός, που η σύγκριση πρέπει να γίνεται με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 1993 βρισκόταν στο 7% περίπου, 14% στην Ελλάδα, ένα προς δύο η αναλογία- και σήμερα έχουμε 5,5% πληθωρισμό, 1,5% ο κοινοτικός μέσος όρος. Τα κριτήρια σύγκλισης δηλαδή, μετράνε με αυτές τις αναλογίες. Αυτές τις αναλογίες όμως ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τις αποκρύπτει. Δεν εξηγεί γιατί εβδομήντα καινούριες φορολογίες τα τρία τελευταία χρόνια έχουν επιβληθεί εις βάρος του ελληνικού λαού είτε ονοματολογικά είτε με αύξηση παλαιών.

Δεν μας λέει γιατί δεν αποπληθωριστοποιεί τη φορολογική κλίμακα που έχει οδηγήσει ουσιαστικά τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους με τα τεκμήρια σε απόγνωση. Δεν μας λέει τίποτα για την εγκατάλειψη των αγροτών και για τα επιτόκια και τα χρέη των αγροτών. Δεν μας λέει τίποτα για τις τιμές. Ξεχνάει τι έλεγε παλαιότερα. Φυσικά, η ανικανότητα στην απορρόφηση των κοινοτικών πόρων σε συνδυασμό με την αδιαφάνεια του δημόσιου βίου, ουσιαστικά είναι η βασική πληγή της ελληνικής οικονομίας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα το πω με ειλικρίνεια: Αν υπήρχαν γοργότεροι ρυθμοί στην απορρόφηση των κοινοτικών πόρων και αν δεν υπήρχε η διαφθορά και η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, δεν θα χρειαζόνταν νέες φορολογίες και φυσικά δεν θα χρειαζόνταν νέες θυσίες του ελληνικού λαού για τη σύγκλιση της οικονομίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ, τελειώστε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μία Ευρωπαϊκή Ένωση και μία ΟΝΕ που ουσιαστικά η Κυβέρνηση τείνει να τη μετατρέψει σε εύκολο σύνθημα καπηλείας εις βάρος της ευρωπαϊκής προοπτικής και εις βάρος του ελληνικού λαού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τελειώσατε.

Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:... γιατί ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός είναι ένας πολύ μεγάλος εθνικός στόχος και δεν ακυρώνεται με συνθηματολογικές αναφορές αυτού του είδους.

Εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να συναίνεσουμε σε μία τέτοια παρωδία ψήφου εμπιστοσύνης και ασφαλώς θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση, αλλά πολύ σύντομα αυτή η καταψήφιση θα έρθει από τον ελληνικό λαό με συστημένη επιστολή, όπως είπε ο κ. Μεϊμαράκης σε εκλογές που σίγουρα δεν θα αργήσουν να έρθουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ωραιοποιήσω τίποτα στη σύντομη τοποθέτησή μου, αλλά θα κάνω μερικές διαπιστώσεις που αυτές τις δύο ημέρες έκανα σε αυτήν τη συζήτηση.

Στις πρόσφατες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές ο ελληνικός λαός έστειλε προς κάθε κατεύθυνση, κατά τη γνώμη μου, τις προειδοποιήσεις του, αυτές που κατά κόρον λέγονται μηνύματα. Έγινε προσπάθεια κυρίως από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας μέσα από μία αχαλίνωτη αντιπολιτευτική λογική, αυτές οι προειδοποιήσεις να παραμορφωθούν και να παραμορφωθούν κατά τέτοιον τρόπο που να προσβάλλεται ο ελληνικός λαός κατά κόρον από πάρα πολλές τοποθετήσεις συναδέλφων, εδώ, για την ψήφο του στις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπήρξε αυτοδιοικητική ψήφος σε αυτές τις εκλογές.

Σαφώς, οι νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές είναι πολι-

τικές, αλλά αυτοδιοικητική ψήφος δεν υπήρξε; Μήπως έχετε μπροστά σας, μόνο, την Αθήνα, όπου βέβαια δεν υπήρξε ψήφος, ούτε κομματική αλλά και εν πολλοίς ούτε πολιτική. Ήταν άλλου είδους και δεν είναι ώρα να το αναλύσω.

Με βάση αυτές τις εκλογές κυρίως η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε να θολώσει το πολιτικό τοπίο. Ο Πρωθυπουργός ασκεί ένα καθ' όλα συνταγματικό δικαίωμα αυτές τις ημέρες σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής και λοιδορείται γι' αυτό το ζήτημα. Δεν ξέρω πού είναι ο αυταρχισμός, πού βλέπουν οι συνάδελφοι, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας, τον αυταρχισμό. Και επειδή λέτε -το άκουσα και από δυο-τρεις τελευταίους ομιλητές- ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έρχεται να λύσει εσωτερικά του προβλήματα εδώ, να σας πω ότι αν νομίζετε ότι αγωνιάτε πολύ για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το πονάτε, επειδή είναι ένα ανοικτό κόμμα, ελάτε να γίνετε μέλη του, για να κουβεντιάσουμε τα προβλήματά του. Γιατί εμείς πραγματικά δεν απεμπολούμε τίποτα. Ούτε διλήμματα έχουμε ούτε δεχόμαστε διλήμματα ούτε βλέπουμε ούτε έχουμε αδιέξοδα. Υπάρχει Κοινοβουλευτική Ομάδα, υπάρχει κεντρική επιτροπή, υπάρχει το συνέδριο, και όποια προβλήματα έχουμε τα λύνουμε εκεί μέσα. Τα λύνουμε γιατί μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως όλοι ξέρετε, αλλά σας το θυμίζω για να μη σας διαφεύγει, υπάρχουν δυνάμεις τέτοιες που πραγματικά κάθε φορά που έχουμε ένα πρόβλημα, υπάρχει διορθωτική πορεία γι' αυτό το πρόβλημα. Και είναι δυνάμεις σύνθεσης και δυνάμεις που πραγματικά ανανεώνουν κάθε φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δίνουν προοπτική σ' αυτήν τη χώρα και δίνουν στον ελληνικό λαό διέξοδο. Γι' αυτό λέτε "δεκαεπτά χρόνια". Και πάλι θα ανανεώσει την εμπιστοσύνη του ο ελληνικός λαός. Εάν εσείς είσθε αγκυλωμένοι σ' αυτήν τη λογική, τη λογική που μόνο αδιέξοδα δείχνει...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Εμείς κυβερνάμε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε συνάδελφε, επειδή εκλεγόμαστε στην ίδια περιφέρεια και για να μην απεραντολογούμε και κάνουμε μόνο θεωρητικές προσεγγίσεις, να πούμε το εξής: Έχουμε αγρότες στην περιοχή μας και σαφώς αυτοί οι αγρότες έχουν προβλήματα, είτε με τα εφόδια που παίρνουν είτε με τα μηχανήματα που παίρνουν είτε με τα προϊόντα τους, και την πώλησή τους. Αλλά εκείνο που είναι σίγουρο είναι ότι αυτοί οι αγρότες ξέρουν ποιος προσεγγίζει με πόνο και ποιος βλέπει κατάματα το πρόβλημά τους. Γι' αυτό κάθε φορά ανανεώνουν εδώ και πολλά χρόνια, εδώ και είκοσι χρόνια την εμπιστοσύνη τους στο ίδιο κόμμα.

Έχουμε προβλήματα. Εγώ δεν θα ωραιοποιήσω τίποτα. Έχουμε περιβαλλοντικά προβλήματα σε διάφορα τμήματα του νομού μας, στη Β' Θεσσαλονίκης. Έχουν προβλήματα οι αγρότες μας. Έχουμε προβλήματα με τη Δημόσια Διοίκηση. Έχουμε προβλήματα με την ασφάλεια. Από κει και πέρα όμως, οι πολίτες αυτοί ξέρουν ότι εμείς νοιαζόμαστε πραγματικά για το πρόβλημά τους. Μιλήσατε και εσείς και κάνατε γενικές και αόριστες αναφορές. Σχετικά με τον πληθωρισμό, όλοι από χτες κατά κόρον ασχολούνται με αυτόν. Πρέπει να τους πούμε συγκεκριμένα τι θα γίνει με το πρόβλημα που έχουν. Και λέω κάτι. Υπήρξε ένα όψιμο ενδιαφέρον τώρα για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Είπατε πάρα πολλά για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Κοιτάξτε, ψηφίστηκε και ο τελευταίος νόμος για την αναβάθμισή του, αλλά εμείς είμαστε που θα αναγεννήσουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας, γιατί είμαστε σοσιαλιστές και πιστεύουμε βαθιά στη δημόσια υγεία, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Είμαστε οι γεννητορές του και εμείς θα το προχωρήσουμε σε βάθος και όποιες δυσλειτουργίες παρουσιάζονται αυτήν τη στιγμή ή θα παρουσιασθούν στο μέλλον, είμαστε σε θέση -είναι μέσα στη φιλοσοφία μας, μέσα στην ιδεολογία μας- να τις διορθώσουμε.

Άκουσα και για τον "Καποδίστρια". Μα, για όνομα της λογικής! Για τον "Καποδίστρια", κύριε Πρόεδρε, είμαστε μέλη αυτής της Βουλής, και ξέρουμε τι έκανε η Νέα Δημοκρατία όταν ψηφίζονταν ο νόμος. Λοιπόν, τώρα κόπτονται για τον "Καποδίστρια";

Θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους ότι ο ν. 1622/1985 -εσείς, κύριε Βεζδρεβάνη, θα θυμάστε- ήθελε τις συνενώσεις εθελοντικές. Μήπως ξέρετε πόσες έγιναν στην Ελλάδα; Δεν έπρεπε να προχωρήσουμε; Και έρχεστε τώρα και λέτε...

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Δεν αφήσατε να ολοκληρωθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: ... "δεν συμφωνούμε με τον τρόπο, αλλά θέλουμε να γίνουν οικειοθελώς".

Κάθε καινούριο θεσμό που έχει κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μην τον υπονομεύετε. Σας είπα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει τέτοιες δυνάμεις μέσα του, που όποιες διορθωτικές κινήσεις χρειάζονται επ' ωφελεία του ελληνικού λαού τις κάνει και είναι ο φορέας αλλαγών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Να τον διακόψετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Στα 7.32' έκλεισα το χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ο πολιτικός φορέας που μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό. Δίνει, συνέχεια, στη χώρα ένα δημιουργικό πρόσωπο. Ας το καταλάβουν αυτό όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στον ελάχιστο χρόνο που διατίθεται αυτήν την ώρα για μία μεγάλη συζήτηση, δεν μπορεί κανείς να πει αυτά που θέλει και ούτε να απαντήσει στον αγαπητό συνάδελφο κ. Κίρκο, που μόλις κατήλθε του Βήματος. Γι' αυτό, λοιπόν, θα περιοριστώ στα δικά μου.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε στην Αίθουσα ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι Κυβέρνηση αποτυχίας. Όσοι μάλιστα βρισκόμαστε καθημερινά στην Αίθουσα και όλες τις ώρες, ασφαλώς έχουμε και τις αποδείξεις και τα τεκμήρια της πλήρους αποτυχίας της Κυβερνήσεως. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού.

Ο κ. Σημίτης έγινε Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Πρόεδρος της Κυβερνήσεως με ανασφάλειες. Έκανε λοιπόν, ό,τι κάνουν οι ανασφαλές κυβερνήτες. Οι ανασφαλές κυβερνήτες λένε: Δεν χρειαζόμαστε σοφούς και ταλαντούχους. Χρειαζόμαστε πιστούς και αφοσιωμένους. Έτσι έφτιαξε την Κυβέρνησή του ο κ. Σημίτης, έτσι άφησε καταξιωμένα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έξω από την Κυβέρνησή του κι έτσι με μία Κυβέρνηση τέτοιας συνθέσεως, τέτοιων προσόντων και με μια εσωκομματική αντιπολίτευση, ήταν φυσικό να φτάσει στην πλήρη αποτυχία ως Κυβέρνηση αυτής της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, έγινε ανασχηματισμός, δεν προβλέπω να προλάβει να γίνει δεύτερος, επομένως αν σκέπτεσθε να εξασφαλίσετε εχέγγυα για να γίνετε Υπουργοί, δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, η Κυβέρνηση οδήγησε τη χώρα στο χάος και την καταστροφή. Όσοι δεν το βλέπουν εθελουφλούν.

Αλλά, ο κ. Σημίτης, γνωστός ως ο άνθρωπος ο οποίος ρίχνει τα διλήμματα -και το έκανε πολλές φορές στο κόμμα σας- έριξε και ένα δίλημμα αυτήν την ώρα. Και λέει απλά: 'Η με ψηφίζετε και μένω στην εξουσία ή διαλύω τη Βουλή και πάμε σε εκλογές και με τον ούριο άνεμο που πνέει υπέρ της Νέας Δημοκρατίας, αντιλαμβάνεσθε ότι θα μείνετε οι μισοί στην Αίθουσα αυτή. Προ αυτού του διλήμματος, λοιπόν, είστε αναγκασμένοι να ψηφίσετε την Κυβέρνησή σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Επειδή όμως το δίλημμα αυτό έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία με τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης, εμπλέκει όλο το Κοινοβούλιο. Επομένως, εμπλεκόμεθα κι εμείς. Οφείλουμε ξεκάθαρα να πούμε τη θέση μας και τη λέμε ευθαρσώς. Καταψηφίζουμε αυτήν την ανάληψη και ανίκανη Κυβέρνηση, η οποία είναι επικίνδυνη για τον ελληνικό λαό.

Και την καταψηφίζω προσωπικά, για πολλούς γενικούς και ειδικούς λόγους. Λόγοι γενικοί είναι οι εξής: Στο όνομα της ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έκανε το βίο των

Ελλήνων αβίωτο.

Η στάση της υποτέλειας αυτής της Κυβερνήσεως προς τους ξένους ταπεινώσε τη χώρα και τους Έλληνες. Το προϊόν της φοροπηχτικής της πολιτικής η οποία κατέστησε τον Έλληνα φτωχότερο απ' ό,τι ήταν ποτέ -ιδιαιτέρα τους μικρομεσαίους και τους αγρότες- δεν χρησιμοποιήθηκε για τον ελληνικό λαό, αλλά για να ταΐσει τα τρωκτικά της.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρέλαβε μία Ελλάδα ισότιμη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την κατέστησε χώρα δευτέρας κατηγορίας. Ο κομματισμός της έκανε τη Δημόσια Διοίκηση τύραννο του ελληνικού λαού. Καταψηφίζω αυτήν την Κυβέρνηση γιατί γιγάντωσε τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και αντί να κυβερνά ο λαός δια των αντιπροσώπων του κυβερνούν τη χώρα οι διαπλεκόμενοι.

Βλέπω κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ότι έχετε ησυχάσει γιατί καταλαβαίνετε ότι μιλάμε πλέον σοβαρά σε αυτήν την Αίθουσα. Σας ευχαριστώ για την κατανόησή σας. Η Κυβέρνηση ανέχθηκε τη διαφθορά και έκανε τους διαφθαρμένους εκβιαστές της ελληνικής κοινωνίας. Οδήγησε το 25% του ελληνικού λαού στη φτώχεια με πρώτους και κορυφαίους τους Έλληνες αγρότες. Και δεν χαϊρόμαστε για την αποπομπή του κ. Τζουμάκα. Λυτούμεθα διότι δεν μας άκουσε επί δύο χρόνια όταν απ' αυτήν τη θέση του υποδεικνύαμε το σωστό και δεν το έκανε.

Η Κυβέρνησή σας έφερε την ανεργία σε τέτοιο σημείο που στον τόπο μου ο ένας στους δύο νέους είναι άνεργος. Τρεις στους πέντε είναι άνεργοι. Όποιος αμφιβάλλει ας πάρει τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να τα διαβάσει. Άφησε τη χώρα ανοχύρωτη στις ορέξεις των νονών, των μαστροπών, των ληστών, των κλεφτών και των λωποδυτών. Είναι ψέματα αυτά; Ανησυχεί το πανελλήνιο και μόνο η Κυβέρνηση δεν ανησυχεί. Ο κ. Σημίτης έκανε την επιλογή που ανέφερα στην αρχή. Ζήτησε πιστούς και αφοσιωμένους και όχι σοφούς και ταλαντούχους. Άφησε τα εθνικά θέματα ανυπεράσπιστα με κίνδυνο να συρρικνωθεί ο Ελληνισμός. Είναι μακρύς ο κατάλογος των γενικών λόγων που μου επιβάλουν να καταψηφίσω αυτήν την ανάληψη και επικίνδυνη Κυβέρνηση.

Θα το κάνω όμως και για ειδικούς λόγους. Αντιπροσωπεύω σε αυτήν την Αίθουσα το Νομό Θεσπρωτίας όπου η φτώχεια, η ανεργία, η ανασφάλεια, από τους λαθρομετανάστες και τους εμπόρους ναρκωτικών έχει οδηγήσει τους κατοίκους σε τέτοια κατάσταση ώστε να ανησυχούμε για το μέλλον αυτού του τόπου. Η δε κακοδιοίκηση έχει ταυτιστεί απόλυτα με το κυβερνών κόμμα και λυπάμαι που δεν βρίσκεται εδώ ο συμπολίτης μου Υπουργός των Εσωτερικών για να με παρακολουθήσει αυτήν την ώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συγχωρείστε μου μία μικρή ανοχή μισού λεπτού, κύριε Πρόεδρε.

Ακόμη πριν τρία χρόνια τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέτασαν το νομό μου στην προτελευταία θέση της ανάπτυξης. Τα τελευταία στοιχεία του Αυγούστου τον κατέβασαν στο τελευταίο σκαλί στη σκάλα του κακού. Τελευταίος ο νομός μου στην ανάπτυξη σε όλη τη χώρα.

Για όλους αυτούς τους λόγους θα ήμουν ανάξιος εκπρόσωπος του θεσπρωτικού λαού και του ελληνικού λαού εάν ψήφιζα αυτήν την ανίκανη Κυβέρνηση. Την καταψηφίζω και απευθυνόμενος προς τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ τους παρακαλώ να κάνουν αυτό που λένε στους διαδρόμους. Όσα καταμαρτυρούν στην Κυβέρνησή τους να τα κάνουν πράξη με τη ψήφο τους αύριο εδώ. Αλλιώς λυπάμαι που τους ακούω να καταμαρτυρούν τόσα στην Κυβέρνηση, να τη θεωρούν τόσο ανίκανη όσο εγώ και στο τέλος να την ψηφίζουν για να απαντήσουν στο δίλημμα ή εσείς στην εξουσία ή εμείς εκτός της Βουλής. Όχι, κύριε Σημίτη. Εμείς σύντομα με τον ελληνικό λαό θα βρισκόμαστε και στη Βουλή και στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Έχετε μια μοναδική ικανότητα να κερδίζετε πέρα από αυτόν που δικαιούσθε.

Ο κ. Αλαμπάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε θα έλεγα τόσο εγώ όσο και ο ελληνικός λαός που ακούει αυτήν τη στιγμή την ομιλία του

κυρίου συναδέλφου ότι συγχωρεί το ήθος και το ύφος της ομιλίας του κ. Βεζδρεβάνη, γιατί αν μας καταψηφίσει ο κ. Βεζδρεβάνης με αυτό το ύφος του είναι σίγουρο ότι θα μας υπερψηφίσει ο ελληνικός λαός που μας ακούει αυτήν την ώρα.

Η διαδικασία αυτή των τριών ημερών αποτελεί και θα αποτελέσει την κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη της τετραετίας που διανύουμε. Χθες εξηγήθηκαν από τον Πρωθυπουργό τόσο οι λόγοι που τον οδήγησαν στην απόφαση να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης όσο και τις γενικές γραμμές του έργου που επιτελεί και θα επιτελεί αυτή η Κυβέρνηση.

Γι' αυτό το έργο εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, τα στελέχη και τα μέλη του ΠΑΣΟΚ είμαστε υπερήφανοι και θα είμαστε υπερήφανοι για το κόμμα μας που βρίσκεται σε απόλυτη ταύτιση με το πρόγραμμα που παρουσιάσαμε στο λαό το Σεπτέμβριο του 1996.

Ο λαός, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εμπιστεύτηκε για τέταρτη φορά τα τελευταία δεκαεπτά χρόνια τη διακυβέρνηση της χώρας στο ΠΑΣΟΚ και μας έδωσε την εντολή να εφαρμόσουμε το πρόγραμμα που παρουσιάσαμε σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό αλλά και στη Βουλή.

Το Σεπτέμβριο του 1996 ο λαός γνώριζε πάρα πολύ καλά και τις δυνάμεις μας και τις αδυναμίες μας. Γνώριζε επίσης πολύ καλά και τις δυνάμεις και τις αδυναμίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και έτσι με νηφαλιότητα μας εμπιστεύτηκε για τέταρτη φορά να οδηγήσουμε τη χώρα στον 21ο αιώνα.

Αυτός ο λαός έχει την αξίωση από όλους μας να μη διαταράξουν την ασφαλή πορεία της χώρας τόσο προς την Ενωμένη Ευρώπη όσο και προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Στην κορυφαία στιγμή, λοιπόν, του βίου της παρούσης Βουλής θα περίμενε κανείς από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης που ενστερνίζονται την ανάγκη της ταχείας και απρόσκοπτης ένταξης στην ΟΝΕ να παράσχουν εξειδικευμένη ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς όμως η Αξιωματική Αντιπολίτευση θυσιάζει για μία ακόμη φορά στη μικροκομματική σκοπιμότητα τη μεγάλη εθνική προοπτική του μέλλοντος της χώρας μας. Πέρα από αυτά θα μπορούσε κάποιος να αρνηθεί ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση επειδή υπάρχουν προβλήματα άλτα που απασχολούν τον Έλληνα πολίτη; Επειδή η υγεία, η παιδεία, η συγκοινωνία δεν έχουν βρει τις άριστες των λύσεων; Θα μπορούσαμε να μην επικυρώσουμε τις στρατηγικές επιλογές της Κυβέρνησης επειδή πάσχουν σε ορισμένους τομείς; Ασφαλώς όχι. Αυτό γιατί οι συγκεκριμένοι τομείς έπασχαν δραματικά από συστάσεως του ελληνικού κράτους. Μόνο μετά το 1981 μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία υπήρξε μία αναστροφή της επιδείνωσης της πορείας στους κοινωνικούς τομείς όπως είναι η υγεία, η παιδεία, η απασχόληση, η κοινωνική μέριμνα των εργαζομένων, των αγροτών, των συνταξιούχων και ειδικά των μη προνομιούχων όπως έλεγε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου. Μόνο μετά το 1981 υπήρξε μία συνεχιζόμενη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του Έλληνα πολίτη. Το 1981 το ΠΑΣΟΚ εμπέδωσε τη δημοκρατία και θεμελίωσε το κράτος πρόνοιας, το κοινωνικό κράτος.

Οι δείκτες βελτίωσης στους ευαίσθητους τομείς της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής πρόνοιας, αυξάνονται με σταθερούς ρυθμούς. Δεν θα μπορούσαν όμως να λυθούν μέσα στα λίγα αυτά χρόνια όσα προβλήματα είχαν συσσωρευθεί τα τελευταία εκατόν πενήντα χρόνια, πριν το ΠΑ.Σ.Ο.Κ. έρθει στην εξουσία. Και οι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας γνωρίζουν πολύ καλά, ότι την περίοδο 1990-1993 που κυβέρνησαν τη χώρα, δημιούργησαν μια ακόμη θλιβερή οπισθοδρόμηση. Χωρίς, λοιπόν, την οπισθοδρόμηση αυτή σήμερα η χώρα θα ήταν στην πρώτη ομάδα των χωρών που εντάχθηκαν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.Σ.Ο.Κ. εφαρμόζοντας στρατηγικά το πρόγραμμά του, επιτελεί ένα μεγάλο έργο για τη χώρα μας και η Κυβέρνησή του δικαιούται να λάβει και θα λάβει ψήφο εμπιστοσύνης. Και το δικαιούται, διότι τα προβλήματα που καθημερινά απασχολούν τον πολίτη -και τα οποία, κύριοι

Υπουργοί, δεν απαιτούν κόστος, απαιτούν όμως πολιτικό θάρρος-θα βρουν τη λύση τους και από τον Πρωθυπουργό, αλλά και από ορισμένους Υπουργούς, στους οποίους έχει εμπιστευθεί τους κρίσιμους τομείς που αφορούν τον πολίτη.

Στο σημείο όμως αυτό επιθυμώ, κύριοι συνάδελφοι, να επισημάνω, ότι υπάρχουν πράγματι τομείς όπου η υπουργική παρακολούθηση υπήρξε ελλιπής και αναποτελεσματική. Τους Υπουργούς αυτούς τους έχουμε και εμείς οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ελέγξει αρκετές φορές στη Βουλή, κάτι που δεν έχει κάνει ποτέ η Νέα Δημοκρατία. Τους Υπουργούς αυτούς θα τους ελέγξουμε αυστηρά και μέσα στη Βουλή και μέσα στα όργανα του κόμματός μας.

Σήμερα, όμως, θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στη μόνη δύναμη την ικανή πολιτικά και κομματικά να οδηγήσει τη χώρα στα πεπρωμένα της με ασφάλεια και με κοινωνική δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Μείμαράκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Έχουμε πει, ότι θα διακόψουμε γύρω στις 02.00' Να πούμε σε ποιον συνάδελφο θα ολοκληρώσουμε, ούτως ώστε οι υπόλοιποι συνάδελφοι να μην περιμένουν αδικώς, γιατί ήδη είναι 01.00'. Διότι αύριο θα πρέπει να έλθουν νωρίς το πρωί. Να μην τους κρατήσουμε μέχρι τις 02.30' σήμερα. Έχουμε ακόμη μια ώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα δώσω το λόγο πρώτα στον κ. Πασσαλίδη και μετά θα σας πω, κύριε Μείμαράκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πασσαλίδη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές έδωσαν ένα σαφέστατο μήνυμα δυσαρέσκειας του ελληνικού λαού στην κυβερνητική πολιτική. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός παραδεχθηκε την ήττα της παράταξής του, που προήλθε από τις λανθασμένες επιλογές της Κυβέρνησής του να επιτύχει τους στόχους της.

Το δεύτερο πολιτικό μήνυμα είναι, ότι η Νέα Δημοκρατία είχε εντυπωσιακές επιτυχίες στην εκλογή νομαρχών, δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων σε όλη την επικράτεια. Η Νέα Δημοκρατία απέφυγε να πολώσει το κλίμα των δημοτικών και των νομαρχιακών εκλογών και ακολούθησε την τακτική των χαμηλών τόνων, αναβαθμίζοντας έτσι την πολιτική ζωή του τόπου και μετριάζοντας τις κομματικές αντιφάσεις.

Η Νέα Δημοκρατία σέβεται την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να έχει τη δική της αυτοδυναμία χωρίς κομματικές παρεμβάσεις. Η Νέα Δημοκρατία διαθέτει σήμερα ισχυρά ερίσματα στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι πρώτο κόμμα σήμερα με σημαντική διαφορά από το κυβερνών κόμμα. Βρίσκεται σε ανοδική πορεία, σε τροχιά εξουσίας.

Ο ελληνικός λαός χωρίς ενδοιασμούς συνευνοητοποιεί, ότι η Νέα Δημοκρατία είναι το πλέον ισχυρό και συμπαγές κόμμα και με τις εκλογές αυτές ενίσχυσε πανελλαδικά τις θέσεις της στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Οι εκλογές αυτές απέδειξαν, ότι ο λαός δεν ήταν περιχαρακωμένος στα κόμματα, αλλά ήταν ελεύθερος να διαμορφώσει νέα δεδομένα στην πορεία της χώρας μας. Και με τα νέα δεδομένα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών δίνουν τη δυνατότητα στη Νέα Δημοκρατία με εξαιρετικά γρήγορους ρυθμούς να σχεδιάσει τη στρατηγική της εξουσίας. Παρά τη μεγάλη νίκη της η Νέα Δημοκρατία δεν θριαμβολογεί. Αναλογίζεται και εντοπίζει τα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Πολύ σωστά είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμανλής ότι προέχει η πορεία της Ελλάδος μια πορεία με πολλαπλά αδιέξοδα και κινδύνους, η οποία δεν υπηρετείται από τη σημερινή Κυβέρνηση και τον κ. Σημίτη.

Έγινε πλέον σαφές ότι οι υφιστάμενοι συσχετισμοί έχουν ανατραπεί και ότι διαμορφώνεται μια νέα κατάσταση. Στην προσπάθεια του

κυρίου Πρωθυπουργού μπροστά στη μεγάλη ήττα που υπέστη η παράταξή του να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη του λαού κάνει ένα μίνι ανασχηματισμό και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και μάλιστα με απόλυτη πλειοψηφία πετώντας το γάντι στην εσωκομματική αντιπολίτευση.

Δυστυχώς ούτε ο ανασχηματισμός ούτε και η ψήφος εμπιστοσύνης που προσδοκά να πάρει ο Πρωθυπουργός δεν πρόκειται να αλλάξει το ζοφερό τοπίο της χώρας από τη διακυβέρνηση του τόπου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κυβερνητικός ανασχηματισμός χωρίς αλλαγή πολιτικής δεν θα έχει κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο. Η οικονομική κατάσταση της χώρας καθημερινά επιδεινώνεται και ο Έλληνας πολίτης δυστυχώς βλέπει τα εισοδήματά του να συρρικνώνονται και να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα επιβίωσης.

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να μεταβάλει ούτε τους στόχους ούτε τις επιδιώξεις της. Ο Πρωθυπουργός σύμφωνα με το άρθρο 84 του Συντάγματος και με τη σαφή δήλωσή του ότι δεν ζητά απλώς ψήφο εμπιστοσύνης των παρόντων αλλά την εμπιστοσύνη του όλου αριθμού των τριακοσίων, δηλαδή, τουλάχιστον 151 ψήφους βάζει το δίλημμα στους εσωκομματικούς του αντιπάλους ή με ψηφίζετε ή πέφτει η Κυβέρνηση. Με την θεαματική αυτή ενέργεια ο Πρωθυπουργός εκβιάζει την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Σε ενάμιση περίπου μήνα θα έχουμε τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό που θα έχει τη μορφή της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης.

Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει αναγάγει τα εσωκομματικά του προβλήματα σε πρώτη προτεραιότητα από τα προβλήματα του ελληνικού λαού. Η λαϊκή δυσαρέσκεια δεν μετριάξεται με τον ανασχηματισμό. Με την αναβάπτιση που επιχειρείται με την ψήφο εμπιστοσύνης θα νομιμοποιηθεί η Κυβέρνηση ώστε να επιβάλει νέους φόρους με τον προϋπολογισμό. Οι προσωπικές αυτές λύσεις δεν αλλάζουν την προδιαγεγραμμένη αρνητική οικονομική πορεία της χώρας.

Είναι πρώτη φορά που ζητείται ψήφος εμπιστοσύνης μετά από ανασχηματισμό. Ψήφος εμπιστοσύνης ζητείται από τη Βουλή πάντα μετά από τις εκλογές και όταν ψηφίζεται ο προϋπολογισμός. Άρα αυτό που ζητούσε ο κ. Σημίτης ήταν η ψήφος εμπιστοσύνης και όχι ο ανασχηματισμός. Η απόφαση αυτή δεν βελτιώνει την απόδοση της Κυβέρνησης αντίθετα τη ζημιώνει.

Σήμερα η Κυβέρνηση ευθύνεται για τις τρεις υποτιμήσεις της δραχμής το 1983, το 1985 και το 1998 με τις δυσμενείς επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για τους συνεχείς φόρους που επιβάλλει στους Έλληνες πολίτες και κλώνισε τα εισοδήματα των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που οδήγησε μια μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού στα όρια της φτώχειας και της απόγνωσης.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έφθασε την ανεργία στους πεντακόσιους χιλιάδες περίπου Έλληνες. Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην έχει στο σπίτι ένα, δύο ή και τρεις άνεργους. Αυτό το διαπιστώνουμε καθημερινά σε ολόκληρη την επικράτεια, το διαπιστώνω και εγώ στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια το Νομό Κιλκίς όπου πολλές φορές δεν τολμούμε να πάμε στα πολιτικά μας γραφεία. Αυτό είναι το κατόντημα και εκεί μας οδήγησε σήμερα η Κυβέρνηση.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έκλεισαν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κύμα των λαθρομεταναστών στη χώρα μας που οδήγησαν τον ελληνικό λαό σε κλίμα φοβίας και ανασφάλειας από τα καθημερινά και αλλεπάλληλα κρούσματα κλοπών, βιασμών, ληστειών μπροστά στα απαθή βλήματα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κατόντημα της Ολυμπιακής Αεροπορίας που παλαιότερα θεωρείτο μία από τις καλύτερες εταιρείες και σήμερα έχει χρεοκοπήσει με κίνδυνο να κλείσει. Για χάρη της εξυγίανσης πλήρωσε ο ελληνικός λαός εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το χρέος των οκτακοσίων

δισεκατομμυρίων (800.000.000.000) δραχμών των αστικών συγκοινωνιών Αθηνών που καλείται να πληρώσει ο ελληνικός λαός.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που παρουσιάζει τώρα το κράτος δημόσιο χρέος περισσότερο από σαράντα τρισεκατομμύρια (40.000.000.000.000) δραχμές. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε το δημόσιο χρέος από τη Νέα Δημοκρατία εννιακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (950.000.000.000) δραχμές το 1981.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για την αυταρχική και αντιδημοκρατική συμπεριφορά που επέδειξε στις αναγκαστικές συνενώσεις των κοινοτήτων σε δήμους μετά από πρόχειρο και αδιαφανή διάλογο που ούτε καν ετέθη στην ουσία το πρόβλημα.

Και ευθύνεται η Κυβέρνηση για την οικονομική κατάσταση των αγροτών που βρίσκεται στα όρια της οικονομικής εξαθλίωσης. Οι αγρότες απογοητευμένοι από την ομιλία του Πρωθυπουργού περίμεναν να ακούσουν για τα προβλήματά τους και ανέμεναν λύσεις. Δυστυχώς, για μια ακόμη φορά κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Οι αγρότες και ιδιαίτερα οι νέοι εγκαταλείπουν τη γεωργία και την κτηνοτροφία και έρχονται στις πόλεις.

Και ευθύνεται η Κυβέρνηση γιατί η αγορά είναι ανεξέλεγκτη. Δεν προστατεύονται ούτε οι καταναλωτές ούτε οι παραγωγοί.

Οι φυλακές δεν φρουρούνται, όπως πρέπει και δραπετεύουν οι κρατούμενοι. Καθημερινά ληστεύονται οι τράπεζες.

Αμέτρητες τεκμηριωμένες αρνητικές κριτικές ακούγονται για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχει άραγε τομέας για τον οποίο πρέπει να επαινέσουμε το ΠΑΣΟΚ; Ασφαλώς όχι. Δυστυχώς εξακολουθεί να μας κυβερνά. Ποιος μπορεί να πιστέψει σ' αυτήν την Κυβέρνηση που κλώνισε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού; Ήρθε πια η ώρα ο λαός να αναλάβει τις ευθύνες του. Η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη να αναλάβει τις δικές της.

Εμείς, αρνούμεθα να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Μετά την παρέμβαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας του κ. Μείμαρκα να ενημερώσω τους συναδέλφους ότι θα φθάσουμε μέχρι το συνάδελφο κ. Γκελεστάθη. Δηλαδή, θα μιλήσει και ο συνάδελφος ο κ. Ντούσκας, διότι υπάρχουν και συνάδελφοι οι οποίοι απουσιάζουν -δεν χρειάζεται να αναφέρω τα ονόματα- για να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία περίπου στη 01.55'.

Το λόγο έχει ο κ. Πετραλιάς.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με έκπληξη παρατήρησα απόψε ότι υπάρχει μία ένταση πολιτική κάτι που εδώ και καιρό εγώ θεωρώ ξεπερασμένο διότι οι πολιτικές αντιθέσεις αυτού του είδους έχουν εκλείψει και έχουν παραχωρήσει τη θέση τους στις προτάσεις και στην κριτική. Αυτό είναι αισιόδοξο και για την εξέλιξη της δημοκρατίας αλλά και κυρίως για την αποκατάσταση του πολιτικού κόσμου που εμείς αντιπροσωπεύουμε και τόσο πασχίζουμε.

Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις διότι και η ώρα είναι περασμένη αλλά και το θέμα έχει εξαντληθεί και θα εξαντληθεί. Δεν θέλω να διδάξω Σύνταγμα αλλά είναι γεγονός ότι από το Σύνταγμα και η Αντιπολίτευση -και ιδίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση- έχει τη δυνατότητα να ασκήσει κριτική και με διάφορα μέσα να τοποθετηθεί. Ένα από αυτά είναι η πρόταση δυσπιστίας και μομφής. Αυτό το δικαίωμα όμως το έχει και η Κυβέρνηση. Κάθε τόσο όταν πρόκειται να κάνει μία νέα πολιτική ή να απολογηθεί για την πολιτική της έχει υποχρέωση να έρθει στην Ελληνική Βουλή να αντιμετωπίσει το θέμα.

Τώρα, αυτή η εφεύρεση η οποία πολύ φορέθηκε απόψε από τη Νέα Δημοκρατία, δηλαδή, τι τέχνασμα, τι κομπίνια και γιατί το κάνετε, για να καλύψετε τα εσωκομματικά σας...νομίζω, με πλήρη επίγνωση των όσων λέω, ότι δεν είναι σοβαρή. Έκρινε η Κυβέρνηση ότι ήρθε η ώρα μέσα στη Βουλή να έρθει να πει τις απόψεις της και να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Πού βλέπετε το πονηρό;

Και εν πάση περιπτώσει μέσα στα κόμματα τα ελληνικά -και στο

δικό μας- υπάρχουν και διαφωνίες και πολυφωνίες. Η Νέα Δημοκρατία όμως δεν μπορεί να το επικαλείται αυτό. Και δεν μπορεί να το επικαλείται γιατί θα έπρεπε να μπορούν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να δουν τους μορφασμούς τους όταν μιλάει ο Αρχηγός τους και να τους δει και ο ίδιος για να καταλάβει πώς τον αντιμετωπίζουν οι ίδιοι. Και εγώ δεν το κατακρίνω αλλά εν πάση περιπτώσει οφείλω να το υπογραμμίσω.

Στις δημοκρατίες και στη δική μας για την οποία πραγματικά είμαστε υπερήφανοι μετά το 1974 η λειτουργία του Συντάγματος και όλων των οργάνων ήταν άψογη με κύριο χαρακτηριστικό ότι δεν είχαμε παρεμβάσεις από τον ανώτατο άρχοντα και κυρίως γιατί οι εκλογές γινόντουσαν σε τακτά χρονικά διαστήματα κάτι που και το πολίτευμα δυναμώνει αλλά και την κάθε κυβέρνηση την αφήνει να κάνει το έργο της. Όλα αυτά συνέβαιναν, κύριοι συνάδελφοι, με μία εξαίρεση -και είναι και προσωπική μου θέση αυτή- που έγινε το 1989-1990 όπου για μένα δύο πράγματα συνετέλεσαν σε κάποια αστάθεια και με το γεγονός ότι ταλαιπωρούσαν συνέχεια το λαό με εκλογές. Το πρώτο ήταν ο εκλογικός νόμος και το δεύτερο δυστυχώς εκ των πραγμάτων ήταν η μεγάλη πολιτική οξύτητα που βασίλευε την εποχή εκείνη. Όμως, θέλω να πιστεύω ότι το κράτος και ο ελληνικός λαός εκείνη τη συμπεριφορά την πλήρωσε.

Θέλω να πω ακόμη και κάτι άλλο. Μέσα σε αυτήν την αγωνία ποιο κόμμα θα επικρατήσει, η Νέα Δημοκρατία -και ευτυχώς όχι όλη, γιατί υπάρχουν μονάδες μέσα στη Νέα Δημοκρατία που κάνουν αξιολογή και σκληρή πολιτική και κριτική και είναι αποδεκτή, υπάρχουν όμως και εκείνοι που επιπόλαιοι και απλά σκέπτονται- έχει γυρίσει στο παρελθόν και μιλάει σε μας για παρελθόν. Η πολιτική τακτική της Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας, είναι παρελθόν. Οι θέσεις της και οι εκφράσεις της είναι τελείως παρωχημένες για το λόγο ότι δεν πιστεύει ούτε ο Αρχηγός της, ούτε κανείς ότι ποτέ ο λαός θα επαναφέρει αυτό το πολιτικό κόμμα με αυτήν την πολιτική νοοτροπία στην Κυβέρνηση. Και το ξέρουν. Ας βρουν άλλο τρόπο, ας δημιουργήσουν νέες προϋποθέσεις και τότε η λειτουργία της δημοκρατίας θα κάνει εκείνο που πρέπει.

Πρέπει να τονίσω και κάτι άλλο: Στις ιδανικές δημοκρατίες κυρίαρχο ρόλο παίζει η Αντιπολίτευση και ιδίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι θεσμός, είναι πόστο. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δημιουργεί τις προϋποθέσεις της συνέχειας της ομαλής λειτουργίας του πολιτεύματος. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να γίνεται πιστευτή και να είναι σεβαστή και κυρίως να ετοιμάζει τη διαδοχή και την υποδοχή έτσι που να είναι σίγουρος ο ελληνικός λαός ότι θα έχουμε ομαλή και αξιολογή αντικατάσταση.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είμαι υποχρεωμένος να τονίσω ότι με αυτήν τη νοοτροπία του παρελθόντος, που φωνάζετε ότι ήρθαμε κι ερχόμαστε, σε λίγο όλοι θα ικανοποιηθείτε, δεν κάνετε τίποτα. Η Κυβέρνηση έκασε και έθεσε τους στόχους, απολογήθηκε και εισηγήθηκε την οικονομική της πολιτική, που είναι ο κυρίαρχος όλων των άλλων πολιτικών και της εξωτερικής και της κοινωνικής, αυτή που μέχρι τώρα εφάρμοσε και είπε τι θα κάνει και στα δύο επόμενα χρόνια. Το είπα σε μας, το είπα στον ελληνικό λαό.

Εμείς εδώ σήμερα θα αποφασίσουμε κάτι το οποίο εσείς δεν θέλετε ιδιαίτερος. Θα ψηφίσουμε και θα στηρίξουμε την Κυβέρνηση, διότι πιστεύω πολύ λιγότερο εσείς από μας θέλετε να αποδυναμωθεί η Κυβέρνηση, γιατί κανείς δεν τόλμησε να ζητήσει εκλογές. Εμείς, λοιπόν, θα ψηφίσουμε την Κυβέρνηση και θα κάνουμε αυτό που πρέπει για να συνεχίσει η Κυβέρνηση το έργο της και υπάρχουν και άλλες ευκαιρίες να τα ξαναπούμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Άσμος, άχρωμος και αδύναμος ήταν ο πρόσφατος ανασχηματισμός. Το ίδιο όμως άχρωμη, άσμος και αδύναμη ήταν και η ομιλία προχθές του κυρίου Πρωθυπουργού. Μια

ομιλία η οποία όχι μόνο δεν επιδοκιμάστηκε, αλλά θα έλεγα αποδοκιμάστηκε και απ' αυτήν την ίδια την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Και το λέω αυτό, γιατί, για πρώτη φορά, όσο είμαι Βουλευτής, παρακολούθησα ομιλία Πρωθυπουργού που να μη χειροκροτηθεί ούτε μία φορά κατά τη διάρκειά της, παρά μόνο στο τέλος, από τους Βουλευτές του κόμματός του.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας βρίσκεται πλέον σε δεινή θέση. Υποτιμήθηκε, υποβαθμίστηκε και επικρίθηκε τόσο η Κυβέρνηση όσο και ο ίδιος προσωπικά με την ετυμηγορία του ελληνικού λαού στις πρόσφατες νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Οι εκλογές αυτές έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα αποδοκίμασής της πολιτικής που ακολουθεί. Το μήνυμα όμως αυτό φαίνεται ότι ο Πρωθυπουργός δεν το πήρε σωστά. Αντί να αλλάξει πλεύση, αντί να σκύψει με ενδιαφέρον πάνω στα προβλήματα του λαού που τον ταλανίζουν, προσπαθεί πανικόβλητος να σταθεί ξανά στα πόδια του. Προβαίνει, αφ' ενός μεν, σ' έναν αιφνιδιαστικό ψευδοανασχηματισμό αφ' ετέρου, ζητά εκβιαστικά ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, με το δίλημμα ή με ψηφίζετε ή πάμε για εκλογές, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η προεδρική του καρέκλα. Ψήφο εμπιστοσύνης πιστεύω ότι θα πάρει. Έτσι φαίνεται τουλάχιστον από ό,τι έδειξαν οι Βουλευτές του. Όμως ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό δεν πρόκειται να αποκτήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, εξαιτίας της ανάληψής, και της αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζετε και η οποία έχει συσσωρεύσει πάρα πολλά προβλήματα σ' αυτόν τον τόπο.

Ουδείς πιστεύει σήμερα, ότι με αυτές τις σπασμωδικές κινήσεις του Πρωθυπουργού, θα υπάρξει ελπίδα και προοπτική για καλύτερη απόδοση της Κυβέρνησης. Ουδείς πιστεύει ότι θα αλλάξει κάτι στο χώρο της υγείας, στο χώρο της παιδείας, στο χώρο των αγροτών. Ουδείς πιστεύει, ότι θα αναχαιτιστεί η κοινωνική μάζα της ανεργίας, της εξάπλωσης των ναρκωτικών και των εγκληματικών ενεργειών. Ουδείς πιστεύει, ότι με τη συνέχιση αυτής της κυβερνητικής πολιτικής, θα γίνει ένα βήμα για να καταπολεμηθεί η διαφθορά και η σήψη της κοινωνίας.

Αρκεί κανείς να στρέψει το βλέμμα του γύρω και θα αντιληφθεί το μέγεθος του αποσυντονισμού και της δυσλειτουργίας του κράτους. Τα νοσοκομεία -το γνωρίζετε- καταρρέουν. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής. Υπάρχουν ακόμη μεγάλα νοσοκομεία της Αττικής και θα σας αναφέρω το "ΜΕΤΑΞΑ" του Πειραιά, που δεν έχει αξονικό τομογράφο και οι άρρωστοι μεταφέρονται στους αξονικούς τομογράφους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, την οποία εσείς κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στη διαχρονική σας πορεία, την πολεμήσατε λυσσαλέα. Υπάρχει ακόμα μεγάλη έλλειψη ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία.

Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά ήρθε τελευταία και η απεργία των νοσοκομειακών γιατρών, με ευθύνη της Κυβέρνησης, για να υποβαθμίσει ακόμη περισσότερο την παρεχόμενη περίθαλψη.

Η δημόσια εκπαίδευση απέχει πολύ από του να καλύψει τις προϋποθέσεις και τις ανάγκες της σύγχρονης εποχής. Εκτός από την απaráδεκτη κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα περισσότερα σχολικά κτίρια σήμερα, υπάρχει και μεγάλη έλλειψη καθηγητών.

Θα σας αναφέρω μόνο ότι στην περιφέρεια του Πειραιά υπάρχει έλλειψη διακοσίων ογδόντα καθηγητών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αυτό σημαίνει ότι μέχρι σήμερα οι μαθητές έχουν χάσει τριάντα χιλιάδες διδακτικές ώρες. Αναγκαστικά τα παιδιά στρέφονται στα φροντιστήρια, σ' αυτό που λέγεται παραπαιδεία, για να αναπληρώσουν και να συμπληρώσουν τις γνώσεις τους. Οι γονείς τους φυσικά αναγκάζονται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη σε μια περίοδο που έχουν έντονα οικονομικά προβλήματα, αφού προτιμούν να στερηθούν αυτοί, για να προσφέρουν στα παιδιά τους όσο το δυνατόν καλύτερη μόρφωση.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του ότι τον τελευταίο χρόνο δεν έχει αυξηθεί ιδιαίτερα η ανεργία. Ειλικρινά μου κάνει εντύπωση αυτό. Εννοούσε ο κύριος Πρωθυπουργός την ανεργία που υπάρχει στην κοινωνία ή μήπως εννοούσε την ανεργία των όσων είναι γραμμένοι τις κλαδικές και στις κομματικές οργανώσεις

του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Διότι άλλως θα πω, ή ότι δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα ή τουλάχιστον δεν του δίνουν αληθή στοιχεία.

Θα σας αναφέρω ότι μόνο στον Πειραιά, η ανεργία είναι πολύ πάνω από την ανεργία που υπάρχει σε πανελλαδική κλίμακα. Έχει ξεπεράσει το 18% με 20% και αυτό οφείλεται, στην έλλειψη πολιτικής στο χώρο της ναυτιλίας, στην υπολειτουργία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, στην εξοντωτική φορολόγηση των ελεύθερων επαγγελματιών με τα αντικειμενικά κριτήρια και στην έλλειψη επενδυτικής πολιτικής.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω κύριοι συνάδελφοι, ότι τα αποτελέσματα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών κατέδειξαν -όπως ανέφερα- την αποδοκίμασή του ελληνικού λαού προς την Κυβέρνηση. Με τέτοιου είδους ανασχηματισμούς, αλλά και με τέτοια εκβιαστική ψήφο εμπιστοσύνης που θα λάβει, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα στην πορεία της Κυβέρνησης.

Το ποτάμι, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν γυρίζει πίσω. Ο ελληνικός λαός ήδη σας κατέδικασε στις πρόσφατες εκλογές για τους νομάρχες και τους δημάρχους και θα σας καταδικάσει και στις επόμενες εθνικές εκλογές, όποτε και αν γίνουν αυτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μαργιογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, στις σημερινές τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διέκρινα μία κριτική διάθεση έναντι των χαρακτηρισμών και των τοποθετήσεων των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, σε σχέση με τις προθέσεις και τους λόγους που οδήγησαν τον Πρωθυπουργό να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης.

Εγώ θα κατανοούσα αυτήν την κριτική, εάν δεν ακολουθούσε μετά από ενάμιση μήνα περίπου η συζήτηση σε αυτήν εδώ την Αίθουσα για τον προϋπολογισμό, όπου εκεί πραγματικά ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση θα είχαν την ευκαιρία να ελπίσουμε με τη συζήτηση της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας και τη στήριξή τους.

Ως εκ τούτου, εγώ υιοθετώ αυτήν τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, απορρίπτουμε αυτήν την κριτική, αλλά δραστήρια της ευκαιρίας από αυτήν τη συζήτηση να επισημάνουμε και να αναδείξουμε τουλάχιστον κάποια προβλήματα και ελπίζουμε με τη συζήτηση που γίνεται στο Κοινοβούλιο, να πάρει κάποια μηνύματα η Κυβέρνηση και να τα αντιμετωπίσει.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία, είναι ασφαλώς το πρόβλημα της εγκληματικότητας. Κύριοι συνάδελφοι, αν εθνικός στόχος είναι η Ο.Ν.Ε., εθνικό πρόβλημα μέσα αυτήν τη στιγμή είναι το πρόβλημα της εγκληματικότητας.

Και πολύ φοβάμαι ότι μόνο η Κυβέρνηση δεν το έχει καταλάβει, όταν έχουμε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος έχει αντικαταστήσει πριν από λίγες ημέρες τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, προφανώς για ανεπάρκεια και στην τοποθέτησή του, την πενήντα λεπτών περίπου χθες στη Βουλή, αφιέρωσε ελάχιστα δευτερόλεπτα για να επισημάνει ότι "θα θέλαμε να αισθάνεται ασφαλής ο κάτοικος των παραμεθωρίων περιοχών και προτιθέμεθα να θωρακίσουμε την ΕΛ.ΑΣ. με τα μέσα με τα οποία θα εξασφαλίσει την ηρεμία στον Έλληνα πολίτη".

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της εγκληματικότητας είναι τεράστιο. Το έγκλημα επελαύνει κυριολεκτικά. Και το ανησυχητικό, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι -αν θέλετε- αυτή καθ' εαυτή η αύξηση του εγκλήματος. Είναι η ποιοτική αναβάθμιση, διότι το μέγα πρόβλημα αυτήν τη στιγμή είναι ότι έχουμε αύξηση στη βαριά εγκληματικότητα, στις ληστείες, στις ανθρωποκτονίες, στο εμπόριο της λευκής σαρκός, στις κλοπές σε βαθμό κακουργήματος και σε άλλα πολλά αδικήματα.

Όσον αφορά το εμπόριο της λευκής σαρκός, θα ήθελα να πω κάτι από το οποίο καταφαίνεται η υποκρισία, αλλά και η ανικανότητα της σημερινής Κυβέρνησης να το αντιμετωπίσει. Δεν διαβάζατε, δεν διαβάσαμε, δεν βλέπαμε όλοι μέχρι πριν

από λίγες μέρες τις αγγελίες των εφημερίδων, όπου με γαργαλιστικές ανακοινώσεις εξεθεάζαν το "εμπόρευμα"; Και ξαφνικά ξυπνήσαμε από τη μια μέρα στην άλλη και βλέπουμε παντού προαγωγούς, βλέπουμε παντού πορνοβασκούς, βλέπουμε παντού διαφθορά;

Το πρόβλημα είναι παλιό, είναι όχι πρόσφατο, απλά τώρα αναδεικνύεται. Εμείς είχαμε επισημάνει αυτά τα προβλήματα. Ήδη έχει κατατεθεί η τρίτη επερώτηση εντός του 1997 προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, όπου του επισημαίνουμε και το μέγεθος της εγκληματικότητας, αλλά κάνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις, επικοδομητικές προτάσεις, επικοδομητική αντιπολίτευση και όχι στείρα, όπως μας λέτε, προκειμένου να συμβάλουμε και εμείς στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ο κ. Ρωμαίος δυστυχώς μας αντιμετώπισε τότε σχεδόν σαρκαστικά, μας είπε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ότι πρόβλημα δεν υπάρχει. Μας είπε ότι όλα βαίνουν καλώς, ότι είναι μια φυσιολογική εξέλιξη, μια φυσιολογική άνοδος, την οποία θα αντιμετωπίσουμε. Του είχαμε επισημάνει και του είχαμε πει ότι η Ελληνική Αστυνομία αδυνατεί αυτήν τη στιγμή να αντιμετωπίσει το έγκλημα.

Και ας μην τα ρίχνουμε όλα στους αστυνομικούς. Δεν δικαιούται η Ελληνική Αστυνομία αυτήν την περιφρόνηση στην οποία έχει περιπέσει. Είχαμε πει τότε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ότι το πρώτο πράγμα το οποίο θα πρέπει να επιδιωχθεί και να γίνει, θα πρέπει να είναι η αποκομματικοποίηση.

Κακά τα ψέματα, εγώ δεν θα πω ότι το φαινόμενο είναι μόνο σημερινό, αλλά τώρα έχει φθάσει σε όλο του το μεγαλείο. Οι λίστες Σουλτάτου ήταν ένα θέμα, το οποίο απησχόλησε την ελληνική Βουλή, τον Τύπο, την ελληνική κοινωνία και όμως ουδείς το έλαβε σοβαρά υπόψη και ουδείς ουσιαστικά τιμωρήθηκε γι' αυτήν την επαίσχυντη πράξη.

Το Στρατηγείο Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο η Νέα Δημοκρατία επί ημερών του κ. Γκελεσάτση είχε δρομολογήσει -μάλιστα είχε σταλεί το σχετικό προεδρικό διάταγμα στο Συμβούλιο Επικρατείας για να ελεγχθεί- δεν έχει γίνει, αν και το είχε αποδεχθεί ο κ. Ρωμαίος παλαιότερα.

Είχαμε πει για την αναδιάρθρωση της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι απαράδεκτο αυτήν τη στιγμή πλέον του 50% των Ελλήνων αστυνομικών να απασχολούνται με καθήκοντα αλλότρια, διάφορα της αποστολής τους. Είχαμε μιλήσει για την ανάγκη καλύτερης εκπαίδευσης και διαρκούς μετεκπαίδευσης των αστυνομικών και είχαμε επισημάνει ότι, όταν απαιτούμε από τον αστυνομικό να είναι αδιάφορος, να είναι σωστός, να είναι έντιμος, να προσφέρει πραγματικές υπηρεσίες, δεν μπορούμε να τον αντιμετωπίζουμε στα οικονομικά προβλήματα, στα θεσμικά προβλήματα τα οποία έχει, κατά τον τρόπο που αντιμετωπίζεται σήμερα. Δυστυχώς, δεν έγινε τίποτα απ' όλα αυτά.

Και είχαμε επιπλέον επισημάνει το τεράστιο πρόβλημα των λαθρομεταναστών, ένα πρόβλημα το οποίο είναι πολύ μεγάλο και που αντιμετωπίζεται ιδιαίτερα επιπόλαια.

Αυτήν τη στιγμή, κύριοι, δεν γνωρίζουμε πόσοι αλλοδαποί βρίσκονται στην Ελλάδα, από πού προέρχονται, πού διαμένουν και τι κάνει ο καθένας από αυτούς. Αν σήμερα το πρόβλημα είναι μεγάλο, μετά από λίγο θα γίνει μέγιστο και αυτό διότι το αντιμετωπίζουμε και το αντιμετωπίζει η σημερινή Κυβέρνηση με επιπολαιότητα, ιδιαίτερα με τον τρόπο που χορηγούνται αυτές οι περίφημες βίζες, κάρτες -πώς να τις πούμε- που νομιμοποιούν την παρουσία τους εδώ. Μετά από λίγο είναι ενδεχόμενο να αντιμετωπίσουμε άλλα προβλήματα από την ανεξέλεγκτη παρουσία και νομιμοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών στον τόπο μας.

Αυτό το μεγάλο πρόβλημα των λαθρομεταναστών οδηγεί σε δύο επιπλέον προβλήματα. Το ένα είναι αυτό που είπα προηγουμένως, συμβολή στην αύξηση της εγκληματικότητας και το δεύτερο είναι ότι σιγά-σιγά ο ελληνικός λαός αρχίζει να αποκτά συναισθήματα ξενοφοβίας κάτι το οποίο ήταν άγνωστο μέχρι τώρα και στη φύση του λαού μας και στον πολιτισμό μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω το εξής πράγμα. Αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το πρόβλημα της εγκληματικότητας είναι το πρόβλημα της δικαιοσύνης. Πρέπει να δούμε την ελληνική δικαιοσύνη. Και ο Πρωθυπουργός δεν είπε λέξη προχθές για την ελληνική δικαιοσύνη. Όταν σήμερα μία σοβαρή ποινική υπόθεση φθάνει να εκδικασθεί στο ακροατήριο μετά από πολλά χρόνια από τότε που διεπράχθη το έγκλημα, δεν αποτελεί αυτή πολιτική εναντίον του εγκλήματος. Είναι πολιτική, η οποία υποθάλπει το έγκλημα. Είναι η πολιτική δυστυχώς, η οποία συμβάλλει αποφασιστικά όχι στην καταπολέμηση, αλλά στην εξάπλωση περαιτέρω του εγκλήματος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε σε μία συζήτηση περί παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Εύλογα όμως μπορεί ο καθένας μας να αναρωτηθεί τι καλούμαστε να εμπιστευτούμε σε αυτήν την Κυβέρνηση. Τον Πρόεδρό της; Αυτόν που αδυνατώντας να προωθήσει τις απαραίτητες διαρθρωτικές τομές στο κράτος και την κοινωνία μέμφεται για την αποτυχία του, τις ίδιες τις συντεχνίες που τον βοήθησαν να γίνει Πρωθυπουργός; Τις ιδέες της; Μα, ποιες ιδέες; Αυτές της Διακήρυξης της 3ης του Σεπτεμβρίου ή εκείνες της θολής και γκριζας νεοφιλελεύθερης διαπλεκόμενης νομενκλατούρας την οποία αυτή η Κυβέρνηση ενισχύει με την καθημερινή της πολιτική πρακτική; Τα νέα πρόσωπα; Μα, αυτά είναι ελάχιστα. Και ακόμα και να υποτεθούν ικανά αδυνατούν να αναστρέψουν τη συνολική εικόνα αποτυχίας και παρακμής που αντανάκλαται σε κάθε τομέα του κυβερνητικού έργου.

Μήπως καλούμαστε να εμπιστευτούμε λόγια; Μα, κανείς πλέον δεν μπορεί να πιστεύει οτιδήποτε προέρχεται από μία κυβέρνηση υποδειγμα αναξιοπιστίας και ασυνέπειας.

Τι να πρωτοθυμηθούμε; Τη σκληρή δραχμή, τη μη επιβολή νέων φόρων, τη στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και τόσα άλλα που ελέχθησαν, αλλά δεν τηρήθηκαν;

Τέλος, μας καλεί η Κυβέρνηση να την εμπιστευθούμε για τα έργα της; Αλήθεια, θα ήταν το πλέον αστείο της υπόθεσης. Δυστυχώς το μόνο που έχει να παρουσιάσει είναι αποτυχίες. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που παρά τη θέλησή της βρίσκεται εκτός ΟΝΕ. Ο ελληνικός λαός βλέπει καθημερινά το εισόδημά του να μειώνεται. Οι εθνικές υποχωρήσεις διαδέχονται η μία την άλλη. Καλούμαστε να εμπιστευθούμε μία κυβέρνηση η οποία δεν πρόρεσε, όχι απλώς να πετύχει τους υψηλούς στόχους που οι καιροί επέβαλλαν να θέσει, αλλά ούτε καν τους ταπεινούς στόχους που οι δυνατότητές της την ανάγκασαν να επιδιώξει.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επικεντρώσω τις παρατηρήσεις μου σε ορισμένους βασικούς τομείς της εθνικής ανάπτυξης, οι οποίοι τυγχάνουν και αντιπροσωπευτικοί της εκλογικής μου περιφέρειας της Πιερίας.

Όπως είναι γνωστό, οι Έλληνες αγρότες αποτελούν το 20% του λαού μας. Η σημασία της ύπαρξής τους πολλαπλασιάζεται, καθώς αυτοί επανδρώνουν κατά το μεγαλύτερο ποσοστό την ύπαιθρό μας και τις εθνικά ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές.

Η ελληνική γεωργία βρίσκεται σήμερα, χωρίς υπερβολή, στο χειρότερο σημείο της σύγχρονης ιστορίας της. Αυτό αποδεικνύεται, ανάμεσα σε άλλα και από το γεγονός ότι το εμπορικό γεωργικό ισοζύγιο παρουσίασε το 1997 αρνητικό έλλειμμα ρεκόρ όλων των εποχών, που πλησιάζει τα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές.

Η Κυβέρνηση είχε χρέος απέναντι στους αγρότες να τους καθοδηγήσει και να τους προστατεύσει απέναντι στην αδυσώπητη διεθνή πραγματικότητα. Αντιθέτως επέδειξε την μέγιστη δυνατή αδιαφορία, αφήνοντάς τους έρμαιο μίας απίστευτης ανικανότητας και διαπραγματευτικής ένδειας σε όλες τις σημαντικές διεθνείς συναντήσεις.

Επιπλέον ετεδίωξε και την κατά μέτωπο σύγκρουση με τους

αγρότες, όταν αυτοί τόλμησαν να υψώσουν φωνή διαμαρτυρίας και απόγνωσης. Διαγράφεται ορατός πλέον ο κίνδυνος για εγκατάλειψη μεγάλου μέρους της ελληνικής αγροτικής παραγωγής, με όλες τις δραματικές επιπτώσεις, κυρίως για τις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές.

Οι πρόσφατες αποφάσεις στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας του Λουξεμβούργου για την ΚΟΑ απέτελεσαν μία άνευ προηγουμένου διαπραγματευτική αποτυχία της Κυβέρνησης. Φωτιά είναι ο νέος κανονισμός για τα καπνά που εξαναγκάζει ή προτρέπει δεκάδες χιλιάδες καλλιεργητές να εγκαταλείψουν τα χωράφια τους, χαριστική βολή στην ελαιοπαραγωγή με την κατάρρευση της ελάχιστης προστασίας που παρείχε η παρέμβαση και με το άγριο ψαλίδισμα των ενισχύσεων, φιάσκο χωρίς προηγούμενο με το βαμβάκι για το οποίο απορρίφθηκαν παμψηφεί όλα σχεδόν τα αιτήματα της Ελλάδος, όπως βέβαια έγινε και με τα αιτήματα για αύξηση της ποσόστωσης στο αγελαδινό γάλα και στο τριμ για τα αιγοπρόβατα.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να γνωρίζετε -και το γνωρίζετε καλά- ότι το σύνολο της φετινής σιτοπαραγωγής είναι ακόμα στα χέρια των παραγωγών μας, με τις γνωστές αλυσιδωτές επιπτώσεις στην οικονομία της περιφέρειας.

Κύριε Πρόεδρε, η νέα κυβέρνηση διατηρεί ακριβώς τα ίδια πρόσωπα στα Υπουργεία που ασχολούνται με τους καίριους τομείς της απασχόλησης και της ανάπτυξης. Τα αποτελέσματα όμως στους συγκεκριμένους τομείς είναι απαγορευτικά. Η ανεργία στη χώρα μας υπερβαίνει το 13,7%, ενώ στην Πιερία το απίστευτο υψηλό ποσοστό 27%. Η ύφεση είναι τρομερή και οι πιέσεις στην αγορά ασφυκτικές. Τον τελευταίο μόνο μήνα είχαμε στην Πιερία δύο περιπτώσεις επιχειρηματιών που εξαφανίστηκαν, αφήνοντας τεράστια χρέη.

Το ίδιο χρονικό διάστημα έκλεισαν δύο από τις τελευταίες πλέον βιοτεχνίες έτοιμων ενδυμάτων, αφήνοντας στο δρόμο ακόμη εκατόν πενήντα εργαζόμενους. Οι πτωχεύσεις έχουν πλέον λάβει τη μορφή χιονοστιβάδας. Ποια ήταν η κυβερνητική πολιτική για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις την τελευταία τριετία; Πώς θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας με τα ελάχιστα ποσοστά απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων; Η Κυβέρνηση επεδίωξε την ύφεση, για να ρίξει τον πληθωρισμό και ξέχασε την ανάπτυξη. Έτσι, όμως, αντί να συγκλίνουμε, στην πραγματικότητα αποκλίνουμε από τους ευρωπαϊκούς μας στόχους.

Είναι φανερό ότι η επερχόμενη και νέα κυβέρνηση απέτυχε. Είναι επίσης φανερό ότι η ίδια δεν αντιλαμβάνεται την αποτυχία της. Έτσι καλούμαστε σήμερα να εγκρίνουμε όχι μια νέα κυβέρνηση, αλλά μια μάταιη πρωθυπουργική προσπάθεια απεγκλωβισμού από την αδιέξοδη πολιτική του. Αδιέξοδο το οποίο εκφράζεται ακόμα και από την αδυναμία ξαναμοιράσματος της εσωκομματικής τράπουλας, που ήταν πρωταρχικός στόχος του ανασχηματισμού. Όμως αυτά τα παιχνίδια δεν ενδιαφέρουν τον ελληνικό λαό, ο οποίος κάθε μέρα φτωχαίνει περισσότερο, ταλαιπωρείται περισσότερο και έχει εμπιστοσύνη λιγότερη στην Κυβέρνηση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη συζήτηση που διεξάγεται στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία από χθες, μετά την πρόταση του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη, θεωρώ αναγκαίο να τονίσω και να υπογραμμίσω τα ακόλουθα:

Κατά πρώτο λόγο, η πρόταση του Πρωθυπουργού συμπίπτει χρονικά με τη συμπλήρωση του ημίσεως της θητείας της σημερινής Βουλής και της Κυβέρνησης, που προέκυψε από τη λαϊκή ετυμγορία του Σεπτεμβρίου του 1996. Και η ενέργεια αυτή, ενέργεια υπεύθυνη, δίνει τη δυνατότητα ενός απολογισμού πλήρους και ολοκληρωμένου, του μέχρι σήμερα κυβερνητικού έργου αφ' ενός και αφ' ετέρου αποσαφηνίζει υφιστάμενα ζητήματα και προβλήματα, που αντιμετωπίζει ο τόπος. Και είναι σαφές ότι η προσφορά του ΠΑΣΟΚ και σ' αυτήν τη διετία, σε συνδυασμό με τη μεγάλη προσφορά από το 1981, είναι μεγάλη.

Ενδεικτικά τονίζω και υπογραμμίζω ότι σ' αυτήν τη διετή θητεία της σημερινής Κυβέρνησης ξεκίνησε και περατώθηκε σε πρώτη φάση η

αναθεώρηση Συντάγματος. Έγινε πραγματικότητα αυτό, το οποίο λέγεται εδώ και πάρα πολλά χρόνια, η ένωση των κοινοτήτων σε δήμους, προκειμένου να δημιουργηθούν σταθερά ερείσματα στην περιφέρεια, για να στηριχθεί επιτέλους επάνω σ' αυτά τα σταθερά ερείσματα η προσπάθεια της περιφερειακής αποκέντρωσης και ανάπτυξης.

Βεβαίως έχουν συντελεστεί και άλλα επιτεύγματα, όπως είναι η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων και βεβαίως μπορεί κάποιος να τονίσει και να επισημάνει και πολλά ζητήματα πάνω σε ειδικότερα προβλήματα και θέματα.

Κατά συνέπεια, η επίκριση που διατυπώθηκε από τη Νέα Δημοκρατία, κατά την άποψή μου ελέγχεται ως αβάσιμη και απορριπτή. Άλλωστε, δημοκρατία δεν είναι μόνο το αναφαίρετο δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Ασφαλώς είναι, αλλά δημοκρατία σημαίνει και διάλογος και σύγκρουση απόψεων, προκειμένου απ' αυτήν τη σύγκρουση των απόψεων να εξαχθεί το ασφαλές συμπέρασμα πάνω σε κρίσιμα ζητήματα και προβλήματα και ακριβώς η πρόταση του Προέδρου της Κυβέρνησεως δίνει αυτήν τη δυνατότητα, όπου ενώ θα έπρεπε να γίνει ευχάριστα δεκτή από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, καταβλήθηκε προσπάθεια να υποβαθμιστεί, επιστρατεύθηκαν γενικόλογες αναφορές και χαρακτηρισμοί, διότι ακριβώς δεν έχουν συγκεκριμένες θέσεις, συγκεκριμένες απόψεις και προτάσεις πάνω στα συγκεκριμένα προβλήματα της εποχής που ζούμε.

Επομένως, η ενημέρωση κατά την άποψή μου από πλευράς Κυβέρνησης σε συνδυασμό με το αίτημα της επικύρωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής είναι ενέργεια απόλυτα δημοκρατική και όχι οτιδήποτε άλλο. Και προβλέπεται ρητά άλλωστε, κύριε Πρόεδρε, από τις διατάξεις του άρθρου 84 του Συντάγματος και του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, όπως προβλέπεται και η δυνατότητα υποβολής από την Αντιπολίτευση προτάσεως μομφής.

Κατά συνέπεια που είναι το μεμπτό σημείο πάνω στο οποίο διατυπώνονται επικρίσεις και μάλιστα σ' αυτούς τους γενικόλογους τόνους. Ειπώθηκε από πλευράς αγαπητού συναδέλφου της Αντιπολίτευσης ότι η ενέργεια του Πρωθυπουργού συνιστά αντιμετώπιση εκβιαστικών διλημάτων τα οποία δήθεν αντιμετωπίζει. Κατανοούμε τη θέση, αλλά η θέση και η άποψη που διατυπώθηκε έρχονται σε σύγκρουση με την πραγματικότητα.

Κατά δεύτερο λόγο το αίτημα του Προέδρου της Κυβέρνησης δίνει τη δυνατότητα στη Βουλή να προβεί σε αποτίμηση του έργου της Βουλής μέχρι σήμερα.

Τρίτον, αποσαφηνίζει την πορεία και τη γραμμή πλεύσης της Κυβέρνησης και πάνω σ' αυτό δίνεται η δυνατότητα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης να διατυπώσουν συγκεκριμένες προτάσεις στα συγκεκριμένα ζητήματα. Και αν' αυτού ακούσαμε τους χαρακτηρισμούς στους οποίους αναφέρθηκαν προηγούμενα.

Η Νέα Δημοκρατία κατά τα ειωθότα αναφέρεται στα προβλήματα του τόπου γενικά και αόριστα με μορφή μηνυμάτων και ακριβέστερα με την ύπαρξη συρροής μηνυμάτων υπαρκτών ή ανυπαρκτών. Ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία -το τόνισε άλλωστε χθες στη συζήτηση ο Πρόεδρός της- ότι εκπροσωπεί τις δυνάμεις του αύριο ενώ η Κυβέρνηση τις δυνάμεις του χθες και ότι σύντομα θα κυβερνήσει. Προφανώς, ταυτίζει ανόμοια μεγέθη, την επιθυμία με την πραγματικότητα. Άλλο επιθυμία άλλο πραγματικότητα. Αν θέλουν κατά τρόπο υπεραπλουστευμένο να το κάνουν είναι δικαίωμά τους, αλλά είναι και σφάλμα τους. Ισχυρίστηκε χθες ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ότι το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να συντηρήσει τις διαχωριστικές γραμμές που έχουν καταρρεύσει. Σκόπιμα υπογραμμίζει τα ζητήματα επιχειρώντας ικανοποίηση μικροκομματικής σκοπιμότητας. Επ' αυτού ένα μόνο ερώτημα θέτω: Όταν Βουλευτής της σημερινής Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Ανδρεουλάκος σε συζήτηση σχεδίου νόμου στη Βουλή των Ελλήνων προ μηνών τολμά να τονίσει ότι πρέπει να ανοίξουν πάλι τα ξερονήσια, δικαιούται ηθικά και πολιτικά να μετέρχεται τέτοια βαρύγδουπα και υποκριτικά τεχνάσματα και να διατυπώνει ανάλογους ισχυρισμούς; Το ακριβώς αντίθετο.

Αντίστοιχη, κύριε Πρόεδρε, ήταν η συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας στο θέμα των συνενώσεων. Είναι γνωστό ότι αποχώρησε από τη Βουλή κατά τη συζήτηση, αλλά συμμετείχε στις εκλογές και θεωρεί ότι εξήλθε νικήτρια. Συνεπώς η ασυνέπεια της Νέας Δημοκρατίας και τολμά να γίνεται και τιμητής. Είναι γνωστή η μέθοδος η φθαρμένη από την πολύχρονη χρήση της τεχνητής διόγκωσης, η συρρίκνωση απόψεων προς δημιουργία εντυπώσεων. Αδυνατούμε να την παρακολουθήσουμε.

Μ' αυτές τις διαπιστώσεις, μ' αυτές τις παραδοχές ειλικρινά και αντικειμενικά πιστεύω ότι η Βουλή των Ελλήνων πανηγυρικά θα στηρίξει την πρόταση του Προέδρου της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη.

Θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, πριν τελειώσουν ότι υπάρχει ένα επίγραμμα το οποίο είναι γραμμένο σε νομικό σύγγραμμα και ότι υπάρχουν δυο τρόποι αδύνατης περιγραφής. Αναφέρομαι στους αγαπητούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Ο ένας τρόπος αδύνατης περιγραφής είναι ότι αδυνατώ να δω το αντικείμενο και να το περιγράψω γιατί είναι το αντικείμενο αυτό που είναι. Και ο δεύτερος τρόπος αδύνατης περιγραφής είναι ότι αδυνατώ να δω το αντικείμενο και να το περιγράψω γιατί είμαι αυτός που είμαι. Προφανώς, το δεύτερο ισχύει για τις απόψεις τις αβάσιμες που διατυπώθηκαν από την πλευρά των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μπασιάκος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρωτοβουλία του κ. Σημίτη να θέσει θέμα ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και να προκαλέσει την αυριανή ψηφοφορία αποτελεί μια ομολογία του ελλείμματος εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας που παρουσιάζει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ενός ελλείμματος εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας που οφείλεται στην παταγώδη αποτυχία όλης συνολικά της κυβερνητικής πολιτικής, σ' όλους τους τομείς της κυβερνητικής δραστηριότητας. Αυτή η αποτυχία εκφράστηκε περίτρανα πριν λίγες μέρες στις εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όταν τα αναπάντεχα για την Κυβέρνηση ποσοστά ανέτρεψαν κάθε σχεδιασμό και κάθε προοπτική εφαρμογής και εκπλήρωσης του κυβερνητικού προγράμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Τέτοια μηνύματα εκπέμφθηκαν και από περιοχές που παραδοσιακά εξέφραζαν τα κόμματα του κέντρου και της αριστεράς. Και αναφέρομαι στη Βοιωτία, κύριε Πρόεδρε, που είναι κοινή μας εκλογική περιφέρεια όπου ο λαός της Βοιωτίας πραγματικά υπερψήφισε τον υποψήφιο νομάρχη που υποστηρίχθηκε από τη Νέα Δημοκρατία κ. Στάμο μ' ένα εκπληκτικό ποσοστό 67%, που είναι το μεγαλύτερο ποσοστό πανελλαδικά και είμαι υπερήφανος γι' αυτό, κύριοι Υπουργοί, που το σχολιάζετε με κάποια δόση ειρωνείας αντί αυτοκριτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εκεί ήλθαν τα πάνω κάτω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Πρέπει να καταλάβετε, κύριε Πρόεδρε, τους λόγους για τους οποίους καταψηφίστηκε. Ο λαός της Βοιωτίας καταψήφισε τον κ. Σταμούλη όχι μόνο για την απαράδεκτη διοίκηση την οποία άσκησε επί τέσσερα χρόνια, αλλά και γιατί συνδέθηκε η θητεία του με το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κοντός ψαλμός αλληλουσία, κύριε συνάδελφε. Έχουμε και άλλες εκλογές μπροστά μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Ούτε σεις ούτε εμείς, ως εκπρόσωποι του λαού της Βοιωτίας είμαστε περήφανοι για την απαράδεκτη θητεία του κ. Σταμούλη και της Κυβέρνησης για όλη αυτήν την τετραετία, που ήταν μια χαμένη τετραετία για το Νομό της Βοιωτίας. Έχει λόγο η Βοιωτία που καταψηφίζει την Κυβέρνηση, διότι η Βοιωτία είναι μια περιοχή ανεργίας που έφθασε στο 25%. Είναι μια περιοχή με πολύ χαμηλή απορροφητικότητα των κοινοτικών κονδυλίων, διότι πάγωσαν όλα τα αναπτυξιακά έργα. Πάγωσε το

εργοστάσιο της Αλουμίνας, μεταφέρθηκε το εργοστάσιο της ΔΕΗ στο Λαύριο, δεν έγινε το εργοστάσιο του Πολυπρωπληνίου, χωρίς να παρέχεται καμία εναλλακτική λύση για τις επενδύσεις στην περιοχή, διότι δεν έγιναν τα αρδευτικά έργα της Κωπαίδας, γιατί δεν έγινε κανένα μεγάλο αναπτυξιακό έργο και διότι η περιοχή της Βοιωτίας, που είναι γειτονική προς το Νομό Αττικής και θα έπρεπε να είναι πολύ πιο μπροστά, φυτοζωεί και το βιοτικό της επίπεδο είναι πολύ χαμηλό.

Βέβαια, ο λαός της Βοιωτίας και ο λαός συνολικά της χώρας, εξέφρασε την αποδοκιμασία του στην Κυβέρνηση, γιατί καμία από τις προσδοκίες που καλλιέργησε ο κ. Σημίτης προεκλογικά, δεν εκπληρώθηκε. Διότι ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του επέβαλαν εξήντα μια νέες φορολογίες παρά την προεκλογική δέσμευση ότι δεν θα επιβάλουν φορολογίες, διότι ο λαός μαστίζεται απ' την ανεργία, διότι διαλύεται η Δημόσια Διοίκηση, ιδιαίτερα ο τομέας της δημόσιας τάξης, διότι έχουμε χάσει το κύρος μας διεθνώς, διότι έχει διαλυθεί ο τομέας της υγείας, διότι δεν παρέχεται σωστή παιδεία.

Βέβαια κορυφαίο πρόβλημα για την ελληνική ύπαιθρο, είναι η εγκατάλειψη του τομέα της γεωργίας. Και θα διατυπώσω κάποιες σκέψεις για τον ευαίσθητο αυτό τομέα που επηρεάζει την επιβίωση της υπαίθρου.

Θα σας πω ότι η απελθούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας, είναι εμφανέστατα η πλέον αποτυχημένη των τελευταίων δεκαετιών. Θα ήθελα ο κ. Τζουμάκας και οι άλλοι εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, να είχαν την ευκαιρία να εγγραφούν ως ομιλητές για να υπερασπιστούν το έργο τους και να δικαιολογήσουν γιατί κατά τη γνώμη τους παράλογα ο κ. Σημίτης τους απέπεμψε απ' τον ευαίσθητο αυτό τομέα.

Τι να πει, δηλαδή, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας, όταν αποτύχαμε συνολικά σ' όλες τις διαπραγματεύσεις για τους κρίσιμους τομείς, για τις ευαίσθητες καλλιέργειες, για το βαμβάκι, για τον καπνό, για το ελαιόλαδο, για τα σιτηρά, για τα οπωροκηπευτικά, για τα κτηνοτροφικά προϊόντα, τα οποία αντιμετωπίζουν τη μεγαλύτερη κρίση τους.

Τι να πούνε όταν ο κ. Τζουμάκας μας υποσχόταν ότι και τα πέντε αιτήματα που είχε θέσει για το βαμβάκι θα γίνονταν δεκτά; Τι να πούνε για τον καπνό που όπως είπε ο κ. Πολύζος προηγουμένως είναι το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει εντονότατα και η περιφέρειά του, όταν πολύ σημαντικές ποικιλίες στις οποίες στηρίζεται η επιβίωση της ελληνικής περιφέρειας οδηγούνται στην καταστροφή;

Τι να πει ο κ. Σημίτης και ο κ. Τζουμάκας για τα οπωροκηπευτικά, όταν ψηφίστηκε με τη δική μας συμφωνία ο καταστρεπτικότερος κανονισμός; Τι να πει για την παραίτηση από το δικαίωμα των ατομικών δικαιωμάτων για τα σιτηρά και της κάλυψης από εννέα εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες στρέμματα που παραιτηθήκαμε στα έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες στρέμματα και αποστειρωθήκαμε ενός δικαιώματος να προσφύγουμε στην καλλιέργεια σιτηρών απ' όλες τις καλλιέργειες που έχουν καταστεί προβληματικές;

Τι να μας πει, δηλαδή, η Κυβέρνηση για τον τομέα της κτηνοτροφίας, όταν παρά τις υποσχέσεις του κ. Τζουμάκα στην περιφέρεια και στον αγροτικό κόσμο, ότι θα εξασφαλίσει την ποσώστωση αγελαδινού γάλακτος αρκέστηκε σε μια υποτιμητική για τη νοημοσύνη μας χορήγηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεκαοκτώ χιλιάδων τόνων, έναντι του αιτήματος εκατόν πενήντα χιλιάδων τόνων; Τι να πει ο κ. Τζουμάκας για το ελαιόλαδο, όταν άλλες χώρες εξασφάλισαν νέες φυτεύσεις ενός εκατομμυρίου στρεμμάτων και η χώρα μας πήρε μόνο τριάντα πέντε χιλιάδες στρέμματα; Και σε μια επερώτηση που είχαμε προχθές, την τελευταία του κ. Τζουμάκα, ήταν υπερήφανος ο κ. Τζουμάκας. Αλλά πώς να διεκδικήσει δίκαια αγροτικά αιτήματα ο κ. Τζουμάκας, όταν έχει να δικαιολογήσει τη διαβλητή, αδιαφανή ρύθμιση των χρεών των υμετέρων συνεταιρισμών και ιδιωτών που ακριβώς, επειδή ήταν αντικοινωνική, αναγκάστηκε να περιέρχεται τις πρωτεύουσες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκλιπαρώντας τους Υπουργούς Γεωργίας να στηρίξουν αυτήν την

απαράδεκτη ρύθμιση και χάνοντας έτσι την ευκαιρία να διεκδικήσει τη στήριξη ευαίσθητων, δυναμικών και κρίσιμων καλλιέργειών της χώρας μας; Πώς περιμένουμε από μία τέτοια Κυβέρνηση, από έναν τέτοιο Υπουργό που αποτυγχάνει σε όλες τις διαπραγματευτικές του προσπάθειες να επιλύσει τα προβλήματα της γεωργίας; Και βέβαια, έρχονται πολύ δυσκολότερες ημέρες για τη γεωργία από τη στιγμή που έχουμε -αποδεχθεί όταν άλλες χώρες κερδίζουν σημαντικά οφέλη στις διαπραγματεύσεις- τη μερική επανεθνικοποίηση της κοινής αγροτικής πολιτικής ή όταν δεν διεκδικούμε πόρους για ευαίσθητους τομείς της γεωργίας ή για τα έργα αγροτικής ανάπτυξης και αγροτικής υποδομής και όταν σε εθνικό επίπεδο δεν λαμβάνουμε τα μέτρα εκείνα, τα οποία είναι συμβατά προς το κοινοτικό πλαίσιο και τους κοινοτικούς κανονισμούς και που είναι τα μόνα για να στηριχθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής γεωργίας και να προωθηθεί η διάθεση των αγροτικών προϊόντων στο εξωτερικό.

Η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα με προτάσεις. Και το λέγω σε απάντηση του κυρίου Πρωθυπουργού και άλλων Υπουργών ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει προτάσεις. Επί δύο ολόκληρα χρόνια, κύριε Πρόεδρε, συζητούσαμε στην αρμόδια επιτροπή το δασικό θέμα και καταλήξαμε σε ένα ομόφωνο πόρισμα, το οποίο η Κυβέρνηση το έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια και ανέθεσε τη δασοπυρόσβεση ξαφνικά το καλοκαίρι στο Πυροσβεστικό Σώμα, υπονομεύοντας ουσιαστικά το κύρος και τη φήμη αυτού του ευαίσθητου τομέα, αυτού του Σώματος Ασφαλείας το οποίο θίγεται.

Είχαμε την ευκαιρία σε άλλη Διακομματική Επιτροπή να καταλήξουμε σε ξεχωριστά πορίσματα τα κόμματα, σε ξεχωριστές προτάσεις για την αγροτική ανάπτυξη. Καμία από τις προτάσεις, όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά ακόμη και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχουν γίνει δεκτές από την Κυβέρνηση, η οποία ουσιαστικά έριξε στο καλάθι των αχρήστων και αυτό το πόρισμα, που καθιστά, εάν θέλετε, προβληματική τη λειτουργία των Διακομματικών Επιτροπών.

Η Νέα Δημοκρατία επιμένει και επαναλαμβάνει τις προτάσεις που κατέθεσε στη Βουλή έγκαιρα και πιστεύει ότι αποτελούν τη μόνη διέξοδο, με τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη βελτίωση των υπηρεσιών στήριξης του αγρότη και τη διαδικασία προώθησης των αγροτικών προϊόντων στην εσωτερική, ευρωπαϊκή και διεθνή αγορά, διότι μόνο έτσι μπορεί να επιβιώσει η ελληνική γεωργία και να αποτραπεί η απεργήμηση της ελληνικής υπαίθρου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρ' όλο ότι η ώρα είναι περασμένη, το καθήκον μας λέει ότι πρέπει να είμαστε εδώ για να αναπτύξουμε τις απόψεις μας, σχετικά με την πρόταση του Πρωθυπουργού για ψήφο εμπιστοσύνης.

Δεν αρνείται κανένας ότι είναι συνταγματικό δικαίωμα, δεν αρνείται κανένας ότι είναι κόντρα στον κανονισμό αυτό το δικαίωμα. Το αρνούμεθα όμως από πλευράς ουσίας, διότι η Κυβέρνηση είχε την ευκαιρία να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης μετά από σαράντα μέρες, όταν θα ψηφιστεί ο προϋπολογισμός.

'Ακουσα απόψε εδώ από πολλούς συναδέλφους, αλλά και από μερικούς Υπουργούς, ότι η Νέα Δημοκρατία αοριστολογεί και ότι στις προτάσεις της είναι γεμάτη υπερβολές. Μα, υπήρξε άλλη φορά στην Ελληνική Βουλή Αντιπολίτευση που να κάνει σωστή αντιπολίτευση, που να κάνει σύγχρονη αντιπολίτευση, που να κάνει ουσιαστικές προτάσεις στα νομοσχέδια και να ψηφίζει πάρα πολλά από αυτά, όταν πιστεύει ότι η γραμμή της Κυβέρνησης είναι προς τη σωστή κατεύθυνση; Υπήρξε άλλη φορά Αντιπολίτευση απ' ότι η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία χρόνια που να έχει ένα πρόγραμμα δυναμικό, ρεαλιστικό, φιλελεύθερο, πραγματοποίησιμο, το οποίο μπορεί να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο; Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι αυτό το πρόγραμμα για το οποίο είμαστε υπερήφανοι, κόπτεστε να το πλησιάσετε σαν Κυβέρνηση, να το ακουμπήσετε και δεν μπορείτε. Μην ξεχνάτε ακόμη ότι για πρώτη φορά στην ιστορία αυτού του τόπου η Αντιπολίτευση δεν κοντράρει την Κυβέρνηση, αλλά την στρώχνει, την ωθεί να πάρει μεγάλες αποφάσεις για

διαρθρωτικές αλλαγές, για την εξυγίανση του κράτους, για βαθιές τομές, μήπως μπορέσει και τούτος εδώ ο τόπος και δει καλύτερες ημέρες.

'Ακουσα τον κύριο Πρωθυπουργό, όπως απόψε και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, οι οποίοι έκαναν μία ανάλυση των οικονομικών δεδομένων της Κυβέρνησης. Και πράγματι εντυπωσιάστηκα. Διότι η οπτική γωνία που βλέπουν τα πράγματα νομίζω ότι είναι λαθεμένη και είναι σαφώς οπτική γωνία που απλάς συμφέρει κάποιους 'Ελληνες πολίτες, δεν συμφέρει όμως το σύνολο του ελληνικού λαού και κυρίως δεν συμφέρει την πορεία του έθνους προς την Ο.Ν.Ε. προς το ΕΥΡΩ.

Μας είπε κυρίως ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι το 1993 παρέλαβε κάποιους υψηλούς ρυθμούς στον πληθωρισμό, στο έλλειμμα, στο δημόσιο χρέος και στα επιτόκια. Μάλιστα είπε ότι ο πληθωρισμός που παρέλαβε ήταν της τάξεως του 14%. Ήταν πολύ πιο χαμηλός, ήταν 12,8%. Ο πληθωρισμός όμως αυτός ήταν διπλάσιος και κάτι λιγότερο από διπλάσιος από το μέσο πληθωρισμό των ευρωπαϊκών χωρών. Σήμερα ο πληθωρισμός αυτός βρίσκεται τρεισήμισι και πλέον φορές μεγαλύτερος από το μέσο πληθωρισμό των ευρωπαϊκών χωρών, όταν μάλιστα αυτή η διαφορά δεν είναι εύκολο να καλυφθεί, όταν μάλιστα πρέπει να καλυφθεί στους επόμενους δεκατέσσερις μήνες.

Αυτός ο πληθωρισμός, ως στόχος για το 1998 είναι στο τέλος του έτους 4,5%. Πρέπει να θυμίσουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτόν το στόχο τον είχε η Κυβέρνηση το 1996. Και δεν τον επέτυχε τότε και ελπίζει ότι θα τον επιτύχει το 1998.

Μας μίλησε ότι τα επιτόκια ήταν της τάξεως του 28% τότε, δεν το αρνείται κανένας, όταν τα επιτόκια της Ευρώπης εκυμαίνοντο γύρω στο 15%. Σήμερα, τα επιτόκια της Ευρώπης είναι 3% με 4%, τα δικά μας είναι 18% με 20%...

Γιατί, κύριε Πάχτα, επαναστατείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δανειζόμαστε μάρκα με 3% και 3,5%. -αυτά είναι τα επιτόκια της Ευρώπης- όταν στην Ελλάδα έχουμε πραγματικό επιτόκιο 10% περίπου. Αυτά είναι τα πραγματικά επιτόκια, δεν χωρούν αμφισβήτηση και δεν δέχονται αμφισβήτηση. Επίσης, το έλλειμμα. Μα φυσικό ήταν το έλλειμμα τότε να είναι με τέτοια μεγέθη σε υψηλά επίπεδα και να θυμίσουμε ότι το έλλειμμα φιλοδοξούμε να επιτύχουμε του χρόνου ένα ποσοστό της τάξεως του 2%-2,5%...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Φέτος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το φέτος είναι θεωρητικό. Πότε; Με επτά δεκάδες περίπου φόρων εξαντλήθηκε η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων. Και πάνω απ' όλα να θυμίσω ότι οι μισθωτοί στην Ελλάδα, οι τόσο πλούσιοι, οι τελευταίοι πληρωμένοι στην Ελλάδα επιβαρύνθηκαν τα τελευταία δύομισι χρόνια με 29% περίπου αύξηση φόρων.

Με αυτήν τη φοροδοτική ικανότητα, είναι πολύ φυσικό το έλλειμμα να φθάσει σε τέτοια ποσοστά.

'Ενα άλλο σημείο στο οποίο ανεφέρθη ο κύριος Πρωθυπουργός είναι το πρόβλημα της υποτίμησης. Να θυμίσουμε λίγο τι έλεγε η Κυβέρνηση πέρυσι το Δεκέμβριο στον προϋπολογισμό: Θεμέλιος λίθος της οικονομικής μας πολιτικής είναι η σκληρή δραχμή. Και δεν πρόλαβαν να περάσουν δύομισι μήνες και η Κυβέρνηση μας έφερε μία υποτίμηση της τάξεως του 14%. Μας την παρουσίασε ως μάννα εξ ουρανού που λύνει όλα τα προβλήματα, με αποτέλεσμα όχι μόνο τα πλεονεκτήματα της υποτίμησης να μην κερδίσουμε, αλλά να έχουμε και ανατίμηση.

Θυμίζω μόνο ότι το δολάριο την ημέρα της υποτιμήσεως ήταν τριακόσιες τριάντα (330) δραχμές και σήμερα είναι κάτω από διακόσιες ογδόντα (280) δραχμές. Φάγαμε την υποτίμηση και κάτι παραπάνω. Ούτε και σ' αυτό δεν ήταν μελετημένη η Κυβέρνηση. Βέβαια της επεβλήθη και αφού της επεβλήθη, ανήγγειλε τότε και τις διαρθρωτικές αλλαγές.

Να θυμίσω τι έλεγε στον προϋπολογισμό; Ουδεμία διαρθρωτική αλλαγή ανεφέρετο στον περυσινό προϋπολογισμό. Οι διαρθρωτικές αλλαγές αναγγέλθηκαν στην υποτίμηση και αυτές επεβλήθησαν.

Να απαντήσω στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και τελειώνω μ' αυτό.

Είπε τότε δεκαοκτώ και όχι είκοσι δύο διαρθρωτικές αλλαγές και αποκρατικοποιήσεις, μία κάθε μήνα. Και αντί να έχει έντεκα, που μας είχε για κάποια νομοσχέδια που ψηφίσαμε, έγιναν μόνο τρεις ή τέσσερις, εκ των οποίων οι δύο αφορούν τράπεζες, όπου ο τραπεζικός κύκλος δεν καλύπτει ούτε 1% των τραπεζικών εργασιών.

Με τέτοιες πορείες ζητά η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης; Με ποιες προοπτικές; Της φτώχειας; Της ανεργίας; Της μη εξυγίανσης του κράτους; Του μη λιγότερου κράτους; Με ποιες προοπτικές;

Βεβαίως, θα πάρει την ψήφο εμπιστοσύνης από το κόμμα του. Δεν την παίρνει όμως από την υπόλοιπη Βουλή και κυρίως δεν την παίρνει από τον ελληνικό λαό. Και θα δείτε, όταν θα φθάσει η ώρα των εκλογών, ποια θα είναι η τύχη σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο τελευταίος ομιλητής για σήμερα είναι ο κ. Γκελεστάθης.

Ορίστε, κύριε Γκελεστάθη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από δίδμοι χρόνια που βρίσκεται στη θέση του Πρωθυπουργού ο κύριος Σημίτης, απεδείχθη ότι δεν μπορεί να επιβληθεί στο κόμμα του και γι' αυτό αναγκάστηκε να μεταφέρει τα εσωκομματικά προβλήματά του στη Βουλή, σε βάρος των θεσμών της πολιτείας.

Αλλά το κυριότερο, το σοβαρότερο που απεδείχθη αυτό το χρονικό διάστημα, είναι ότι ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί να κυβερνήσει, αφού δεν μπορεί να συντονίσει και να κατευθύνει την Κυβέρνησή του.

Τραγική απόδειξη του γεγονότος αυτού είναι ότι πέρα από τα εθνικά, τα οικονομικά, τα πολιτικά και τα κοινωνικά προβλήματα που η πολιτική ανικανότητα του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του τα έχει φέρει σε επικίνδυνο σημείο και για τα οποία μίλησε εναργέστατα ο Πρόεδρος μας, κύριος Κώστας Καραμανλής, έχει δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα στον τομέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

'Έχουμε καταγγείλει κατ' επανάληψη στη Βουλή τις απαράδεκτες ενέργειες της Κυβέρνησης σε βάρος της Ελληνικής Αστυνομίας, με τις γνωστές επιπτώσεις στη λειτουργία της και έχουμε προτείνει τα μέτρα που πρέπει να πάρει άμεσα για την ανασύνταξη του Σώματος.

Με την επαναφορά στην ενεργό υπηρεσία για πρώτη φορά στην Ελληνική Αστυνομία αποστράτων αξιωματικών και την τοποθέτησή τους στις ηγετικές θέσεις του Σώματος, ύστερα από τέσσερα-πέντε χρόνια που ήταν εκτός υπηρεσίας, δόθηκε καίριο πλήγμα στην ιεραρχία και την πειθαρχία της Αστυνομίας και καθιερώθηκε η κομματική παρέμβαση σε όλες τις λειτουργίες της, με αποκρύψωση "τις λίστες της ντροπής". Μετά επακολούθησαν χιλιάδες μεταθέσεις για ικανοποίηση κομματικών υποχρεώσεων ή για τιμωρία μη προσκείμενων στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απαράδεκτες κρίσεις, προαγωγές και αποστρατεύσεις.

Αποτέλεσμα όλων αυτών σε μερικές περιπτώσεις ήταν η διάλυση αστυνομικών υπηρεσιών και σε άλλες η αποδυνάμωσή τους.

Εμείς προτείνουμε:

Πρώτον, την άμεση αποκατάσταση των κανόνων της αξιοκρατίας στις κρίσεις, τις προαγωγές και τις τοποθετήσεις.

Δεύτερον, την άμεση δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος που είχα υποβάλει ως Υπουργός Δημόσιας Τάξης στις 2 Σεπτεμβρίου 1993 στο Συμβούλιο της Επικρατείας για επεξεργασία, αλλά έπεσε η Κυβέρνησή μας στις 10 Σεπτεμβρίου και δεν προλάβαμε να το δημοσιεύσουμε, για να ιδρυθεί και να λειτουργήσει το Αρχηγείο της Αστυνομίας, ώστε αυτή να καταστεί αυτόνομη. Να αυτοδιαχειρίζεται

και να αυτοδιοικείται και να μην είναι ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης ουσιαστικός Αρχηγός της, αλλά να έχει μόνο την εποπτεία και την ευθύνη της λειτουργίας της.

Τρίτον, την άμεση κατάργηση των λεγόμενων Πολυδύναμων Αστυνομικών Τμημάτων, τα οποία συγκροτήθηκαν χωρίς καμία μελέτη και απέτυχαν παταγωδώς και την επαναφορά των Αστυνομικών Τμημάτων, όπως λειτουργούσαν μέχρι τότε.

Δημιουργήθηκαν δεκατέσσερα Πολυδύναμα Αστυνομικά Τμήματα από τριαντατέσσερα Τμήματα που λειτουργούσαν στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας και καταργήθηκαν τα Τμήματα Ασφαλείας και άλλες ειδικές υπηρεσίες, με αποτέλεσμα να είναι ανύπαρκτη η αστυνόμευση στις διάφορες περιοχές και γι' αυτό έχουμε έξαρση της εγκληματικότητας και ιδιαίτερα εξάπλωση των ναρκωτικών.

Τέταρτον, την άμεση επαναφορά σε ισχύ της με αριθμό πρωτοκόλλου 3015/32/27Β της 7-7-1993 (ΦΕΚ -Β-503/8.7.1993) αποφάσεώς μου ως Υπουργού Δημόσιας Τάξης για την εφαρμογή των μέτρων ασφάλειας λειτουργίας των καταστημάτων των τραπεζών όπως είχαμε συμφωνήσει με το Προεδρείο της ΟΤΟΕ.

Παράλληλα, άμεση εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 59 του νόμου 2145/93 (ΦΕΚ -Α- 88/28.5.1993) για τις ποινικές κυρώσεις σε περιπτώσεις μη εφαρμογής των μέτρων ασφαλείας των τραπεζών. 'Ετσι, θα σταματήσουν οι ληστείες των τραπεζών αμέσως. Δεν μπορείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, να παίζετε πλέον με τη ζωή των υπαλλήλων των τραπεζών και των συναλλασσομένων με αυτές.

Πέμπτον, την άμεση αναθεώρηση και εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος των Αξιωματικών και των Αστυφυλάκων.

'Εκτον, την άμεση μέριμνα για τον κατάλληλο εξοπλισμό των διαφόρων υπηρεσιών της Αστυνομίας και ιδιαίτερα των ειδικών υπηρεσιών της.

'Εβδομον, επαναφορά της πεζής αστυνομικής περιπολίας στα αστικά κέντρα.

'Ογδοον, επαναφορά της αστυνόμευσης έξω από τα σχολεία.

'Ενατον, άμεση εφαρμογή μέτρων για την ενίσχυση του ηθικού των αστυνομικών και ουσιαστική αύξηση των αποδοχών του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας.

Δέκατον, άμεση επανασύσταση της Υπηρεσίας της Αγροφυλακής για την ασφάλεια των αγροτικών περιφερειών.

Δεν επιτρέπει ο χρόνος των επτά λεπτών να αναφερθώ και σε άλλα καίρια θέματα. Σας επισημαίνω μόνο ότι τα τελευταία τέσσερα χρόνια σημειώθηκε έξαρση της εγκληματικότητας. Από το 1994 μέχρι το 1997, πρώτον, οι ληστείες από χίλιες διακόσιες πενήντα έφθασαν τις δύο χιλιάδες, δεύτερον, οι κλοπές από πενήντα επτά χιλιάδες τετρακόσιες έφθασαν τις ογδόντα πέντε χιλιάδες, τρίτον, τα εγκλήματα με τα ναρκωτικά από χίλια οκτακόσια έφθασαν τα έξι χιλιάδες.

Η διαπίστωση αυτή αυξάνει το αίσθημα ανασφάλειας που επικρατεί ευρύτατα παρά τη φιλότιμη και εύορκη προσπάθεια του συνόλου των Αστυνομικών οι οποίοι πολλές φορές με κίνδυνο της ζωής τους ή της αρτιμέλειας τους εκτελούν το καθήκον τους. Οι παρανομούντες Αστυνομικοί είναι ελαχιστότατοι και δεν πρέπει ιδιαίτερα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να γενικεύουν αυτές τις ελάχιστες παρανομίες και να αναφέρονται στην Αστυνομία και στους Αστυνομικούς γενικά, γεγονός, το οποίο προσβάλλει την Αστυνομία και συμβάλλει στην πτώση του ηθικού των Αστυνομικών.

Εμείς όταν ήμαστε στην Κυβέρνηση από το 1990 μέχρι το 1993 -και αναφέρομαι ιδιαίτερα στην περίοδο που διετέλεσα Υπουργός Δημόσιας Τάξης- πήραμε μία σωρεία μέτρων νομοθετικών και διοικητικών για να ενισχύσουμε τη λειτουργία της Αστυνομίας, ιδιαίτερα στον τομέα του εξοπλισμού της, αλλά και να ενισχύσουμε το προσωπικό της Αστυνομίας και ηθικά και οικονομικά, διότι είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι μόνο με ηθικό σε υψηλό επίπεδο οι Αστυνομικοί μπορούν να εκτελούν το καθήκον τους.

Αλλά γενικότερα με την εκτέλεση του καθήκοντος των Αστυνομικών εξυψώνεται το κύρος και η αξιοπιστία της Αστυνομίας στη λειτουργία της μέσα στη προστασία του

κοινωνικού συνόλου, που πιστεύουμε ότι είναι ο πλέον ευαίσθητος τομέας. Και στο θέμα αυτό θα πρέπει να βρισκόμεθα όλοι σύμφωνοι ότι θα πρέπει η εκάστοτε Κυβέρνηση να συμβάλει στην ανύψωση του επιπέδου της λειτουργίας της Αστυνομίας.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να τονίσω ότι είναι βαρύτατη η ευθύνη των Πολιτικών Ηγεσιών που πέρασαν από το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης μέχρι σήμερα από το Σεπτέμβριο του 1993, διότι όχι μόνο δεν πήραν μέτρα για την εξύψωση του κύρους και της αξιοπιστίας της Ελληνικής Αστυνομίας, και της θετικής βοήθειας του Προσωπικού της, αλλά αντίθετα, με όλες τις πράξεις τους έχουν επιφέρει την πτώση του ηθικού των Αστυνομικών στο κατώτατο επίπεδο.

Για το λόγο αυτό καλούμε, κύριε Πρόεδρε, την Κυβέρνηση άμεσα να ανταποκριθεί στην εφαρμογή των μέτρων που προανέφερα. Και βεβαίως για όλους αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Μάνος ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 20 Οκτωβρίου, της Τετάρτης 21 Οκτωβρίου και της Πέμπτης 22 Οκτωβρίου 1998 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Τρίτης 20, της Τετάρτης 21 Οκτωβρίου και της Πέμπτης 22

Οκτωβρίου 1998 επικυρώθηκαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ρωτήσω κάτι τον Υπουργό Μεταφορών. Έχω στα χέρια μου ένα non paper το οποίο έχει κυκλοφορήσει και στις εφημερίδες και στους δημοσιογράφους, το οποίο, κύριε Υπουργέ, αναφέρεται στην ομιλία σας για το 15%-20% της μερικής ιδιωτικοποίησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτό το λέτε αύριο, κύριε Μεϊμαράκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Αν μπορεί αύριο να μας απαντήσει ο κύριος Υπουργός. Διότι λέει "όπως αποκάλυπταν στενοί συνεργάτες του Υπουργού λίγο μετά την ανακοίνωση της μερικής ιδιωτικοποίησης οι σχετικές διαδικασίες έχουν ανατεθεί στο διεθνή οίκο"...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι ανορθόδοξο αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Το έχετε υπόψη σας, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.13' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 3 Νοεμβρίου 1998 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ